2026/2108

19.9.2026

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2026/2108

ze dne 16. září 2026,

kterým se stanoví celní kodex Unie a zřizuje Celní orgán Evropské unie a kterým se zrušuje nařízení (EU) č. 952/2013

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 33, 114 a 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Unie a fungování vnitřního trhu jsou založeny na celní unii. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ([3]) sloučilo v zájmu hospodářských subjektů i celních orgánů Unie celní předpisy, které byly dříve obsaženy v několika různých právních aktech, do jediného aktu – celního kodexu Unie. Uvedené nařízení obsahuje obecná pravidla a postupy k zajištění provádění sazebních opatření a jiných opatření zavedených na úrovni Unie v souvislosti s obchodem se zbožím mezi Unií a zeměmi nebo územími mimo celní území Unie, jakož i ustanovení týkající se výběru dovozních cel. Celní orgány členských států jsou odpovědné za provádění těchto pravidel prostřednictvím operativních úkolů, jako je uplatňování celních režimů, provádění analýz rizik a kontrol a ukládání sankcí v případě porušení celních předpisů.

(2) Provádění nařízení (EU) č. 952/2013 odhalilo nedostatky v několika oblastech. Mezi tyto nedostatky patří nedostatečná nebo neúčinná opatření k zajištění ochrany Unie a jejích občanů před nefinančními riziky, která se vztahují na zboží a která byla zavedena jinými politikami Unie než celními předpisy, omezená schopnost celních orgánů účinně zvládat rostoucí objem zboží dováženého ze třetích zemí prostřednictvím prodeje na dálku (transakce elektronického obchodu), omezená schopnost architektury informačních systémů vytvořené nařízením (EU) č. 952/2013 digitalizovat celní postupy s cílem držet krok s tempem technologického pokroku, a zejména s technologiemi založenými na využívání údajů, a neexistence účinných struktur pro správu celní unie, což vede k rozdílným postupům a nejednotnému provádění celních pravidel v členských státech. Tyto nedostatky vedou ke vzniku překážek pro řádné fungování celní unie, a tudíž i vnitřního trhu, a to v důsledku vnitřních i vnějších rizik a hrozeb.

([1]) Úř. věst. C, C/2023/864, 8.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/864/oj.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. března 2024 (Úř. věst. C, C/2025/1035, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 3. září 2026 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. září 2026 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).
([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(3) Je vhodné, aby celní předpisy zohledňovaly rychlý vývoj globální struktury obchodu, technologií, obchodních modelů a potřeb zúčastněných stran, včetně podniků, spotřebitelů a osob pobývajících na území Unie. V nařízení (EU) č. 952/2013 je proto třeba provést řadu změn. V zájmu jasnosti by uvedené nařízení mělo být zrušeno a nahrazeno.

(4) Za účelem zajištění účinných prostředků k dosažení cílů celní unie by měla být revidována, zjednodušena a harmonizována řada pravidel a postupů upravujících způsob, jakým zboží vstupuje na celní území Unie nebo je opouští. Měl by být vytvořen moderní, integrovaný soubor interoperabilních elektronických služeb pro sběr, zpracování a výměnu informací důležitých pro provádění celních předpisů – tzv. celní datové centrum Evropské unie (dále jen „celní datové centrum EU“). Je třeba zřídit Celní orgán Evropské unie (dále jen „Celní orgán EU“) jako centrální, operativní subjekt poskytující kapacitu pro koordinovanou správu celní unie ve specifických oblastech.

(5) Od přijetí nařízení (EU) č. 952/2013 se úloha celních orgánů vyvíjela tak, že ve stále větší míře zahrnuje uplatňování práva Unie a vnitrostátního práva, jež stanoví požadavky na zboží podléhající celnímu dohledu, zejména nefinanční požadavky na zboží, jež jsou nezbytné pro vstup tohoto zboží na vnitřní trh a jeho oběh na něm. Tyto nefinanční požadavky v průběhu let exponenciálně rostly v souladu s rostoucími očekáváními podniků a osob pobývajících na území Unie, pokud jde o bezpečnost, zabezpečení, přístupnost pro osoby se zdravotním postižením, udržitelnost, zdraví a život lidí, zvířat a rostlin, životní prostředí, ochranu lidských práv a práv duševního vlastnictví a hodnoty Unie. Budou zavedeny nové nástroje, jako například digitální pas výrobku zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781 ([4]), aby se zajistilo, že jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, jak jsou definovány tímto nařízením, v souvislosti s výrobky budou i nadále odpovídat těmto očekáváním. Je proto nezbytné zohlednit rostoucí počet a složitost nefinančních rizik tím, že se do poslání celních orgánů zahrne zvláštní odkaz na ochranu veřejných zájmů v rámci jejich pravomoci a případně v úzké spolupráci s jinými příslušnými orgány.

(6) Vzhledem k vývoji úlohy celních orgánů a obchodních modelů, v nichž působí, a s cílem zajistit, aby celní orgány fungovaly „jako jeden celek“ a přispívaly k hladkému fungování vnitřního trhu, je nutné popsat důkladněji poslání, které musí celní orgány plnit, a přesněji uvést jejich cíle a úkoly. Rychlý technologický vývoj, zejména v oblasti umělé inteligence, navíc bude mít významný dopad na činnost celních orgánů, a to i v oblasti analýzy rizik v reálném čase.

(7) Ve snaze plnit své poslání by celní orgány měly rovněž usilovat o nákladovou efektivnost tím, že zabrání zdvojování a podpoří účinnost celních postupů a efektivní využívání souvisejících zdrojů na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni. Měly by shromažďovat, analyzovat a vyměňovat si příslušné informace na podporu fakticky podloženého rozhodování. Pokud byl aktivován režim mimořádné situace na vnitřním trhu v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2747 ([5]), mohou celní orgány přispět k toku krizově relevantního zboží.

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781 ze dne 13. června 2024 o vytvoření rámce pro stanovení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků, o změně směrnice (EU) 2020/1828 a nařízení (EU) 2023/1542 a o zrušení směrnice 2009/125/ES (Úř. věst. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2747 ze dne 9. října 2024, kterým se zavádí rámec opatření týkající se mimořádných situací na vnitřním trhu a odolnosti vnitřního trhu a kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2679/98 (akt pro odolnost a mimořádné situace na vnitřním trhu) (Úř. věst. L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

(8) Je vhodné zachovat v tomto nařízení právní rámec pro uplatňování některých ustanovení celních předpisů na obchod se zbožím Unie mezi částmi celního území, na něž se vztahuje směrnice Rady 2006/112/ES ([6]) nebo (EU) 2020/262 ([7]), a částmi tohoto území, na něž se uvedené směrnice nevztahují, nebo na obchod se zbožím Unie mezi částmi tohoto území, na něž se uvedené směrnice nevztahují. Vzhledem k tomu, že dotčeným obchodovaným zbožím je zboží Unie, a vzhledem k fiskální povaze příslušných opatření v rámci uvedeného obchodu uvnitř Unie je zavedení příslušných zjednodušení celních formalit, jež se na toto zboží použijí, odůvodněné.

(9) Některé definice stanovené v nařízení (EU) č. 952/2013 by měly být přizpůsobeny tak, aby zohledňovaly širší oblast působnosti tohoto nařízení, byly sjednoceny s definicemi uvedenými v jiných právních aktech Unie a vyjasnily termíny, které mají v různých odvětvích různé významy. Do celních předpisů by měly být zahrnuty nové definice, aby se objasnily úlohy a povinnosti některých subjektů v rámci celních postupů. V případě dovozce a vývozce by nové definice měly tyto osoby činit odpovědnými vůči celním orgánům za soulad zboží, s nímž tyto osoby obchodují, s předpisy, včetně finančních a nefinančních rizik v souladu s právními předpisy týkajícími se konkrétních výrobků, aby se posílil celní dohled. Pokud jde o nový koncept „dovozce v rámci prodeje na dálku“, nové definice by měly zajistit, aby v některých případech byl v souvislosti s online prodejem ze zemí mimo Unii za dovozce považován hospodářský subjekt, a nikoli spotřebitel, a aby tento subjekt měl povinnost převzít příslušnou odpovědnost, a dále by měly zajistit, aby příslušný hospodářský subjekt byl povinen dodržovat příslušné právní předpisy a jiné právní předpisy uplatňované celními orgány v okamžiku, kdy zboží vstupuje na celní území Unie nebo je opouští, a poskytovat nebo zpřístupňovat a vést příslušné záznamy o tomto souladu. Měly by být rovněž zavedeny nové definice ve vztahu k širší oblasti působnosti ustanovení o celním dohledu, řízení rizik a celních kontrolách. Mělo by být rovněž vyjasněno, že pokud definice obsažené v celních předpisech Unie odkazují na celní ustanovení obsažená v mezinárodních dohodách, zahrnuje to příslušné mnohostranné dohody o životním prostředí, jichž jsou Unie a členské státy smluvní stranou, pokud tyto dohody upravují shodu zboží.

(10) Vedle své tradiční úlohy spočívající ve výběru cel, DPH a spotřebních daní a v uplatňování celních předpisů mají celní orgány rovněž zásadní úlohu při prosazování jiných právních aktů Unie a případně jiných relevantních vnitrostátních právních předpisů. Měla by být zavedena definice „jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány“ s cílem vytvořit účinný rámec pro regulaci uplatňování zvláštních požadavků na zboží stanovených v těchto právních aktech a dohledu nad těmito zvláštními požadavky. Pojem „jiné právní předpisy uplatňované celními orgány“ by měl zahrnovat opatření odůvodněná veřejnými mravy, veřejným pořádkem nebo veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí, zvířat nebo rostlin, ochranou životního prostředí, ochranou národních kulturních statků, jež mají uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, a ochranou průmyslového nebo obchodního vlastnictví a jiných veřejných zájmů, včetně kontrol zaměřených na prekurzory omamných látek, zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a na hotovost, jakož i obchodněpolitická opatření, opatření na zachování a řízení rybolovu a omezující opatření přijatá na základě článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Rozdíly ve vnitrostátních seznamech zákazů a omezení způsobují značné obtíže při dovozu do více členských států. V zájmu usnadnění obchodu a fungování celních orgánů je důležité, aby Unie pracovala na postupné harmonizaci vnitrostátních seznamů zákazů a omezení. Dále je důležité přijmout harmonizované definice právních pojmů používaných v případech, kdy jsou stanoveny zákazy a omezení, aby se zabránilo rozdílným výkladům ze strany členských států.

([6]) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([7]) Směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (Úř. věst. L 58, 27.2.2020, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj).

(11) V zájmu větší právní jasnosti by měla být změněna některá pravidla týkající se rozhodnutí celních orgánů. Za prvé je vhodné objasnit, že příslušným celním orgánem pro přijímání rozhodnutí celních orgánů je příslušný celní orgán v místě, kde je žadatel usazen, neboť místo usazení je hlavní zásadou, podle níž mohou některé hospodářské subjekty za určitých podmínek a v předem stanoveném časovém rámci, s výhradou přezkumu, využít zjednodušení zavedená tímto nařízením a zaplatit clo v místě, kde jsou usazeny. Za druhé by v zájmu úplnosti a právní jasnosti měla být rovněž zavedena třicetidenní lhůta, v níž musí žadatel poskytnout celním orgánům doplňující informace, pokud se tyto orgány domnívají, že žádost o rozhodnutí celních orgánů neobsahuje všechny požadované údaje.

(12) Měly by být objasněny důsledky toho, že celní orgán nepřijme rozhodnutí o žádosti ve stanovených lhůtách. Rovněž by měla být stanovena zásada, že v takových případech se žádost považuje za zamítnutou a že žadatel může podat opravný prostředek v souladu s obecnými pravidly týkajícími se rozhodování celních orgánů.

(13) Jak bylo zdůrazněno ve zvláštní zprávě Účetního dvora č. 4/2021 s názvem „Celní kontroly: nedostatečná harmonizace brání ochraně finančních zájmů EU“ a v hodnocení provádění nařízení (EU) č. 952/2013, je rovněž žádoucí zabývat se neexistencí jednotného sledování plnění kritérií a dodržování povinností stanovených v rozhodnutích celních orgánů, a to posílením příslušných ustanovení. Na straně jedné by držitelé rozhodnutí celních orgánů měli plnit nejen povinnosti stanovené v příslušném rozhodnutí, nýbrž také průběžně sledovat jejich dodržování a zajistit vnitřní organizaci, jejímž prostřednictvím mohou tyto činnosti v oblasti vlastního sledování předcházet případným chybám v celních postupech, tyto chyby zmírňovat nebo je napravovat. Na straně druhé by celní orgány měly pravidelně sledovat, jak držitelé rozhodnutí celních orgánů tato rozhodnutí provádějí, zejména v případě, že jsou tito držitelé usazeni na celním území Unie po dobu kratší než tři roky, a proto s větší pravděpodobností představují riziko, aby se zajistilo, že daný držitel plní povinnosti stanovené v uvedeném rozhodnutí. Pokud celní orgány zjistí, že držitel rozhodnutí celních orgánů přestal splňovat kritéria nebo dodržovat povinnosti stanovené v uvedeném rozhodnutí, měly by bez zbytečného odkladu v souladu s platnými pravidly přijmout vhodná opatření. To je důležité zejména v případech, kdy se jedná o osoby se zvláštním postavením, jako je status oprávněného hospodářského subjektu nebo status spolehlivého a prověřeného obchodníka, které tudíž v rámci celních postupů využívají určitá usnadnění. K posílení řízení rizik na úrovni Unie by měly celní orgány kromě toho oznámit Celnímu orgánu EU veškerá rozhodnutí celních orgánů přijatá v návaznosti na žádost a informovat tento orgán o monitorovacích činnostech, aby mohly být tyto informace zohledněny pro účely řízení rizik.

(14) Kromě rozhodnutí týkajících se závazných informací o sazebním zařazení zboží (dále jen „rozhodnutí o ZISZ“) a rozhodnutí týkajících se závazných informací o původu zboží (dále jen „rozhodnutí o ZIPZ“) přijatých celními orgány na základě žádosti a s výhradou určitých podmínek byla do celních předpisů zavedena rozhodnutí týkající se závazných informací o určování celní hodnoty (dále jen „rozhodnutí o ZIUCH“), a to prostřednictvím nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/1072 ([8]). V zájmu uživatelů celních předpisů je vhodné ve stejném právním aktu stanovit pravidla týkající se těchto tří typů rozhodnutí o závazných informacích.

([8]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/1072 ze dne 25. ledna 2024, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, pokud jde o rozhodnutí týkající se závazných informací v oblasti určování celní hodnoty a rozhodnutí týkající se závazných informací o původu zboží (Úř. věst. L, 2024/1072, 15.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1072/oj).

(15) Měly by být jednoznačněji vymezeny práva a povinnosti osob odpovědných za zboží, které vstupuje na celní území Unie a které je opouští. Osoby, které provádějí pravidelné celní operace, by měly být i nadále registrovány u celních orgánů příslušných v místě, kde jsou tyto osoby usazeny. Pro celou celní unii by měla platit jedna registrace, která by však měla být průběžně aktualizována. Hospodářské subjekty by proto měly mít povinnost informovat celní orgány o jakékoli změně svých registračních údajů. Osoby odpovědné za zboží vstupující na celní území Unie a opouštějící toto území by měly zajistit, aby zboží bylo v souladu s platnými právními předpisy, včetně pravidel na ochranu bezpečnosti a zabezpečení osob pobývajících na území Unie, jakož i s právními předpisy zaměřenými na předcházení rizikům pro zdraví a život lidí, zvířat nebo rostlin, životní prostředí nebo spotřebitele, jako je nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/988 ([9]) o obecné bezpečnosti výrobků, směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ([10]) o odpovědnosti za výrobky a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ([11]) o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy. Rovněž by měly být stanoveny povinnosti dovozce, zejména povinnost být usazen na celním území Unie a výjimky z této povinnosti. Tyto povinnosti by se měly řídit stávajícími pravidly pro deklaranta, který má být usazen v Unii. Obdobně by měly být stanoveny povinnosti vývozce.

(16) Pokud osoba dodávající zboží v rámci prodeje na dálku nebo usnadňující prodej zboží na dálku uvede, že jedná jako dovozce, měla by zajistit, aby zboží bylo v souladu s celními předpisy a jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány při uvádění výrobků na vnitřní trh Unie.

(17) Hospodářským subjektům, které splňují určitá kritéria a podmínky pro to, aby je celní orgány považovaly za důvěryhodné obchodníky, kteří dodržují předpisy, může být udělen status oprávněného hospodářského subjektu, a mohou tak využívat usnadnění v celních postupech. Systém oprávněných hospodářských subjektů sice zajišťuje, že obchodníci, kteří uskutečňují většinu obchodu v Unii, jsou důvěryhodní, vykazuje však určité nedostatky, jež byly zdůrazněny v hodnocení nařízení (EU) č. 952/2013 a ve zjištěních Účetního dvora. K řešení těchto obav, zejména pokud jde o rozdílné vnitrostátní postupy a problémy týkající se sledování dodržování předpisů ze strany oprávněných hospodářských subjektů, by měla být příslušná pravidla změněna tak, aby zavedla povinnost celních orgánů sledovat dodržování předpisů nejméně jednou za tři roky.

(18) Změny v celních postupech a ve způsobu fungování celních orgánů vyžadují nové partnerství mezi celními orgány a hospodářskými subjekty, konkrétně systém spolehlivých a prověřených obchodníků. Kritéria a podmínky pro to, aby se obchodník mohl stát spolehlivým a prověřeným obchodníkem, by měly vycházet z kritérií pro status oprávněného hospodářského subjektu, měly by však rovněž zajistit, aby byl obchodník pro celní orgány považován za transparentního. Je proto vhodné požadovat, aby spolehliví a prověření obchodníci poskytli celním orgánům přístup do svých elektronických systémů, v nichž budou uchovávat záznamy o dodržování předpisů a o pohybu svého zboží, za předpokladu, že je tento přístup přiměřený a nezbytně nutný. Transparentnost by měla být spojena s určitými výhodami, mezi něž může patřit možnost propustit zboží jménem celních orgánů bez nutnosti jejich aktivního zásahu, vyjma případů, kdy jiné právní předpisy uplatňované celními orgány vyžadují schválení zboží před propuštěním, a odložit zaplacení celního dluhu. Status spolehlivého a prověřeného obchodníka by neměl být přiznán osobám, které opakovaně nebo závažným způsobem porušily jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.

([9]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/988 ze dne 10. května 2023 o obecné bezpečnosti výrobků, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES a směrnice Rady 87/357/EHS (Úř. věst. L 135, 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2853 ze dne 23. října 2024 o odpovědnosti za vadné výrobky a o zrušení směrnice Rady 85/374/EHS (Úř. věst. L, 2024/2853, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

(19) Aby byla zajištěna integrita celní unie a jednotné uplatňování statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka celními orgány členských států, je nezbytné zavést mechanismus, který Celnímu orgánu EU a Komisi umožní zasáhnout v případech, kdy existují náznaky nedodržení předpisů ze strany obchodníka se statusem spolehlivého a prověřeného obchodníka. Tento mechanismus by měl Celnímu orgánu EU umožnit ověřit ve spolupráci s příslušnými celními orgány soulad s požadavky statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka, zejména pokud má jiný členský stát než ten, v němž je obchodník usazen, důvodné pochybnosti o souladu daného obchodníka s těmito požadavky. Uvedený mechanismus je nezbytný k tomu, aby se zabránilo protiprávnímu uplatňování statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka a neoprávněnému vstupu na celní území Unie. Aby se zabránilo rozdílům při prosazování, měla by být Komise v případech, kdy členský stát usazení nejedná včas nebo vhodným způsobem, zmocněna zasáhnout prostřednictvím prováděcího aktu vyžadujícího, aby tento členský stát status spolehlivého a prověřeného obchodníka pozastavil nebo zrušil.

(20) Možnost provozovat celní sklad pro prodej na dálku by ve spojení s dalšími ustanoveními o prodeji na dálku a dalšími zjednodušeními měla motivovat k využívání velkoobjemových zásilek spíše než jednotlivých zásilek, čímž by pak byl tok jednotlivých zásilek pro celní orgány zvládnutelnější. Celní sklad pro prodej na dálku by měl umožňovat propuštění zboží do volného oběhu v okamžiku prodeje a výstupu ze skladu, což znamená, že v okamžiku propuštění zboží do skladu musí zboží splňovat podmínky, které by se na ně vztahovaly, pokud by bylo v daném okamžiku uvedeno na trh Unie. Celní orgány by měly mít možnost kontrolovat, zda je zboží dovezené ve velkém množství v souladu s předpisy platnými na trhu Unie, v okamžiku jeho vstupu do celního skladu. Tento celní sklad pro prodej na dálku by měl být k dispozici pouze hospodářským subjektům, které splňují kritéria důvěryhodnosti v rámci statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka, aby se zabránilo zneužití nedůvěryhodnými hospodářskými subjekty.

(21) Změny v celních postupech rovněž vyžadují vyjasnění úlohy celních zástupců. I nadále by mělo být možné přímé i nepřímé zastoupení, je však třeba vyjasnit, že nepřímý zástupce dovozce nebo vývozce přebírá veškeré povinnosti daného dovozce nebo vývozce, to znamená nejen povinnost zaplatit celní dluh nebo poskytnout jistotu, nýbrž také dodržovat jiné právní předpisy uplatňované celními orgány. Z tohoto důvodu musí být celní zástupci osobami pobývajícími na celním území Unie, kde zastupují dovozce nebo vývozce, aby byla zajištěna náležitá odpovědnost za finanční i nefinanční aspekty povinností dovozců a vývozců. Využití služeb nepřímého celního zástupce usazeného v Unii je proto dostupnou a přiměřenou alternativou pro dovozce a vývozce, kteří v Unii nemají obchodní přítomnost. Celní zástupci usazení ve třetích zemích by navíc měli mít možnost nadále poskytovat své služby v Unii, jestliže zastupují osoby, u nichž se nepožaduje, aby byly usazeny na celním území Unie.

(22) Mikropodniky a malé a střední podniky podle definice uvedené v doporučení Komise 2003/361/ES ([12]) hrají zásadní úlohu ve vnějším obchodu Unie, ale při plnění celních požadavků se často potýkají s úměrně vyšší administrativní zátěží a zátěží spojenou s dodržováním předpisů. Je proto důležité zohlednit jejich specifickou situaci a podporovat opatření, která jim usnadňují dodržování předpisů, mimo jiné prostřednictvím zjednodušených postupů, jasných pokynů a dostupného celního zastoupení. Měly by být přijaty pokyny s cílem podpořit mikropodniky a malé a střední podniky, uznat jedinečné výzvy, jimž tyto podniky čelí, a zároveň zachovat integritu a bezpečnost procesů zahraničního obchodu při uplatňování statusu oprávněného hospodářského subjektu a spolehlivého a prověřeného obchodníka. Je třeba soustavně usilovat o zjednodušení a zvýšení přístupnosti postupů pro mikropodniky a malé a střední podniky a zajistit, aby byla usnadněna a podporována jejich zásadní úloha ve vnějším obchodu Unie.

([12]) Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

(23) Aby byla zajištěna jednotná úroveň digitalizace a vytvořeny rovné podmínky pro hospodářské subjekty ve všech členských státech a zároveň aby se přispělo k hladkému fungování vnitřního trhu, mělo by být pro celní účely zřízeno celní datové centrum EU jako soubor centralizovaných, bezpečných a kyberneticky odolných elektronických služeb a systémů. Celní datové centrum EU by mělo umožňovat provádění celních předpisů, jako například: celní formality, celní kontroly, výpočet a oznámení celního dluhu, unijního manipulačního poplatku, spotřební daně a DPH, správu záruk a celní dozor nad zbožím. Celní datové centrum EU by mělo rovněž přispívat k provádění jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány. Mělo by zajišťovat kvalitu, integritu, sledovatelnost a nepopiratelnost údajů, které jsou v něm zpracovávány, aby odesílatel ani příjemce později nemohli existenci výměny údajů zpochybnit. Zpracování údajů v celním datovém centru EU by mělo být v souladu s příslušnými pravidly pro kybernetickou bezpečnost a zpracování osobních údajů. Koncepci celního datového centra EU by měly společně vypracovat Komise a Celní orgán EU ve spolupráci s členskými státy. Komise by rovněž měla být pověřena vývojem, provozem a údržbou celního datového centra EU a měla by mít možnost tento úkol svěřit Celnímu orgánu EU.

(24) S ohledem na úlohu celního datového centra EU při zajišťování integrity a bezpečnosti údajů zpracovávaných v Unii pro celní účely, která představuje veřejný zájem a lze ji považovat za základní zájem společnosti, je nezbytné chránit údaje spravované v celním datovém centru EU, včetně osobních údajů a dalších citlivých údajů týkajících se toku zboží a provádění právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů, před neoprávněným přístupem a jakoukoli jinou hrozbou pro integritu a bezpečnost těchto údajů. Je proto nezbytné, aby infrastruktura a služby, jejichž prostřednictvím celní datové centrum EU funguje, podléhaly určitým podmínkám, aby byla v tomto ohledu zajištěna suverenita Unie. Dodržování těchto podmínek by se mělo prokazovat doklady a v případě kritických služeb je důležité, aby byly tyto doklady doplněny bezpečnostní prověrkou fyzických a právnických osob, jak je stanoveno v unijním nebo vnitrostátním právu. Kromě toho by mělo být celní datové centrum EU v co největší míře koncipováno tak, aby se zabránilo situacím vedoucím k proprietárnímu uzamčení.

(25) Aby byla zajištěna spolehlivost, interoperabilita a dlouhodobá udržitelnost celního datového centra EU, je důležité, aby jeho vývoj a údržba byly v souladu s mezinárodně uznávanými normami a osvědčenými postupy v oblasti softwarového inženýrství, testování systémů, pilotních projektů a postupů převzetí. To zahrnuje komplexní funkční a jiné než funkční testování, strukturované pilotní fáze zahrnující reprezentativní zúčastněné strany a jasně definovaná přejímací kritéria pro ověřování výkonnosti, souladu a bezpečnosti. Tato opatření mají zajistit, aby systém mohl podporovat harmonizované celní formality v celé Unii a splňoval provozní požadavky členských států i hospodářských subjektů.

(26) Součástí činností k realizaci celního datového centra EU by měla být opatření k zajištění jeho nepřetržité disponibility a provozu, a to i v případě vážné krize. Opatření k zajištění kontinuity činností by měla zahrnovat zejména redundance, mechanismy pro případ výpadku a protokoly pro obnovení údajů, jakož i postupy, jimiž je třeba se řídit v případě nedostupnosti nebo výpadku celního datového centra EU. Pokud celní datové centrum EU využívá fyzickou infrastrukturu, měla by být zvážena redundantní řešení v zeměpisně rozptýlených lokalitách, aby byla zajištěna kontinuita činností v případě výpadku jednoho objektu.

(27) Celní datové centrum EU by mělo nahradit stávající elektronické systémy vyvinuté členskými státy a Komisí podle čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013, z nichž některé jsou v průběhu přechodu postupně ukončovány. V případě, že funkce celního datového centra EU nebudou ve stanovených lhůtách k dispozici, nebudou tyto stávající vnitrostátní elektronické systémy obnoveny. Proto by pro takový případ mělo být zajištěno dočasné řešení. V souladu s nedávnou judikaturou Soudního dvora Evropské unie ([13]) je vhodné objasnit, že automatizovaná výměna informací mezi hospodářskými subjekty, celními orgány a dalšími zúčastněnými stranami prostřednictvím celního datového centra EU nevylučuje odpovědnost těchto orgánů nebo těchto hospodářských subjektů v souvislosti s dotčenými celními postupy. I v případě, kdy je zapojení celního orgánu do přijetí určitého opatření omezeno na elektronickou komunikaci prostřednictvím celního datového centra EU, je třeba mít za to, že uvedený orgán dotčené opatření přijal, jako by celní datové centrum EU jednalo jeho jménem.

([13]) Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2023 ve věci *Euranimi* v. *Komise*, T-81/22, ECLI:EU:T:2023:57.

(28) Celní datové centrum EU by mělo umožňovat výměnu údajů s jinými systémy, platformami nebo prostředími za účelem zvýšení kvality údajů, které celní orgány používají při plnění svých úkolů, a za účelem sdílení příslušných celních údajů s jinými orgány ke zvýšení účinnosti kontrol na vnitřním trhu. V souladu s přístupem stanoveným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/903 ([14]) a ve sdělení Komise ze dne 23. března 2017 nazvaném „Evropský rámec interoperability – Strategie provádění" by celní datové centrum EU mělo podporovat přeshraniční a meziodvětvovou interoperabilitu v Evropě. Mělo by využít potenciál stávajících zdrojů informací o rizicích dostupných na úrovni Unie, jako jsou systémy včasného varování pro potraviny a krmiva (RASFF) a pro nepotravinářské výrobky (Safety Gate), informační a komunikační systém pro dozor nad trhem (ICSMS) a portál pro prosazování práv duševního vlastnictví (IP Enforcement Portal). Mělo by podporovat rozvoj strategické a operativní spolupráce, včetně výměny informací a interoperability, mezi celními a jinými orgány, subjekty a útvary v rámci jejich příslušných pravomocí. Celní datové centrum EU by navíc mělo poskytovat širokou škálu metod pokročilé datové analýzy, a to i s využitím umělé inteligence. Tato analýza údajů by měla usnadňovat analýzu rizik, hospodářskou analýzu a prediktivní analýzu s cílem předvídat možná rizika u zásilek, které přicházejí do Unie nebo Unii opouštějí.

(29) Aby byl zajištěn lepší dohled nad obchodními toky a zefektivnil se způsob spolupráce s jinými příslušnými orgány než celními, mělo by být celní datové centrum EU schopno využívat rámec pro spolupráci na základě jednotného portálu EU pro oblast celnictví a v případě, že tento rámec nelze využít, nabídnout těmto jiným příslušným orgánům zvláštní službu, jejímž prostřednictvím mohou získat příslušné údaje, poskytovat informace celním orgánům a sdílet s nimi informace a zajistit, aby byly splněny odvětvové požadavky. Tato zvláštní služba by byla nezbytná v případech, kdy jiné příslušné orgány nemají elektronický systém, který by mohl být spojen s celním datovým centrem EU.

(30) Aby bylo možné vyzkoušet funkce celního datového centra EU před tím, než bude uvedeno do provozu pro všechny hospodářské subjekty bez ohledu na jejich status nebo dotčený celní postup, je vhodné umožnit Komisi rozhodnout o zavedení pilotní fáze na dobrovolném základě. V tomto pilotním projektu by se vyzkoušelo provádění některých postupů a funkcí na dobrovolném základě bez právní povinnosti. V zájmu transparentnosti a poskytování informací zúčastněným stranám je důležité, aby Komise zveřejnila plánování, organizaci a dobu trvání této pilotní fáze a funkce, které mají být uplatňovány a vyzkoušeny.

(31) Orgány, podniky, spotřebitelé a osoby pobývající na území Unie by měli mít možnost nahlásit zboží, které má být dovezeno do Unie nebo vyvezeno z Unie a které není v souladu s příslušnými právními předpisy Unie uplatňovanými celními orgány. Nahlášené informace o tomto zboží by měly být k dispozici v celním datovém centru EU a mělo by být možné je použít pro účely řízení rizik.

(32) Spolu s celním datovým centrem EU by měly mít členské státy i nadále možnost vyvíjet vlastní aplikace pro využívání údajů z celního datového centra EU. Členské státy mají zajistit, aby jejich aplikace byly v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ([15]), zejména pokud jde o opatření k řízení kybernetických bezpečnostních rizik. Ke zkrácení doby potřebné pro uvedení na trh by členské státy měly mít možnost poskytnout Celnímu orgánu EU finanční prostředky a mandát k vývoji těchto aplikací. V takových případech by měl Celní orgán EU vyvinout aplikace ve prospěch všech členských států. To by bylo možné uskutečnit vytvořením aplikací s otevřeným zdrojovým kódem a bez proprietárního uzamčení podle rámce pro sdílení a opětovné použití IT řešení.

([14]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/903 ze dne 13. března 2024, kterým se stanoví opatření pro vysokou úroveň interoperability veřejného sektoru v celé Unii (nařízení o interoperabilní Evropě) (Úř. věst. L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

([15]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ze dne 14. prosince 2022 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v Unii a o změně nařízení (EU) č. 910/2014 a směrnice (EU) 2018/1972 a o zrušení směrnice (EU) 2016/1148 (směrnice NIS 2) (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(33) Celní datové centrum EU by mělo umožňovat tok údajů. Uživatelé by měli mít možnost předávat a zpracovávat v celním datovém centru EU všechny relevantní údaje potřebné ke splnění svých povinností podle celních předpisů. Tyto údaje by měly být zpracovávány na úrovni Unie a rozšířeny o celounijní analýzu rizik. Výsledné údaje by měly být zpřístupněny celním orgánům členských států, které je následně zpracují za účelem plnění svých povinností. Výsledky kontrol provedených po zpracování údajů z celního datového centra EU by pak měly být oznámeny tomuto datovému centru. Je důležité, aby celní datové centrum EU umožňovalo zpracování údajů, které jsou v něm k dispozici, s minimálním zpožděním.

(34) Údaje předložené celnímu datovému centru EU představují z velké části neosobní údaje poskytnuté hospodářskými subjekty o zboží, s nímž obchodují. Tyto údaje by však mohly zahrnovat i osobní údaje, zejména jména osob jednajících za hospodářský subjekt nebo orgán. Aby byla zajištěna stejná ochrana osobních údajů i obchodních informací, měla by být stanovena zvláštní pravidla přístupu, pravidla pro důvěrnost a podmínky pro využívání celního datového centra EU. Zejména by mělo být stanoveno, které subjekty kromě dotčených osob, Komise, celních orgánů a Celního orgánu EU mají možnost přistupovat k údajům dostupným v celním datovém centru EU nebo je zpracovávat, přičemž je třeba vyvážit potřeby těchto subjektů s nutností zajistit, aby osobní a důvěrné údaje shromážděné pro celní účely byly použity pro další účely pouze v minimálním nezbytném rozsahu.

(35) Členské státy by měly mít možnost po konzultaci s Komisí určit konkrétní údaje, jejichž zpřístupnění by poškodilo jejich podstatné bezpečnostní zájmy, které mají být v celním datovém centru EU technicky označeny tak, aby jakékoli další zpracování těchto údajů bylo omezeno na příslušné orgány dotčeného členského státu, pokud tyto orgány výslovně nepovolí další zpracování. Osoba, která předává údaje do celního datového centra EU, by měla jasně stanovit omezení zpracování těchto kategorií údajů, které lze propojit s konkrétními dodavatelskými řetězci nebo kategoriemi údajů. K využití této možnosti by měl dotčený členský stát informovat Komisi o konkrétních dotčených podstatných bezpečnostních zájmech a vysvětlit, proč se domnívá, že by tyto zájmy nemohly být dostatečně chráněny podle obecného rámce ustanovení týkajících se zpracování údajů v rámci celního datového centra EU.

(36) S výhradou dodržování pravidel pro ochranu údajů, zejména pravidel týkajících se citlivých celních údajů a obchodně citlivých údajů, by mohly být souhrnné celní údaje, které nejsou důvěrné, osobní ani citlivé z obchodního hlediska, na řádně odůvodněnou žádost zpřístupněny třetím stranám pro konkrétní účely.

(37) Aby mohl Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) vykonávat své vyšetřovací pravomoci v souvislosti s podvodnými činnostmi, které poškozují zájmy Unie, je vhodné, aby měl přístup k údajům z celního datového centra EU, který je velmi podobný přístupu Komise. OLAF by proto měl být oprávněn zpracovávat údaje v souladu s podmínkami ochrany údajů stanovenými v příslušných právních předpisech Unie, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ([16]) a nařízení Rady (ES) č. 515/97 ([17]).

([16]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([17]) Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů (Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

(38) Obdobně by měl mít možnost získat na požádání údaje dostupné v celním datovém centru EU i Úřad evropského veřejného žalobce (EPPO), aby mohl provádět svá vyšetřování v celních záležitostech.

(39) Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) by měla mít možnost získat na požádání údaje dostupné v celním datovém centru EU, aby mohla plnit své úkoly stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ([18]). Možnost získat na požádání jiné než osobní údaje dostupné v celním datovém centru EU by měla mít i Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex).

(40) K zachování funkcí, které plní vnitrostátní informační systémy členských států, by daňové orgány členských států měly mít možnost zpracovávat údaje přímo v rámci celního datového centra EU. Orgánům odpovědným za bezpečnost potravin v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ([19]) a orgánům odpovědným za dozor nad trhem v souladu s nařízením (EU) 2019/1020 by tak měly být v celním datovém centru EU poskytnuty vhodné služby a nástroje, které jim umožňují využívat příslušné celní údaje k tomu, aby přispěly k prosazování příslušných právních předpisů Unie, a ke spolupráci s celními orgány s cílem minimalizovat riziko vstupu nevyhovujících výrobků do Unie.

(41) Podle článku 24 nařízení Rady (EU) 2017/1939 ([20]) mají Celní orgán EU a příslušné celní orgány bez zbytečného odkladu oznámit úřadu EPPO veškerou trestnou činnost, jež by v souladu s článkem 22 a čl. 25 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení mohla spadat do výkonu jeho pravomoci. Celní orgán EU a příslušné celní orgány by se měly zdržet přijímání opatření, která by mohla ohrozit důvěrnost jakéhokoli trestního vyšetřování týchž skutečností prováděného příslušným vnitrostátním justičním nebo donucovacím orgánem nebo úřadem EPPO.

(42) Pravidla a ustanovení týkající se přístupu do celního datového centra EU a výměny informací by neměla mít vliv na celní informační systém (CIS) zřízený nařízením Rady (ES) č. 515/97 a na povinnosti podávat zprávy v souvislosti se situační orientací podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ([21]).

([18]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).

([19]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

([20]) Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

([21]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(43) Komise by měla zavést prováděcí předpisy stanovící postupy pro přístup dotyčných orgánů k celnímu datovému centru EU, a to po posouzení stávajících záruk, které každý orgán nebo kategorie orgánů zavedly k zajištění správného zacházení s osobními a obchodně citlivými údaji.

(44) Je vhodné, aby celní datové centrum EU uchovávalo osobní údaje po dobu nejvýše deseti let. Tato doba je odůvodněná s ohledem na možnost celních orgánů oznámit celní dluh ve lhůtě až deseti let poté, co obdržely nezbytné informace o zásilce, jakož i s cílem zajistit, aby Komise, Celní orgán EU, úřad OLAF, úřad EPPO, celní orgány a další příslušné orgány mohly porovnat informace uchovávané v celním datovém centru EU s informacemi, které jsou uloženy v jiných systémech a jsou vyměňovány s těmito systémy. Tato doba by navíc měla být sladěna s dobou uchovávání požadovanou jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, pokud jsou tyto právní předpisy relevantní pro celní kontroly. Je rovněž vhodné, aby v případech, kdy jsou osobní údaje požadovány pro účely soudních a správních řízení, vyšetřování a kontrol po propuštění zboží, byl běh doby pro uchovávání údajů pozastaven, aby se zabránilo tomu, že by osobní údaje byly vymazány, a nemohly proto být pro tyto účely použity.

(45) Ochrana osobních a jiných údajů v celním datovém centru EU by měla zahrnovat rovněž pravidla týkající se omezení práv subjektů údajů. Je proto vhodné, aby celní orgány, Komise nebo Celní orgán EU byly schopny v případě potřeby omezit právo subjektů údajů s cílem zajistit, aby nebyly ohroženy činnosti v oblasti prosazování práva, analýza rizik a celní kontroly. Tato omezení by navíc mohla být v případě nutnosti použita také za účelem ochrany soudního nebo správního řízení v návaznosti na činnosti v oblasti prosazování práva. Tato omezení by měla být řádně odůvodněna činnostmi a výsadami celních orgánů, Komise nebo Celního orgánu EU a měla by být omezena na dobu nezbytnou k zachování těchto výsad.

(46) Zpracovávání osobních údajů podle tohoto nařízení by mělo být prováděno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([22]) nebo (EU) 2018/1725 ([23]) nebo směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ([24]) v jejich příslušné oblasti působnosti. Každý orgán nebo subjekt jiný než celní orgány, Komise a Celní orgán EU, který zpracovává osobní údaje v celním datovém centru EU, se má považovat za správce v souladu s platnými pravidly.

([22]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([23]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([24]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj).

(47) Aby byla zajištěna interoperabilita a výměna údajů s některými dalšími necelními systémy Unie a s ohledem na celní formality uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2399 ([25]), mělo by celní datové centrum EU začlenit jednotný celní portál Evropské unie pro výměnu certifikátů (EU CWS-CERTEX) zřízený uvedeným nařízením. Dokud celní datové centrum EU plně nezačlení portál EU CWS-CERTEX, mělo by provádět obchodní a technickou transformaci údajů s cílem umožnit výměnu údajů prostřednictvím portálu EU CWS-CERTEX.

(48) Měly by být vymezeny požadavky na údaje, aby bylo možné poskytnout hospodářským subjektům společné pokyny ohledně údajů, které potřebují ke splnění jejich účelů, zejména v souvislosti s prováděním celních předpisů. Celní datové centrum EU bude pro tyto údaje jediným vstupním místem, a proto by pravidla pro formátování a kódování těchto údajů měla být stanovena v technických specifikacích celního datového centra EU, které jsou pružnějším nástrojem než právní normy. Je však nezbytný harmonizovaný model celních údajů se sémantickými požadavky na údaje.

(49) Pro zajištění harmonizovaného uplatňování celních kontrol v členských státech má zásadní význam mechanismus řízení rizik v oblasti cel na úrovni Unie. V současnosti existuje společný rámec pro řízení rizik, který zahrnuje možnost určit společné prioritní oblasti kontroly a společná kritéria a normy týkající se rizik v oblasti finančních rizik pro provádění celních kontrol, má však významné nedostatky. K řešení nedostatečně harmonizovaného uplatňování celních kontrol a nedostatečně harmonizovaného řízení rizik, jež poškozují finanční i nefinanční zájmy Unie a členských států, je vhodné pravidla řízení rizik revidovat s cílem zavést důkladnější přístup k řízení rizik, který by se zabýval finančními i nefinančními riziky. To zahrnuje řešení strukturálních problémů v souvislosti s řízením finančních rizik, jež určil Účetní dvůr. Zejména je vhodné v cyklickém přístupu popsat, které činnosti jsou zahrnuty do řízení rizik v oblasti cel. Je rovněž důležité vymezit úlohy a povinnosti Komise, Celního orgánu EU a celních orgánů členských států. Je také nezbytné svěřit Komisi pravomoc stanovit společné prioritní oblasti kontroly a společná kritéria a normy týkající se rizik a určit konkrétní oblasti jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, jež si zaslouží přednost s ohledem na společné řízení rizik a kontroly, aniž by byla ohrožena bezpečnost.

(50) Je proto vhodné zavést na úrovni Unie činnosti a ustanovení týkající se řízení rizik, aby se na úrovni Unie zajistilo shromažďování komplexních údajů, které jsou důležité pro řízení rizik, včetně výsledků a hodnocení všech kontrol. Měly by být stanovena společná analýza rizik a vydávání odpovídajících kontrolních doporučení Unie celním orgánům. V souladu se zásadou „dodržuj, nebo vysvětli“ by tato kontrolní doporučení měla být následována, nebo by měly být uvedeny přesvědčivé důvody pro jejich nenásledování. Rovněž by měla být stanovena možnost vydat pokyn, že zboží určené pro Unii nemá být naloženo nebo přepraveno. Analýza rizik a hrozeb na úrovni Unie by měla být založena na průběžně aktualizovaných údajích na úrovni Unie a měla by určovat opatření a kontroly, jež mají být prováděny na hraničních přechodech, které jsou místem vstupu na území Unie a výstupu z něj.

([25]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2399 ze dne 23. listopadu 2022, kterým se zřizuje jednotný portál Evropské unie pro oblast celnictví a mění nařízení (EU) č. 952/2013 (Úř. věst. L 317, 9.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2399/oj).

(51) Zejména v rámci spolupráce s donucovacími a bezpečnostními orgány by řízení rizik na úrovni Unie mělo pokud možno přispívat ke strategickým analýzám a posouzením hrozeb prováděným na úrovni Unie, včetně analýz a posouzení prováděných Europolem a agenturou Frontex, a tyto analýzy a posouzení hrozeb využívat k účinnému a účelnému předcházení trestné činnosti a k boji proti ní. Porušení celních předpisů a jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány by mělo mít dopad na rizikový profil dovozců, včetně dovozců v rámci prodeje na dálku, nebo vývozců.

(52) Proces propuštění zboží do celního režimu je třeba přehodnotit, aby se zohlednily nové úlohy a povinnosti osob zapojených do daného režimu. Odpovědnost za poskytnutí informací celním orgánům tudíž přebírá osoba odpovědná za zboží, tedy dovozce, vývozce nebo držitel režimu tranzitu, a nikoli deklarant. Odpovědná osoba by měla údaje celním orgánům poskytnout nebo zpřístupnit, jakmile jsou k dispozici, v každém případě však před propuštěním zboží do celního režimu, aby mohly celní orgány provést analýzu rizik a přijmout vhodná opatření.

(53) V případě elektronického obchodu a s ohledem na vyšší objem transakcí realizovaných prostřednictvím elektronického obchodu je však vhodné, aby osoby využívající zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 4 směrnice 2006/112/ES (dále jen „režim jednoho správního místa pro dovoz“ nebo „režim IOSS“) poskytly údaje o svém prodeji zboží, které má být dovezeno, nejpozději v den následující po přijetí platby.

(54) V řádně odůvodněných případech by celní orgány měly mít možnost povolit spolehlivým a prověřeným obchodníkům doplnit údaje o propuštěném zboží v pozdější fázi, neboť tito obchodníci nepřetržitě sdílejí údaje o svých transakcích s celními orgány a lze je považovat za spolehlivé. Tyto okolnosti by mohly souviset s podpůrnými doklady nebo s nemožností určit konečnou celní hodnotu zboží v okamžiku propuštění.

(55) Ke zjednodušení celního postupu pro vstup zboží na celní území Unie a zajištění toho, aby za toto zboží odpovídala jediná osoba, by různé subjekty v dodavatelském řetězci měly poskytnout svou část příslušných informací o dotčeném zboží a propojit je s konkrétní zásilkou. Zboží by mělo vstoupit na celní území Unie pouze tehdy, existuje-li dovozce nebo nepřímý zástupce jednající jménem dovozce usazený v Unii, který za toto zboží přebírá odpovědnost. Dovozce nebo nepřímý zástupce jednající jménem dovozce by měl celním orgánům poskytnout informace o zboží a o celním režimu, do kterého by mělo být zboží propuštěno, a měl by tak učinit co nejdříve, pokud možno ještě před fyzickým příchodem zboží. Poskytovatel služeb nebo celní zástupce by měl být schopen poskytnout informace jménem dovozce a na jeho účet, dovozce by však měl zůstat odpovědný za zajištění souladu zboží s předpisy s ohledem na finanční i nefinanční rizika. Dopravci, kteří zboží skutečně přepravují, by rovněž měli poskytnout určité informace o zboží před jeho nakládkou nebo příchodem (dále jen „předběžné informace o nákladu“) a měli by své informace propojit s informacemi dovozce, pokud byly již dříve předloženy, aniž by museli mít přístup ke všem údajům, které dovozce poskytl. V případě komplexnějších dodavatelských řetězců a dopravních sítí by navíc mělo být možné vyžadovat, aby informace o zboží, které má vstoupit na celní území Unie, doplnily určité jiné osoby. Dovozce, dopravce nebo jakákoli jiná osoba předkládající informace celním orgánům by měli mít povinnost informace změnit, pokud se dozvědí, že informace již nejsou správné, avšak předtím, než celní orgány zjistí nesrovnalosti, které mají v úmyslu zkontrolovat.

(56) Zboží, které není zbožím Unie a které vstupuje na celní území Unie, by mělo být považováno za zboží v dočasném uskladnění od okamžiku, kdy dopravce oznámí jeho příchod, do okamžiku, kdy je propuštěno do celního režimu, ledaže již bylo propuštěno do tranzitu. K zajištění náležitého celního dohledu by tato situace měla být časově omezená a až na výjimečné případy by neměla trvat déle než 90 dnů.

(57) Je nezbytné zachovat pravidla, která určují, zda je zboží zbožím Unie nebo zbožím, které není zbožím Unie, a zda lze status zboží Unie předpokládat nebo je třeba jej prokázat, zejména pokud zboží dočasně opouští celní území Unie.

(58) Jakmile budou mít celní orgány na základě analýzy rizik k dispozici informace nezbytné pro příslušný režim, měly by se rozhodnout, zda provedou další kontroly zboží, propustí je, odmítnou nebo pozastaví jeho propuštění nebo zda nechají uplynout lhůtu, v důsledku čehož se zboží považuje za propuštěné. Celní orgány by měly takové rozhodnutí v případě potřeby učinit ve spolupráci s dalšími příslušnými orgány. Celní orgány by tedy měly propuštění zboží odmítnout, mají-li důkazy o tom, že zboží není v souladu s platnými právními požadavky. Takovým důkazem by mělo být zjištění opakovaného systematického porušování předpisů v souvislosti s prodejem na dálku ze strany hospodářského subjektu po dobu nejméně šesti měsíců u veškerého zboží, jehož příchod tento hospodářský subjekt oznámil za účelem propuštění do volného oběhu. Pokud celní orgány potřebují konzultovat jiné příslušné orgány, aby zjistily, zda je zboží v souladu s platnými právními požadavky, měly by pozastavit propuštění tohoto zboží alespoň do doby, než se tyto konzultace uskuteční. V takových případech by mělo následné rozhodnutí celních orgánů o zboží záviset na odpovědi těchto jiných příslušných orgánů. Aby se zamezilo blokování obchodníků i orgánů v případech, kdy vyvození závěru ohledně souladu vyžaduje určitou dobu, měly by mít celní orgány možnost zboží propustit pod podmínkou, že je obchodník bude nadále informovat o místě, kde se zboží nachází.

(59) Za účelem poskytnutí právní jistoty obchodníkům, kteří informace poskytli včas, aniž by celní orgány musely reagovat na každou zásilku, by mělo být zboží, které nebylo vybráno ke kontrole, po uplynutí přiměřené lhůty považováno za propuštěné. Komise by měla být oprávněna vymezit tuto lhůtu v aktech v přenesené pravomoci a případně ji přizpůsobit dotčenému druhu dopravy nebo typu hraničního přechodu.

(60) Vzhledem k tomu, že spolehliví a prověření obchodníci jsou považováni za spolehlivé a poskytují celním orgánům v co nejbližším reálném čase, jak je technicky možné, údaje o pohybu zboží a o souladu s předpisy a plný přístup ke svým systémům, záznamům a operacím, měli by tito obchodníci mít možnost propustit své zboží pod dohledem celních orgánů, aniž by čekali na jejich zásah. V souladu s tím by spolehliví a prověření obchodníci měli mít možnost propustit zboží jménem celních orgánů při přijetí tohoto zboží v místě podnikání dovozce, vlastníka nebo příjemce nebo při jeho odeslání z místa podnikání vývozce, vlastníka nebo odesílatele. Vzhledem k tomu, že spolehliví a prověření obchodníci mají působit transparentním způsobem, měly by být všechny příchody a dodání zboží řádně zaznamenány v celním datovém centru EU. Spolehliví a prověření obchodníci by měli mít povinnost informovat celní orgány v případě, že nastanou problémy, aby tyto orgány mohly přijmout konečné rozhodnutí o propuštění zboží. Jsou-li systémy vnitřní kontroly spolehlivých a prověřených obchodníků dostatečně spolehlivé, měly by mít celní orgány možnost ve spolupráci s dalšími příslušnými orgány těmto obchodníkům povolit, aby určité kontroly prováděli sami. Celní orgány by však měly mít i nadále možnost zboží kdykoli zkontrolovat.

(61) Je vhodné stanovit opatření pro regulaci přechodu ze systému založeného na celních prohlášeních na systém založený na poskytování nebo zpřístupňování informací celnímu datovému centru EU. Hospodářské subjekty by během přechodného období měly mít možnost podat celní prohlášení, v němž vyjádří svůj úmysl propustit zboží do celního režimu. Jakmile však budou k dispozici kapacity celního datového centra EU, měly by mít hospodářské subjekty rovněž možnost poskytovat nebo zpřístupňovat informace celním orgánům prostřednictvím celního datového centra EU a celní orgány by již neměly žádnému hospodářskému subjektu povolit, aby žádal o zjednodušení týkající se celního prohlášení. Na konci přechodného období by všechna povolení měla pozbýt platnosti, neboť celní prohlášení přestanou existovat. V souvislosti s prodejem zboží na dálku by mělo být přechodné období pro podávání celních prohlášení omezeno, dokud nebudou k dispozici kapacity celního datového centra EU pro zpracování příslušných údajů o prodeji na dálku.

(62) Přesná identifikace osoby jednající jako „dovozce“ závisí na fázi a povaze dotyčného celního procesu. V každém jednotlivém okamžiku by měl existovat pouze jeden dovozce.

(63) V případě prodeje na dálku se má za to, že osobou dodávající zboží v rámci prodeje na dálku nebo usnadňující prodej zboží na dálku je osoba, která rozhodne, že zboží ze třetí země má vstoupit na celní území Unie, neboť určuje dodavatelský řetězec a odpovídá za riziko ztráty, poškození nebo zpoždění dodání zboží spotřebiteli. K tomu, aby mohlo být zboží propuštěno do volného oběhu, tak v případě prodeje na dálku bude dovozcem buď osoba dodávající zboží v rámci prodeje na dálku, nebo osoba usnadňující prodej zboží na dálku, v závislosti na přijatých opatřeních, a takto určený dovozce by měl být jako takový označen.

(64) Osoba dodávající zboží, které má být dovezeno ze třetích zemí na celní území Unie, v rámci prodeje na dálku nebo usnadňující jeho prodej na dálku, která je dovozcem, by měla být odpovědná za poskytnutí požadovaných informací o prodeji na dálku celním orgánům před propuštěním zboží. Takto určená osoba by měla plnit povinnosti dovozce.

(65) Pokud osoba dodávající zboží, které má být dovezeno ze třetích zemí na celní území Unie, v rámci prodeje na dálku nebo usnadňující jeho prodej na dálku není usazena na celním území Unie, mělo by být možné zboží propustit do celního režimu, do něhož nepřímý zástupce, který má status oprávněného hospodářského subjektu, zboží uvede vlastním jménem a na účet dovozce v rámci prodeje na dálku a v tomto ohledu převezme povinnosti dovozce v rámci prodeje na dálku.

(66) Ustanovení tohoto nařízení, včetně ustanovení týkajících se dovozce v rámci prodeje na dálku, nepředstavují de iure ani de facto pro poskytovatele zprostředkovatelských služeb obecnou povinnost dohledu.

(67) Článek 29 Smlouvy o fungování EU vyžaduje, aby byly výrobky pocházející ze třetích zemí považovány za výrobky ve volném oběhu, pokud byly splněny dovozní náležitosti a byla zaplacena cla nebo poplatky s rovnocenným účinkem. Propuštění do volného oběhu by však nemělo být chápáno jako důkaz souladu s celními předpisy a jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány.

(68) Postup při přepravě zboží z celního území Unie by měl být v souladu s postupem při vstupu zefektivněn a zjednodušen. Proto je vhodné požadovat, aby byla za zboží odpovědná osoba usazená v Unii, tedy vývozce. Vývozce by měl před přepravou zboží z Unie poskytnout nebo zpřístupnit celním orgánům příslušné informace, v nichž uvede, zda je zboží určené k vývozu zbožím Unie nebo zbožím, které není zbožím Unie, a v případě potřeby informace upravit.

(69) Aby bylo zajištěno řádné řízení rizik u zboží, které opouští celní území Unie, měl by mít celní orgán odpovědný za vývoz povinnost provést analýzu rizik na základě informací o zboží a před výstupem zboží z celního území Unie přijmout vhodná opatření nebo požádat o jejich přijetí. Tato opatření by měla zahrnovat žádost o provedení kontrol celním orgánem odpovědným za místo odeslání zboží a celním orgánem v místě výstupu a v případě potřeby i jinými příslušnými orgány, a to vedle opatření stanovených v rámci propuštění zboží do celního režimu, která se použijí i v případě, má-li být zboží vyvezeno.

(70) Aby bylo zajištěno, že režimy s podmíněným osvobozením od cla jsou rovněž transparentní, je vhodné zefektivnit ustanovení o požadavcích na povolení pro zvláštní režimy. V zájmu jasnosti a právní jistoty by podmínky pro rozhodnutí, zda je na úrovni Unie nezbytné stanovisko za účelem posouzení, zda by udělením povolení mohly být nepříznivě dotčeny zájmy výrobců v Unii, tzv. „přezkoumání hospodářských podmínek“, měly být spíše kodifikovány a upraveny v aktech v přenesené pravomoci. Vzhledem k tomu, že dopad na zájmy výrobců v Unii by mohl záviset na množství zboží, které je propuštěno do zvláštního režimu, měla by být stanovena určitá prahová hodnota, pod níž dle odhadu negativní dopad na tyto zájmy neexistuje.

(71) Článek 9 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně odkazuje na přílohu (tzv. „Rýnský manifest“), která usnadnila pohyb zboží na Rýně a jeho přidružených přítocích tím, že jej považovala za celní tranzitní režim přes státní hranice čtyř členských států, konkrétně Belgie, Německa, Francie a Nizozemska, a dále Švýcarska. Podle informací celních správ se Rýnský manifest jako celní tranzitní režim v členských státech hraničících s Rýnem v praxi již nepoužívá. Namísto toho je zboží na Rýně a jeho přítocích nyní přepravováno s použitím tranzitního režimu Unie stanoveného v nařízení (EU) č. 952/2013, a to prostřednictvím nového informatizovaného tranzitního systému. Je proto vhodné odstranit odkaz na Rýnský manifest v případech, kdy je pohyb zboží považován za vnější nebo vnitřní tranzit.

(72) Aby se zvýšila transparentnost, pokud jde o osobu odpovědnou za plnění povinností vyplývajících z tranzitního režimu Unie a za obsah a rizika spojená s danou zásilkou, je vhodné požadovat, aby držitel režimu tranzitu sdělil alespoň informace o dovozci nebo vývozci, jež jsou původci přepravy zboží, dopravním prostředku a identifikaci zboží, které bylo do tohoto režimu propuštěno. Tyto informace by celním orgánům umožnily účinněji dohlížet na dotčený tranzitní režim Unie a provádět analýzu rizik. Tranzitní režim Unie by měl být povinný, není-li zboží propuštěno do jiného celního režimu bezprostředně po vstupu na celní území Unie nebo výstupu z tohoto území. Není-li dovozce nebo vývozce dosud znám, měl by být za dovozce nebo vývozce zboží považován držitel zboží, který by měl odpovídat za zaplacení cel a jiných daní a poplatků. Tranzitní režim Unie by měl být nahrazen celním dohledem, pokud zboží dováží nebo vyváží spolehlivý a prověřený obchodník.

(73) Změna přílohy 6 Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetů TIR (dále jen „Úmluva TIR“) ([26]), která vstoupila v platnost dne 1. června 2021, změnila vysvětlivku 0.49 s cílem poskytnout hospodářským subjektům splňujícím určité požadavky možnost stát se „schváleným odesílatelem“, což odráží stávající usnadnění přiznaná hospodářským subjektům uznaným za „schváleného příjemce“. Je proto nezbytné zahrnout uvedenou novou možnost do tohoto nařízení, aby byl zajištěn soulad celních předpisů Unie s uvedenou mezinárodní dohodou.

(74) Zrušení osvobození od cla při dovozu zboží, jehož hodnota nepřesahuje 150 EUR, znamená uplatnění ustanovení týkajících se určení celní hodnoty pro výběr valorického cla ve vztahu k dováženému zboží zakoupenému v rámci transakcí elektronického obchodu mezi podniky a spotřebiteli, jak je definováno ve směrnici 2006/112/ES. Tento prodej na dálku by měl být základem pro deklarování celní hodnoty podle metody převodní hodnoty. Tato zásada se uplatní i v situacích, kdy je zboží zakoupeno v rámci prodeje na dálku nikoli před vstupem na celní území Unie, ale až v době, kdy bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu.

([26]) Změny Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetů TIR (Úmluva TIR z roku 1975) (Úř. věst. L 193, 1.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_amend/2021/601/oj).

(75) Transakce v rámci prodeje na dálku se výrazně liší od tradičních transakcí mezi podniky, což vede k větší složitosti. Tyto rozdíly mají dopad na to, jakým způsobem celní orgány v praxi účinně uplatňují pravidla určení celní hodnoty. Problémem je obzvláště obrovský rozsah a rychlost uzavírání transakcí elektronického obchodu, velký počet zúčastněných kupujících a prodávajících a rozptýlení prodeje. S ohledem na specifičnost elektronického obchodu, jakož i na úlohu celních orgánů při přispívání k hladkému fungování vnitřního trhu, pokud v celních řízeních, jejichž cílem je ověřit správnost deklarované převodní hodnoty zboží zakoupeného v rámci prodeje na dálku, dovozce nerozptýlí důvodné pochybnosti o tom, že deklarovaná převodní hodnota odráží cenu, která byla nebo má být za toto zboží skutečně zaplacena, a v důsledku toho je původně deklarovaná převodní hodnota zamítnuta, měly by mít celní orgány možnost pružně určit vhodnou sekundární metodu určení celní hodnoty za účelem nového určení celní hodnoty tohoto zboží.

(76) V současné době vybírá celní dluhy členský stát, ve kterém je podáno celní prohlášení. Obchodník se může rozhodnout, zda tak učiní v zemi prvního vstupu, nebo zda použije celní režim a zaplatí clo v jiném členském státě. V případě spolehlivých a prověřených obchodníků je vhodné použít odlišná pravidla pro určení místa vzniku celního dluhu, aby se dovozní clo platilo členskému státu, v němž je tento obchodník usazen. Je vhodné z toho důvodu, že se jedná o místo, kde má celní orgán nejúplnější znalosti o záznamech, operacích a obchodním chování příslušných hospodářských subjektů. Celní dluh hospodářských subjektů, které nejsou spolehlivými a prověřenými obchodníky, by však měl vzniknout v místě, kde se zboží fyzicky nachází, přinejmenším do doby, než bude vyhodnocen model dohledu.

(77) V případě transakcí elektronického obchodu je osobou odpovědnou za celní dluh dovozce v rámci prodeje na dálku. Pokud se použije režim IOSS, měl by celní dluh vzniknout v okamžiku přijetí platby za online prodej. Pokud se tento režim nepoužije, měl by celní dluh vzniknout, jakmile je dostupnost zboží oznámena v členských státech, kam má být zboží dodáno.

(78) Za účelem pokrytí rostoucích nákladů na vyřizování obrovského počtu žádostí o propuštění zboží prodaného v rámci prodeje na dálku do volného oběhu by měl být stanoven unijní manipulační poplatek úměrný přibližným nákladům na služby úzce spojené s celním dohledem nad tímto zbožím, neboť toto zboží je zasíláno přímo spotřebiteli, což jiným orgánům znemožňuje jeho kontrolu po celním odbavení. I když bude na rozhodnutí členských států, zda budou od hospodářských subjektů vymáhat náklady na mimořádná kontrolní opatření nebo náklady vzniklé jiným než celním orgánům v souvislosti s ověřením nebo zničením zboží, měl by unijní manipulační poplatek pokrývat zejména náklady na kontrolu údajů a provedení analýzy rizik a na příslušnou infrastrukturu a kontroly, včetně příslušných služeb poskytovaných Celním orgánem EU.

(79) Pokud se zboží prodává v rámci prodeje na dálku z celního skladu pro prodej na dálku, měl by být stanoven nižší unijní manipulační poplatek, neboť pro celní orgány je snazší a účinnější dohlížet na velká množství zboží uloženého ve skladu než na zboží balené v jednotlivých zásilkách a dodávané přímo spotřebiteli.

(80) Dlužníkem unijního manipulačního poplatku by měla být stejná osoba jako dlužník celního dluhu, což by měl být dovozce v rámci prodeje na dálku. Pokud dosud neplatí ustanovení o dovozcích v rámci prodeje na dálku, měl by být dlužníkem deklarant. V případě prodeje na dálku by deklarantem obvykle byla osoba oprávněná využívat režim IOSS nebo nepřímý celní zástupce. Dlužníkem unijního manipulačního poplatku by proto neměl být spotřebitel.

(81) Je vhodné stanovit, aby první akt v přenesené pravomoci stanovující výši manipulačního poplatku vstoupil v platnost rychle, aby se umožnilo praktické uplatňování unijního manipulačního poplatku zavedeného tímto nařízením v reakci na rostoucí tlak na celní orgány z důvodu značného objemu zásilek vstupujících na celní území Unie.

(82) Vzhledem k tomu, že se na jednu položku vztahuje několik opatření, jako jsou cla a poplatky, je vhodné zavést její definici. Položka by měla být vymezena jako jeden nebo více výrobků v zásilce, které sdílejí určité údaje, včetně sazebního zařazení a původu, v souladu s platnými požadavky na údaje. Tato definice by měla být použitelná jak ve vztahu k celním prohlášením ve stávajících vnitrostátních a unijních digitálních nástrojích, včetně případů, kdy je sazební zařazení dotčeného zboží v celním prohlášení pouze na úrovni podpoložek harmonizovaného systému, tak ve vztahu k příslušným požadavkům na údaje stanoveným za tímto účelem, jakmile bude k dispozici celní datové centrum EU.

(83) Je vhodné posílit mechanismus zaměřený na dohled nad důsledným a účinným prováděním omezujících opatření týkajících se toku zboží, která může Rada přijmout v souladu s článkem 215 Smlouvy o fungování EU. Byla-li taková opatření přijata, měl by Celní orgán EU podporovat Komisi a členské státy s cílem zajistit, že tato opatření nebudou obcházena. Měl by celním orgánům poskytovat pokyny ve formě nezávazných doporučení, například propagováním jednotných celních postupů v rámci odpovědnosti členských států za provádění těchto opatření. Celní orgány by měly zajistit, aby podnikly veškeré nezbytné kroky v rámci své pravomoci k dosažení souladu s těmito opatřeními, a měly by o tom informovat Komisi a Celní orgán EU. Celní orgán EU by měl určit možné nesrovnalosti při uplatňování těchto opatření a sledovat jejich provádění a odpovídajícím způsobem o tom informovat Komisi.

(84) Měl by být zaveden mechanismus řešení krizí, který by řešil možné krize v celní unii. Na neexistenci takového mechanismu na úrovni Unie poukázalo sdělení Komise ze dne 28. září 2020 s názvem „Posunutí celní unie na další úroveň: akční plán“. Měl by být proto vytvořen mechanismus, který bude zahrnovat Celní orgán EU jakožto klíčového aktéra při přípravě, koordinaci a sledování provádění praktických opatření a ujednání, jež se Komise rozhodne zavést v případě krize. Celní orgán EU by měl být připraven reagovat na krizi po celou dobu jejího trvání.

(85) Stávající rámec správy celní unie postrádá jasnou strukturu operativního řízení a neodráží vývoj v celní oblasti, k němuž došlo od jeho vytvoření v roce 1968. Podle nařízení (EU) č. 952/2013 jsou za činnosti související s řízením rizik v obchodních tocích, jako je provádění kontrol na místě a rozhodování o těchto kontrolách, odpovědné vnitrostátní celní orgány. Intenzita přepravy zboží na vnějších hranicích není v celé Unii stejná. Navzdory spolupráci mezi vnitrostátními celními orgány, která existuje od vytvoření celní unie a která vedla k výměně osvědčených postupů a odborných znalostí a k vypracování společných pokynů, nedošlo k vypracování harmonizovaného přístupu a operačního rámce. Na ústřední úrovni neexistuje kapacita pro analýzu rizik ani společný pohled na stanovení priorit Unie v oblasti rizik, koordinovaná celní opatření a kontroly jsou omezené a není k dispozici rámec pro spolupráci různých orgánů, které slouží jednotnému trhu.

(86) Tyto nedostatky by měl řešit centrální operativní mechanismus na úrovni Unie, který by sdružoval odborné znalosti a zdroje a pomáhal členským státům a Komisi při společném přijímání rozhodnutí. Měl by se zaměřit zejména na oblasti, jako je správa údajů a řízení rizik, a měl by vypracovat obsah odborné přípravy pro celní úředníky a celní odborníky v Unii s cílem doplnit a podpořit odbornou přípravu zajišťovanou členskými státy. Měl by rovněž přispět k vytvoření systému Unie pro uznávání excelence vzdělávacích institucí, které nabízejí odbornou přípravu a vzdělávání v celní oblasti, a to na základě iniciativy Komise nazvané „Celní osvědčení EU o uznání“, a dále by měl koordinovat a podporovat dobrovolné vytváření specializovaných středisek excelence členskými státy. Cílem je zajistit, aby celní unie fungovala jednotně, a zároveň uznat, že rozdílné postupy v členských státech by mohly vyplývat z objektivních specifik, například zeměpisných rozdílů, použitého druhu dopravy, druhu zboží nebo typu hranice. Zřízení tohoto nového orgánu – Celního orgánu EU – má zásadní význam pro zajištění účinného a přiměřeného fungování celní unie, pro centrální koordinaci celních opatření a pro podporu činností celních orgánů.

(87) Celní orgán EU by měl být řízen a provozován s přihlédnutím k zásadám společného prohlášení a společného přístupu Evropského parlamentu, Rady a Komise k decentralizovaným agenturám ze dne 19. července 2012.

(88) Při výběru sídla Celního orgánu EU musí Evropský parlament a Rada zajistit, aby jeho umístění s ohledem na jeho povahu tomuto orgánu umožňovalo plně vykonávat své úkoly a pravomoci, přijímat vysoce kvalifikované a specializované pracovníky a nabízet odpovídající možnosti odborné přípravy. Kromě toho musí Evropský parlament a Rada při výběru sídla Celního orgánu EU zohlednit tato kritéria: dostupnost vhodných kancelářských prostor a schopnost ubytovat příslušné zaměstnance v době před zprovozněním Celního orgánu EU, dostupnost lokality a existence vhodných vzdělávacích zařízení pro děti zaměstnanců, přiměřený přístup na trh práce, k sociálnímu zabezpečení a ke zdravotní péči pro děti a manžele a manželky zaměstnanců a zeměpisnou vyváženost. S ohledem na tato kritéria by měl Celní orgán EU sídlit v Lille ve Francii.

(89) Členské státy by měly zajistit, aby celní orgány měly náležité zdroje, odbornou přípravu a vybavení, které jim umožní plnit jejich úkoly.

(90) Je důležité, aby celní orgány investovaly do dostatečného počtu řádně vyškolených pracovníků s cílem zaručit fungování celních systémů Unie, které čelí exponenciálnímu nárůstu poptávky. Bez nezbytných investic do zaměstnanců nemohou digitální řešení dosáhnout svého plného potenciálu. Investice do digitálních systémů by proto měly zaručit dostatečné financování pro zaměstnance a jejich odbornou přípravu, aby bylo možné zajistit nezbytné dovednosti pro používání nejmodernějšího zařízení a technologií pro analýzu dat velkého objemu, odhalování a kontroly, a tím zaručit, že celní kontroly budou v celé Unii prováděny jednotně.

(91) V zájmu zajištění účinného fungování Celního orgánu EU by ve správní radě měly být zastoupeny členské státy a Komise. Složení správní rady, včetně výběru jejího předsedy a místopředsedy, by mělo respektovat zásadu genderové vyváženosti a zohledňovat příslušné zkušenosti a kvalifikace. Vzhledem k výlučné pravomoci Unie v oblasti celní unie a k úzké vazbě mezi celními a jinými oblastmi politiky by předseda nebo místopředseda měli být voleni z řad členů správní rady jmenovaných Komisí. Aby se zajistilo účinné a efektivní fungování Celního orgánu EU, měla by správní rada zejména přijmout jednotný programový dokument, včetně ročního a víceletého programu, vykonávat své funkce související s rozpočtem Celního orgánu EU, přijmout a zveřejnit souhrnnou výroční zprávu o činnosti Celního orgánu EU, přičemž zajistí, aby nebyly zveřejňovány žádné citlivé informace, přijmout finanční pravidla platná pro Celní orgán EU, jmenovat výkonného ředitele a stanovit postupy, jimiž výkonný ředitel přijímá rozhodnutí týkající se operativních úkolů Celního orgánu EU. Správní radě by měla být nápomocna výkonná rada.

(92) Celní orgán EU by měl zřídit celní poradní výbor, jehož úkolem bude poskytovat Celnímu orgánu EU poradenství ohledně provádění technických opatření a rozhodnutí, otázek týkajících se provádění a normalizace včetně harmonizačních činností, provozních aspektů jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány a veškerých dalších činností Celního orgánu EU. Celní poradní výbor by měl usilovat o zajištění vyváženého zastoupení zúčastněných stran mezi komerčními a nekomerčními zájmy a v rámci kategorie komerčních zájmů s ohledem na mikropodniky, malé a střední podniky a jiné podniky. Celní poradní výbor by měl být pravidelně konzultován a měl by mít možnost poskytovat Celnímu orgánu EU poradenství z vlastního podnětu.

(93) Aby bylo zaručeno účinné fungování Celního orgánu EU, měl by tento orgán disponovat samostatným rozpočtem, jehož příjmy pocházejí ze souhrnného rozpočtu Unie a případných dobrovolných finančních příspěvků členských států. Za výjimečných a řádně odůvodněných okolností by měl mít Celní orgán EU možnost získat dodatečné příjmy prostřednictvím dohod o příspěvcích nebo grantech a prostřednictvím poplatků za publikace a další služby, které poskytuje.

(94) Informace, které má k dispozici ohledně výzev v oblasti celních předpisů a jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, by měl Celní orgán EU využívat k pravidelnému provádění posouzení hrozeb. Na základě tohoto posouzení hrozeb by měl Celní orgán EU vypracovat doporučení a předat je Komisi. Komise by pak na základě těchto doporučení měla určit oblasti, jimž je třeba se přednostně věnovat. Je důležité, aby Rada o oblastech, jimž je třeba se přednostně věnovat, vedla politickou strategickou diskusi a aby Celní orgán EU přijal vhodná navazující opatření, mimo jiné i při vypracování svého ročního a víceletého pracovního programu a při přípravě výroční zprávy o své činnosti.

(95) Při plnění svého poslání by měly Celní orgán EU a celní orgány úzce a pravidelně spolupracovat s orgány dozoru nad trhem, sanitárními a fytosanitárními orgány, donucovacími subjekty a orgány, orgány odpovědnými za správu hranic, orgány pro ochranu životního prostředí, statistickými orgány a daňovými orgány, odborníky na kulturní statky a mnoha dalšími orgány odpovědnými za odvětvové politiky. Vzhledem k vývoji jednotného trhu a měnící se úloze celních orgánů, nárůstu zákazů a omezení a elektronického obchodu je nezbytné tuto spolupráci strukturovat a posílit na unijní, mezinárodní i vnitrostátní úrovni. Namísto spolupráce zaměřené na jednotlivé zásilky nebo konkrétní události v dodavatelském řetězci by měl Celní orgán EU vytvořit a pravidelně aktualizovat rámec na podporu spolupráce mezi celními orgány a dalšími orgány odpovědnými za příslušné oblasti politiky. Tato spolupráce by měla zahrnovat: vývoj právních předpisů a potřeb politiky v určité oblasti, výměnu a analýzu informací, vytvoření celkové strategie spolupráce ve formě společných strategií dohledu, spolupráci při operativním provádění, sledování a kontrolách, výměnu příslušných dovedností a osvědčených postupů a inovační a výzkumné činnosti v oblastech, která jsou pro cla relevantní.

(96) Komise by měla rovněž usnadnit používání části jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány tím, že vypracuje a pravidelně aktualizuje seznam právních předpisů Unie, které ukládají požadavky na zboží podléhající celním kontrolám s cílem chránit veřejné zájmy, jako je zdraví a život lidí, zvířat nebo rostlin, spotřebitele a životní prostředí.

(97) V zájmu posílení spolupráce mezi celními orgány by mělo být zintenzivněno společné operativní úsilí na podporu účinných celních kontrol na hranicích Unie. Celní orgán EU by měl koordinovat a podporovat operativní koordinaci v rámci celní spolupráce, a to i v oblasti řízení rizik. Ve spolupráci s členskými státy by měl plánovat, organizovat a koordinovat společné kontroly prováděné celními orgány v rámci Unie a se třetími zeměmi. V kontextu spolupráce mezi celními orgány v rámci Unie není tímto nařízením dotčena Úmluva o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii ([27]) (Neapolská úmluva II). Celní orgán EU by měl zachovávat nezbytnou spolupráci s příslušnými orgány Unie a vnitrostátními orgány provádějícími relevantní vyšetřování a činnosti v oblasti boje proti podvodům, včetně úřadu OLAF a úřadu EPPO. Je důležité, aby Celní orgán EU spolupracoval rovněž s inovačním centrem EU pro vnitřní bezpečnost, je-li to relevantní pro činnosti Celního orgánu EU.

(98) Za účelem výměny osvědčených postupů a zvýšení operativní účinnosti by měly mít členské státy navíc možnost na žádost dočasně vyslat zaměstnance celních orgánů k výkonu činnosti v celních orgánech jiného členského státu. Podmínky takového dočasného vyslání by měly stanovit dotčené členské státy. Celní orgán EU by měl na požádání poskytovat podporu nebo koordinaci. Ve vhodných případech může vypracovat pokyny nebo vzorová ujednání, aby tuto formu spolupráce usnadnil.

(99) Celní orgán EU a Europol by měly mít možnost vyměňovat si strategické a jiné neoperativní informace, například indikátory rizik, pokud je to potřebné k předcházení závažné trestné činnosti, která se dotýká dvou a více členských států, terorismu a těm formám trestné činnosti, které mají dopad na společný zájem, jenž je předmětem některé politiky Unie, a k boji proti nim. Tyto informace by Celní orgán EU mohl využívat pro analýzy rizik.

(100) Aby byl rámec spolupráce mezi celními orgány a ostatními partnerskými orgány srozumitelnější a efektivnější, měl by seznam služeb nabízených celními orgány jasně vymezit možnou úlohu celních orgánů při uplatňování jiných příslušných politik na hranicích Unie. Uplatňování tohoto rámce pro spolupráci by měl navíc sledovat Celní orgán EU. Celní orgán EU by měl úzce spolupracovat s Komisí, úřadem OLAF, dalšími příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie, jako jsou Europol, úřad EPPO a Frontex, jakož i se specializovanými agenturami a sítěmi v oblastech politiky, jež jsou relevantní pro činnost Celního orgánu EU, jako je Síť EU pro soulad výrobků s předpisy.

(101) Ve stále propojenějším světě jsou při práci celních orgánů po celém světě důležitými aspekty celní diplomacie a mezinárodní spolupráce. Mělo by být možné, aby mezinárodní spolupráce zahrnovala možnost výměny celních údajů na základě mezinárodních dohod nebo autonomních právních předpisů Unie prostřednictvím vhodných, bezpečných a přísně kontrolovaných komunikačních prostředků, jako je celní datové centrum EU, s výhradou respektování důvěrných informací a ochrany osobních údajů.

(102) Účinná spolupráce mezi sousedními zeměmi má zásadní význam pro zajištění hladkého fungování celních operací, usnadnění legálního obchodu a ochranu finančních zájmů a politik Unie. Tato spolupráce je obzvláště důležitá na sdílených celních hraničních přechodech, kde koordinované celní kontroly zvyšují efektivnost a právní jistotu. Členské státy by si proto měly zachovat možnost uzavírat nebo zachovávat dvoustranné dohody se sousedními třetími zeměmi týkající se celní spolupráce na sdílených hraničních přechodech, pokud jsou tyto dohody slučitelné s právem Unie. Tato možnost zahrnuje dohody týkající se sdílených hraničních přechodů nacházejících se buď na území členského státu, nebo na území sousední třetí země, na němž celní orgány uvedeného členského státu a uvedené sousední třetí země uplatňují své příslušné celní předpisy podle dvoustranné dohody.

([27]) Úř. věst. C 24, 23.1.1998, s. 2.

(103) V tomto nařízení by měl být stanoven společný rámec, kterým se stanoví minimální výčet porušení celních předpisů, jež podléhají sankcím, a určitá pravidla pro jiné než trestněprávní sankce, který by měly členské státy provést. Je na členských státech, aby si zvolily vhodný druh opatření k řešení těchto porušení. Je rovněž vhodné stanovit minimální výčet okolností, které by členské státy měly v souladu s vnitrostátním právem náležitě zohlednit při rozhodování o uložení sankce a při rozhodování o druhu nebo přísnosti této sankce. Komise by měla případně sledovat správné provádění těchto ustanovení. Sankce za porušení celních předpisů by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

(104) Toto nařízení neharmonizuje vnitrostátní procesní pravidla týkající se správních sankcí ani neupravuje, které orgány sankce ukládají, za předpokladu, že je zachována zásada, že sankce jsou účinné, přiměřené a odrazující. Pravidla týkající se sankcí mohou být například uplatňována tak, že sankce je uložena přímo příslušnými orgány nebo příslušným vnitrostátním soudem na žádost podanou příslušným správním orgánem nebo příslušnými celními orgány prostřednictvím postupu narovnání, přičemž má rovnocenný účinek.

(105) Vzhledem k ústřední úloze dovozců v rámci prodeje na dálku při organizaci velkých objemů dovozu nízké hodnoty, mimo jiné i prostřednictvím online platforem a internetových stránek, je třeba vytvořit soudržný, přiměřený a odrazující rámec sankcí, které se použijí v případě, že dovozci v rámci prodeje na dálku nesplní své povinnosti. Zejména v situaci soustavného a systematického nedodržování celních předpisů v případě prodeje na dálku by sankce měly být odrazující a účinné. Rozsah, přeshraniční dosah a rozsáhlé dopady systematického nedodržování předpisů odůvodňují, aby byla v tomto nařízení stanovena přísná minimální a maximální výše peněžitých sankcí na základě celkové hodnoty zboží dovezeného do Unie hospodářským subjektem, který nedodržuje předpisy, přičemž by měla být zachována možnost, aby členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovily další sankce. Cílem harmonizace sankcí za systematické nedodržování předpisů v celé Unii je zabránit spekulativnímu výběru hranice ze strany hospodářských subjektů zapojených do prodeje na dálku. Hospodářské subjekty, které systematicky nedodržují předpisy, by měly být klasifikovány jako vysoce rizikové hospodářské subjekty a měly by ztratit případný status důvěryhodného obchodu a veškerá usnadňující opatření.

(106) Pokud systematické nedodržování předpisů přetrvává navzdory uložení postupně se zvyšujících peněžitých pokut, měly by být uloženy další sankce. To je nezbytné z důvodu pokračujícího nedodržování povinností podle tohoto nařízení, které narušuje integritu celní unie a vnitřního trhu, vytváří nespravedlivé konkurenční výhody pro hospodářské subjekty nedodržující předpisy a může poškodit spotřebitele. S ohledem na plnění poslání celních orgánů je tedy třeba zavést další úroveň přísných sankcí, které budou odrazovat od takového násobně systematického nedodržování předpisů. V reakci na takové jednání by celní orgány měly mít možnost pozastavit propuštění veškerého zboží dovezeného hospodářským subjektem v rámci prodeje na dálku do volného oběhu. Kromě toho by relevantní příslušné orgány měly mít v příslušných případech, a je-li to odůvodněno povahou tohoto dalšího systematického porušování předpisů, možnost dočasně pozastavit přístup k online rozhraní hospodářského subjektu porušujícího předpisy. Za tímto účelem by včasné předávání informací o porušení předpisů příslušným orgánům mělo těmto orgánům umožnit získat úplnou představu o situaci a zajistit koordinovanou reakci.

(107) Aby se umožnilo účinné sledování a přiměřená míra transparentnosti, měly by být v celním datovém centru EU zpřístupněny záznamy o všech jiných než trestněprávních sankcích uložených celními orgány členských států. V těchto záznamech by měla být uvedena povaha porušení předpisů a výše uložené peněžité pokuty nebo identifikace případné další jiné než trestněprávní sankce. Tento centralizovaný systém by měl poskytovat údaje nezbytné pro posouzení postupů prosazování a identifikaci potenciálních narušení trhu nebo praktik spekulativního výběru hranice ze strany hospodářských subjektů.

(108) Komise by měla přezkoumat ustanovení tohoto nařízení týkající se porušování předpisů a sankcí, aby bylo zajištěno jeho řádné fungování a uplatňování a zabránilo se možné roztříštěnosti vnitřního trhu nebo obcházení jurisdikce ze strany hospodářských subjektů. Tento přezkum by se měl uskutečnit po posouzení údajů o sankcích zaznamenaných v celním datovém centru EU, zejména pokud byla zjištěna rizika rozdílů nebo narušení na vnitřním trhu. Je důležité zajistit rovné podmínky a řešit veškeré mezery v právních předpisech nebo nesrovnalosti při uplatňování sankcí.

(109) Dojde-li k porušení celních předpisů, které spadá do jurisdikce více než jednoho členského státu, je nezbytná spolupráce mezi těmito členskými státy. V takových případech by příslušné orgány členských států dotčených týmž porušením celních předpisů měly spolupracovat v souladu s platnými právními předpisy. Celní orgán EU by měl mít možnost tuto spolupráci podporovat a usnadňovat.

(110) Alespoň jednou ročně by měla být hodnocena výkonnost celní unie, aby mohla Komise s pomocí členských států přijmout vhodné směry politiky. Komise může zveřejnit znění uvedené hodnotící zprávy bez důvěrných údajů. Shromažďování informací od celních orgánů by mělo být formalizováno a prohloubeno, neboť komplexnější podávání zpráv by zlepšilo referenční srovnávání a mohlo by pomoci sjednotit postupy a posoudit dopad rozhodnutí v oblasti celní politiky. Je proto vhodné zavést právní rámec pro hodnocení výkonnosti celní unie. K zajištění dostatečné podrobnosti analýzy by se měření výkonnosti celních činností mělo provádět nejen na vnitrostátní, ale i na místní úrovni.

(111) Celní orgán EU by měl Komisi v procesu hodnocení podporovat shromažďováním a analýzou údajů v celním datovém centru EU a určováním toho, jak celní činnosti a operace podporují dosažení strategických cílů a priorit celní unie a přispívají k plnění poslání celních orgánů. Měl by především určit hlavní trendy, silné a slabé stránky, mezery a potenciální rizika a poskytnout Komisi doporučení ke zlepšení. Zejména v rámci spolupráce s donucovacími orgány by se Celní orgán EU měl z operativního hlediska účastnit rovněž strategických analýz a posuzování hrozeb prováděných na úrovni Unie, včetně analýz a posouzení prováděných Europolem a agenturou Frontex.

(112) Nad spolehlivými a prověřenými obchodníky by měl vykonávat dohled členský stát, v němž jsou usazeni. Odchylně od tohoto pravidla a s výhradou přezkumu by měly hospodářské subjekty, které nejsou spolehlivými a prověřenými obchodníky, zůstat pod dohledem celního orgánu členského státu, v němž se zboží fyzicky nachází. Komise by měla do 31. prosince 2031 vyhodnotit oba modely dohledu, a to i pokud jde o jejich účinnost při odhalování podvodů a předcházení podvodům. Uvedené hodnocení by mělo zohlednit rovněž aspekty nepřímého zdanění. Na základě uvedeného hodnocení by měla být Komise oprávněna prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci rozhodnout o tom, zda by tyto dva modely dohledu měly zůstat zachovány, nebo zda by měl ve všech případech zboží propustit celní orgán příslušný pro místo usazení spolehlivého a prověřeného obchodníka. Místo vzniku celního dluhu by mělo být rovněž upraveno v souladu s určením příslušného celního orgánu.

(113) Aby se zajistilo, že celní předpisy Unie zůstanou přizpůsobeny hospodářskému, sociálnímu, politickému a technologickému vývoji a potřebám hospodářských subjektů a celní správy, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o:

— upřesnění toho, která ustanovení celních předpisů se vztahují na obchod se zbožím Unie zahrnující zvláštní daňová území, a určitá zjednodušení těchto ustanovení;

— případy, kdy příslušným celním orgánem není celní orgán členského státu, v němž je žadatel usazen;

— ve vztahu k rozhodnutím týkajícím se uplatňování celních předpisů: údaje požadované pro žádosti a rozhodnutí, podmínky pro přijetí žádosti o rozhodnutí, výjimky týkající se určitých lhůt, datum, od kterého rozhodnutí nabývá účinku, případy, kdy rozhodnutí není platné bez časového omezení, lhůtu, v níž může žadatel uplatnit své právo na slyšení, pravidla týkající se případů, kdy se neuplatní právo žadatele na slyšení, možné zkrácení lhůt pro přijetí rozhodnutí celních orgánů, jakmile bude zprovozněno celní datové centrum EU, podrobná pravidla pro sledování rozhodnutí, případy, kdy má být rozhodnutí znovu posouzeno, a související pravidla, případy, kdy lze ve vztahu k jiným osobám než osobám nedodržujícím předpisy rozhodnutí ve prospěch dané osoby zrušit a kdy lze účinek zrušení nebo změny rozhodnutí odložit, a pravidla pro přijímání rozhodnutí Komise požadujících, aby členské státy zrušily rozhodnutí týkající se závazných informací;

— výši unijního manipulačního poplatku u prodeje na dálku;

— minimální požadavky na údaje a zvláštní případy registrace hospodářských subjektů a některých dalších osob u celních orgánů a zrušení platnosti této registrace;

— zjednodušení a usnadňující opatření pro oprávněné hospodářské subjekty;

— v souvislosti s celním zástupcem případy, kdy se upouští od požadavku na usazení na celním území Unie;

— funkce celního datového centra EU a údajů, s výhradou přenositelnosti z celního datového centra EU do vnitrostátních systémů; vyjasnění a doplnění toho, k jakým účelům jsou celní orgány, Celní orgán EU a Komise oprávněny zpracovávat údaje; žádosti institucí a jiných subjektů Unie o získání údajů dostupných v celním datovém centru EU a údaje představující model celních údajů EU;

— určitá podrobná pravidla týkající se celního statusu zboží,

— údaje, podmínky, lhůty a zvláštní případy pro propuštění zboží do celního režimu a případy, kdy lze údaje po propuštění změnit nebo zrušit jejich platnost;

— přiměřenou dobu, po jejímž uplynutí se má za to, že celní orgány zboží propustily, pokud je nevybraly pro kontrolu, a případy, kdy se tak má za to;

— postup pro propuštění zboží jménem celních orgánů a podmínky, obsah a postup pro kontroly prováděné spolehlivými a prověřenými obchodníky;

— v souvislosti s celními prohlášeními: případy, kdy lze celní prohlášení podat pomocí jiných prostředků než prostřednictvím elektronického zpracování dat; podmínky pro udělení povolení k podávání zjednodušených celních prohlášení; lhůty pro podání doplňkových celních prohlášení, lhůty pro poskytnutí podkladů a případy, kdy se povinnost podat tato celní prohlášení neuplatní; případy, kdy může být platnost celního prohlášení zrušena bez žádosti deklaranta, a podmínky pro udělení povolení pro centralizované celní řízení a pro podání celního prohlášení formou zápisu do záznamů deklaranta;

— případy, kdy může zboží propadnout;

— v souvislosti s předběžnými informacemi o nákladu: předpokládaný celní úřad prvního vstupu; předběžné informace o nákladu, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny; lhůty; zvláštní případy, kdy mohou být předběžné informace o nákladu poskytnuty nebo zpřístupněny jinými osobami než dovozcem; případy, kdy se povinnost poskytnout tyto údaje neuplatní; podmínky, za nichž může osoba, která poskytuje nebo zpřístupňuje předběžné informace o nákladu, omezit viditelnost údajů umožňujících identifikaci, a údaje v předběžných informacích o nákladu, které nelze změnit;

— v souvislosti se vstupem zboží na celní území Unie: stanovené lhůty, v nichž má být provedena analýza rizik; zvláštní případy a další osoby, jimž může být v případě odklonu uložena povinnost oznámit příchod zboží skutečnému celnímu úřadu prvního vstupu, a podmínky a lhůty pro určení a schválení jiných míst, než je určený celní úřad, pro předložení zboží;

— v souvislosti s dočasným uskladněním: případy, kdy se informace o dočasném uskladnění nevyžadují; údaje, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům; zvláštní případy pro změnu nebo zrušení platnosti informací o dočasném uskladnění; podmínky pro povolování dočasných skladů; případy a podmínky pohybu dočasně uskladněného zboží, a druh informací, které mají být obsaženy v záznamech, jež mají být poskytnuty nebo zpřístupněny v celním datovém centru EU;

— údaje, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům za účelem propuštění zboží do volného oběhu, nebo odchylky odůvodněné druhem dopravy;

— případy, kdy se zboží považuje za vrácené ve stavu, v němž bylo vyvezeno;

— údaje, které mají být celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny za účelem propuštění zboží do režimu vývozu,

— případy, kdy má být podáno oznámení o zpětném vývozu, a případy, kdy je lze změnit nebo zrušit jeho platnost;

— v souvislosti s informacemi před výstupem při výstupu zboží z celního území Unie: údaje u informací před výstupem a lhůty, v nichž mají být poskytnuty nebo zpřístupněny; případy, kdy se tato povinnost neuplatní; podmínky, za nichž může osoba, která poskytuje nebo zpřístupňuje informace před výstupem, omezit viditelnost údajů umožňujících identifikaci a obchodně citlivých údajů, a údaje v informacích před výstupem, které nelze změnit;

— v souvislosti s výstupem zboží: stanovené lhůty, v nichž má být provedena analýza rizik u informací před výstupem, a údaje, které mají být oznámeny celnímu úřadu příslušnému pro místo, kde zboží opouští celní území Unie;

— v souvislosti se zvláštními režimy: údaje, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům za účelem propuštění zboží do tranzitního režimu Unie, režimu uskladnění, režimu dočasného použití, režimu konečného užití, aktivního zušlechťovacího styku nebo pasivního zušlechťovacího styku; podmínky pro udělení povolení pro zvláštní režimy a výjimky z nich; případy, kdy hospodářská povaha zušlechťovacího styku odůvodňuje, aby celní orgány posoudily, zda udělením povolení pro režim aktivního zušlechťovacího styku nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii, a to bez stanoviska Celního orgánu EU; případy, kdy se má za to, že existují důkazy o takovém nepříznivém dopadu; seznam zboží považovaného za citlivé; druhy informací a údajů, které mají být obsaženy v záznamech, a výjimky z povinnosti je poskytnout nebo zpřístupnit v celním datovém centru EU; lhůtu pro vyřízení zvláštního režimu; případy, podmínky, formu a požadované údaje a informace pro převod práv a povinností; případy, kdy mohou dovozci a vývozci přepravovat zboží propuštěné do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, nebo umístěné do svobodného pásma, a související podmínky; obvyklé formy manipulace se zbožím propuštěným do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu zušlechtění, a určitá podrobná pravidla týkající se rovnocenného zboží;

— v souvislosti s tranzitem: zvláštní případy, kdy má být zboží Unie propuštěno do režimu vnějšího tranzitu; podmínky pro udělení povolení schválenému odesílateli a schválenému příjemci pro účely TIR, a další požadavky na údaje a podmínky pro povolování zjednodušení;

— v souvislosti s uskladněním podmínky pro udělení povolení k provozování celního skladu pro prodej na dálku;

— v souvislosti s dočasným použitím: zvláštní účel, k němuž je zboží, které není zbožím Unie, určeno, a požadavky na úplné nebo částečné osvobození od cla stanovené v celních předpisech, které musí být pro použití režimu dočasného použití splněny;

— v souvislosti s aktivním zušlechťovacím stykem podmínky pro dočasný zpětný vývoz zboží k dalšímu zpracování;

— pravidla pro určení nepreferenčního původu a pravidla pro preferenční původ;

— v souvislosti s určením celní hodnoty: podmínky pro udělení povolení pro zjednodušené postupy při určování celní hodnoty ve zvláštních případech a údaje potřebné k určení celní hodnoty pro účely vývozního cla;

— v souvislosti se stanovením celního dluhu: podrobnější pravidla pro výpočet částky dovozního nebo vývozního cla u zboží, u něhož celní dluh vznikne v souvislosti se zvláštním režimem; stanovenou lhůtu, ve které nemůže být určeno místo vzniku celního dluhu, pokud bylo zboží propuštěno do dosud nevyřízeného celního režimu nebo pokud nebylo dočasné uskladnění řádně ukončeno; případy, kdy nejsou celní orgány povinny oznamovat celní dluh; a informace, které mají spolehliví a prověření obchodníci a dovozci v rámci prodeje na dálku poskytnout pro účely oznámení celního dluhu;

— v souvislosti s jistotami: zvláštní případy, kdy u zboží propuštěného do režimu dočasného použití není požadována jistota, a prahovou hodnotu pro upuštění od poskytnutí jistoty; pravidla pro určení jiné formy jistoty, než jsou platební prostředky uznané celními orgány, a závazek ručitele; formy jistoty a pravidla vztahující se na ručitele; podmínky pro udělení povolení k použití souborné jistoty se sníženou částkou záruky nebo zproštění povinnosti jistotu poskytnout, a lhůty pro uvolnění jistoty;

— v souvislosti s úhradou celních dluhů: pozastavení lhůty pro platbu částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a stanovení doby pozastavení; aktualizaci prahových hodnot, pod jejichž úrovní celní orgány neúčtují úrok z úvěru a úrok z prodlení a při jejichž překročení mají částku dovozního nebo vývozního cla vrátit nebo prominout; pravidla, která musí Komise dodržovat při přijímání rozhodnutí o vrácení a prominutí celního dluhu, a v případě zániku celního dluhu seznam nedostatků, které nemají zásadní vliv na správné provádění dočasného uskladnění nebo daného celního režimu;

— ve vztahu k celní spolupráci podmínky a postupy, podle nichž může být členský stát zmocněn k zachování dvoustranné dohody o výměně informací nebo k zahájení jednání o takové dohodě se třetími zeměmi;

— v souvislosti se sankcemi v případě prodeje na dálku: významný počet celních kontrol, které mají příslušné orgány provést, a prahový počet případů na základě závažnosti porušení, která je považována za dostatečně reprezentativní pro účely zjištění systematického neplnění povinností, s cílem určit systematické nedodržování předpisů jednotným a účinným způsobem a zajistit vysokou úroveň dodržování předpisů a řešit systematická neplnění povinností, a to s přihlédnutím k faktorům, jako jsou objem a konkrétní dopad prodeje na dálku, rizika pro bezpečnost spotřebitelů, proporcionalita, různé obchodní modely a potřeba chránit finanční a nefinanční zájmy Unie a jejích členských států;

— odchylky pro určení celního úřadu příslušného k dohledu nad propuštěním zboží do celního režimu a místa vzniku celního dluhu, a to s ohledem na posouzení účinnosti celního dohledu stanoveného tímto nařízením, které provede Komise.

(114) Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti k přijetí aktů v přenesené pravomoci vhodné konzultace, a to i na odborné úrovni včetně kontaktní skupiny pro obchod, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([28]).

(115) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci za účelem:

— stanovení procesních pravidel pro spolupráci mezi celními orgány v souvislosti s kontrolami;

— stanovení postupu pro podávání a přijímání žádostí o rozhodnutí celních orgánů a pro přijímání takových rozhodnutí;

— stanovení pravidel pro prohlášení rozhodnutí celních orgánů ve prospěch určité osoby za neplatné;

— stanovení procesních pravidel pro zrušení, pozastavení nebo změnu rozhodnutí celních orgánů ve prospěch určité osoby;

— přijímání rozhodnutí vyžadujících od členských států zrušení rozhodnutí týkajících se závazných informací;

— stanovení procesních pravidel pro používání rozhodnutí týkajícího se závazných informací poté, co pozbylo platnosti nebo bylo zrušeno, pro oznamování celním orgánům, že přijímání těchto rozhodnutí je pozastaveno, a pro zrušení tohoto pozastavení;

— stanovení postupu pro výběr unijního manipulačního poplatku od hospodářského subjektu;

— stanovení pravidel týkajících se přepočtu měny;

([28]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

— stanovení postupů pro podávání žádostí o souhrnné celní údaje, které nejsou důvěrné, osobní ani citlivé z obchodního hlediska, celním orgánům členských států nebo Celnímu orgánu EU a formy a kategorií údajů, která lze na základě takové žádosti zpřístupnit;

— stanovení pravidel pro určení celního orgánu odpovědného za registraci hospodářských subjektů a některých dalších osob;

— stanovení procesních pravidel pro konzultace týkající se určení statusu oprávněných hospodářských subjektů;

— přijetí postupů pro uplatňování kritérií pro přiznání statusu oprávněného hospodářského subjektu a spolehlivého a prověřeného obchodníka a individuálních rozhodnutí týkajících se pozastavení nebo zrušení statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka, pokud příslušný orgán neposkytne Celnímu orgánu EU informace pro ověření tohoto statusu nebo pokud opatření přijatá na základě doporučení Celního orgánu EU nejsou dostatečná;

— stanovení pravidel pro konzultace s jinými orgány za účelem určení statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka, pro opětovné posouzení tohoto statusu a související konzultace a pro druhy souvisejících monitorovacích činností;

— stanovení technických opatření pro stávající elektronické celní systémy a pracovní program pro jejich postupné ukončení a postupné zavedení celního datového centra EU;

— stanovení pravidel a postupů pro zpracování údajů v celním datovém centru EU;

— stanovení postupů, podle nichž může úřad EPPO požádat o údaje z celního datového centra EU a obdržet je;

— stanovení postupů, podle nichž mohou Europol a Frontex požádat o údaje v celním datovém centru EU a obdržet je, stanovení postupu pro ověřování těchto žádostí, upřesnění omezení a povinností týkajících se dalšího předávání těchto údajů a v případě potřeby požadování toho, aby žádající orgán určil zvláštní kontaktní místo, osobu nebo osoby nebo poskytl další záruky;

— stanovení úloh společných správců, pokud jde o zpracování údajů v celním datovém centru EU, a jejich vztahu k subjektům údajů;

— stanovení záruk, které zabrání zneužití osobních údajů podléhajících omezením, protiprávnímu přístupu k nim nebo jejich předávání;

— stanovení technických opatření pro interoperabilitu a propojení týkající se celního datového centra EU;

— výjimečného a dočasného povolení, aby členské státy používaly jiné elektronické služby nebo systémy než ty, které jsou zavedeny v celním datovém centru EU;

— stanovení opatření, která zajistí harmonizované uplatňování celních kontrol a řízení rizik, včetně výměny informací a stanovení společných prioritních oblastí kontroly a společných kritérií a norem týkajících se rizik;

— stanovení opatření pro ověřování poskytnutých nebo zpřístupněných údajů, kontrolu zboží a odběr vzorků, výsledky ověření a identifikaci;

— stanovení opatření, která se použijí na kontroly po propuštění zboží, a vhodné metodiky;

— upřesnění přístavů nebo letišť, kde mají být prováděny celní kontroly a formality u příručních a zapsaných zavazadel;

— stanovení procesních pravidel pro poskytování a ověřování důkazů o celním statusu zboží Unie;

— stanovení procesních pravidel pro změny a pro zrušení platnosti údajů pro propuštění zboží do celního režimu;

— stanovení postupu pro podávání celního prohlášení, pokud se používají jiné prostředky než prostřednictvím elektronického zpracování dat, a pro určení příslušných celních úřadů;

— stanovení postupu pro podávání standardního celního prohlášení, zjednodušeného celního prohlášení a doplňkového celního prohlášení;

— stanovení postupu pro podání celního prohlášení před předložením zboží celnímu úřadu, pro přijetí celního prohlášení, pro změnu nebo zrušení platnosti celního prohlášení po propuštění zboží, pro centralizované celní řízení a pro podání celního prohlášení formou zápisu do záznamů deklaranta;

— stanovení postupu pro prodej a darování zboží, zničení zboží a přenechání zboží ve prospěch státu;

— stanovení postupu pro poskytování, přijímání, změnu a zrušení platnosti předběžných informací o nákladu a zmírňujících opatření;

— stanovení postupu pro oznámení o vstupu zboží;

— stanovení postupu pro fyzické předložení zboží celnímu úřadu;

— stanovení postupu pro podávání, změnu a zrušení platnosti informací o dočasném uskladnění a pro pohyb zboží mezi dočasnými sklady;

— stanovení procesních pravidel pro poskytování informací, jež potvrzují, že jsou splněny podmínky pro osvobození vráceného zboží od dovozního cla, a pro předkládání důkazů, že u produktů mořského rybolovu a jiných produktů získaných z moře jsou splněny podmínky pro osvobození od dovozního cla;

— stanovení procesních pravidel pro vývoz a výstup;

— stanovení postupu pro podání oznámení o zpětném vývozu, jeho pozměnění nebo zneplatnění;

— stanovení postupu pro poskytování, zpřístupňování, přijímání, změnu a zrušení platnosti informací před výstupem a pro pokyn osobě, která informace před výstupem poskytla, že zboží nemá být naloženo ani přepraveno;

— stanovení procesních pravidel pro udělení povolení pro zvláštní režimy nebo provozování skladovacích zařízení pro uskladnění zboží v celním skladu, procesních pravidel pro přezkum hospodářských podmínek, včetně vydávání odůvodněného stanoviska, v němž Celní orgán EU posoudí, zda udělením povolení pro režim aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii, a pravidel pro určení a sledování množství, při jehož překročení k takovému nepříznivému účinku dochází;

— stanovení procesních pravidel pro vyřízení zvláštního režimu a pro převod práv a povinností, pro pohyb zboží a pro použití rovnocenného zboží v souvislosti se zvláštními režimy;

— stanovení procesních pravidel pro uplatňování ustanovení nástrojů pro mezinárodní tranzit na celním území Unie;

— stanovení procesních pravidel pro propuštění zboží do tranzitního režimu Unie a pro vyřízení uvedeného režimu, pro provádění zjednodušení uvedeného režimu a pro celní dohled nad zbožím přepravovaným v režimu vnějšího tranzitu Unie přes území třetí země;

— stanovení postupu pro propuštění zboží do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu svobodného pásma;

— stanovení procesních pravidel týkajících se podmínek pro propuštění zboží určeného k prodeji na dálku do režimu uskladnění v celním skladu pro prodej na dálku;

— stanovení opatření týkajících se jednotné správy celních a jiných kvót a celních stropů a řízení celního dozoru nad propuštěním zboží do volného oběhu nebo jeho vývozem;

— stanovení sazebního zařazení zboží;

— stanovení procesních pravidel pro prokazování a ověřování nepreferenčního původu zboží;

— stanovení procesních pravidel týkajících se preferenčního původu zboží a opatření udělující zemi nebo území, na něž se vztahuje preferenční režim, dočasnou odchylku z pravidel o preferenčním původu zboží, na něž se vztahují preferenční opatření jednostranně přijatá Unií;

— stanovení opatření k určení původu konkrétního zboží;

— stanovení procesních pravidel pro určení celní hodnoty zboží;

— stanovení opatření, kterými se stanoví vhodná metoda určení celní hodnoty nebo kritéria pro určení celní hodnoty ve zvláštních situacích, včetně prodeje na dálku;

— stanovení procesních pravidel pro poskytování, stanovení částky, sledování a uvolňování jistot a pro zrušení a odstoupení od závazku, který poskytl ručitel;

— stanovení procesních pravidel pro dočasné zákazy týkající se použití souborných jistot;

— stanovení opatření pro zajištění vzájemné pomoci mezi celními orgány v případech vzniku celního dluhu;

— stanovení procesních pravidel pro vrácení a prominutí částky dovozního nebo vývozního cla, pro informování Komise o vrácení a prominutí cla, a pro rozhodnutí, která má Komise ohledně vrácení nebo prominutí cla přijmout;

— aktivace nezbytných opatření a mechanismů, které mají být uplatněny v případě krize;

— upřesnění nezávislého postavení auditora údajů Celního orgánu EU a stanovení jeho podrobných úkolů a povinností;

— povolení, aby členské státy uzavřely se třetími zeměmi dvoustranné dohody o výměně informací pro účely celní spolupráce;

— upřesnění údajů, které mají členské státy poskytovat Celnímu orgánu EU pro účely posuzování a podávání zpráv, jakož i úrovně důvěrnosti údajů a koncepci rámce pro měření výkonnosti.

Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([29]).

(116) Poradní postup by se měl použít k přijetí:

— prováděcích aktů požadujících, aby členské státy zrušily rozhodnutí týkající se závazných informací, neboť tato rozhodnutí se vztahují pouze na jeden členský stát a mají za cíl zajistit dodržování celních předpisů;

— prováděcích aktů o vrácení nebo prominutí částky dovozního nebo vývozního cla vzhledem k tomu, že se tato rozhodnutí přímo vztahují na žadatele o vrácení nebo prominutí;

— prováděcích aktů upřesňujících nezávislé postavení auditora údajů Celního orgánu EU a stanovujících jeho podrobné úkoly a povinnosti;

([29]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

— prováděcích aktů, kterými se členským státům povoluje uzavřít dvoustrannou dohodu o výměně informací pro účely celní spolupráce, vzhledem k tomu, že se tyto dvoustranné dohody týkají pouze jednoho členského státu.

(117) Je-li to v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech nezbytné, měla by Komise přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty týkající se:

— opatření k zajištění jednotného uplatňování celních kontrol a řízení rizik, včetně výměny informací o rizicích a analýzy, společných prioritních oblastí kontroly a společných kritérií a norem týkajících se rizik;

— stanovení sazebního zařazení zboží;

— určení původu konkrétního zboží;

— stanovení vhodné metody určení celní hodnoty, nebo kritérií, která se použijí při určení celní hodnoty zboží ve zvláštních situacích, včetně prodeje na dálku;

— dočasných zákazů týkajících se použití souborných jistot;

— aktivace nezbytných opatření a mechanismů, které mají být uplatněny v případě krize;

— urychleného zmocnění členského státu k uzavření dvoustranné dohody se třetí zemí o výměně informací pro účely celní spolupráce.

(118) V souladu se zásadou proporcionality je pro dosažení základních cílů, které spočívají v umožnění účinného fungování celní unie a provádění společné obchodní politiky, nezbytné a vhodné stanovit pravidla a postupy vztahující se na zboží vstupující na celní území Unie nebo je opouštějící. V souladu s čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je pro dosažení sledovaných cílů nezbytné.

(119) Od 1. března 2031 by hospodářské subjekty měly mít možnost začít dobrovolně využívat kapacity celního datového centra EU. Celní datové centrum EU by mělo být plně vyvinuto do 1. března 2034, načež by je měly využívat všechny hospodářské subjekty.

(120) Toto nařízení by mělo být uplatňováno podle ambiciózního časového harmonogramu, avšak postupně. Ustanovení tohoto nařízení, kterými se Komisi svěřují prováděcí a přenesené pravomoci, by se proto měla použít, jakmile toto nařízení vstoupí v platnost, aby měla Komise možnost revidovat stávající akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty a případně na základě nového přenesení pravomocí a zmocnění přijmout nové akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty, jakmile toto nařízení vstoupí v platnost. Aby se členské státy a hospodářské subjekty mohly novým pravidlům přizpůsobit, měla by se naopak převážná většina ustanovení tohoto nařízení použít 12 měsíců po jeho vstupu v platnost. To zahrnuje zrušení stávajícího celního kodexu Unie, které by mělo nabýt účinnosti až po uplynutí tohoto dvanáctiměsíčního adaptačního období. Ustanovení týkající se prodeje na dálku a Celního orgánu EU, s výjimkou ustanovení upravujících právní postavení Celního orgánu EU a zahájení jeho činnosti, by se měla použít ode dne 1. července 2028.

(121) Komise by měla vyvinout úsilí o zajištění toho, aby tímto nařízením stanovené akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty vstoupily v platnost v dostatečném předstihu před dnem použitelnosti příslušných ustanovení tohoto nařízení, aby se umožnilo jejich včasné provedení ze strany členských států.

(122) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 a vydal stanovisko dne 11. července 2023,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Oblast působnosti celních předpisů a úloha celních orgánů

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tímto nařízením se stanoví celní kodex Unie. Kodex stanoví obecná pravidla a postupy pro zboží vstupující na celní území Unie nebo toto území opouštějící.

Tímto nařízením se rovněž zřizuje Celní orgán Evropské unie (dále jen „Celní orgán EU“) a stanoví pravidla, společné normy a rámec správy pro zřízení celního datového centra Evropské unie (dále jen „celní datové centrum EU“).

2. Aniž je dotčeno mezinárodní právo a úmluvy a právo Unie v jiných oblastech, použije se toto nařízení jednotně na celém celním území Unie.

3. Některá ustanovení celních předpisů se použijí mimo celní území Unie na základě práva Unie upravujícího zvláštní oblasti nebo mezinárodních úmluv.

4. Některá ustanovení celních předpisů, včetně zjednodušení v nich obsažených, se použijí na obchod se zbožím Unie mezi částmi celního území Unie, na něž se vztahují směrnice 2006/112/ES nebo (EU) 2020/262, a částmi tohoto území, na něž se uvedené směrnice nevztahují, nebo na obchod mezi částmi tohoto území, na něž se uvedené směrnice nevztahují.

Článek 2

Úloha celních orgánů

S cílem zajistit, aby celní unie fungovala jako jeden celek, dosáhnout jednotného provádění celních předpisů, včetně harmonizovaných pravidel pro celní kontroly, a umožnit hladké fungování vnitřního trhu je úlohou celních orgánů chránit finanční a hospodářské zájmy Unie a jejích členských států účinným výběrem cel a jiných poplatků a bojem proti podvodům, usnadňovat zákonnou obchodní činnost, přispívat ke spravedlivému obchodu a k celkové bezpečnosti dodavatelského řetězce a bojovat proti nedovolenému obchodu.

Kromě toho celní orgány přispívají k zajištění bezpečnosti a zabezpečení Unie a osob pobývajících na jejím území a k ochraně zdraví a života lidí, zvířat a rostlin, spotřebitelů a životního prostředí, jakož i dalších veřejných zájmů chráněných jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány v rámci jejich pravomoci a případně v úzké spolupráci s jinými příslušnými orgány.

Článek 3

Celní území

1. Celní území Unie zahrnuje následující území, včetně jejich teritoriálních vod, vnitřních vod a vzdušného prostoru:

a) území Belgického království;

b) území Bulharské republiky;

c) území České republiky;

d) území Dánského království, s výjimkou Faerských ostrovů a Grónska;

e) území Spolkové republiky Německo, s výjimkou ostrova Helgoland a území Büsingen (smlouva ze dne 23. listopadu 1964 mezi Spolkovou republikou Německo a Švýcarskou konfederací);

f) území Estonské republiky;

g) území Irska,

h) území Řecké republiky;

i) území Španělského království, s výjimkou Ceuty a Melilly;

j) území Francouzské republiky, s výjimkou francouzských zámořských zemí a území, na něž se vztahuje část čtvrtá Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“),

k) území Chorvatské republiky,

l) území Italské republiky, s výjimkou obce Livigno;

m) území Kyperské republiky v souladu s ustanoveními aktu o přistoupení z roku 2003;

n) území Lotyšské republiky;

o) území Litevské republiky;

p) území Lucemburského velkovévodství;

q) území Maďarska;

r) území Republiky Malta;

s) území Nizozemského království v Evropě;

t) území Rakouské republiky;

u) území Polské republiky;

v) území Portugalské republiky;

w) území Rumunska;

x) území Republiky Slovinsko;

y) území Slovenské republiky;

z) území Finské republiky a

za) území Švédského království.

2. Následující území nacházející se mimo území členských států, a to včetně jejich teritoriálních vod, vnitřních vod a vzdušného prostoru, se s ohledem na úmluvy a smlouvy, které se na ně vztahují, považují za součást celního území Unie:

a) ve vztahu k Francii území Monaka, jak je vymezuje celní úmluva podepsaná v Paříži dne 18. května 1963 (Journal officiel de la République française (Úřední věstník Francouzské republiky) ze dne 27. září 1963, s. 8679);

b) ve vztahu ke Kypru území výsostných oblastí Spojeného království na Akrotiri a Dhekelii, jak je vymezuje Smlouva o založení Kyperské republiky podepsaná v Nikósii dne 16. srpna 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Článek 4

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 282 za účelem doplnění tohoto nařízení upřesněním toho, která ustanovení celních předpisů týkající se poskytování údajů, prokazování celního statusu a použití režimu vnitřního tranzitu Unie se vztahují na obchod se zbožím Unie podle čl. 1 odst. 4, a stanovením zjednodušení těchto ustanovení, pokud uvedené akty v přenesené pravomoci nemají vliv na řádné uplatňování příslušných daňových opatření. Uvedené akty v přenesené pravomoci se mohou zabývat zvláštními okolnostmi vztahujícími se na obchod se zbožím Unie, který se týká pouze jednoho členského státu.

KAPITOLA 2

Definice

Článek 5

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „celními orgány“ celní správy členských států, jež jsou příslušné k uplatňování celních předpisů, a jakékoli jiné orgány, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů oprávněny uplatňovat některé celní předpisy;

2) „celními předpisy“ veškeré tyto předpisy:

   a) toto nařízení a ustanovení, která je mění, doplňují nebo provádějí, přijatá na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni;

   b) společný celní sazebník;

   c) právní akty zřizující systém Unie pro osvobození od cla;

   d) celní ustanovení obsažená v mezinárodních dohodách, pokud jsou uvedená ustanovení použitelná v Unii, a

   e) nařízení (EU) 2022/2399 a ustanovení, která je mění, doplňují nebo provádějí;

3) „jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány“ jiné než celní právní předpisy použitelné na zboží, které vstupuje na celní území Unie, toto území opouští nebo jím prochází, nebo zboží, které má být uvedeno na trh Unie, na jejichž provádění se celní orgány podílejí;

4) „obchodněpolitickými opatřeními“ v rámci jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány opatření přijatá podle článku 207 Smlouvy o fungování EU, jiná než prozatímní nebo konečná antidumpingová cla, vyrovnávací cla nebo ochranná opatření ve formě zvýšených celních sazeb u určitého zboží, která zahrnují zejména zvláštní opatření dozoru a ochranná opatření ve formě dovozních nebo vývozních povolení;

5) „osobou“ fyzická osoba, právnická osoba nebo sdružení osob, které není právnickou osobou, ale je podle práva Unie nebo vnitrostátního práva způsobilé k právním úkonům;

6) „hospodářským subjektem“ osoba, která se v rámci své podnikatelské činnosti zabývá činnostmi, které podléhají celním předpisům;

7) „osobou usazenou na celním území Unie“:

   a) v případě fyzické osoby osoba, která má místo obvyklého pobytu na celním území Unie;

b) v případě právnické osoby nebo sdružení osob osoba, která má sídlo, správní ústředí nebo stálou provozovnu na celním území Unie;

8) „stálou provozovnou“ trvale umístěné zařízení určené k podnikání, v němž se trvale nacházejí nezbytné lidské zdroje a nezbytné technické zdroje a jehož prostřednictvím jsou plně nebo částečně vykonávány celní operace určité osoby;

9) „členským státem usazení“

a) členský stát, v němž je osoba usazena v souladu s bodem 7, nebo

b) má-li právnická osoba nebo sdružení osob sídlo, správní ústředí nebo stálou provozovnu v různých členských státech, členský stát, v němž uvedená osoba nebo sdružení osob vede nebo zpřístupňuje své hlavní účetnictví pro celní účely a v němž je nebo má být vykonávána alespoň část celních činností;

10) „rozhodnutím celních orgánů“ akt vydaný celními orgány vztahující se k celním předpisům, kterým se rozhoduje v jednotlivém případě a který má právní účinky vůči jedné nebo více dotčeným osobám;

11) „celním režimem“ některý z následujících režimů, do něhož může být zboží v souladu s tímto nařízením propuštěno:

a) propuštění do volného oběhu;

b) zvláštní režimy;

c) vývoz;

12) „celními formalitami“ všechny činnosti, které musí osoby a celní orgány provést za účelem dosažení souladu s celními předpisy;

13) „dovozcem“:

a) v případě prodeje na dálku dovozce v rámci prodeje na dálku;

b) v ostatních případech osoba určená za použití bodů i) až v), v tomto pořadí:

i) osoba, která má oprávnění rozhodnout a rozhodla, že zboží ze třetí země má vstoupit na celní území Unie;

ii) osoba, která převzala dané oprávnění od osoby uvedené v bodě i);

iii) právní nástupce, který má oprávnění rozhodnout a rozhodl o propuštění zboží do celního režimu;

iv) dopravce, který zboží přepravuje na celní území Unie, nebo

v) držitel zboží;

14) „dovozcem v rámci prodeje na dálku“ buď osoba dodávající zboží v rámci prodeje na dálku, nebo osoba usnadňující prodej na dálku;

15) „prodejem na dálku“ prodej na dálku v případě zboží dovezeného ze třetích zemí nebo třetích území ve smyslu čl. 14 odst. 4 bodu 2 směrnice 2006/112/ES;

16) „režimem IOSS“ zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 4 směrnice 2006/112/ES;

17) „vývozcem“:

a) fyzická osoba jednající sama za sebe, která přepravuje zboží, jež má opustit celní území Unie, jestliže se uvedené zboží nachází v jejím osobním zavazadle;

b) v případech, na které se nevztahuje písmeno a):

i) osoba usazená na celním území Unie, která má oprávnění rozhodnout a rozhodla, že zboží má opustit toto celní území, nebo

ii) pokud neexistuje osoba uvedená v bodě i), každá osoba usazená na celním území Unie, která je stranou smlouvy, na jejímž základě má zboží opustit toto celní území;

18) „zpětným vývozem“ úkon, kterým vývozce přepraví zboží, které není zbožím Unie, z celního území Unie;

19) „informacemi před výstupem“ soubor údajů, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům a které se týkají zboží, jež má opustit celní území Unie;

20) „celním zástupcem“ osoba zmocněná jinou osobou, aby v jednání dané jiné osoby s celními orgány prováděla úkony a formality vyžadované celními předpisy;

21) „údaji“ veškeré digitální či nedigitální záznamy jednání, skutečností nebo informací a všechny soubory těchto jednání, skutečností nebo informací, včetně záznamů v podobě dokumentu a zvukové, vizuální nebo audiovizuální nahrávky;

22) „celním dozorem“ shromažďování a analýza informací týkajících se zboží, které vstupuje na celní území Unie, toto území opouští nebo jím prochází, s cílem sledovat uvedený pohyb na úrovni Unie a zajistit jednotné uplatňování celních kontrol a dodržování celních předpisů a jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány a přispět k analýze a řízení rizik;

23) „rizikem“ pravděpodobnost a dopad události, která by mohla nastat v souvislosti se zbožím převáženým mezi celním územím Unie a zeměmi mimo toto území a v souvislosti s výskytem zboží, které není zbožím Unie, na celním území Unie a která by znamenala hrozbu pro:

a) finanční nebo hospodářské zájmy Unie a jejích členských států;

b) bezpečnost a zabezpečení Unie a osob pobývajících na jejím území, pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, pro životní prostředí nebo pro jakýkoli jiný veřejný zájem;

c) řádné uplatňování opatření Unie nebo vnitrostátních opatření;

24) „hospodářskou analýzou“ hodnocení nebo kvantifikace politiky nebo hospodářského jevu s cílem pochopit, jak hospodářské faktory ovlivňují fungování politiky, zeměpisné oblasti nebo jakékoli skupiny osob, za účelem přijetí lepších rozhodnutí v budoucnosti;

25) „řízením rizik“ systematická identifikace rizika, včetně identifikace profilů hospodářských subjektů představujících riziko a podezřelých transakcí, a provádění všech opatření nezbytných k omezení vystavení riziku a k minimalizaci jeho potenciálního dopadu;

26) „celním dohledem“ obecná činnost celních orgánů, kterou se má zajistit dodržování celních předpisů a v příslušných případech dodržování jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány nebo kterou se má jinak přispět k řízení rizik souvisejících se zbožím a jeho dodavatelskými řetězci;

27) „celními kontrolami“ zvláštní úkony prováděné celními orgány za účelem zajištění dodržování celních předpisů a v příslušných případech dodržování jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány nebo za účelem jiného přispění k řízení rizik souvisejících se zbožím a jeho dodavatelskými řetězci;

28) „auditem“ druh celní kontroly ve formě zvláštních úkonů prováděných celními orgány za účelem shromáždění a vyhodnocení důkazů o souladu řízení, organizace, vnitřních postupů nebo vnitřních systémů určitého hospodářského subjektu s relevantními pravidly a požadavky;

29) „místem propuštění“:

a) příslušný celní úřad;

b) místo určené nebo schválené celním orgánem, včetně místa uvedeného spolehlivým a prověřeným obchodníkem, nebo

c) svobodné pásmo;

30) „oznámením o dostupnosti zboží“ úkon, kterým určitá osoba informuje celní orgán, že se zboží fyzicky nachází v místě propuštění a že byly poskytnuty nebo zpřístupněny údaje nezbytné k propuštění tohoto zboží do příslušného celního režimu nebo do dočasného uskladnění nebo k ukončení tranzitního režimu Unie;

31) „namátkovými kontrolami“ celní kontroly založené na zásadách náhodného výběru vzorků z oblasti zájmu;

32) „držitelem zboží“ osoba, která má nad zbožím fyzickou kontrolu;

33) „dopravcem“:

a) v souvislosti se vstupem osoba, která přepravuje zboží na celní území Unie nebo která přebírá odpovědnost za přepravu zboží na toto území; avšak:

i) v případě kombinované přepravy se „dopravcem“ rozumí osoba, která provozuje dopravní prostředek, který se poté, co vstoupil na celní území Unie, pohybuje po vlastní ose jako aktivní dopravní prostředek;

ii) v případě námořní nebo letecké dopravy v rámci režimu sdílení plavidel nebo smluvních ujednání se „dopravcem“ rozumí osoba, která uzavřela smlouvu a vystavila náložný list nebo letecký nákladní list pro konkrétní přepravu zboží na celní území Unie;

b) v souvislosti s výstupem osoba, která zboží přepravuje z celního území Unie nebo která přebírá odpovědnost za přepravu zboží z tohoto území; avšak:

i) v případě kombinované přepravy, při níž aktivní dopravní prostředek opouštějící celní území Unie pouze přepravuje jiný dopravní prostředek, který se po příjezdu aktivního dopravního prostředku na místo určení pohybuje po vlastní ose jako aktivní dopravní prostředek, se „dopravcem“ rozumí osoba, která provozuje dopravní prostředek, který se poté, co opustil celní území Unie a přijel na místo určení, pohybuje po vlastní ose;

ii) v případě námořní nebo letecké dopravy v rámci režimu sdílení plavidel nebo smluvních ujednání se „dopravcem“ rozumí osoba, která uzavřela smlouvu a vystavila náložný list nebo letecký nákladní list pro konkrétní přepravu zboží z celního území Unie;

34) „analýzou rizik“ zpracování údajů, včetně osobních údajů, za účelem určení nebo kvantifikace možných rizik, případně s využitím analytických metod a systémů umělé inteligence (AI) ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1689 ([30]);

35) „signálem rizika“ náznak možného rizika na základě automatizovaných operací zpracování ve vztahu k údajům, informacím nebo dokumentům v rámci analýzy rizik;

36) „výsledkem analýzy rizik“ v případě signálu rizika určení, zda riziko je, či není přítomno, a to na základě automatického procesu nebo dalšího posouzení signálu rizika člověkem;

37) „opatřeními ke zmírnění rizika“ opatření k prevenci, snížení nebo řízení rizika nebo k omezení jeho dopadu, mezi něž patří:

a) pokyn dopravci nebo vývozci, že zboží nemá být naloženo nebo přepraveno;

([30]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1689 ze dne 13. června 2024, kterým se stanoví harmonizovaná pravidla pro umělou inteligenci a mění nařízení (ES) č. 300/2008, (EU) č. 167/2013, (EU) č. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 a (EU) 2019/2144 a směrnice 2014/90/EU, (EU) 2016/797 a (EU) 2020/1828 (akt o umělé inteligenci) (Úř. věst. L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

b) vyžádání si příslušných doplňujících informací nebo opatření;

c) určení situací, kdy by mohlo být vhodné opatření jiného celního orgánu nebo jiného příslušného orgánu;

d) doporučení nejvhodnějšího místa pro provádění kontrol a nejvhodnějších opatření pro tyto kontroly;

e) provedení celní kontroly;

f) určení trasy, která se má použít, a lhůty, kterou je třeba dodržet v případě, má-li zboží opustit celní území Unie;

38) „kontrolním doporučením“ závěr celního orgánu nebo Celního orgánu EU založený na analýze rizik, pokud jde o to, zda by mělo být provedeno opatření ke zmírnění rizika, a případně kdy a kde by mělo být provedeno;

39) „rozhodnutím o kontrole“ individuální úkon, kterým celní orgány rozhodují o tom, zda má být provedena kontrola;

40) „výsledkem kontroly“ předběžný a konečný výsledek kontroly, včetně případných dalších uvedených opatření a příslušných orgánů dotčených danými výsledky;

41) „společnou prioritní oblastí kontroly“ výběr konkrétních celních režimů, druhů zboží, dopravních tras, druhů dopravních prostředků nebo hospodářských subjektů, na něž se mají vztahovat zvýšené úrovně analýzy rizik a opatření ke zmírnění rizika během určitého období, aniž by byly dotčeny jiné kontroly obvykle prováděné celními orgány;

42) „společnými kritérii a normami týkajícími se rizik“ parametry pro analýzu rizik určité rizikové oblasti a související normy týkající se praktického uplatňování uvedených parametrů;

43) „strategií dohledu“ přístup k řešení rizika, jehož cílem je dosáhnout přiměřené a účinné rovnováhy mezi úsilím v oblasti operativního celního dohledu a opatřeními ke zmírnění rizika v celém dodavatelském řetězci;

44) „zásilkou“ zboží, které jeden odesílatel dopraví na základě stejné přepravní smlouvy jednomu příjemci týmž dopravním prostředkem, včetně multimodální dopravy, které pochází ze stejného území nebo třetí země a které je stejného druhu, třídy nebo popisu nebo je zabaleno společně;

45) „celním statusem“ status zboží vyjadřující, že se jedná o zboží Unie nebo o zboží, které není zbožím Unie;

46) „zbožím Unie“ zboží, které spadá do některé z těchto kategorií:

a) zboží zcela získané na celním území Unie, k němuž nebylo přidáno zboží dovezené ze třetích zemí;

b) zboží přepravené na celní území Unie ze třetích zemí a propuštěné do volného oběhu;

c) zboží získané nebo vyrobené na celním území Unie buď zcela ze zboží uvedeného v písmenu b), nebo ze zboží uvedeného v písmenech a) a b);

47) „zbožím, které není zbožím Unie“ zboží jiné než zboží Unie nebo zboží, které svůj celní status zboží Unie ztratilo;

48) „propuštěním zboží“ úkon, kterým celní orgány nebo jiné osoby jejich jménem povolují nakládat se zbožím za podmínek celního režimu, do kterého má být zboží propuštěno;

49) „vstupním souhrnným prohlášením“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem a v dané lhůtě informuje celní orgány o tom, že zboží má vstoupit na celní území Unie;

50) „výstupním souhrnným prohlášením“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem a v dané lhůtě informuje celní orgány o tom, že zboží má opustit celní území Unie;

51) „prohlášením o dočasném uskladnění“ úkon, kdy osoba předepsanou formou a způsobem uvede, že zboží je v dočasném uskladnění;

52) „celním prohlášením“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem projevuje vůli, aby bylo zboží propuštěno do určitého celního režimu, případně s uvedením konkrétních opatření, jež mají být použita;

53) „předložením zboží celnímu úřadu“ oznámení celním orgánům o tom, že zboží bylo přepraveno na celní úřad určený celními orgány nebo na jiné místo určené nebo schválené celními orgány a že je k dispozici pro účely celní kontroly;

54) „deklarantem“ osoba, která podává celní prohlášení, prohlášení o dočasném uskladnění, vstupní souhrnné prohlášení, výstupní souhrnné prohlášení, prohlášení o zpětném vývozu nebo oznámení o zpětném vývozu vlastním jménem, nebo osoba, jejímž jménem je toto prohlášení nebo oznámení podáno;

55) „prohlášením o zpětném vývozu“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem projevuje vůli přepravit zboží, které není zbožím Unie, z celního území Unie, s výjimkou zboží, které není zbožím Unie, jež se nachází v režimu svobodného pásma nebo je v dočasném uskladnění;

56) „oznámením o zpětném vývozu“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem projevuje vůli přepravit zboží, které není zbožím Unie a které se nachází v režimu svobodného pásma nebo v dočasném uskladnění, z celního území Unie;

57) „výrobcem“:

a) výrobce výrobku podle jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány a vztahujících se na tento výrobek;

b) pokud jde o zemědělské produkty vymezené v čl. 38 odst. 1 Smlouvy o fungování EU nebo o suroviny, producent, nebo

c) neexistuje-li výrobce nebo producent uvedený v písmenech a) a b), fyzická nebo právnická osoba nebo sdružení osob, jež výrobek vyrobily nebo ho nechaly vyrobit a tento výrobek uvádějí na trh pod jménem nebo ochrannou známkou dotyčné osoby nebo sdružení;

58) „dodavatelem výrobku“ fyzická nebo právnická osoba či sdružení osob v dodavatelském řetězci, jež výrobek zcela nebo zčásti vyrábí, ať už jako výrobce, nebo za jiných okolností;

59) „dočasným uskladněním“ situace, kdy je zboží, které není zbožím Unie, dočasně uskladněno pod celním dohledem v období od okamžiku, kdy dopravce oznámí vstup daného zboží na celní území Unie, do okamžiku, kdy je zboží propuštěno do daného celního režimu nebo dojde k jeho zpětnému vývozu;

60) „předpokládaným celním úřadem prvního vstupu“ celní úřad příslušný k celnímu dohledu v místě, kde má dopravní prostředek přepravující zboží vstoupit na celní území Unie z území ležícího mimo toto celní území;

61) „předběžnými informacemi o nákladu“ soubor údajů, které jsou poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům ve vztahu ke zboží, jež má vstoupit na celní území Unie;

62) „zušlechtěnými výrobky“ zboží v režimu zušlechťovacího styku, které je výsledkem zušlechťovacích operací;

63) „zušlechťovacími operacemi“:

a) opracování zboží, včetně jeho montáže, sestavení nebo přizpůsobení jinému zboží;

b) zpracování zboží;

c) zničení zboží;

d) oprava zboží, včetně jeho obnovy a seřízení;

e) použití zboží, které není v zušlechtěných výrobcích obsaženo, avšak umožňuje nebo usnadňuje výrobu těchto výrobků, a to i když je takové zboží při použití zcela nebo zčásti spotřebováno (dále jen „příslušenství pro výrobu“);

64) „držitelem režimu tranzitu“ osoba, která podává tranzitní prohlášení nebo poskytuje informace požadované pro propuštění zboží do uvedeného režimu nebo na jejíž účet je dotyčné celní prohlášení podáváno nebo informace poskytovány;

65) „výtěžností“ množství nebo procentní podíl zušlechtěných výrobků získaných zušlechtěním určitého množství zboží v režimu zušlechťovacího styku;

66) „třetí zemí“ země nebo území mimo celní území Unie;

67) „celním dluhem“ povinnost osoby zaplatit částku dovozního nebo vývozního cla, které se podle celních předpisů vztahuje na konkrétní zboží;

68) „dlužníkem“ osoba odpovědná za celní dluh;

69) „dovozním clem“ clo splatné při dovozu zboží;

70) „vývozním clem“ clo splatné při vývozu zboží;

71) „vrácením“ vrácení částky již zaplaceného dovozního nebo vývozního cla;

72) „prominutím“ zproštění povinnosti platit částku dovozního nebo vývozního cla, které ještě nebylo zaplaceno;

73) „nákupní provizí“ odměna, kterou platí dovozce zprostředkovateli za zastupování dovozce při koupi hodnoceného zboží;

74) „krizí“ událost, přírodní či člověkem způsobená a mimořádná co do povahy a rozsahu, k níž dojde v Unii nebo mimo ni, která ohrožuje bezpečnost, zabezpečení, zdraví a život osob pobývajících na jejím území, hospodářských subjektů a pracovníků celních orgánů a která vyžaduje bezodkladná opatření, pokud jde o vstup, výstup nebo tranzit zboží;

75) „útvarem pro reakci na krize“ útvar v rámci Celního orgánu EU, který koordinuje úsilí Unie v oblasti reakce na krize v celní unii;

76) „mikropodniky a malými a středními podniky“ mikropodniky a malé a střední podniky ve smyslu článku 2 doporučení 2003/361/ES;

77) „registračním a identifikačním číslem hospodářského subjektu“ nebo „číslem EORI“ identifikační číslo, jedinečné na celním území Unie, které celní orgány přidělují hospodářským subjektům a jiným osobám za účelem registrace uvedeného hospodářského subjektu nebo osoby pro celní účely;

78) „položkou“ jedno nebo více zboží v zásilce se stejným sazebním zařazením, popisem a, je-li tak stanoveno v rámci požadavků na údaje vztahujících se na relevantní celní prohlášení nebo na údaje, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům, původem;

79) „sdíleným hraničním přechodem“ jakýkoli celní hraniční přechod nacházející se buď na území členského státu, nebo na území sousední třetí země, na němž celní orgány uvedeného členského státu a uvedené sousední třetí země uplatňují své příslušné celní předpisy podle dvoustranné dohody.

KAPITOLA 3

Příslušný celní orgán a pravidla fungování celních úřadů

Článek 6

Příslušný celní orgán

1. Příslušným celním orgánem je:

a) v případě rozhodnutí týkajících se uplatňování celních předpisů v souladu s kapitolou 4, s výjimkou zvláštních případů stanovených v celních předpisech, celní orgán členského státu, v němž je žadatel usazen;

b) v případě činností, které mají být prováděny podle článků 97 až 100, celní orgán příslušný pro celní úřad prvního vstupu;

c) v případě činností, které mají být prováděny podle článků 101, 102 a 103, celní orgán příslušný pro celní úřad prvního vstupu nebo celní orgán členského státu, v němž je zboží vyloženo nebo přeloženo, v závislosti na konkrétní situaci uvedené v čl. 101 odst. 1, 2 a 3;

d) v případě činností, které mají být prováděny podle článků 104 až 108 a hlavy V, celní orgán členského státu, v němž:

i) se nachází zboží, které má být dočasně uskladněno, včetně místa, kde končí tranzitní režim, v závislosti na konkrétní situaci; nebo

ii) se nachází zboží, které má být propuštěno do celního režimu;

e) v případě činností, které mají být prováděny podle hlavy VII a nejsou spojeny s propuštěním zboží do celního režimu, celní orgán odpovědný za místo, kde zboží opouští celní území Unie.

2. Odchylně od odst. 1 písm. d) je příslušným celním orgánem:

a) v případě propuštění do volného oběhu v případě prodeje na dálku, pokud dovozce v rámci prodeje na dálku nevyužívá režim IOSS, celní orgán členského státu, v němž má být zboží dodáno;

b) v případě, že je dovozce nebo vývozce spolehlivým a prověřeným obchodníkem, celní orgán členského státu, v němž je tento dovozce nebo vývozce nebo jeho celní zástupce usazen;

c) v případě, že bylo deklarantovi povoleno použít centralizované celní řízení v souladu s článkem 91, celní orgán členského státu, v němž je uvedený deklarant usazen.

3. Celní orgán, do jehož působnosti spadá místo usazení spolehlivého a prověřeného obchodníka:

a) dohlíží na propuštění zboží do příslušného celního režimu;

b) provádí celní kontroly za účelem ověření poskytnutých informací;

c) v odůvodněných případech požádá o provedení celní kontroly celní orgán příslušný pro místo odeslání nebo konečné místo určení zboží;

d) existuje-li riziko, které lze zmírnit pouze poté, co zboží dorazilo na celní území Unie nebo předtím, než toto území opustilo, pak požádá celní orgán odpovědný za místo vstupu nebo výstupu daného zboží, aby provedl celní kontroly;

e) provádí celní formality za účelem výběru částky dovozního nebo vývozního cla, jež odpovídá celnímu dluhu.

4. Se zohledněním přiměřeně očekávaného dopadu na obchodní toky, dostupných zdrojů pro kontroly a závažnosti rizika provede celní orgán odpovědný za místo odeslání nebo konečného určení zboží nebo za místo, kde zboží vstupuje na celní území Unie nebo je opouští, celní kontroly vyžádané celním orgánem odpovědným za místo usazení spolehlivého a prověřeného obchodníka v souladu s odst. 3 písm. c) a d) a držitelů povolení pro centralizované celní řízení a poskytne uvedenému celnímu orgánu výsledky těchto kontrol, aniž jsou dotčeny jeho vlastní kontroly týkající se zboží vstupujícího na celní území Unie nebo toto území opouštějícího.

5. Příslušné celní orgány mají přístup k informacím nezbytným pro zajištění řádného uplatňování celních předpisů a jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů uvedených v odst. 1 písm. a) tohoto článku.

7. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro spolupráci mezi celními orgány podle odstavce 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

8. Komise přijme pokyny, v nichž upřesní úkoly spolupráce mezi celními orgány podle odstavce 4.

Článek 7

Pravidla fungování příslušných celních úřadů

1. Nestanoví-li jiné právní předpisy uplatňované celními orgány jinak, určí místní a věcnou příslušnost svých celních úřadů členské státy.

2. Členské státy zajistí, aby byly úřední hodiny jejich celních úřadů dostatečné a vhodné, přičemž zohlední povahu přepravy a zboží a celní režimy, do nichž má být zboží propuštěno, aby nebyla brzděna ani narušena plynulost mezinárodní dopravy.

KAPITOLA 4

Rozhodnutí celních orgánů

Oddíl 1

Obecné zásady

Článek 8

Rozhodnutí přijatá na žádost

1. Podá-li osoba žádost o rozhodnutí v rámci provádění celních předpisů, tato osoba poskytne veškeré informace, které příslušné celní orgány vyžadují za účelem přijetí daného rozhodnutí.

Žádost o rozhodnutí může podat i více osob a přijaté rozhodnutí se může vztahovat na více osob, v souladu s podmínkami stanovenými v celních předpisech.

2. Celní orgány ověří neprodleně, a nejpozději 30 kalendářních dnů ode dne obdržení žádosti o přijetí rozhodnutí, zda jsou splněny podmínky pro přijetí této žádosti.

Zjistí-li celní orgán, že žádost o rozhodnutí obsahuje veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl uvedené rozhodnutí přijmout, informuje žadatele o přijetí žádosti do 30 kalendářních dnů ode dne jejího obdržení.

Zjistí-li celní orgán, že žádost neobsahuje veškeré nezbytné informace, vyzve žadatele, aby příslušné doplňující informace poskytl v přiměřené lhůtě nepřesahující 30 kalendářních dnů. V takových případech celní orgán rozhodne, zda je žádost úplná, a má být proto přijata, nebo zda je neúplná, a má být proto zamítnuta, ve lhůtě nejvýše 60 kalendářních dnů ode dne obdržení první žádosti. Pokud celní orgán v této lhůtě žadateli své rozhodnutí nesdělí, považuje se žádost po uplynutí lhůty 60 kalendářních dnů za přijatou.

3. S výjimkou zvláštních případů stanovených v celních předpisech příslušný celní orgán přijme rozhodnutí uvedené v odstavci 1 do 120 kalendářních dnů ode dne přijetí žádosti a dotčené rozhodnutí neprodleně oznámí žadateli.

Není-li celní orgán schopen dodržet lhůtu pro přijetí rozhodnutí, včetně případů, kdy je toto zpoždění způsobeno probíhajícími konzultacemi s jinými příslušnými orgány nebo mezinárodními subjekty, informuje o tom žadatele před uplynutím této lhůty s uvedením důvodů zpoždění a oznámí další lhůtu, kterou považuje za nezbytnou k přijetí rozhodnutí. S výjimkou zvláštních případů stanovených v celních předpisech nepřesáhne tato další lhůta 30 kalendářních dnů.

Dále může celní orgán prodloužit lhůtu pro přijetí rozhodnutí stanovenou v celních předpisech, pokud žadatel prodloužení lhůty požaduje k provedení úprav s cílem zajistit splnění podmínek a kritérií pro vydání rozhodnutí. Takové úpravy a další lhůta potřebná k jejich provedení se sdělí celnímu orgánu, který rozhodne o tom, zda požadované prodloužení povolí.

Pokud celní orgán nepřijme rozhodnutí ve lhůtách stanovených v prvním, druhém a třetím pododstavci, obdrží žadatel automatické oznámení. Takové nepřijetí rozhodnutí pak může žadatel považovat za zamítavé rozhodnutí.

4. S výjimkou zvláštních případů stanovených v celních předpisech nebo pokud je v samotném rozhodnutí uvedeno jinak, nabývá rozhodnutí účinku dnem, kdy je žadatel obdrží nebo kdy se má za to, že je obdržel.

S výjimkou případů uvedených v čl. 19 odst. 2 jsou rozhodnutí vykonatelná celními orgány od data jejich přijetí.

5. S výjimkou zvláštních případů stanovených v celních předpisech je rozhodnutí platné bez časového omezení.

6. Než celní orgán přijme rozhodnutí, které by se žadatele nepříznivě dotklo, sdělí mu důvody, na nichž hodlá své rozhodnutí založit. Žadateli se poskytne příležitost vyjádřit své stanovisko ve stanovené lhůtě počítané ode dne, kdy obdržel uvedené sdělení nebo se má za to, že je obdržel (dále jen „právo na slyšení“). Po uplynutí této lhůty se žadateli rozhodnutí náležitou formou oznámí.

Práva a povinnosti uvedené v prvním pododstavci se nepoužijí:

a) pokud se dotčené rozhodnutí týká závazných informací podle čl. 15 odst. 1;

b) pokud se jedná o zamítnutí možnosti uplatnit celní kvótu v případě, že bylo dosaženo stanoveného objemu celní kvóty podle čl. 166 odst. 4 prvního pododstavce;

c) pokud to vyžaduje povaha nebo úroveň ohrožení bezpečnosti a zabezpečení Unie a osob pobývajících na jejím území, ohrožení zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, ohrožení životního prostředí nebo spotřebitelů;

d) pokud je účelem dotčeného rozhodnutí zajistit provedení jiného rozhodnutí, k němuž měl žadatel možnost vyjádřit své stanovisko, aniž jsou dotčeny právní předpisy dotyčného členského státu;

e) pokud by se tím narušilo vyšetřování zahájené za účelem boje proti podvodům;

f) pokud žádost nesplňuje podmínky pro přijetí;

g) pokud celní orgán dá osobě, která podala vstupní souhrnné prohlášení nebo která poskytla či zpřístupnila předběžné informace o nákladu, pokyn, že zboží nemá být naloženo ani přepraveno;

h) pokud se rozhodnutí týká oznámení, kterým je žadateli sděleno rozhodnutí Komise podle čl. 217 odst. 3;

i) pokud má být na žádost dotčeného hospodářského subjektu zneplatněno číslo EORI, nebo pokud po dobu tří let neprobíhá žádná celní činnost nebo hospodářský subjekt již neexistuje;

j) pokud to vyžaduje povaha nebo míra ohrožení finančních zájmů Unie nebo jejích členských států.

7. Rozhodnutí, kterým je žadatel nepříznivě dotčen, uvádí důvody, na nichž je založeno, a obsahuje poučení o právu na opravný prostředek podle článku 18.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) údajů požadovaných pro žádosti a rozhodnutí uvedené v tomto článku;

b) podmínek pro přijetí žádosti podle odstavce 2 tohoto článku;

c) zvláštních případů, kdy se lhůta pro přijetí konkrétního rozhodnutí a lhůta pro možné prodloužení této lhůty liší od lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku;

d) zvláštních případů podle odstavce 4 tohoto článku, v nichž rozhodnutí nabývá účinku od jiného dne, než je den, kdy žadatel rozhodnutí obdržel nebo se má za to, že je obdržel;

e) zvláštních případů podle odstavce 5 tohoto článku, v nichž rozhodnutí není platné bez časového omezení;

f) délky lhůty podle odst. 6 prvního pododstavce tohoto článku;

g) pravidel týkajících se případů podle odst. 6 druhého pododstavce tohoto článku;

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 282 za účelem změny odstavců 2 a 3 tohoto článku s cílem zkrátit lhůty v nich uvedené po zprovoznění celního datového centra EU, je-li to vhodné.

10. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro:

a) předkládání a přijímání žádostí o rozhodnutí podle odstavců 1 a 2;

b) přijímání rozhodnutí podle tohoto článku, včetně případného práva na slyšení a konzultace s jinými dotčenými členskými státy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 9

Správa rozhodnutí přijatých na žádost

1. Držitel rozhodnutí je povinen dodržovat povinnosti vyplývající z rozhodnutí.

2. Držitel rozhodnutí průběžně sleduje plnění kritérií a dodržování podmínek a povinností vyplývajících z daného rozhodnutí a v příslušných případech zavede vnitřní kontroly umožňující předcházet nezákonným nebo nestandardním transakcím, odhalovat je a napravovat.

3. Držitel rozhodnutí neprodleně uvědomí celní orgány o všech skutečnostech, které nastanou po přijetí rozhodnutí a které by mohly ovlivnit platnost nebo obsah uvedeného rozhodnutí.

4. Celní orgány pravidelně sledují, zda držitel rozhodnutí nadále splňuje příslušná kritéria a plní příslušné povinnosti, zejména schopnost držitele rozhodnutí předcházet chybám, reagovat na ně a napravovat je prostřednictvím vhodných vnitřních kontrol a oznamovat celním orgánům jakékoli podezření na celní podvod, jehož si držitel je nebo by měl být vědom, nebo informace, které by mohly vést k jeho odhalení, zejména v souladu s články 27, 28, 30 a 31. Na základě tohoto sledování posoudí celní orgány v příslušných případech rizikový profil držitele rozhodnutí. Pokud je doba, po kterou je držitel rozhodnutí usazen na celním území Unie, kratší než tři roky, celní orgány držitele během prvního roku po vydání rozhodnutí podrobně sledují.

5. Celní orgány sdělí Celnímu orgánu EU rozhodnutí přijatá na žádost a veškeré monitorovací činnosti, které provádějí v souladu s odstavcem 4. Celní orgán EU vezme tyto informace v úvahu pro účely řízení rizik.

6. Do 28. února 2034 zaznamenávají celní orgány svá rozhodnutí do stávajících elektronických systémů pro výměnu informací vyvinutých Komisí a členskými státy. Komise a členské státy mají k těmto rozhodnutím a podkladovým informacím v těchto systémech přístup.

7. Aniž jsou dotčeny jiné použitelné předpisy, které stanoví, ve kterých případech jsou rozhodnutí neplatná nebo nicotná, mohou celní orgány, které přijaly rozhodnutí, toto rozhodnutí kdykoli prohlásit za neplatné, zrušit ho nebo změnit, neodpovídá-li celním předpisům. Celní orgány o takovém prohlášení za neplatné, zrušení a změně rozhodnutí celních orgánů informují Celní orgán EU, pokud tyto informace již nejsou k dispozici v celním datovém centru EU.

8. Ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech celní orgány rozhodnutí znovu posoudí.

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) podrobných pravidel pro sledování rozhodnutí podle odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku;

b) zvláštních případů, kdy mají být rozhodnutí znovu posouzena, jak je uvedeno v odstavci 8 tohoto článku, a pravidla pro toto opětovné posouzení.

Článek 10

Platnost rozhodnutí na úrovni Unie

Rozhodnutí týkající se uplatňování celních předpisů jsou platná na celém celním území Unie, s výjimkou případů, kdy dané rozhodnutí stanoví, že je jeho účinek omezen na jeden nebo více členských států.

Článek 11

Prohlášení rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby za neplatná

1. Celní orgány prohlásí rozhodnutí přijaté ve prospěch držitele rozhodnutí za neplatné, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) rozhodnutí bylo přijato na základě nesprávných nebo neúplných informací;

b) držitel rozhodnutí věděl nebo si měl být vědom toho, že informace byly nesprávné nebo neúplné;

c) rozhodnutí by bylo jiné, pokud by informace byly správné a úplné.

2. Prohlášení rozhodnutí za neplatné se oznámí držiteli rozhodnutí.

3. Není-li v prohlášení rozhodnutí za neplatné v souladu s celními předpisy stanoveno jinak, nabývá prohlášení rozhodnutí za neplatné účinku dnem, kdy nabylo účinku původní rozhodnutí.

4. Komise přijme prováděcí akty stanovující pravidla pro prohlášení rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby za neplatné. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 12

Zrušení, pozastavení a změna rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby

1. Rozhodnutí ve prospěch osoby se zruší nebo změní:

a) pokud nebyla nebo již není splněna jedna nebo více podmínek pro přijetí tohoto rozhodnutí;

b) pokud držitel rozhodnutí neplní povinnosti, které mu dané rozhodnutí ukládá; nebo

c) na žádost držitele rozhodnutí.

2. Rozhodnutí ve prospěch osoby se pozastaví, pokud:

a) se celní orgán domnívá, že jsou k prohlášení rozhodnutí za neplatné, jeho zrušení nebo změně možná dány dostatečné důvody, avšak nemá dosud všechny údaje potřebné k tomu, aby o prohlášení rozhodnutí za neplatné nebo jeho zrušení či změně rozhodl;

b) se celní orgán domnívá, že nejsou splněny podmínky rozhodnutí nebo že držitel rozhodnutí neplní povinnosti, které mu toto rozhodnutí ukládá, a že je vhodné dát držiteli rozhodnutí čas na to, aby přijal taková opatření, která splnění těchto podmínek či povinností zajistí;

c) o pozastavení platnosti rozhodnutí žádá jeho držitel z toho důvodu, že dočasně není schopen plnit podmínky pro uvedené rozhodnutí nebo povinnosti uložené uvedeným rozhodnutím.

V případech uvedených v písmenech b) a c) oznámí držitel rozhodnutí celnímu orgánu příslušnému pro přijetí rozhodnutí opatření, která provede, aby zajistil splnění daných podmínek či povinností, a sdělí mu též lhůtu potřebnou k přijetí těchto opatření.

3. S výjimkou zvláštních případů stanovených v celních předpisech lze rozhodnutí přijaté ve prospěch více osob a určené těmto osobám zrušit pouze vůči osobě, jež neplní povinnost, která jí je uvedeným rozhodnutím uložena.

4. Zrušení rozhodnutí, jeho pozastavení nebo změna se oznámí držiteli rozhodnutí.

5. Na zrušení, pozastavení nebo změnu rozhodnutí se vztahuje čl. 8 odst. 4.

Ve výjimečných případech, vyžadují-li to oprávněné zájmy držitele rozhodnutí, však mohou celní orgány odložit datum nabytí účinku zrušení rozhodnutí nebo jeho změny až o jeden rok. Toto datum se uvede v rozhodnutí o zrušení či změně.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) zvláštních případů podle odstavce 3, v nichž mohou celní orgány rozhodnutí přijaté ve prospěch více osob a určené těmto osobám zrušit s ohledem na jiné osoby, než je osoba, která nesplnila povinnost uloženou podle uvedeného rozhodnutí;

b) výjimečných případů, v nichž mohou celní orgány odložit datum, k němuž zrušení nebo změna nabývají účinku, v souladu s odst. 5 druhým pododstavcem.

7. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro zrušení, pozastavení nebo změny rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 13

Rozhodnutí přijatá bez žádosti

S výjimkou případů, kdy celní orgán jedná jako justiční orgán, se ustanovení čl. 8 odst. 4 až 7, čl. 9 odst. 7 a článků 10, 11 a 12 použijí obdobně v případě rozhodnutí přijatých celními orgány bez žádosti dotyčné osoby.

Článek 14

Omezení vztahující se na rozhodnutí o zboží, které bylo propuštěno do celního režimu nebo do dočasného uskladnění

Pokud o to nepožádá dotyčná osoba, není zrušením, změnou nebo pozastavením platnosti rozhodnutí přijatého ve prospěch této osoby dotčeno zboží, které bylo již v době nabytí účinku zrušení, změny nebo pozastavení platnosti v důsledku zrušeného, změněného nebo pozastaveného rozhodnutí propuštěno do celního režimu a je stále předmětem tohoto celního režimu nebo se nachází v dočasném uskladnění.

Oddíl 2

Závazné informace

Článek 15

Rozhodnutí týkající se závazných informací

1. Celní orgány přijmou na základě žádosti rozhodnutí týkající se závazných informací o sazebním zařazení zboží (dále jen „rozhodnutí o ZISZ“), rozhodnutí týkající se závazných informací o původu zboží (dále jen „rozhodnutí o ZIPZ“) a rozhodnutí týkající se závazných informací o určování celní hodnoty (dále jen „rozhodnutí o ZIUCH“).

Tyto žádosti se nepřijmou, nastane-li některý z těchto případů:

a) pokud je, nebo již byla, žádost podána u téhož nebo jiného celního úřadu, a to držitelem rozhodnutí nebo na jeho účet:

i) v případě rozhodnutí o ZISZ s ohledem na stejné zboží;

ii) v případě rozhodnutí o ZIPZ s ohledem na stejné zboží a za stejných okolností, které rozhodují o získání statusu původu zboží;

iii) v případě rozhodnutí o ZIUCH s ohledem na zboží za stejných okolností, které určují celní hodnotu;

b) pokud žádost nesouvisí s žádným ze zamýšlených použití rozhodnutí týkajícího se závazných informací nebo žádným ze zamýšlených použití celního režimu.

2. Rozhodnutí týkající se závazných informací jsou závazná pouze s ohledem na sazební zařazení zboží nebo určení původu či celní hodnoty dotčeného zboží pro:

a) celní orgány ve vztahu k držiteli rozhodnutí, a to pouze ve vztahu ke zboží, u něhož byly splněny celní formality po dni, kterým rozhodnutí nabývá účinku;

b) držitele rozhodnutí ve vztahu k celním orgánům, a to pouze s účinkem ode dne, kdy držitel obdrží nebo se má za to, že obdržel, oznámení o rozhodnutí.

3. Rozhodnutí týkající se závazných informací jsou platná po dobu tří let ode dne, kdy nabývají účinku.

4. Chce-li držitel rozhodnutí uplatnit rozhodnutí týkající se závazných informací v rámci konkrétního celního režimu, musí být schopen prokázat:

a) v případě rozhodnutí o ZISZ, že dané zboží ve všech ohledech odpovídá zboží, jež je v rozhodnutí uvedeno;

b) v případě rozhodnutí o ZIPZ, že dané zboží a okolnosti rozhodující o získání statusu původu zboží ve všech ohledech odpovídají zboží a okolnostem, jež jsou v rozhodnutí uvedeny;

c) v případě rozhodnutí o ZIUCH, že okolnosti určující celní hodnotu daného zboží ve všech ohledech odpovídají okolnostem, jež jsou v rozhodnutí uvedeny.

Článek 16

Správa rozhodnutí týkajících se závazných informací

1. Rozhodnutí o ZISZ pozbývá platnosti před uplynutím doby uvedené v čl. 15 odst. 3, pokud přestane být v souladu s právními předpisy v důsledku:

a) přijetí změny nomenklatur podle čl. 166 odst. 2 písm. a) a b); nebo

b) přijetí opatření podle čl. 167 odst. 4.

V takových případech pozbývá rozhodnutí o ZISZ platnosti ke dni použitelnosti dané změny či opatření.

2. Rozhodnutí o ZIPZ pozbývá platnosti před uplynutím doby uvedené v čl. 15 odst. 3:

a) pokud rozhodnutí o ZIPZ již není v souladu s právem Unie v důsledku přijetí právně závazného aktu Unie nebo uzavření dohody Unií, která se stane použitelnou v Unii, přičemž rozhodnutí o ZIPZ pozbývá platnosti ke dni použitelnosti uvedeného aktu nebo dohody; nebo

b) pokud rozhodnutí o ZIPZ přestane být v souladu s Dohodou o pravidlech původu uzavřenou v rámci Světové obchodní organizace (WTO) nebo s poradními dobrozdáními, informacemi, dobrozdáními a podobnými akty týkajícími se určení původu zboží, přijatými k zajištění jednotnosti při výkladu a uplatňování této dohody, přičemž rozhodnutí o ZIPZ pozbývá platnosti ke dni jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Rozhodnutí o ZIUCH pozbývá platnosti před uplynutím doby uvedené v čl. 15 odst. 3:

a) pokud rozhodnutí o ZIUCH již není v souladu s právem Unie v důsledku přijetí právně závazného aktu Unie, přičemž rozhodnutí o ZIUCH pozbývá platnosti ke dni použitelnosti uvedeného aktu; nebo

b) pokud rozhodnutí o ZIUCH přestane být v souladu s článkem VII Všeobecné dohody o clech a obchodu nebo s Dohodou o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 ([31]) nebo s rozhodnutími přijatými za účelem výkladu této dohody Výborem pro celní hodnocení, přičemž rozhodnutí o ZIUCH pozbývá platnosti ke dni jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Rozhodnutí týkající se závazných informací nepozbývají platnosti se zpětným účinkem.

5. Odchylně od čl. 9 odst. 7 a článku 11 prohlásí celní orgány rozhodnutí týkající se závazných informací za neplatná pouze tehdy, byla-li vydána na základě nesprávných nebo neúplných informací poskytnutých žadateli.

([31]) Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 119, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/800(9)/oj.

6. Celní orgány zruší rozhodnutí týkající se závazných informací v souladu s čl. 9 odst. 7 a článkem 12. Tato rozhodnutí se však nezruší na žádost držitele rozhodnutí.

7. Rozhodnutí týkající se závazných informací nelze měnit.

8. Celní orgány zruší rozhodnutí o ZISZ, pokud již nejsou slučitelná s výkladem některé z nomenklatur uvedených v čl. 166 odst. 2 písm. a) a b) v důsledku kteréhokoliv z následujících případů:

a) přijetí vysvětlivek uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. a) první odrážce nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ([32]), přičemž rozhodnutí o ZISZ je zrušeno s účinkem ode dne zveřejnění uvedených vysvětlivek v *Úředním věstníku Evropské unie*;

b) vynesení rozsudku Soudního dvora Evropské unie, přičemž rozhodnutí o ZISZ je zrušeno s účinkem ode dne zveřejnění výroku rozsudku v *Úředním věstníku Evropské unie*;

c) přijetí rozhodnutí o sazebním zařazení, stanovisek k sazebnímu zařazení nebo změn vysvětlivek k nomenklatuře harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží přijatých Světovou celní organizací zřízenou Úmluvou o zřízení Rady pro celní spolupráci, podepsanou v Bruselu dne 15. prosince 1950, přičemž rozhodnutí o ZISZ je zrušeno s účinkem ode dne zveřejnění příslušného sdělení Komise v řadě „C“ *Úředního věstníku Evropské unie*.

9. Rozhodnutí o ZIPZ a o ZIUCH se zruší, pokud již nejsou slučitelná s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie, s účinkem ode dne zveřejnění výroku rozsudku v *Úředním věstníku Evropské unie*.

10. Pokud rozhodnutí týkající se závazných informací pozbude platnosti v souladu s odst. 1 písm. b) nebo odstavcem 2 nebo 3 nebo je zrušeno v souladu s odstavcem 6, 8 nebo 9, toto rozhodnutí se může nadále používat, pokud jde o závazné smlouvy založené na daném rozhodnutí a uzavřené před pozbytím jeho platnosti nebo před jeho zrušením. Toto prodloužené používání neplatí v případech, kdy se rozhodnutí o ZIPZ přijme ohledně zboží, které má být vyvezeno.

Období prodlouženého používání uvedeného v prvním pododstavci nepřesáhne šest měsíců ode dne, ke kterému pozbylo rozhodnutí týkající se závazných informací platnosti nebo bylo zrušeno. Opatření uvedené v čl. 167 odst. 4, opatření uvedené v článku 172 nebo opatření uvedené v článku 182 však může takové prodloužené používání vyloučit nebo stanovit kratší lhůtu. Jedná-li se o produkty, pro něž se předkládá potvrzení o dovozu nebo vývozu při vyřizování celních formalit, je doba šesti měsíců nahrazena dobou platnosti potvrzení.

([32]) Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj).

Aby mohl držitel rozhodnutí uplatnit prodloužené používání rozhodnutí týkajícího se závazných informací, podá žádost celnímu orgánu, který rozhodnutí přijal, do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí pozbylo platnosti nebo bylo zrušeno, a uvede množství, pro která je doba prodlouženého používání požadována, a členský stát nebo členské státy, v nichž bude zboží v rámci období prodlouženého používání celně odbaveno. Tento celní orgán přijme rozhodnutí o prodlouženém používání a neprodleně je oznámí držiteli, a to nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy obdrží všechny informace nezbytné pro přijetí takového rozhodnutí.

11. Komise celním orgánům oznámí případy, kdy:

a) je pozastaveno přijímání rozhodnutí týkajících se závazných informací pro zboží, jehož správné a jednotné sazební zařazení nebo určení původu či určení celní hodnoty není zajištěno; nebo

b) je zrušeno pozastavení uvedené v písmenu a).

12. S cílem zajistit správné a jednotné sazební zařazení nebo určení původu zboží či celní hodnoty může Komise přijmout prováděcí akty ve formě rozhodnutí požadující, aby členské státy zrušily rozhodnutí o ZISZ, rozhodnutí o ZIPZ nebo rozhodnutí o ZIUCH.

Před přijetím takového rozhodnutí sdělí Komise držiteli rozhodnutí o ZISZ, rozhodnutí o ZIPZ nebo rozhodnutí o ZIUCH důvody, na jejichž základě hodlá rozhodnout, a umožní mu vyjádřit se ve stanovené lhůtě počínající dnem, kdy daný držitel obdržel sdělení nebo kdy se má za to, že je obdržel.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 283 odst. 2.

13. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel pro přijímání rozhodnutí uvedených v odstavci 12 tohoto článku, mimo jiné, pokud jde o sdělování důvodů, na nichž Komise zamýšlí založit svá rozhodnutí, dotčeným osobám, jakož i o lhůtu, v níž se mohou tyto osoby vyjádřit.

14. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro:

a) používání rozhodnutí týkajícího se závazných informací poté, co pozbude platnosti nebo je zrušeno, podle odstavce 10 tohoto článku;

b) oznámení celním orgánům v souladu s odstavcem 11 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Oddíl 3

Opravné prostředky

Článek 17

Rozhodnutí justičního orgánu

Články 18 a 19 se nepoužijí na opravné prostředky podané s cílem prohlásit za neplatné, zrušit nebo změnit rozhodnutí, které souvisí s uplatňováním celních předpisů, přijaté justičním orgánem nebo celními orgány jednajícími jako justiční orgány.

Článek 18

Právo na opravný prostředek

1. Každá osoba má právo podat opravný prostředek proti jakémukoli rozhodnutí celních orgánů, které souvisí s uplatňováním celních předpisů, pokud se dané rozhodnutí uvedené osoby přímo a osobně týká.

Právo na opravný prostředek má rovněž každá osoba, která požádala celní orgány o vydání rozhodnutí a toto rozhodnutí neobdržela ve lhůtách uvedených v čl. 8 odst. 3.

2. Právo na opravný prostředek musí být možné uplatnit alespoň ve dvou stupních:

a) nejdříve u celních orgánů, justičního orgánu nebo jiných orgánů určených k tomuto účelu dotčeným členským státem;

b) následně u vyššího nezávislého orgánu, jímž může být v závislosti na vnitrostátních právních předpisech dotčeného členského státu justiční orgán nebo rovnocenný zvláštní orgán.

3. Opravný prostředek se podává v členském státě, v němž bylo rozhodnutí přijato nebo o ně bylo požádáno.

4. Členské státy zajistí, aby řízení o opravném prostředku umožnilo rychlé potvrzení nebo opravu rozhodnutí celních orgánů.

Článek 19

Přerušení výkonu rozhodnutí

1. Podání opravného prostředku nemá odkladný účinek na výkon napadeného rozhodnutí.

2. Bez ohledu na odstavec 1 celní orgány zcela nebo částečně pozastaví výkon rozhodnutí, mají-li oprávněné důvody se domnívat, že napadené rozhodnutí není v souladu s celními předpisy, nebo že by dotyčné osobě mohla vzniknout nenahraditelná škoda.

3. V případech uvedených v odstavci 2, je-li důsledkem napadeného rozhodnutí stanovení dovozního nebo vývozního cla, je přerušení výkonu tohoto rozhodnutí podmíněno poskytnutím jistoty, pokud se na základě zdokumentovaného posouzení nezjistí, že by taková jistota pravděpodobně způsobila dlužníkovi vážné ekonomické nebo sociální obtíže.

Oddíl 4

Poplatky a náklady

Článek 20

Poplatky, náklady a unijní manipulační poplatek

1. Celní orgány si neúčtují poplatky za provádění celních kontrol nebo jakýchkoli jiných úkonů podle celních předpisů prováděných během úředních hodin příslušných celních úřadů.

2. Odchylně od odstavce 1 vybírají celní orgány unijní manipulační poplatek v pevně stanovené výši za položku za služby, které mají být poskytnuty při vyřizování žádosti o propuštění zboží do volného oběhu, pokud se toto zboží prodává v rámci prodeje na dálku.

3. Částka unijního manipulačního poplatku podle odstavce 2 odpovídá přibližným nákladům na služby uvedené ve zmíněném odstavci. Tyto náklady zahrnují alespoň náklady na kontrolu údajů, provedení analýzy rizik, příslušnou infrastrukturu a kontroly, včetně služeb poskytovaných Celním orgánem EU.

4. Částka uvedená v odstavci 2 je nižší, pokud je předmětem propuštění do volného oběhu zboží prodávané v rámci prodeje na dálku z celního skladu pro prodej na dálku.

5. Dlužník celního dluhu při dovozu hradí unijní manipulační poplatek celním orgánům příslušným k propuštění zboží do volného oběhu nejméně jednou měsíčně v okamžiku úhrady celního dluhu. Pokud celní dluh nevznikl, je dlužníkem unijního manipulačního poplatku osoba, která by byla dlužníkem v případě vzniku celního dluhu.

Není-li v tomto článku stanoveno jinak, použijí se na unijní manipulační poplatek obdobně ustanovení o celním dluhu.

6. Unijní manipulační poplatek je nevratný.

7. Do 30. června 2028 poskytne Komise podle čl. 285 odst. 2 vhodné IT řešení na úrovni Unie pro účely výpočtu unijního manipulačního poplatku.

8. Komise každé dva roky vypracuje zprávu, v níž posoudí přibližné náklady na služby uvedené v odstavcích 2 a 3.

9. Členské státy mohou stanovit a uplatňovat poplatky nebo si účtovat náklady za konkrétní služby jiné než služby uvedené v odstavci 2, zejména za:

a) přítomnost zaměstnanců celních správ mimo stanovené úřední hodiny nebo v jiných prostorách, než jsou prostory celní správy, je-li požadována;

b) analýzy nebo znalecké posudky týkající se zboží a poštovní náklady za vrácení zboží žadateli, zejména v souvislosti s rozhodnutími přijatými podle článku 15 nebo s poskytováním informací podle článku 25;

c) kontroly zboží nebo odběry vzorků za účelem ověření nebo zničení zboží, při kterých vznikají jiné náklady než náklady spojené s prací pracovníků celních orgánů;

d) výjimečná kontrolní opatření nutná s ohledem na povahu zboží nebo na možné riziko.

10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto článku stanovením částky unijního manipulačního poplatku podle odstavců 2 a 3 tohoto článku.

11. Komise může přijmout prováděcí akty stanovující postup pro výběr unijního manipulačního poplatku od hospodářského subjektu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

KAPITOLA 5

Přepočet měny a lhůty

Článek 21

Přepočet měny

1. Příslušné orgány zveřejní, případně i zpřístupněním online, použitelný směnný kurz, který se použije v případě, je-li na základě jednoho z následujících důvodů nutné provést přepočet měny:

a) faktory, na jejichž základě je určována celní hodnota zboží, jsou vyjádřeny v jiné měně, než je měna členského státu, v němž se celní hodnota určuje;

b) hodnota eura v národních měnách je požadována pro účely určení sazebního zařazení zboží a výše dovozního a vývozního cla, včetně případů, kdy je vyžadována pro použití hodnotových prahů stanovených ve společném celním sazebníku.

2. Je-li přepočet měny nutný z důvodů jiných než uvedených v odstavci 1, hodnota eura v národních měnách, jež má být použita v rámci uplatňování celních předpisů, se stanoví alespoň jednou ročně.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující pravidla pro přepočet měny pro účely uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 22

Lhůty, data a termíny

1. Pokud je v celních předpisech uvedena lhůta, datum nebo termín, nelze tuto lhůtu prodloužit ani zkrátit a toto datum nebo termín odložit ani přesunout, není-li v uvedených předpisech stanoveno jinak.

2. Nestanoví-li celní předpisy jinak, použijí se pravidla pro lhůty, data a termíny uvedená v nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ([33]).

([33]) Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny (Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj).

KAPITOLA 6

Jiná ustanovení

Článek 23

Důvěrnost údajů

1. S údaji získanými celními orgány nebo Celním orgánem EU, které jsou ze své povahy důvěrné nebo které jsou poskytovány jako důvěrné, se nakládá jako s důvěrnými. Tyto údaje mohou být nicméně zpřístupněny, pokud jsou celní orgány nebo Celní orgán EU povinny nebo oprávněny tak učinit podle práva Unie nebo vnitrostátního práva, zejména z důvodů souvisejících se soudním řízením.

2. Členské státy mohou po konzultaci s Komisí určit konkrétní údaje, jejichž zpřístupnění by poškodilo podstatné zájmy jejich bezpečnosti, které mají být v celním datovém centru EU technicky označeny tak, aby jakékoli další zpracování těchto údajů bylo omezeno na příslušné orgány dotčeného členského státu, pokud tyto orgány výslovně nepovolí další zpracování jinou osobou. Osoba, která předává údaje do celního datového centra EU, jasně stanoví omezení zpracování těchto kategorií údajů, které mohou být spojeny s konkrétními dodavatelskými řetězci nebo kategoriemi údajů.

3. Pro účely odstavce 2 dotčený členský stát informuje Komisi o konkrétních podstatných zájmech své bezpečnosti, které jsou ohroženy, a vysvětlí, proč se domnívá, že by tyto zájmy nemohly být dostatečně chráněny podle obecného rámce ustanovení týkajících se zpracování údajů v rámci celního datového centra EU.

4. Jakékoli zpřístupnění, získání nebo sdělování údajů podle tohoto nařízení se provádí s odpovídající úrovní ochrany údajů.

5. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ([34]), ode dne 1. března 2031 zpřístupní celní orgány členských států nebo Celní orgán EU na požádání souhrnné celní údaje, které nejsou důvěrné, osobní ani citlivé z obchodního hlediska.

6. Komise přijme prováděcí akty stanovující postupy pro žádosti o údaje podle odstavce 5 tohoto článku a formu a kategorie údajů, které mohou být na základě takové žádosti zpřístupněny. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 24

Výměna doplňujících informací mezi celními orgány a hospodářskými subjekty

1. Celní orgány a hospodářské subjekty si zejména pro účely vzájemné spolupráce s cílem identifikovat riziko a předcházet mu mohou vyměňovat jakékoli informace, které celní předpisy přímo nevyžadují. Tato výměna může probíhat na základě písemné dohody a může zahrnovat přístup celních orgánů do elektronických systémů hospodářských subjektů.

([34]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

2. Nedohodnou-li se obě strany jinak nebo nestanoví-li unijní či vnitrostátní právo jinak, jsou veškeré informace, které během spolupráce podle odstavce 1 poskytne jedna strana straně druhé, důvěrné.

Článek 25

Poskytování informací celními orgány

1. Každá osoba může od celních orgánů požadovat informace týkající se uplatňování celních předpisů. Celní orgány mohou tuto žádost zamítnout, pokud se nevztahuje k činnosti spojené se skutečně zamýšleným mezinárodním obchodem se zbožím.

2. Celní orgány vedou pravidelný dialog s hospodářskými subjekty a jinými orgány, které se podílejí na mezinárodním obchodu se zbožím. Podporují transparentnost tím, že poskytují volně k dispozici celní předpisy, obecná správní rozhodnutí a příslušné formuláře žádostí, a to pokud možno bezplatně, mimo jiné online.

HLAVA II

POVINNOSTI A PRÁVA OSOB V SOUVISLOSTI S CELNÍMI PŘEDPISY

KAPITOLA 1

Registrace

Článek 26

Registrace

1. Hospodářské subjekty usazené na celním území Unie se zaregistrují u celních orgánů členského státu usazení za účelem získání čísla EORI. Je-li to možné, zahrnuje tato registrace rovněž elektronickou identifikaci hospodářského subjektu ve vnitrostátních systémech elektronické identifikace uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ([35]).

2. Registrované hospodářské subjekty informují celní orgány o každé změně svých registračních údajů, zejména pokud se jedná o změnu místa usazení.

3. Ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech se hospodářské subjekty, které nejsou usazeny na celním území Unie, zaregistrují u celního orgánu členského státu, v němž vykonají první činnost, na niž se vztahují celní předpisy.

4. Osoby jiné než hospodářské subjekty se u celních orgánů registrovat nemusí, s výjimkou zvláštních případů stanovených v celních předpisech.

Pokud se od osob jiných než hospodářských subjektů vyžaduje, aby se zaregistrovaly u celních orgánů, platí následující:

a) pokud jsou tyto osoby usazeny na celním území Unie, zaregistrují se u celního orgánu členského státu usazení;

([35]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

b) pokud tyto osoby nejsou usazeny na celním území Unie, zaregistrují se u celního orgánu členského státu, v němž poprvé podají celní prohlášení, poskytnou nebo zpřístupní údaje nebo požádají o rozhodnutí.

5. Ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech celní orgány platnost registrace podle odstavce 1 zruší. Toto zrušení platnosti musí být řádně odůvodněno.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení:

a) stanovením minimálních požadavků na údaje pro účely registrace podle odstavce 1 tohoto článku;

b) určením zvláštních případů podle odstavce 3 tohoto článku, kdy mají hospodářské subjekty, které nejsou usazeny na celním území Unie, povinnost se registrovat u celních orgánů;

c) určením zvláštních případů podle odst. 4 prvního pododstavce tohoto článku, kdy se povinnost registrace u celních orgánů vztahuje na jiné osoby než hospodářské subjekty;

d) určením zvláštních případů podle odstavce 5 tohoto článku, kdy mají celní orgány povinnost prohlásit registraci za neplatnou.

7. Komise přijme prováděcí akty stanovující pravidla pro určení celního orgánu příslušného pro registraci podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

KAPITOLA 2

Dovozce

Článek 27

Dovozci

1. V daném okamžiku existuje pouze jeden dovozce.

2. Dovozce:

a) poskytuje či zpřístupňuje celním orgánům, jakmile jsou k dispozici, a v každém případě před propuštěním zboží, a uchovává veškeré informace požadované s ohledem na dočasné uskladnění nebo celní režim, do kterého má být zboží propuštěno podle článku 74, 104, 109, 142, 153, 156 nebo 158, nebo požadované za účelem vyřízení režimu pasivního zušlechťovacího styku;

b) zajišťuje úhradu veškerých cel a jiných příslušných poplatků;

c) zajišťuje, aby zboží vstupující na celní území Unie bylo v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, a poskytuje či zpřístupňuje a uchovává příslušné záznamy o tomto souladu;

d) oznamuje celním orgánům veškeré informace týkající se podezřelých pohybů nebo neoprávněného zacházení se zbožím, jichž si je dovozce vědom;

e) plní jakékoli jiné povinnosti dovozce stanovené celními předpisy.

3. Dovozce je usazen na celním území Unie.

Tento požadavek se nevztahuje na dovozce, který:

a) propouští zboží do tranzitního režimu nebo režimu dočasného použití;

b) dováží zboží, které zůstává v dočasném uskladnění;

c) příležitostně propouští zboží do celních režimů, za předpokladu, že to celní orgány považují za odůvodněné;

d) je usazen v zemi, jejíž území sousedí s celním územím Unie, a předkládá zboží u hraničního celního úřadu Unie sousedícího s touto zemí, pokud země, v níž je tento dovozce usazen, poskytuje reciproční výhody osobám usazeným na celním území Unie; nebo

e) je zastoupen nepřímým zástupcem usazeným na celním území Unie.

KAPITOLA 3

Vývozce

Článek 28

Vývozci

1. Vývozce:

a) poskytuje či zpřístupňuje celním orgánům, jakmile jsou k dispozici, a v každém případě před propuštěním zboží, a uchovává veškeré informace požadované v souvislosti s celním režimem, do něhož je zboží propuštěno podle článku 114, 116 nebo 161, nebo požadované za účelem vyřízení režimu podle čl. 54 odst. 4, článků 142, 153 nebo 158;

b) zajišťuje úhradu veškerých cel a jiných příslušných poplatků;

c) zajišťuje, aby zboží opouštějící celní území Unie bylo v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, a poskytuje či zpřístupňuje a uchovává příslušné záznamy o tomto souladu;

d) oznamuje celním orgánům veškeré informace týkající se podezřelých pohybů nebo neoprávněného zacházení se zbožím, jichž si je vývozce vědom;

e) plní jakékoli jiné povinnosti vývozce stanovené celními předpisy.

2. Vývozce je usazen na celním území Unie.

Tento požadavek se nevztahuje na vývozce, který:

a) propouští zboží do tranzitního režimu, vyřizuje režim dočasného použití nebo zpětně vyváží zboží z dočasného uskladnění;

b) překládá zboží ve svobodném pásmu nebo z něj zboží přímo zpětně vyváží;

c) příležitostně propouští zboží do celních režimů nebo zboží zpětně vyváží, za předpokladu, že to celní orgány považují za odůvodněné;

d) je usazen v zemi, jejíž území sousedí s celním územím Unie, a předkládá zboží u hraničního celního úřadu Unie sousedícího s touto zemí, pokud země, v níž je tento vývozce usazen, poskytuje reciproční výhody osobám usazeným na celním území Unie; nebo

e) je zastoupen nepřímým zástupcem usazeným na celním území Unie.

KAPITOLA 4

Oprávněné hospodářské subjekty a spolehliví a prověření obchodníci

Článek 29

Žádost o status oprávněného hospodářského subjektu a jeho povolení

1. Hospodářský subjekt, který je usazen na celním území Unie a splňuje kritéria stanovená v článku 30, může požádat o status oprávněného hospodářského subjektu.

2. Po konzultaci s jinými orgány, je-li to nezbytné, udělí celní orgány jeden nebo oba z těchto typů povolení:

a) povolení oprávněného hospodářského subjektu pro celní zjednodušení, které držiteli umožňuje využívat taková zjednodušení v souladu s celními předpisy; nebo

b) povolení oprávněného hospodářského subjektu pro bezpečnost a zabezpečení, které držitele opravňuje k usnadňujícím opatřením týkajícím se bezpečnosti a zabezpečení.

3. Hospodářský subjekt uvedený v odstavci 1 může být zároveň držitelem obou typů povolení uvedených v odstavci 2.

4. Oprávněný hospodářský subjekt plní povinnosti stanovené v čl. 9 odst. 2 a 3. Celní orgány sledují, zda oprávněný hospodářský subjekt soustavně plní příslušná kritéria a dodržuje příslušné povinnosti v souladu s čl. 9 odst. 4.

Celní orgány alespoň jednou za tři roky provádějí hloubkové sledování činností a interních záznamů oprávněného hospodářského subjektu, včetně kontroly na místě.

5. Status oprávněného hospodářského subjektu je uznáván celními orgány ve všech členských státech, s výhradou odstavce 6 tohoto článku a článku 30.

6. Na základě uznání statusu oprávněného hospodářského subjektu a za předpokladu splnění požadavků pro konkrétní typ zjednodušení stanovený v celních předpisech povolí celní orgány danému hospodářskému subjektu využívat výhod plynoucích z tohoto zjednodušení. Celní orgány nepřezkoumávají znovu kritéria, která již byla přezkoumána při udělení statusu oprávněného hospodářského subjektu.

7. Na oprávněný hospodářský subjekt se ve vztahu k celním kontrolám vztahuje více usnadňujících opatření než na jiné hospodářské subjekty. Status oprávněného hospodářského subjektu se pro účely řízení rizik v oblasti cel zohlední příznivě.

8. Celní orgány udělí výhody vyplývající ze statusu oprávněného hospodářského subjektu pro bezpečnost a zabezpečení osobám usazeným ve třetích zemích, které splňují kritéria a dodržují povinnosti stanovené v příslušných právních předpisech těchto zemí, pokud jsou uvedená kritéria a povinnosti uznány Unií jako rovnocenné podmínkám a povinnostem uloženým oprávněným hospodářským subjektům usazeným na celním území Unie. Takové udělení výhod je založeno na zásadě reciprocity, ledaže by Unie rozhodla jinak, a podpořeno mezinárodní dohodou, jíž je Unie smluvní stranou, nebo právním aktem Unie v oblasti společné obchodní politiky.

9. V rámci protokolů a postupů pro řešení krizí stanovených v článku 227 vypracuje Celní orgán EU mechanismus kontinuity činností s cílem reagovat na narušení obchodních toků v důsledku zvýšení stupně bezpečnostní pohotovosti, uzavření hranic, přírodních katastrof, nebezpečných mimořádných událostí nebo jiných závažných incidentů. Mechanismus kontinuity činností stanoví, že celní orgány mohou v co největší míře usnadnit a urychlit prioritní náklad spojený s oprávněnými hospodářskými subjekty.

10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) zjednodušení podle odstavce 6 tohoto článku;

b) usnadňujících opatření podle odstavce 7 tohoto článku.

11. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro konzultace týkající se určení statusu oprávněných hospodářských subjektů podle odstavce 2 tohoto článku, včetně lhůt pro odpověď. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 30

Udělení statusu oprávněného hospodářského subjektu

1. Kritéria pro udělení statusu oprávněného hospodářského subjektu jsou následující:

a) žadatel nemá žádný záznam o závažných trestných činech souvisejících s hospodářskou nebo obchodní činností a žádné závažné nebo opakované porušení předpisů v souvislosti s těmito činnostmi, týkající se:

i) celních a daňových předpisů;

ii) jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, pokud si je celní orgán příslušný k udělení statusu oprávněného hospodářského subjektu uvedených porušení nebo trestných činů vědom;

b) žadatel prokáže, že:

i) vykonává vysokou úroveň kontroly nad svými operacemi a tokem zboží prostřednictvím systému správy obchodních a případně dopravních záznamů, který umožňuje náležité celní kontroly;

ii) má zavedeny uspokojivé postupy pro nakládání s licencemi, povoleními a požadavky podle jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, včetně právních předpisů týkajících se bezpečnosti výrobků, a že jakýkoli nesoulad byl účinně napraven;

iii) zajišťuje, aby příslušní pracovníci obdrželi pokyn informovat celní orgány zabezpečeným způsobem, kdykoli jsou si vědomi obtíží s dodržováním předpisů, podezřelých pohybů nebo neoprávněného zacházení se zbožím; a

iv) má zavedeny postupy pro informování celních orgánů o případech uvedených v bodě iii);

c) žadatel je finančně solventní, což se považuje za splněné, pokud je v dostatečně dobré finanční situaci, která mu umožňuje plnit své závazky s řádným ohledem na charakteristiky druhu dané podnikatelské činnosti;

d) pokud jde o povolení podle čl. 29 odst. 2 písm. a), žadatel splňuje praktické normy pro způsobilost nebo odbornou kvalifikaci, které přímo souvisejí s druhem a rozsahem prováděné činnosti;

e) pokud jde o povolení podle čl. 29 odst. 2 písm. b), žadatel splňuje odpovídající normy bezpečnosti, zabezpečení a dodržování předpisů přizpůsobené druhu a rozsahu prováděné činnosti, což se považuje za splněné, když žadatel prokáže, že má zavedena vhodná opatření k zajištění bezpečnosti a zabezpečení mezinárodního dodavatelského řetězce, včetně oblastí fyzické integrity a kontrol přístupu, logistických procesů a nakládání se zvláštními druhy zboží, personálu a identifikace svých obchodních partnerů.

2. Komise přijme prováděcí akty stanovující způsoby uplatňování kritérií stanovených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 31

Udělení statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka

1. Dovozce, vývozce nebo nepřímý zástupce, jenž je usazen na celním území Unie, splňuje kritéria stanovená v odstavci 3 a v rámci své podnikatelské činnosti provádí pravidelné celní operace po dobu nejméně dvou let, může u celního orgánu členského státu usazení požádat o status spolehlivého a prověřeného obchodníka.

2. Celní orgány udělí status spolehlivého a prověřeného obchodníka po konzultaci s jinými celními orgány a jinými příslušnými orgány, je-li to nezbytné, a poté, co měly přístup k příslušným údajům žadatele za poslední tři roky, aby mohly posoudit splnění kritérií uvedených v odstavci 3.

3. Kritérii pro udělení statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka jsou následující:

a) žadatel nemá žádný záznam o závažných trestných činech souvisejících s hospodářskou nebo obchodní činností a žádné závažné nebo opakované porušení předpisů v souvislosti s těmito činnostmi, týkající se:

   i) celních a daňových předpisů;

   ii) jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, pokud si je celní orgán příslušný k udělení statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka uvedených porušení nebo trestných činů vědom;

b) žadatel prokáže, že:

   i) vykonává vysokou úroveň kontroly nad svými operacemi a tokem zboží prostřednictvím systému správy obchodních a případně dopravních záznamů, který umožňuje náležité celní kontroly;

   ii) má zavedeny uspokojivé postupy pro nakládání s licencemi, povoleními a požadavky podle jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, včetně právních předpisů týkajících se bezpečnosti výrobků, a že jakýkoli nesoulad byl účinně napraven;

   iii) zajišťuje, aby příslušní pracovníci obdrželi pokyn informovat celní orgány zabezpečeným způsobem, kdykoli jsou si vědomi obtíží s dodržováním předpisů, podezřelých pohybů nebo neoprávněného zacházení se zbožím; a

   iv) má zavedeny postupy pro informování celních orgánů o případech uvedených v bodě iii);

c) žadatel je finančně solventní, což se považuje za splněné, pokud je v dostatečně dobré finanční situaci, která mu umožňuje plnit své závazky s řádným ohledem na charakteristiky druhu dané podnikatelské činnosti, a zejména že během tří let předcházejících podání žádosti plnil své finanční závazky, pokud jde o platby cla a všech ostatních dávek, daní nebo poplatků, které se vybírají při dovozu nebo vývozu nebo v souvislosti s dovozem nebo vývozem zboží, včetně DPH a spotřebních daní splatných ve vztahu k operacím uvnitř Unie;

d) žadatel splňuje praktické normy pro způsobilost nebo odbornou kvalifikaci přímo související s druhem a rozsahem prováděné činnosti, včetně toho, jak komunikovat prostřednictvím celního datového centra EU;

e) žadatel splňuje odpovídající normy bezpečnosti, zabezpečení a dodržování předpisů, včetně norem týkajících se bezpečnosti výrobků, přizpůsobené druhu a rozsahu prováděné činnosti, což se považuje za splněné, když žadatel prokáže, že má zavedena vhodná opatření k zajištění bezpečnosti a zabezpečení mezinárodního dodavatelského řetězce, včetně oblastí fyzické integrity a kontrol přístupu, logistických procesů a nakládání se zvláštními druhy zboží, personálu a identifikace svých obchodních partnerů;

f) žadatel má elektronický systém, který celním orgánům poskytuje nebo zpřístupňuje tak blízko reálnému času, jak je to technicky možné, údaje o pohybu zboží a o svém souladu se všemi požadavky vztahujícími se na toto zboží, včetně požadavků týkajících se bezpečnosti a zabezpečení, a v příslušných případech celním orgánům prostřednictvím celního datového centra EU zpřístupňuje:

i) celní záznamy včetně záznamů potřebných ke kontrole správnosti vyměření celního dluhu;

ii) užívaný účetní systém;

iii) obchodní a přepravní záznamy;

iv) sledovací a logistické systémy, které identifikují zboží jako zboží Unie nebo zboží, které není zbožím Unie, a v příslušných případech uvádějí místo, kde se zboží nachází;

v) licence a povolení udělené v souladu s jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány;

g) v případě žadatele, který je dovozcem v rámci prodeje na dálku, je žadatel zaregistrován v režimu IOSS a řádně jej využívá po dobu nejméně dvou let.

4. Spolehlivý a prověřený obchodník plní povinnosti stanovené v čl. 9 odst. 2 a 3. Celní orgány sledují, zda obchodník soustavně plní příslušná kritéria a dodržuje příslušné povinnosti v souladu s čl. 9 odst. 4.

Alespoň jednou za dva roky provádějí celní orgány hloubkové sledování činností a interních záznamů spolehlivého a prověřeného obchodníka, včetně kontroly na místě, s cílem ověřit zejména praktické uplatňování postupů zavedených za účelem splnění kritérií uvedených v odstavci 3 tohoto článku. Spolehlivý a prověřený obchodník informuje celní orgány o veškerých změnách ve své podnikové struktuře, vlastnictví, solventnosti nebo obchodních modelech nebo o jakýchkoli jiných významných změnách své situace a činnosti. Celní orgány status spolehlivého a prověřeného obchodníka znovu posoudí, má-li některá z uvedených změn významný dopad na status spolehlivého a prověřeného obchodníka. Celní orgány mohou status spolehlivého a prověřeného obchodníka pozastavit, dokud nebude přijato rozhodnutí o novém posouzení.

5. Pokud spolehlivý a prověřený obchodník změní svůj členský stát usazení, informuje celní orgány přijímajícího členského státu o veškerých změnách ve své podnikové struktuře, vlastnictví, solventnosti nebo obchodních modelech nebo o jakýchkoli jiných významných změnách své situace a činností, jestliže by některá z uvedených změn mohla mít dopad na status spolehlivého a prověřeného obchodníka.

Celní orgány přijímajícího členského státu status spolehlivého a prověřeného obchodníka znovu posoudí po konzultaci s celními orgány členského státu, který tento status původně udělil nebo později znovu posoudil. Během tohoto opětovného posouzení může celní orgán přijímajícího členského státu status spolehlivého a prověřeného obchodníka pozastavit. Toto pozastavení se zaznamená v celním datovém centru EU.

6. Je-li to odůvodněno na základě náznaků ohledně nesouladu spolehlivého a prověřeného obchodníka, může Celní orgán EU ve spolupráci se zúčastněnými příslušnými celními orgány ověřit soulad konkrétního hospodářského subjektu se statusem spolehlivého a prověřeného obchodníka.

Výsledek ověření uvedeného v prvním pododstavci se sdělí Komisi a zúčastněným příslušným celním orgánům. Na základě výsledku tohoto ověření může Celní orgán EU příslušnému celnímu orgánu doporučit pozastavení nebo zrušení statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka.

Příslušný celní orgán bez zbytečného odkladu informuje Celní orgán EU a Komisi o opatřeních přijatých na základě doporučení Celního orgánu EU.

Pokud příslušný celní orgán neposkytne informace uvedené ve třetím pododstavci nebo pokud opatření podle uvedeného pododstavce přijatá na základě doporučení Celního orgánu EU nejsou dostatečná, může Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijmout individuální rozhodnutí požadující, aby členský stát, který udělil status spolehlivého a prověřeného obchodníka, tento status ve lhůtě stanovené v příslušném rozhodnutí pozastavil nebo zrušil. Toto pozastavení nebo zrušení se zaznamená v celním datovém centru EU.

7. Pokud se spolehlivý a prověřený obchodník podílí na podvodné činnosti v souvislosti se svou hospodářskou nebo obchodní činností nebo pokud se celní orgány dozvědí, že spolehlivý a prověřený obchodník porušil jiné příslušné právní předpisy uplatňované celními orgány podle čl. 27 odst. 2 písm. c), pozastaví celní orgány status tohoto spolehlivého a prověřeného obchodníka. Toto pozastavení se zaznamená v celním datovém centru EU.

8. Celní orgány povolí spolehlivým a prověřeným obchodníkům využívat jednoho nebo více následujících zjednodušení v závislosti na jejich hospodářské činnosti:

a) poskytovat nebo zpřístupňovat část údajů o svém zboží po propuštění tohoto zboží v souladu s čl. 74 odst. 5;

b) provádět určité kontroly a propouštět zboží při přijetí tohoto zboží v místě podnikání dovozce, vlastníka nebo příjemce nebo při dodání z místa podnikání vývozce, vlastníka nebo odesílatele v souladu s čl. 78 odst. 1 a 3;

c) mít za to, že poskytují nezbytné záruky pro řádný průběh operací pro účely dočasného uskladnění v souladu s čl. 108 odst. 2 nebo získání povolení pro zvláštní režimy v souladu s čl. 125 odst. 4, článkem 126 a čl. 133 odst. 2;

d) periodicky stanovovat celní dluh odpovídající celkové výši dovozního nebo vývozního cla vztahující se k veškerému zboží propuštěnému tímto obchodníkem v souladu s čl. 205 odst. 5;

e) odložit úhradu celního dluhu v souladu s čl. 212 odst. 2;

f) odchylně od článku 134 přepravovat zboží vstupující na celní území Unie nebo toto území opouštějící bez povinnosti propustit je do tranzitu, pokud se zboží nachází v režimu s podmíněným osvobozením od cla a je pod celním dohledem až do konečného místa určení v Unii.

9. Celní orgány vynaloží maximální úsilí, aby sladily svou praxi udělování povolení uvedenou v odstavci 8 s postupy ostatních celních orgánů, aby zajistily jednotný přístup v celé Unii.

10. Spolehlivý a prověřený obchodník má ve vztahu k celním kontrolám více usnadňujících opatření než jiné hospodářské subjekty. Status spolehlivého a prověřeného obchodníka se pro účely řízení rizik v oblasti cel zohlední příznivě.

11. V rámci protokolů a postupů pro řešení krizí stanovených v článku 227 vypracuje Celní orgán EU mechanismus kontinuity činností s cílem reagovat na narušení obchodních toků v důsledku zvýšení stupně bezpečnostní pohotovosti, uzavření hranic, přírodních katastrof, nebezpečných mimořádných událostí nebo jiných závažných incidentů. Mechanismus kontinuity činností stanoví, že celní orgány mohou v co největší míře usnadnit a urychlit prioritní náklad spojený se spolehlivými a prověřenými obchodníky.

12. Komise přijme prováděcí akty stanovující:

a) pravidla pro konzultace s jinými příslušnými orgány za účelem určení statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka podle odstavce 2, včetně lhůt pro odpovědi;

b) způsoby uplatňování kritérií stanovených v odstavci 3 tohoto článku;

c) druhy monitorovacích činností uvedených v odstavci 4 tohoto článku;

d) pravidla pro konzultaci celních orgánů podle odstavce 5 tohoto článku;

e) pravidla pro opětovné posouzení statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka podle odstavce 5 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 32

Úprava statusu oprávněných hospodářských subjektů a spolehlivých a prověřených obchodníků

1. Celní orgány při posuzování toho, zda splňují kritéria pro udělení statusu oprávněných hospodářských subjektů a spolehlivých a prověřených obchodníků, zohlední zvláštní charakteristiky hospodářských subjektů, zejména mikropodniků a malých a středních podniků.

2. Komise přijme pokyny s cílem pomoci mikropodnikům a malým a středním podnikům využívat statusu oprávněných hospodářských subjektů a spolehlivých a prověřených obchodníků.

KAPITOLA 5

Celní zastupování

Článek 33

Celní zástupci

1. Každá osoba může jmenovat celního zástupce.

Toto zastupování může být přímé, kdy celní zástupce jedná jménem a na účet jiné osoby, nebo nepřímé, kdy celní zástupce jedná vlastním jménem, ale na účet jiné osoby.

2. Nepřímý celní zástupce jednající vlastním jménem, ale na účet dovozce nebo vývozce, který je usazen na celním území Unie, je společně a nerozdílně odpovědný s uvedeným dovozcem pro účely čl. 27 odst. 2, nebo s uvedeným vývozcem pro účely čl. 28 odst. 1.

3. Nepřímý celní zástupce jednající vlastním jménem, ale na účet dovozce nebo vývozce, který není usazen na celním území Unie, se považuje za dovozce pro účely čl. 27 odst. 2, nebo za vývozce pro účely čl. 28 odst. 1.

4. Celní zástupce musí být usazen na celním území Unie.

S výjimkou zvláštních případů stanovených v celních předpisech se od tohoto požadavku upustí, jestliže celní zástupce jedná na účet osob, u nichž se nepožaduje, aby byly usazeny na celním území Unie.

5. Celní zástupce, který má status spolehlivého a prověřeného obchodníka, se jako spolehlivý a prověřený obchodník uznává pouze tehdy, jedná-li jako nepřímý zástupce.

Jedná-li jako přímý zástupce celní zástupce, který má status spolehlivého a prověřeného obchodníka:

a) se uznává za spolehlivého a prověřeného obchodníka tehdy, pokud byl tento status přiznán osobě, jejímž jménem a na jejíž účet tento zástupce jedná;

b) požívá výhod statusu oprávněného hospodářského subjektu, pokud osobě, jejímž jménem a na jejíž účet tento zástupce jedná, nebyl status spolehlivého a prověřeného obchodníka udělen.

6. Celní zástupce, který má status oprávněného hospodářského subjektu, se uznává jako oprávněný hospodářský subjekt, pokud jedná jako přímý nebo nepřímý zástupce.

7. Pouze celní zástupce, který má status oprávněného hospodářského subjektu pro celní zjednodušení, nebo celní zástupce, který má status spolehlivého a prověřeného obchodníka, má nárok provádět jeden nebo oba z těchto úkonů:

a) poskytovat tyto služby v jiném členském státě, než ve kterém je usazen;

b) propustit do volného oběhu zboží prodávané v rámci prodeje na dálku.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů, v nichž se neuplatní upuštění od daných požadavků podle odst. 4 druhého pododstavce tohoto článku.

Článek 34

Zplnomocnění zástupců

1. Při jednání s celními orgány uvede celní zástupce, že jedná na účet zastupované osoby, a upřesní, zda se jedná o zastupování přímé či nepřímé.

Osoba, která neuvede, že jedná jako celní zástupce, nebo uvede, že jedná jako celní zástupce, aniž je k tomu zplnomocněna, se považuje za osobu jednající vlastním jménem a na vlastní účet.

2. Celní orgány mohou od osob, které uvádějí, že jednají jako celní zástupce, požadovat, aby předložily doklad o svém zplnomocnění zastupovanou osobou.

3. Celní orgány nevyžadují, aby osoba jednající jako celní zástupce, která provádí úkony a formality pravidelně, předkládala důkaz o zmocnění při každé příležitosti. Bez ohledu na to musí být tato osoba vždy schopna takový důkaz předložit, pokud o to celní orgány požádají.

HLAVA III

CELNÍ DATOVÉ CENTRUM EU

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 35

Zřízení celního datového centra EU

Tímto nařízením se zřizuje celní datové centrum EU.

Článek 36

Cíle celního datového centra EU

Celní datové centrum EU poskytuje bezpečnou centralizovanou IT platformu odolnou vůči kybernetickým útokům, která slouží jako ústřední místo pro výměnu údajů s celními orgány a mezi nimi navzájem.

Článek 37

Digitální suverenita

1. Celní datové centrum EU je navrženo tak, aby zajistilo, že údaje, které jsou v něm k dispozici, jsou chráněny před neoprávněným přístupem a dalšími hrozbami pro jeho integritu a bezpečnost, což je ve veřejném zájmu.

Infrastrukturu celního datového centra EU, jinou než telekomunikační přenosovou infrastrukturu, kontroluje a spravuje výhradně Komise nebo Celní orgán EU a uvedená infrastruktura se nachází na území Unie.

2. Při plnění úkolů souvisejících s vývojem, hostingem, provozem a údržbou celního datového centra EU a veškerého souvisejícího zpracování údajů v tomto centru musí být dodavatelé a další poskytovatelé služeb a jejich subdodavatelé spolehliví, bezpeční a nesmí podléhat vlivu vlád třetích zemí ani přímo či nepřímo podléhat žádnému právu třetí země, včetně prováděcích příkazů, který by mohl vyžadovat zpřístupnění údajů v celním datovém centru EU kterémukoli orgánu uvedené země. Rovněž musí zajišťovat spolehlivost, bezpečnost a nezávislost datového centra EU.

Uvedení dodavatelé a jiní poskytovatelé služeb a jejich subdodavatelé musí být legálně usazeni v Unii a nesmí být přímo ani nepřímo ovládáni žádným podnikem ze třetí země ve smyslu čl. 2 bodu 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452 ([36]).

V případě kritických služeb, včetně veškerých činností souvisejících s údaji, může veřejný zadavatel požadovat, aby dodavatel, jiný poskytovatel služeb nebo subdodavatel měli bezpečnostní prověrku.

3. Veřejný zadavatel celního datového centra EU může kdykoli požadovat, aby uchazeči, dodavatelé a jiní poskytovatelé služeb a jejich subdodavatelé předložili důkazy o opatřeních, která zavedli s cílem zabránit jakémukoli neoprávněnému zpřístupnění údajů z celního datového centra EU, včetně dokumentace prokazující, že splňují povinnosti stanovené v odstavci 2 týkající se nezávislosti a nezpřístupňování údajů, a aby předložili důkazy o tom, že jsou spolehliví, bezpeční a nepodléhají vlivu vlád třetích zemí.

4. V co největší míře musí být zajištěno zabezpečení dodavatelského řetězce všech IT součástí, hardwaru a softwaru. Veřejný zadavatel celního datového centra EU může požadovat, aby všichni dodavatelé a jiní poskytovatelé služeb a všichni subdodavatelé v tomto ohledu předložili důkazy.

5. Pokud má veřejný zadavatel celního datového centra EU důvod se domnívat, že opatření přijatá uchazeči, dodavateli a jinými poskytovateli služeb nebo jejich subdodavateli ke splnění jejich povinností podle odstavců 2, 3 a 4 jsou nedostatečná nebo že důkazy, které poskytli podle tohoto článku, nejsou zcela spolehlivé, může v rámci příslušné zakázky nebo příslušného zadávacího řízení přijmout jakákoli opatření, která považuje za nezbytná k nápravě situace, včetně částečného nebo úplného pozastavení nebo ukončení této zakázky nebo vyloučení z uvedeného zadávacího řízení. Tím nejsou dotčena žádná další práva na opravný prostředek stanovená:

a) veřejným zadavatelem celního datového centra EU v příslušné smlouvě; nebo

b) v právu Unie nebo vnitrostátním právu.

([36]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452 ze dne 19. března 2019, kterým se stanoví rámec pro prověřování přímých zahraničních investic směřujících do Unie (Úř. věst. L 79 I, 21.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

6. Není-li tak stanoveno v hlavě III nebo XIII nebo v mezinárodní dohodě, kterou je Unie vázána, nesmí být údaje zpracovávané v celním datovém centru EU předávány ani zpřístupňovány žádné třetí zemi, mezinárodní organizaci ani fyzickým či právnickým osobám usazeným mimo území Unie.

7. Celní datové centrum EU je v nejvyšší možné míře navrženo tak, aby se zabránilo překážkám v předobchodní, obchodní, technické, smluvní a organizační fázi, které odrazují od předávání nebo přenosu údajů, aplikací nebo digitálních aktiv veřejným zadavatelem jinému poskytovateli služeb nebo jejich používání v interoperabilním prostředí, nebo takovému předávání či přenosu brání nebo je znemožňují.

KAPITOLA 2

Technické aspekty, funkce, prvky a aplikace celního datového centra EU

Článek 38

Funkce a prvky celního datového centra EU

1. Celní datové centrum EU je souborem elektronických služeb, aplikací, údajů a infrastruktury určených ke zpracování a uchovávání údajů, včetně osobních údajů, pro účely stanovené v článku 41.

2. Vývoj celního datového centra EU se uskuteční způsobem, který umožní dodržování ustanovení nařízení (EU) 2016/679 a (EU) 2018/1725, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2841 ([37]) a směrnice (EU) 2016/680 týkajících se zpracování osobních údajů.

3. Celní datové centrum EU má tyto funkce:

a) umožňovat elektronické provádění celních předpisů a přispívat k provádění jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, zejména pokud jde o: celní formality; celní kontroly; výpočet a oznámení celního dluhu a unijního manipulačního poplatku, DPH a spotřební daně při dovozu a správu záruk;

b) zajišťovat kvalitu, integritu, bezpečnost, uchovávání, sledovatelnost, důvěrnost a nepopiratelnost údajů zpracovávaných v celním datovém centru EU, včetně uplatňování pravidel pro změnu, zneplatnění a výmaz těchto údajů;

c) umožňovat a zajišťovat analýzu rizik, hospodářskou analýzu a analýzu údajů, celního zjednodušení a usnadnění obchodu, a to i pomocí systémů umělé inteligence v souladu s nařízením (EU) 2024/1689;

d) umožňovat interoperabilitu s jinými elektronickými systémy, platformami nebo prostředími za účelem spolupráce v souladu s hlavou XIII tohoto nařízení;

([37]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2023/2841 ze dne 13. prosince 2023, kterým se stanoví opatření k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v orgánech, institucích a jiných subjektech Unie (Úř. věst. L, 2023/2841, 18.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2841/oj).

e) umožňovat interoperabilitu s evropským prostředím jednotného námořního portálu pro poskytování a plnění celních formalit uvedených v příloze nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1239 ([38]);

f) integrovat jednotný celní portál Evropské unie pro výměnu certifikátů (EU CSW-CERTEX) zřízený článkem 4 nařízení (EU) 2022/2399 s cílem umožnit interoperabilitu s necelními systémy a formalitami Unie uvedenými ve zmíněném nařízení;

g) umožňovat výměnu informací se třetími zeměmi a jinými orgány a subjekty podle hlavy XIII tohoto nařízení;

h) umožňovat celní dozor nad zbožím;

i) umožňovat podávání zpráv, včetně možnosti podávat zprávy o zboží, které má být dovezeno nebo vyvezeno a které není v souladu s příslušnými právními předpisy Unie uplatňovanými celními orgány;

j) integrovat schopnosti týkající se řízení bezpečnosti informací v podobě správního rámce, jehož účelem je předcházet porušení zabezpečení údajů prostřednictvím ochrany údajů před ztrátou, manipulací nebo neoprávněným přístupem, mimo jiné pomocí mechanismu pro označování údajů podle míry jejich důvěrnosti;

k) umožňovat přenositelnost údajů z celního datového centra EU do vnitrostátních systémů;

l) zajišťovat jednotné přístupové místo a vícejazyčná rozhraní;

m) umožňovat opakované použití údajů v nejvyšší možné míře;

n) usnadňovat nezbytnou interoperabilitu se systémy členských států pro správu identit a povolování přístupu do celního datového centra EU.

4. Úkony prováděné osobami, Komisí, celními orgány, Celním orgánem EU nebo jinými orgány s využitím funkcí uvedených v odstavci 3 zůstávají úkony uvedených osob a orgánů, a to i v případě, že byly automatizovány.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 282:

a) za účelem změn odstavce 3 tohoto článku, pokud jde o funkce uvedené ve zmíněném odstavci s cílem zohlednit nové úkoly svěřené orgánům podle článku 41 tohoto nařízení právem Unie nebo přizpůsobit tyto funkce vyvíjejícím se potřebám těchto orgánů při provádění celních předpisů nebo jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány;

b) za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením údajů, které mohou být předmětem přenositelnosti z celního datového centra EU do vnitrostátních systémů, jak je uvedeno v odst. 3 písm. k) tohoto článku.

([38]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1239 ze dne 20. června 2019, kterým se zřizuje evropské prostředí jednotného námořního portálu a zrušuje směrnice 2010/65/EU (Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1239/oj).

6. Komise přijme prováděcí akty stanovující:

a) technická opatření pro správu a používání elektronických systémů, které členské státy a Komise vyvinuly podle čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013, se zohledněním ustanovení nařízení (EU) 2022/2399 ve vztahu k nařízení (EU) 2023/2841 a ke směrnici (EU) 2022/2555, včetně pokynů, které vydává Agentura Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost (ENISA);

b) pracovní program pro postupné vyřazování systémů uvedených v písmeni a) tohoto odstavce a pro postupné zavádění celního datového centra EU, který má být navržen tak, aby zajistil hladký přechod.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 39

Pilotní fáze celního datového centra EU

1. Do 1. března 2034 může Komise zahájit pilotní fázi za účelem testování funkcí celního datového centra EU (dále jen „pilotní fáze“). Účast na pilotní fázi je dobrovolná.

2. Komise při plánování a realizaci pilotní fáze spolupracuje s Celním orgánem EU, celními a jinými orgány a příslušnými zúčastněnými stranami.

3. Pro účely odstavce 1 zveřejní Komise tyto informace:

a) technická opatření pro plánování a organizaci pilotní fáze;

b) funkce celního datového centra EU, které mají být uplatňovány a testovány během pilotní fáze;

c) přesnou dobu trvání pilotní fáze.

Článek 40

Vnitrostátní aplikace doplňující celní datové centrum EU

1. Členské státy mohou vyvinout:

a) aplikace nezbytné pro připojení k celnímu datovému centru EU za účelem poskytování údajů celnímu datovému centru EU a zpracování údajů z tohoto datového centra, pokud tyto aplikace dosud neexistují;

b) další aplikace v rámci celního datového centra EU v koordinaci s Celním orgánem EU nebo Komisí.

2. Členské státy mohou Celní orgán EU požádat, aby vyvinul aplikace uvedené v odstavci 1. Celní orgán EU případně koordinuje spolufinancování tohoto vývoje mezi členskými státy. Jsou-li v jeho rozpočtu k dispozici odpovídající finanční prostředky a zdroje, může být tento vývoj částečně financován Celním orgánem EU.

3. Pokud Celní orgán EU vyvine aplikaci v souladu s odstavcem 2:

a) tato aplikace se zpřístupní bezplatně všem spolufinancujícím členským státům, a pokud s tím všechny tyto spolufinancující členské státy souhlasí, zpřístupní se bezplatně i ostatním členským státům;

b) další vývoj a údržba této aplikace jsou spravovány na základě nové dohody o spolufinancování.

KAPITOLA 3

Údaje

Článek 41

Účely zpracovávání osobních a jiných údajů v celním datovém centru EU

1. Osoby mohou zpracovávat údaje dostupné v celním datovém centru EU, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které předaly nebo které byly předány jejich jménem nebo které jsou jim určeny nebo jsou pro ně zamýšleny. Toto zpracování se uskutečňuje výlučně za účelem:

a) výkonu práva dané osoby nebo plnění jejích povinnosti podle celních předpisů nebo jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, včetně určení odpovědnosti jakékoli osoby za jakékoli clo, poplatky a daně splatné v Unii; a

b) prokázání toho, že daná osoba dodržuje celní předpisy a jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.

2. Celní orgán může zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou dostupné v celním datovém centru EU, výhradně a v rozsahu nezbytném pro následující účely a v souladu s pravidly stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 12 tohoto článku:

a) plnění úkolů v souvislosti s prováděním celních předpisů nebo jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, včetně určení odpovědnosti jakékoli osoby za clo, poplatky a daně, které jsou splatné v Unii, a ověřování souladu s těmito právními předpisy;

b) plnění úkolů týkajících se kontrol a řízení rizik podle hlavy IV;

c) plnění úkolů nezbytných pro spolupráci za podmínek stanovených v hlavě XIII.

K zajištění účinnosti celních kontrol mohou všechny celní orgány obdržet a zpracovávat údaje vyplývající z celní kontroly, pokud bylo odhaleno nevyhovující zboží.

3. Celní orgán EU může zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v nezbytném rozsahu pro tyto účely:

a) plnění úkolů stanovených v článcích 42 a 43;

b) plnění úkolů v souvislosti s řízením rizik v oblasti cel, jak je stanoveno v hlavě IV kapitole 2;

c) plnění úkolů stanovených v hlavě XII kapitole 2 a v hlavě XI;

d) plnění úkolů relevantních pro spolupráci za podmínek stanovených v hlavě XIII.

4. Komise může zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v nezbytném rozsahu pro tyto účely:

a) plnění úkolů v souvislosti s řízením rizik podle hlavy IV kapitoly 2;

b) plnění úkolů týkajících se sazebního zařazení zboží, jeho původu a hodnoty a celního dozoru nad ním podle hlav I a IX;

c) plnění úkolů v souvislosti s omezujícími opatřeními a řešením krizí v souladu s hlavou XI;

d) plnění úkolů ve vztahu k Celnímu orgánu EU v souladu s hlavou XII;

e) plnění úkolů nezbytných pro spolupráci za podmínek stanovených v hlavě XIII;

f) posuzování a hodnocení výkonnosti celní unie v souladu s hlavou XV kapitolou 1;

g) sledování provádění a zajišťování jednotného uplatňování celních předpisů nebo jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, včetně ověření odpovědnosti jakékoli osoby za clo, poplatky a daně splatné v Unii;

h) vývoj, vypracování a šíření evropských úředních statistik a dalších analýz stanovených v právních aktech Unie, pro něž jsou údaje v celním datovém centru EU nezbytné;

i) případně přispívání k provádění jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány v souladu s oblastí působnosti a účelem v nich stanovenými.

5. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v rozsahu nezbytném pro vykonávání jeho činností týkajících se celních záležitostí podle článku 1 nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a nařízení (ES) č. 515/97, a to za podmínek ochrany údajů stanovených v uvedených nařízeních.

6. Daňové orgány členských států mohou zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v rozsahu nezbytném pro určení odpovědnosti jakékoli osoby za jakoukoli spotřební daň, poplatky a daně, které jsou splatné v Unii v souvislosti s příslušným zbožím, a v souladu s pravidly stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 12.

7. Vnitrostátní statistické orgány mohou zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou dostupné v celním datovém centru EU, výhradně a v rozsahu nezbytném pro vývoj, vypracovávání a šíření evropských a vnitrostátních úředních statistik a v souladu s pravidly stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 12.

8. Příslušné orgány ve smyslu čl. 3 bodu 3 nařízení (EU) 2017/625 mohou zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v rozsahu nezbytném pro prosazování právních aktů Unie upravujících uvádění potravin, krmiv a rostlin na trh nebo jejich bezpečnost a pro spolupráci s celními orgány s cílem minimalizovat rizika vstupu nevyhovujících výrobků do Unie, a to v souladu s pravidly stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 12 tohoto článku.

9. Orgány dozoru nad trhem určené členskými státy v souladu s článkem 10 nařízení (EU) 2019/1020 mohou zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v rozsahu nezbytném pro prosazování právních aktů Unie upravujících uvádění výrobků na trh nebo jejich bezpečnost a pro spolupráci s celními orgány s cílem minimalizovat rizika vstupu nevyhovujícího zboží do Unie, a to v souladu s pravidly stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 12 tohoto článku.

10. Do 28. února 2034 mohou Komise, OLAF a po svém zřízení Celní orgán EU zpracovávat údaje, včetně osobních údajů, ze stávajících elektronických systémů pro výměnu informací vyvinutých Komisí a členskými státy podle nařízení (EU) č. 952/2013, pokud tak činí výhradně pro účely uvedené v odstavcích 3, 4 a 5 tohoto článku.

11. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem změny odstavců 2 až 4 tohoto článku s cílem objasnit a doplnit účely v nich stanovené s ohledem na vyvíjející se potřeby celních orgánů, Celního orgánu EU a Komise při provádění celních nebo jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány.

12. Komise přijme prováděcí akty stanovující podrobná pravidla a postupy zpracování údajů v celním datovém centru EU orgány uvedenými v odstavcích 2 a 6 až 9. Při stanovování těchto pravidel a postupů Komise u každého orgánu nebo kategorie orgánů:

a) posoudí stávající záruky, které dotčený orgán nebo kategorie orgánů uplatňují s cílem zajistit, aby byly údaje zpracovávány výhradně pro příslušný účel;

b) zajistí přiměřenost a nezbytnost zpracování ve vztahu k příslušnému účelu;

c) určí konkrétní kategorie údajů, jež může daný orgán zpracovávat;

d) v případě potřeby uloží orgánům uvedeným v odstavcích 6 až 9, aby zřídily zvláštní kontaktní místo nebo poskytly další záruky;

e) posoudí, zda je zapotřebí omezit následné sdílení příslušných údajů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 42

Právo Úřadu evropského veřejného žalobce obdržet údaje dostupné v celním datovém centru EU

1. Úřad evropského veřejného žalobce (EPPO) na žádost obdrží údaje, které jsou dostupné v celním datovém centru EU, v rozsahu nezbytném pro plnění jeho úkolů podle článku 4 nařízení (EU) 2017/1939, a v souladu s postupy stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 4 tohoto článku.

2. EPPO zasílá žádosti o údaje uvedené v odstavci 1 Celnímu orgánu EU. Celní orgány jsou o těchto žádostech automaticky informovány při jejich podání.

Celní orgán EU poskytne úřadu EPPO urychleně relevantní údaje. Celní orgán EU informuje dotčené celní orgány o tom, zda žádosti vyhověl.

3. Celní datové centrum EU poskytne digitální rozhraní, jehož prostřednictvím může úřad EPPO snadno a bez odkladu podávat žádosti o údaje a obdržet je.

4. Komise přijme prováděcí akty stanovující postupy, podle nichž může úřad EPPO podávat žádosti o údaje a obdržet je, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou k dispozici v celním datovém centru EU, a zejména:

a) stanoví postupy pro žádosti úřadu EPPO o údaje, včetně osobních nebo obchodně citlivých údajů, které jsou k dispozici v celním datovém centru EU;

b) stanoví postup pro ověření souladu těchto žádostí s odstavcem 1 tohoto článku, aniž je dotčena důvěrnost vyšetřování úřadu EPPO;

c) v příslušných případech řeší potřebu Celního orgánu EU určit konkrétní kontaktní místo, osobu nebo osoby;

d) případně řeší potřebu poskytnout další záruky.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 43

Právo Europolu a Frontexu obdržet údaje dostupné v celním datovém centru EU

1. Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) může na žádost obdržet údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou dostupné v celním datovém centru EU, v rozsahu nezbytném pro plnění jejích úkolů v souladu s článkem 4 nařízení (EU) 2016/794, pokud se tyto úkoly týkají celních záležitostí, a v souladu s pravidly stanovenými v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 8 tohoto článku.

2. Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex) může na žádost obdržet neosobní údaje nebo souhrnné údaje dostupné v celním datovém centru EU v rozsahu nezbytném pro analýzu rizik a operativní koordinaci související s činnostmi správy hranic, které spadají do jejího mandátu vymezeného v nařízení (EU) 2019/1896.

3. Jakákoli žádost uvedená v odstavci 1 nebo 2 se podává Celnímu orgánu EU. Žadatel o údaje svou žádost odůvodní a zajistí, aby spadala do oblasti působnosti právního rámce, v němž daný žadatel působí.

4. Celní orgán EU žádost o údaje uvedenou v odstavci 1 nebo 2 zpracuje a ověří, zda je podána v souladu s tímto článkem. Celní orgán EU ve spolupráci s příslušnou národní ústřední jednotkou nebo – pokud je příslušným členským státem určen – se styčným úředníkem rovněž ověří, zda dotčený celní orgán vznesl námitky proti předání daných údajů žadateli o údaje na základě důvodů, které jsou stanoveny v prováděcím aktu uvedeném v odstavci 8, a v souladu s postupem stanoveným v uvedeném prováděcím aktu.

5. Údaje vyměňované podle tohoto článku jsou výlučně údaje nezbytné pro účely uvedené v žádosti. Celní orgán EU uvedené údaje urychleně zpřístupní prostřednictvím celního datového centra EU.

6. Každá instituce nebo jiný subjekt Unie, na které se vztahuje tento článek, zajistí, aby vyžádané údaje byly nezbytné, vhodné a přiměřené. Dotčená instituce nebo jiný subjekt Unie rovněž zajistí, aby použití údajů bylo v souladu se zárukami stanovenými v platných právních aktech Unie.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 282 za účelem změny tohoto článku s cílem umožnit institucím a jiným subjektům Unie, které nejsou uvedeny v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, podávat žádosti o údaje dostupné v celním datovém centru EU a obdržet je v souladu s pravidly stanovenými v odstavcích 3 až 6 tohoto článku v rozsahu nezbytném pro plnění jejich úkolů podle práva Unie a pokud tyto úkoly souvisejí s jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány.

8. Komise přijme prováděcí akty:

a) stanovující pravidla pro instituce a jiné subjekty Unie, na něž se vztahuje tento článek, pokud jde o podávání žádostí o údaje a jejich obdržení;

b) stanovující postup ověřování podle odstavce 4 tohoto článku, zejména upřesněním:

i) toho, jak identifikovat celní orgány, jichž se dané údaje týkají;

ii) toho, jak řešit situace, kdy se dané údaje týkají více celních orgánů;

iii) důvodů, na jejichž základě mohou celní orgány, jichž se dané údaje týkají, vznést proti předání údajů námitku, včetně zohlednění citlivosti vyžádaných údajů;

c) stanovující omezení ohledně dalšího předávání údajů žadatelem a odpovědnosti za toto další předávání;

d) řešící nutnost toho, aby žadatel určil konkrétní kontaktní místo, osobu nebo osoby nebo poskytl další záruky, je-li to na místě.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 44

Osobní údaje v celním datovém centru EU

1. Osobní údaje následujících kategorií subjektů údajů mohou být zpracovávány v celním datovém centru EU výlučně a v rozsahu nezbytném pro účely stanovené v článku 41:

a) subjekty údajů registrované nebo žádající o registraci v souladu s čl. 26 odst. 1, 3 nebo 4;

b) subjekty údajů jiné než uvedené v písmeni a) tohoto odstavce, které se příležitostně podílejí na činnostech, na něž se vztahují celní předpisy nebo jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, nebo jejichž osobní údaje jsou obsaženy v údajích shromážděných pro účely řízení rizik podle čl. 55 odst. 3 písm. a);

c) subjekty údajů, jejichž osobní údaje jsou obsaženy v podkladech uvedených v článku 76 nebo v jakémkoli dalším dokladu požadovaném pro splnění povinností uložených celními předpisy a jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány;

d) zmocnění pracovníci celních orgánů, jiných příslušných orgánů nebo jakéhokoli jiného relevantního orgánu či oprávněného subjektu, jejichž osobní údaje jsou nezbytné k zajištění náležité kontroly a dohledu nad přístupem k informacím v celním datovém centru EU;

e) zaměstnanci nebo zmocněné třetí strany jednající jménem Komise, Celního orgánu EU nebo dalších institucí nebo jiných subjektů Unie oprávněných k přístupu do celního datového centra EU.

2. V souladu s článkem 41 mohou být v celním datovém centru EU zpracovávány tyto kategorie osobních údajů:

a) osobní údaje v modelu celních údajů EU podle článku 49 a údaje shromážděné pro účely řízení rizik podle čl. 55 odst. 3 písm. a), konkrétně:

i) identifikační údaje;

ii) kontaktní údaje, konkrétně adresa a elektronické kontaktní údaje;

iii) údaje o dokladu totožnosti;

iv) finanční a platební údaje;

v) údaje o poloze a dopravě;

vi) údaje o zaměstnání nebo pracovní pozici;

vii) údaje obsažené v plných mocích nebo jejich podkladech;

viii) údaje o zaměstnancích;

ix) elektronické identifikační údaje;

x) údaje o celním zastupování;

xi) identifikační údaje celního zástupce;

xii) údaje o celních transakcích;

xiii) technické údaje uživatele;

xiv) údaje o porušení právních předpisů a trestných činech;

xv) výsledky kontrol a údaje o výsledcích zmírňujících opatření;

b) osobní údaje nezbytné k zajištění náležité identifikace pracovníků oprávněných zpracovávat údaje v celním datovém centru EU podle odst. 1 písm. d) a e) tohoto článku, konkrétně:

i) identifikační údaje;

ii) kontaktní údaje, tedy adresa a elektronické kontaktní údaje;

iii) údaje o dokladu totožnosti;

iv) údaje o zaměstnání nebo pracovní pozici;

v) údaje obsažené v plných mocích nebo jejich podkladech;

vi) údaje o zaměstnancích;

vii) elektronické identifikační údaje;

viii) technické údaje uživatele.

Článek 45

Doba uchovávání osobních údajů v celním datovém centru EU

1. Osobní údaje nesmí být v celním datovém centru EU uchovávány déle, než je nezbytné pro jejich zpracování, a v každém případě nesmí být uchovávány déle než deset let ode dne, kdy jsou v celním datovém centru EU zaznamenány. V případech stanovených v článku 68 a v souvislosti s vyšetřováními zahájenými úřadem OLAF, úřadem EPPO nebo příslušnými orgány členských států, s řízeními o nesplnění povinnosti zahájenými Komisí a se správními a soudními řízeními týkajícími se osobních údajů kategorií uvedených v čl. 44 odst. 2 písm. a) a b) mohou být tyto údaje uchovávány po dobu delší než deset let, je-li to nezbytné pro účely uvedených vyšetřování nebo řízení.

2. Po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1 se osobní údaje se zohledněním daných okolností vymažou nebo anonymizují.

3. Správce nebo společný správce příslušné operace zpracování údajů provádí pravidelné přezkumy údajů uložených v celním datovém centru EU s cílem zajistit, aby osobní údaje nebyly uchovávány déle, než je nezbytné.

Článek 46

Úlohy a povinnosti týkající se osobních údajů zpracovávaných v celním datovém centru EU

1. Celní orgány členských států, Komise a Celní orgán EU se pro účely řízení rizik a spolupráce podle čl. 41 odst. 2 písm. b) a c), čl. 41 odst. 3 písm. b) a d) a čl. 41 odst. 4 písm. a) a e) ve vztahu ke zpracovávání osobních údajů v celním datovém centru EU považují za společné správce.

2. Každý celní orgán individuálně se považuje za správce ve vztahu k osobním údajům, které zpracovává pro účely uvedené v čl. 41 odst. 2 písm. a). Jsou-li do plnění úkolů uvedených v čl. 41 odst. 2 písm. a) pro společné účely a společnými prostředky zapojeny dva nebo více celních orgánů, považují se za společné správce.

3. Komise se považuje za jediného správce ve vztahu k osobním údajům, které zpracovává pro účely uvedené v čl. 41 odst. 4 písm. c), d), f) a g).

4. Do 28. února 2034 se Komise, úřad OLAF a Celní orgán EU každý považují za jediné správce pro údaje, jež zpracovávají podle čl. 41 odst. 10.

5. Společní správci uvedení v odstavci 1:

a) spolupracují na včasném zpracování žádostí subjektů údajů a usnadňují výkon práv subjektů údajů;

b) si jsou vzájemně nápomocni v záležitostech týkajících se identifikace a řešení jakéhokoli porušení zabezpečení osobních údajů v souvislosti se společným zpracováním;

c) si vyměňují příslušné informace nezbytné k informování subjektů údajů podle kapitoly III oddílu 2 nařízení (EU) 2016/679, kapitoly III oddílu 2 nařízení (EU) 2018/1725 a případně kapitoly III směrnice (EU) 2016/680;

d) zajišťují a chrání bezpečnost, integritu, dostupnost a důvěrnost osobních údajů zpracovávaných společně podle článku 32 nařízení (EU) 2016/679, článku 33 nařízení (EU) 2018/1725 a případně článku 25 směrnice (EU) 2016/680.

6. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví úlohy a vztahy každého ze společných správců uvedených v odstavci 1 ve vztahu k subjektům údajů v souladu s článkem 26 nařízení (EU) 2016/679 a článkem 28 nařízení (EU) 2018/1725. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4 tohoto nařízení.

Článek 47

Omezení práv subjektů údajů

1. Pokud by výkon práva subjektu údajů na přístup k osobním údajům a práva na omezení zpracování podle článků 15 a 18 nařízení (EU) 2016/679 a článků 17 a 20 nařízení (EU) 2018/1725 nebo oznámení případů porušení zabezpečení osobních údajů podle čl. 34 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a čl. 35 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 ohrozily probíhající šetření týkající se fyzické osoby v oblasti cel, provádění celních kontrol nebo řízení zvláštního rizika zjištěného ve vztahu k fyzické osobě v oblasti cel, mohou být uvedená práva zcela nebo částečně omezena, je-li toto omezení nezbytné a přiměřené. Toto omezení ukládají:

a) celní orgány v souladu s čl. 23 odst. 1 písm. c), e), f) a h) nařízení (EU) 2016/679; nebo

b) Komise a Celní orgán EU v souladu s čl. 25 odst. 1 písm. a), c), e) a g) nařízení (EU) 2018/1725.

2. Celní orgány, Komise a Celní orgán EU posoudí nezbytnost a přiměřenost omezení podle odstavce 1 v jednotlivých případech předtím, než jsou tato omezení uplatněna, přičemž zohlední možná rizika z hlediska práv a svobod subjektu údajů.

3. Při zpracovávání osobních údajů, jež obdržely od jiných organizací v souvislosti se svými úkoly, konzultují celní orgány, Celní orgán EU nebo Komise jednající jako správce nebo společný správce před uplatněním omezení podle odstavce 1 uvedené organizace ohledně možných důvodů pro tato omezení a to, zda jsou nezbytná a přiměřená.

4. Pokud celní orgány, Komise nebo Celní orgán EU zcela nebo zčásti omezí práva podle odstavce 1, učiní tyto kroky:

a) ve své odpovědi na žádost informují dotčený subjekt údajů o uloženém omezení a o důvodech tohoto omezení a o možnosti podat stížnost u vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů nebo u evropského inspektora ochrany údajů nebo podat opravný prostředek u vnitrostátního soudu nebo u Soudního dvora Evropské unie; a

b) zaznamenají důvody omezení, včetně posouzení nezbytnosti a přiměřenosti daného omezení, a zdůvodnění, proč by poskytnutí přístupu ohrozilo řízení rizik a celní kontroly.

Poskytnutí informací uvedených v prvním pododstavci písm. a) tohoto odstavce lze odložit, neprovést nebo odepřít v souladu s čl. 25 odst. 8 nařízení (EU) 2018/1725 nebo v případě, že by poskytnutí těchto informací narušilo účely omezení.

5. Celní orgány, Komise nebo Celní orgán EU zahrnou do oznámení o ochraně údajů zveřejněných na svých internetových stránkách nebo intranetu oddíl poskytující subjektům údajů obecné informace o možnosti omezení práv subjektů údajů.

6. Komise přijme prováděcí akty stanovující ochranná opatření pro předcházení zneužití osobních údajů, na něž se vztahují nebo by se mohla vztahovat omezení, a nedovolenému přístupu k těmto údajům nebo jejich předávání. Tato ochranná opatření mimo jiné určí úlohy a povinnosti jednotlivých aktérů, stanoví procesní kroky, které je třeba v souvislosti s těmito omezeními dodržet, upřesní, co představuje řádné monitorování omezení, a stanoví pravidelný přezkum jejich uplatňování, který se provádí nejméně jednou za šest měsíců. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 48

Koordinovaný dozor evropského inspektora ochrany údajů a vnitrostátních dozorových úřadů

Evropský inspektor ochrany údajů a vnitrostátní dozorové úřady v rozsahu svých pravomocí aktivně spolupracují při plnění svých povinností, aby zajistili koordinovaný dozor nad fungováním celního datového centra EU v souladu s článkem 62 nařízení (EU) 2018/1725.

Článek 49

Model celních údajů EU

Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu v souladu s článkem 282 za účelem doplnění tohoto nařízení upřesněním požadovaných údajů pro plnění účelů uvedených v čl. 41 odst. 1 až 4. Tyto požadavky na údaje představují model celních údajů EU.

Článek 50

Technické prostředky pro spolupráci

1. Komise, Celní orgán EU a celní orgány využívají celní datové centrum EU při výměně údajů s orgány a s institucemi a jinými subjekty Unie uvedenými v čl. 41 odst. 6 až 9 a článcích 42 a 43 pro účely spolupráce podle tohoto nařízení.

2. Pokud hospodářské subjekty používají celní datové centrum EU ke splnění celních formalit podle tohoto nařízení, poskytuje celní datové centrum EU funkce uvedené v čl. 8 odst. 2, 3 a 4 nařízení (EU) 2022/2399.

3. Pokud jiné orgány než celní orgány nebo instituce a jiné subjekty Unie využívají elektronické prostředky zavedené právními akty Unie, používané k dosažení cílů právních aktů Unie nebo uvedené v těchto aktech, může se spolupráce podle tohoto nařízení uskutečnit prostřednictvím interoperability těchto elektronických prostředků s celním datovým centrem EU.

4. Jestliže jiné orgány než celní orgány nevyužívají elektronické prostředky zavedené právními akty Unie, používané k dosažení cílů právních aktů Unie nebo uvedené v těchto aktech, mohou využívat zvláštní služby a systémy celního datového centra EU v souladu s článkem 41.

5. Komise přijme prováděcí akty stanovující technická opatření pro interoperabilitu a připojení na základě odstavců 3 a 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

KAPITOLA 4

Jiná ustanovení

Článek 51

Vývoj, provoz a údržba celního datového centra EU

1. Vývoj, provoz a údržbu celního datového centra EU zajišťuje Komise.

2. Po konzultaci s členskými státy může Komise vývojem, provozem a údržbou celního datového centra EU pověřit Celní orgán EU, a to s přihlédnutím k tomu, zda je Celní orgán EU schopen tyto úkoly plnit.

3. Vývoj, provoz a údržba celního datového centra EU zahrnuje:

a) stanovení technických specifikací pro zpracování údajů v rámci celního datového centra EU;

b) vytvoření rámce pro kvalitu údajů;

c) provádění funkcí celního datového centra EU stanovených v čl. 38 odst. 3, s výjimkou údržby a aktualizací v souladu s platnými vnitrostátními ustanoveními o DPH a spotřební dani, které mají provádět členské státy;

d) zpřístupňování obecných pokynů pro používání celního datového centra EU;

e) zřízení veřejného kontaktního místa pro pomoc uživatelům celního datového centra EU, a to i v případě bezpečnostních hrozeb;

f) přijetí opatření k zajištění kontinuity činnosti celního datového centra EU.

Článek 52

Kontinuita činností

1. Komise a Celní orgán EU zajistí, aby celní datové centrum EU mělo zavedena opatření pro kontinuitu činností, v případě potřeby včetně redundance, mechanismů pro případ výpadku a protokolů pro obnovu údajů, aby mohlo fungovat i v případě vážné krize nebo aby mělo zavedeny odpovídající záložní postupy. Objekty infrastruktury celního datového centra EU jsou zeměpisně rozptýleny, aby byl zajištěn provoz celního datového centra EU v případě selhání jednoho z jeho objektů.

2. Komise přijme prováděcí akty stanovující záložní postupy podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 53

Odchylky

Za výjimečných a řádně odůvodněných okolností může Komise na žádost jednoho nebo více členských států přijmout prováděcí akt ve formě rozhodnutí, kterým danému členskému státu nebo členským státům povolí používat pro funkce zavedené v celním datovém centru EU funkčně rovnocenné elektronické služby nebo systémy jiné než služby nebo systémy zavedené v celním datovém centru EU nebo používat jiné prostředky než metody elektronického zpracování dat.

Prováděcí akt uvedený v prvním pododstavci:

a) neovlivňuje fungování celního datového centra EU a úplnost uchovávaných údajů v případě, že nejsou používány metody jiné než elektronické zpracování dat;

b) musí být odůvodněn zvláštní situací žádajícího členského státu nebo členských států;

c) musí být časově omezen, pravidelně přezkoumáván a zrušen, pokud ztratí opodstatnění;

d) se přijme pouze tehdy, pokud neovlivní výměnu informací mezi žádajícím členským státem nebo členskými státy a jinými členskými státy a Celním orgánem EU nebo výměnu a uchovávání informací v jiných členských státech pro účely uplatňování celních předpisů;

e) nesmí vést k trvalému vyloučení žádajícího členského státu nebo členských států z používání celního datového centra EU;

f) může být v řádně odůvodněných případech na žádost dotčeného členského státu nebo členských států prodloužen.

HLAVA IV

CELNÍ DOHLED, ŘÍZENÍ RIZIKA A CELNÍ KONTROLY

KAPITOLA 1

Celní dohled

Článek 54

Celní dohled

1. Na zboží, které má vstoupit na celní území Unie, se mohou vztahovat opatření ke zmírnění rizika založená zejména na údajích poskytnutých nebo zpřístupněných v souvislosti s tímto zbožím.

2. Zboží vstupující na celní území Unie podléhá od okamžiku vstupu na toto území celnímu dohledu.

3. Zboží vstupující na celní území Unie zůstává pod celním dohledem:

a) v případě zboží, které není zbožím Unie, do okamžiku změny jeho celního statusu nebo do okamžiku, kdy dané zboží opustí celní území Unie nebo je zničeno;

b) v případě zboží Unie do potvrzení jeho celního statusu, pokud není propuštěno do režimu konečného užití.

4. Zboží Unie propuštěné do režimu konečného užití zůstává pod celním dohledem:

a) pokud je zboží vhodné pro opakované použití, po dobu nejdéle dvou let od data prvního použití zboží pro účely uvedené v žádosti o osvobození od cla nebo snížení sazby cla;

b) dokud nebylo zboží použito pro účely uvedené v žádosti o osvobození od cla nebo snížení sazby cla;

c) dokud zboží neopustí celní území Unie, není zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu;

d) dokud nebylo zboží použito k jiným účelům, než které jsou uvedeny v žádosti o osvobození od cla nebo snížení sazby cla, a nebylo zaplaceno příslušné dovozní clo.

5. Zboží Unie propuštěné do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku zůstává pod celním dohledem do doby, než opustí celní území Unie, je přenecháno ve prospěch státu nebo je zničeno nebo je zrušena platnost celního prohlášení nebo příslušných údajů o vývozu nebo režimu pasivního zušlechťovacího styku.

6. Zboží Unie propuštěné do režimu vnitřního tranzitu zůstává pod celním dohledem, dokud celní orgány režim nevyřídí v souladu s čl. 129 odst. 2.

7. Zboží nesmí být z celního dohledu vyňato bez souhlasu celních orgánů.

8. Držitel zboží, které je pod celním dohledem, může na základě povolení celních orgánů zboží kdykoli zkontrolovat nebo z něj odebrat vzorky, zejména s cílem určit jeho sazební zařazení, celní hodnotu nebo celní status.

KAPITOLA 2

Řízení rizik v oblasti cel

Článek 55

Obecné zásady

1. Celní orgán EU, Komise a celní orgány na základě řízení rizik, a zejména automatizované analýzy rizik a v souladu se svými úlohami stanovenými v této kapitole určí, zda se na zboží, osoby, hospodářské subjekty, dopravní prostředky a dodavatelské řetězce budou vztahovat opatření ke zmírnění rizik, a pokud ano, kde a kdy budou tato opatření ke zmírnění rizik provedena.

2. Komise, Celní orgán EU a celní orgány využívají řízení rizik v oblasti cel k rozlišování mezi úrovněmi všech druhů rizik spojených se zbožím, osobami, hospodářskými subjekty, dopravními prostředky a dodavatelskými řetězci v souladu s touto kapitolou.

3. Řízení rizik v oblasti cel zahrnuje alespoň následující činnosti, které jsou v příslušných případech organizovány periodicky:

a) shromažďování, zpracovávání, výměnu a analýzu příslušných údajů dostupných v celním datovém centru EU a z jiných zdrojů, včetně zdrojů identifikovaných ve vnitrostátním právu nebo právu Unie, jakož i od jiných orgánů než celních;

b) identifikaci, analýzu, posouzení nebo předvídání rizik, a to i na základě statistických a prediktivních metod a namátkových kontrol;

c) vypracování nezbytných opatření pro řízení rizik, včetně stanovení společných prioritních oblastí kontroly, společných kritérií a norem týkajících se rizik a strategií dohledu;

d) stanovení a přijímání opatření, včetně výběru vhodných opatření ke zmírnění rizika;

e) získávání zpětné vazby ohledně provádění činností v oblasti řízení rizik a kontroly;

f) monitorování a přezkum činností v oblasti řízení rizik a kontroly s cílem tyto činnosti zlepšit.

4. Při přijímání rozhodnutí týkajících se řízení rizik v oblasti cel podle odstavce 2 celní orgány zohlední dostupné informace, jež jim byly oznámeny o nedodržení jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány ze strany určitého dovozce, vývozce nebo dovozce v rámci prodeje na dálku. Toto nedodržení předpisů se zohlední pro účely rizikového profilu příslušného dovozce nebo vývozce.

Článek 56

Úloha Komise

1. Aniž je dotčena úloha celních orgánů podle čl. 58 odst. 1 písm. e) a článku 63, může Komise s přihlédnutím k výsledku postupu podle čl. 232 odst. 6, je-li k dispozici, stanovit společné prioritní oblasti kontroly a společná kritéria a normy týkající se rizik pro jakýkoli druh rizika, mimo jiné včetně rizik souvisejících s finančními zájmy.

2. Kromě opatření uvedených v odstavci 1 může Komise:

a) poskytovat Celnímu orgánu EU politické směry týkající se projektů řízení rizik a strategií dohledu;

b) požádat Celní orgán EU, aby prováděl pravidelné nebo ad hoc hodnocení provádění jakýchkoli činností v oblasti řízení rizik;

c) požádat Celní orgán EU, aby kromě posouzení uvedených v čl. 57 odst. 1 vypracoval strategii dohledu nad veškerými riziky a provedl ad hoc posouzení hrozeb v oblasti cel.

3. Je-li to nezbytné pro účely uvedené v odstavcích 1 a 2, může Komise zpracovávat a analyzovat údaje dostupné v celním datovém centru EU a z jiných zdrojů, včetně zdrojů identifikovaných ve vnitrostátním právu nebo právu Unie, jakož i od jiných orgánů než celních.

Článek 57

Úloha Celního orgánu EU

1. Celní orgán EU provádí pravidelné posouzení hrozeb, které slouží jako základ pro doporučení uvedená v čl. 232 odst. 6.

2. Celní orgán EU provádí činnosti řízení rizik na úrovni Unie, přičemž náležitě zohledňuje směry politiky uvedené v čl. 56 odst. 2 písm. a) a případný výsledek procesů uvedených v čl. 232 odst. 6. Celní orgán EU zejména:

a) může předkládat Komisi podklady pro stanovení společných prioritních oblastí kontroly a společných kritérií a norem týkajících se rizik uvedených v čl. 56 odst. 1;

b) může být Komisi nápomocen při stanovování společných prioritních oblastí kontroly a společných kritérií a norem týkajících se rizik uvedených v čl. 56 odst. 1 se zohledněním provozních znalostí a technických odborných znalostí v oblasti řízení rizik;

c) vypracovává strategie dohledu, případně společně s jinými orgány než celními orgány, a provádí ad hoc posouzení hrozeb v oblasti cel podle čl. 56 odst. 2 písm. c);

d) vyměňuje si příslušné údaje s celními orgány a s jinými orgány pro účely této hlavy, pokud možno prostřednictvím celního datového centra EU, v souladu s článkem 60;

e) pokud zjistí nebo má podezření, že došlo k podvodu, informuje o tom úřad OLAF a poskytne mu veškeré nezbytné informace týkající se těchto případů; může rovněž informovat Europol v rámci jeho mandátu;

f) vypracovává operační pokyny pro činnosti v oblasti řízení rizik, do nichž je zapojen více než jeden celní orgán;

g) vypracovává a provádí společnou analýzu rizik a generuje výsledky analýzy rizik a v případě zjištění rizika vydává celním orgánům kontrolní doporučení a jiná vhodná opatření ke zmírnění rizik, mimo jiné pro uplatňování společných prioritních oblastí kontroly a společných kritérií a norem týkajících se rizik a pro řešení krizových situací, se zohledněním závažnosti rizika a přiměřeně očekávaného dopadu na obchodní toky a na kontrolní zdroje jednotlivých členských států;

h) může poskytnout Komisi podklady pro vypracování rámce týkajícího se zásady „dodržuj nebo vysvětli“ vztahujícího se na kontrolní doporučení, který se použije v případě, kdy celní orgány nenásledují tato kontrolní doporučení;

i) přijímá opatření k řízení počtu kontrolních doporučení se zohledněním přiměřeně očekávaného dopadu na obchodní toky a závažnosti rizika, pokud není prakticky možné následovat kontrolní doporučení z důvodu omezených zdrojů daného celního úřadu.

3. Je-li to nezbytné pro účely uvedené v odstavci 2, může Celní orgán EU zpracovávat a analyzovat údaje dostupné v celním datovém centru EU a z jiných zdrojů, včetně zdrojů identifikovaných ve vnitrostátním právu nebo právu Unie, jakož i od jiných orgánů než celních.

4. Celní orgán EU informuje Komisi a celní orgány o svých činnostech v oblasti řízení rizik a o jejich výsledcích ad hoc, je-li to nezbytné, nebo na žádost Komise. V tomto ohledu poskytne Celní orgán EU Komisi veškeré nezbytné informace.

5. Komise může plnit úkoly Celního orgánu EU v oblasti řízení rizik uvedené v tomto článku do 30. června 2028.

Článek 58

Úloha vnitrostátních celních orgánů

1. Celní orgány:

a) provádějí vnitrostátní činnosti v oblasti řízení rizik, včetně analýzy rizik, spolupráce a výměny informací o řízení rizik s příslušnými vnitrostátními orgány, a přijímají zmírňující opatření;

b) zavádějí vnitrostátní postupy nezbytné pro provádění společných prioritních oblastí kontroly a společných kritérií a norem týkajících se rizik;

c) v případě potřeby provádějí vnitrostátní analýzu rizik za účelem provedení signálů rizik, výsledků analýzy rizik a kontrolních doporučení vypracovaných Celním orgánem EU nebo jinými celními orgány a v případě potřeby přijímají vhodná opatření ke zmírnění rizik;

d) vydávají kontrolní doporučení a sdělují vhodná opatření ke zmírnění rizika celním orgánům jiných členských států se zohledněním operativních pokynů uvedených v čl. 57 odst. 2 písm. f);

e) přijímají rozhodnutí o kontrole;

f) provádějí kontroly v souladu s kapitolou 2 a se všemi použitelnými společnými kritérii a normami týkajícími se rizik;

g) poskytují vysvětlení Celnímu orgánu EU v případě, že nebylo následováno kontrolní doporučení nebo nebylo přijato opatření ke zmírnění rizika.

2. Je-li to nezbytné pro účely uvedené v odstavci 1, mohou celní orgány zpracovávat a analyzovat údaje dostupné v celním datovém centru EU a z jiných zdrojů, včetně zdrojů identifikovaných ve vnitrostátním právu nebo právu Unie, jakož i od jiných orgánů než celních.

Článek 59

Společná kritéria a normy týkající se rizik

1. Společná kritéria a normy týkající se rizik zahrnují:

a) popis rizik;

b) faktory nebo ukazatele rizika, které se použijí pro výběr zboží nebo hospodářských subjektů, u nichž se provede celní kontrola;

c) povahu celních kontrol, které mají celní orgány uskutečnit;

d) uplatňování analýzy rizik a opatření ke zmírnění rizik v dodavatelském řetězci, včetně žádostí o informace nebo opatření a pokynů nenakládat nebo nepřepravovat zboží; a

e) dobu uplatňování celních kontrol uvedených v písmeni c).

2. Při stanovení společných kritérií a norem týkajících se rizik zohlední Komise všechny tyto prvky:

a) přiměřenost k riziku;

b) naléhavost nezbytného použití kontrol;

c) přiměřeně očekávaný dopad na obchodní toky a na kontrolní zdroje jednotlivých členských států.

Článek 60

Informace relevantní pro řízení rizik a kontroly

1. Veškeré informace o rizicích, signály rizika, výsledky analýzy rizik, kontrolní doporučení, rozhodnutí o kontrolách, výsledky kontrol a další relevantní informace se zaznamenávají v rámci operativního procesu, k němuž se vztahují, a v celním datovém centru EU, bez ohledu na to, zda jsou založeny na vnitrostátní nebo společné analýze rizik, nebo na náhodném výběru. Celní orgány sdílejí informace o rizicích mezi sebou, s Celním orgánem EU a s Komisí.

2. Celní orgány, Celní orgán EU a Komise mají právo zpracovávat prvky uvedené v odstavci 1 tohoto článku podle svých příslušných úloh podle článků 56 až 58 a článku 61 a na základě svých příslušných práv týkajících se přístupu k údajům a zpracování údajů uvedených v článku 41.

3. Je-li to možné, využívá Celní orgán EU celní datové centrum EU k shromažďování údajů, dokladů nebo informací nebo k interoperabilitě s jakýmikoli jinými zdroji údajů, dokladů nebo informací, které Celní orgán EU, Komise nebo určitý celní orgán označily za významné pro řízení rizik. Je-li použit jiný systém než celní datové centrum EU, musí tento systém splňovat stejné normy, pokud jde o bezpečnost, zabezpečení a integritu údajů, jaké jsou stanoveny v hlavě III.

4. Do 30. června 2028 plní Komise úkoly Celního orgánu EU uvedené v tomto článku.

Článek 61

Hodnocení řízení rizik v oblasti cel

1. Komise ve spolupráci s Celním orgánem EU a celními orgány alespoň každý rok vyhodnotí provádění řízení rizik s cílem neustále zlepšovat jeho operativní a strategickou účinnost a efektivnost a zveřejní o uvedeném hodnocení informace, jež nemají citlivou povahu. Komise může navíc průběžně a v případech, kdy to považuje za nezbytné, zajistit provádění hodnoticích činností.

2. Pro účely hodnocení uvedeného v odstavci 1 Celní orgán EU shromažďuje a analyzuje příslušné informace a provádí všechny nezbytné činnosti. Celní orgán EU může v tomto ohledu požadovat pravidelné nebo ad hoc zprávy od jednoho nebo více členských států, pokud tyto informace nelze získat z celního datového centra EU.

3. Pro účely hodnocení uvedeného v odstavci 1 a pro účely plnění své úlohy a povinností podle této hlavy může Komise zpracovávat veškeré relevantní informace dostupné prostřednictvím celního datového centra EU a může si od Celního orgánu EU a celních orgánů vyžádat informace, které v něm nejsou k dispozici.

4. Při stanovení společných prioritních oblastí kontroly a společných kritérií a norem týkajících se rizik uvedených v čl. 56 odst. 1 a 2, čl. 57 odst. 2 písm. a) a b) a článku 59 Celní orgán EU a Komise případně zohlední hodnocení provedená podle tohoto článku.

Článek 62

Svěření prováděcích pravomocí

1. Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví opatření, která zajistí harmonizované uplatňování celních kontrol a řízení rizik, včetně výměny informací a stanovení společných prioritních oblastí kontroly a společných kritérií a norem týkajících se rizik uvedených v této hlavě. Mezi tato opatření patří:

a) informace, které mají být zaznamenány v celním datovém centru EU v souvislosti s řízením rizik a kontrolami, včetně informací o rizicích, výsledků analýzy rizik, opatření ke zmírnění rizik, kontrolních doporučení, rozhodnutí o kontrolách a výsledků kontrol a práva na přístup k těmto informacím a jejich zpracování;

b) procesní opatření pro přechodné používání stávajících celních informačních systémů nebo přístup k nim;

c) procesní opatření pro řízení interoperability mezi celním datovým centrem EU a jinými systémy;

d) procesní opatření ve vztahu k uplatňování požadavku na podávání zpráv v souvislosti s kontrolami po propuštění zboží a namátkovými kontrolami;

e) ujednání o spolupráci, včetně výměny informací, mezi Celním orgánem EU a konkrétními dalšími orgány, institucemi a jinými subjekty Unie pro účely této hlavy;

f) určení příslušného celního orgánu v případě zvláštních postupů řízení rizik, které se týkají více než jednoho členského státu;

g) procesní aspekty kontrol, včetně kontrol po propuštění zboží, které se týkají více než jednoho členského státu, a dostupnost výsledků vzorků a jiných kontrol mezi dotčenými celními orgány;

h) opatření pro sdílení informací o rizicích mezi celními orgány, Celním orgánem EU a Komisí;

i) společné prioritní oblasti kontroly a společná kritéria a normy týkající se rizik podle čl. 56 odst. 1 a 2, čl. 57 odst. 2 písm. a) a b) a článku 59, včetně postupů pro jejich naléhavé použití, je-li to nezbytné;

j) rámec týkající se zásady „dodržuj nebo vysvětli“ v případě, že nebylo následováno kontrolní doporučení, jak je uvedeno v čl. 57 odst. 2 písm. h).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

2. V řádně odůvodněných závažných a naléhavých případech, které se týkají opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku, včetně postupů pro jejich naléhavé použití s cílem účinně reagovat na krize nebo incidenty, které by mohly představovat bezprostřední riziko pro bezpečnost či zabezpečení, a které se týkají potřeby rychle aktualizovat společné řízení rizik a přizpůsobit výměnu informací, společné prioritní oblasti kontroly a společná kritéria a normy týkající se rizik vývoji rizik, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 283 odst. 5.

KAPITOLA 3

Celní kontroly

Článek 63

Celní kontroly

1. Aniž je dotčena kapitola 2, mohou celní orgány provádět veškeré celní kontroly, které považují za nezbytné, včetně namátkových kontrol.

2. Celní kontroly mohou sestávat zejména z:

a) kontroly zboží;

b) odběru vzorků zboží;

c) ověření pravosti, integrity, přesnosti a úplnosti údajů poskytnutých nebo zpřístupněných jakoukoli osobou;

d) ověření existence, pravosti, přesnosti a platnosti dokladů;

e) kontroly účetnictví, obchodních záznamů a zdrojů údajů hospodářských subjektů;

f) kontroly dopravních prostředků;

g) kontroly zavazadel a jiného zboží přepravovaného osobami nebo na osobách;

h) provádění úředních šetření; a

i) jiných podobných úkonů.

V případě potřeby mohou celní kontroly zahrnovat zpracování elektronických údajů a zdrojů údajů poskytnutých nebo zpřístupněných v celním datovém centru EU.

3. Pokud mají jiné orgány u téhož zboží provádět jiné než celní kontroly, celní orgány s těmito jinými orgány úzce spolupracují, aby uvedené jiné kontroly mohly být pokud možno prováděny ve stejnou dobu a na stejném místě jako celní kontroly (zásada „jednotného kontrolního místa“). Jsou-li současně s celními kontrolami prováděny jiné kontroly, mají celní orgány koordinační úlohu.

4. Celní orgány mohou rozhodnout o provedení kontrol na místě, které určí.

Článek 64

Ověření poskytnutých nebo zpřístupněných údajů

1. Od okamžiku, kdy osoby poskytnou nebo zpřístupní údaje celním orgánům, mohou tyto orgány za účelem ověření přesnosti uvedených údajů:

a) kontrolovat údaje a podklady, včetně přístupu ke zdrojům údajů, které mají hospodářské subjekty v držení nebo které na jejich účet uchovávají poskytovatelé služeb;

b) požadovat poskytnutí jiných dokladů nebo údajů, včetně údajů, které mají hospodářské subjekty v držení nebo které na jejich účet uchovávají poskytovatelé služeb;

c) požadovat přístup k elektronickým záznamům dané osoby;

d) kontrolovat zboží;

e) odebírat vzorky za účelem analýzy nebo důkladné kontroly zboží.

2. Komise přijme prováděcí akty stanovující opatření pro ověřování informací podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 65

Kontrola zboží a odběr vzorků

1. Celní orgány mohou kdykoli požadovat, aby bylo zboží vyloženo a vybaleno za účelem jeho kontroly, odběru vzorků nebo kontroly dopravních prostředků, kterými je zboží přepravováno.

2. Přepravu zboží na místa, kde bude kontrolováno a kde budou odebrány vzorky, jakož i veškerou nezbytnou manipulaci, která je s kontrolou zboží či odebráním vzorků spojená, zajišťuje dovozce, vývozce, dopravce nebo držitel režimu tranzitu sám nebo na svou odpovědnost. Vzniklé náklady nese dovozce, vývozce nebo držitel režimu tranzitu.

3. Dovozce, vývozce, dopravce nebo držitel režimu tranzitu má právo být přítomen či zastoupen při kontrole zboží a odebírání vzorků. Mají-li k tomu celní orgány přiměřené důvody, mohou vyžadovat, aby byl dovozce, vývozce, dopravce nebo držitel režimu tranzitu přítomen či zastoupen při kontrole zboží nebo odebírání vzorků nebo aby jim poskytl potřebnou součinnost k usnadnění kontroly zboží nebo odebrání vzorků.

4. Jsou-li vzorky odebrány v souladu s právem Unie či vnitrostátním právem, nevzniká celním orgánům povinnost uhradit za tyto vzorky jakoukoli náhradu, nesou však náklady na jejich analýzu nebo kontrolu.

5. Je-li kontrolována pouze část zboží nebo jsou-li odebrány vzorky, jsou výsledky této částečné kontroly nebo analýzy nebo kontroly vzorků platné pro veškeré stejné zboží v téže zásilce.

Jestliže se však dovozce, vývozce, dopravce nebo držitel režimu tranzitu domnívá, že výsledky částečné kontroly nebo analýzy nebo kontroly odebraných vzorků pro zbývající zboží neplatí, může požadovat provedení další kontroly zboží nebo odběru vzorků ze zboží. Žádosti se vyhoví, pokud zboží ještě nebylo propuštěno, nebo v případě, že již propuštěno bylo, prokáže-li dovozce, vývozce, dopravce nebo držitel režimu tranzitu, že zboží nebylo nijak upraveno.

Bez ohledu na první a druhý pododstavec může dovozce, vývozce, dopravce nebo držitel režimu tranzitu na vlastní náklady požádat o dodatečné přezkoumání nebo odběr vzorků.

6. Komise přijme prováděcí akty stanovující opatření týkající se kontroly zboží a odběru vzorků podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 66

Výsledky ověření

1. Výsledky ověření údajů poskytnutých nebo zpřístupněných dovozcem, vývozcem, dopravcem nebo držitelem režimu tranzitu v souladu s článkem 64 se použijí při uplatňování ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží propuštěno, a dalších povinností stanovených v celních předpisech.

2. Výsledky ověření zjištěné celními orgány mají stejnou dokazovací hodnotu na celém celním území Unie.

3. Pokud údaje poskytnuté nebo zpřístupněné dovozcem, vývozcem, dopravcem nebo držitelem režimu tranzitu nejsou ověřeny, použije se na základě uvedených údajů odstavec 1.

4. Pokud celní orgány zjistí, že určité zboží, které je součástí zásilky, není v souladu s předpisy, posoudí, zda jiné zboží obsažené v jakékoli jiné zásilce představuje podobné riziko v souladu s kritérii, která se stanoví v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 5. V takových případech mohou celní orgány považovat dotčené zboží za nedodržující předpisy a přijmout opatření ke zmírnění rizika, v příslušných případech ve spolupráci s jinými příslušnými orgány, nebo odmítnout propuštění tohoto jiného zboží podle čl. 77 odst. 4.

Tento odstavec se nepoužije, pokud dovozce prokáže, že zboží, které nebylo ověřeno, je v souladu s předpisy.

5. Komise přijme prováděcí akty stanovující:

a) opatření týkající se výsledků ověřování uvedeného v tomto článku; a

b) kritéria, na jejichž základě mohou celní orgány považovat výsledky ověření za důkaz, že jiné zboží představuje podobné riziko nesouladu s předpisy, jak je uvedeno v odstavci 4 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 67

Opatření k identifikaci zboží

1. Je-li k zajištění dodržování ustanovení upravujících příslušný celní režim, do kterého má být zboží propuštěno, nutná identifikace zboží, přijmou celní orgány – či v příslušných případech hospodářské subjekty oprávněné k tomu celními orgány – nezbytná opatření k identifikaci zboží.

Tato opatření k identifikaci zboží mají stejný právní účinek na celém celním území Unie.

2. Prostředky k identifikaci umístěné na zboží, obalu nebo dopravních prostředcích odstraní nebo zničí pouze celní orgány nebo jiné osoby oprávněné k tomu celními orgány, ledaže je v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci odstranění nebo zničení uvedených prostředků k identifikaci nezbytné k zajištění ochrany zboží nebo dopravních prostředků.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující opatření, která představují opatření k identifikaci zboží podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 68

Kontroly po propuštění zboží

1. Pro účely celních kontrol mohou celní orgány po propuštění zboží:

a) ověřovat správnost a úplnost poskytnutých či zpřístupněných údajů a existenci, pravost, správnost a platnost veškerých podkladů;

b) provádět kontrolu účetnictví hospodářského subjektu a jiných záznamů vztahujících se k operacím s daným zbožím a k předešlým nebo následným obchodním operacím s tímto zbožím;

c) kontrolovat toto zboží a případně odebrat z něj vzorky, jsou-li kontrola a odběr ještě možné;

d) mít přístup k systémům hospodářských subjektů za účelem ověření dodržování povinnosti poskytovat nebo zpřístupňovat údaje celnímu datovému centru EU.

2. Kontroly uvedené v odstavci 1 mohou být prováděny v prostorách dovozce, vývozce, držitele zboží, jakékoli jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo obchodně podílí na operacích s daným zbožím, nebo jakékoli jiné osoby, která má v držení doklady a údaje uvedené ve zmíněném odstavci pro obchodní účely.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující opatření, která se vztahují na kontroly uvedené v odstavci 1 tohoto článku, včetně případů, kdy se operace uskutečňují ve více než jednom členském státě, a na uplatňování vhodných metodik v souvislosti s těmito kontrolami. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 69

Audity

1. Pro účely auditů mohou celní orgány:

a) provádět přezkum řízení, organizace, vnitřních postupů nebo vnitřních systémů hospodářského subjektu, jako je účetnictví a logistika, s cílem shromáždit, posoudit a poskytnout důkazy o tom, že hospodářský subjekt dodržuje příslušná pravidla a požadavky uplatňované celními orgány;

b) provádět rozsáhlou analýzu operací, procesů, systémů a vnitřních kontrol hospodářského subjektu.

2. Audity lze provést v prostorách dovozce nebo vývozce či držitele zboží nebo jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo obchodně podílí na uvedených operacích, nebo jiné osoby, která má v držení zmíněné doklady a údaje relevantní pro audit.

Článek 70

Letecká a námořní doprava uvnitř Unie

1. Celní kontroly nebo formality týkající se příručních a zapsaných zavazadel osob, které uskutečňují buď lety, nebo námořní cesty uvnitř Unie, se provádějí pouze v případě, kdy tak stanoví celní předpisy.

2. Odstavec 1 se použije, aniž jsou dotčeny:

a) bezpečnost a zabezpečení;

b) kontroly spojené s jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující přístavy nebo letiště, kde se celní kontroly a formality uplatní na:

a) příruční a zapsaná zavazadla osob:

i) uskutečňujících let letadlem přilétajícím z letiště, jež není letištěm Unie, které po mezipřistání na letišti Unie pokračuje na jiné letiště Unie;

ii) uskutečňujících let letadlem, které po mezipřistání na letišti Unie pokračuje na letiště, jež není letištěm Unie;

iii) vyžívajících námořní dopravu stejným plavidlem, která má na své trase místo odplutí, zastávky nebo cílového určení v přístavu, jenž není přístavem Unie;

iv) na palubě rekreačních plavidel a turistických nebo obchodních letadel;

b) příruční a zapsaná zavazadla:

i) dopravená na letiště Unie na palubě letadla přilétajícího z letiště, jež není letištěm Unie, a překládaná na tomto letišti Unie do jiného letadla pokračujícího v letu v rámci Unie;

ii) naložená na letišti Unie do letadla pokračujícího v letu v rámci Unie a překládaná na jiném letišti Unie do letadla, jehož místem určení je letiště, jež není letištěm Unie.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

HLAVA V

PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ DO CELNÍHO REŽIMU

KAPITOLA 1

Celní status zboží

Článek 71

Předpoklad celního statusu zboží Unie

1. Veškeré zboží na celním území Unie se považuje za zboží, které má celní status zboží Unie, nezjistí-li se, že zboží není zbožím Unie.

2. Předpoklad uvedený v odstavci 1 se nepoužije ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech. V důsledku toho je nezbytné prokázat, že dotčené zboží má celní status zboží Unie.

3. Ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech celní status zboží Unie nemá zboží zcela získané na celním území Unie, které bylo získáno ze zboží v dočasném uskladnění nebo zboží propuštěného do režimu vnějšího tranzitu, v režimu uskladnění, dočasného použití nebo aktivního zušlechťovacího styku.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) zvláštních případů, kdy se neuplatní předpoklad uvedený v odstavci 1 tohoto článku;

b) podmínek pro poskytnutí opatření pro usnadnění dokazování, že zboží má celní status zboží Unie, jak je uvedeno v odstavci 2 tohoto článku;

c) zvláštních případů, kdy zboží uvedené v odstavci 3 tohoto článku nemá celní status zboží Unie.

5. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla týkající se poskytování a ověřování důkazů o celním statusu zboží Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 72

Ztráta celního statusu zboží Unie

Zboží Unie přestává být zbožím Unie v těchto případech:

a) opustí-li celní území Unie, pokud se nepoužijí pravidla týkající se vnitřního tranzitu;

b) bylo-li zboží propuštěno do režimu vnějšího tranzitu, uskladnění nebo aktivního zušlechťovacího styku, pokud to celní předpisy dovolují;

c) bylo-li zboží propuštěno do režimu konečného užití a následně bylo buď přenecháno ve prospěch státu, nebo zničeno, přičemž po něm zůstal odpad;

d) byla-li platnost poskytnutých nebo zpřístupněných informací nebo případně prohlášení o propuštění do volného oběhu zrušena poté, co bylo zboží propuštěno.

Článek 73

Zboží Unie dočasně opouštějící celní území Unie

1. V případech uvedených v čl. 136 odst. 2 písm. b) až e) si zboží zachová celní status zboží Unie pouze tehdy, je-li tento status zjištěn za podmínek a způsobem, které jsou stanoveny celními předpisy.

2. Ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech se může zboží Unie pohybovat mezi dvěma místy na celním území Unie, aniž by podléhalo celnímu režimu, a dočasně též mimo toto území, aniž by došlo ke změně jeho celního statusu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů, kdy se podle odstavce 2 tohoto článku celní status zboží nemění.

KAPITOLA 2

Propuštění zboží do celního režimu a jeho propuštění

Článek 74

Propuštění zboží do celního režimu

1. Dovozci, vývozci a držitelé režimu tranzitu poskytnou nebo zpřístupní v celním datovém centru EU údaje nezbytné pro propuštění zboží do příslušného celního režimu, jakmile jsou tyto údaje k dispozici, a v každém případě před oznámením o dostupnosti zboží.

2. Poskytnutím nebo zpřístupněním oznámení o dostupnosti zboží potvrzují dovozci, vývozci a držitelé režimu tranzitu celním orgánům svůj záměr propustit zboží do příslušného celního režimu.

3. Osoba, která využívá režim IOSS, poskytne nebo zpřístupní údaje o prodeji na dálku v případě zboží, které se má propustit do volného oběhu na celním území Unie, nejpozději v den následující po dni, kdy byla přijata platba za prodej, a v každém případě před oznámením o dostupnosti zboží.

4. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku a aniž je dotčen článek 178, mohou celní orgány v řádně odůvodněných případech souvisejících s podklady nebo určením celní hodnoty zboží povolit vývozci, držiteli tranzitního režimu nebo dovozci jinému než dovozci v rámci prodeje na dálku, aby poskytl nebo zpřístupnil část údajů, jiných než předběžných informací o nákladu, až po propuštění zboží.

Vývozce, držitel režimu tranzitu nebo dovozce jiný než dovozce v rámci prodeje na dálku poskytne nebo zpřístupní vynechané informace ve stanovené lhůtě.

5. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku a aniž je dotčen článek 178, může spolehlivý a prověřený obchodník jiný než dovozce v rámci prodeje na dálku v řádně odůvodněných případech souvisejících s podklady nebo určením celní hodnoty zboží poskytnout nebo zpřístupnit část údajů, jiných než předběžných informací o nákladu, až po propuštění zboží. Spolehlivý a prověřený obchodník poskytne nebo zpřístupní vynechané informace ve stanovené lhůtě.

6. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku může být zboží ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech propuštěno do celního režimu za použití jiných prostředků, než je celní datové centrum EU.

7. Propuštěním se zboží propustí do příslušného celního režimu.

Datum oznámení o dostupnosti zboží je datem, které se použije pro uplatnění ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží propuštěno, a pro veškeré další dovozní nebo vývozní formality.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) údajů podle odstavců 1 a 3 tohoto článku;

b) minimálních požadavků pro použití zjednodušení podle odstavce 4 tohoto článku;

c) konkrétních údajů, které lze poskytnout nebo zpřístupnit po propuštění zboží, a lhůt pro poskytnutí nebo zpřístupnění těchto údajů, pokud se použije odstavec 4 nebo 5 tohoto článku;

d) zvláštních případů uvedených v odstavci 6 tohoto článku a prostředků jiných než je celní datové centrum EU, které lze použít pro propuštění zboží do celního režimu.

Článek 75

Jiné formy oznámení o dostupnosti zboží

Dovozce, vývozce nebo držitel režimu tranzitu může poskytnout nebo zpřístupnit oznámení o dostupnosti zboží prostřednictvím:

a) oznámení o vstupu zboží na celní území Unie, pokud k dočasnému uskladnění nebo propuštění do celního režimu dochází u celního úřadu vstupu; nebo

b) oznámení o vstupu zboží na místo výstupu, pokud k dočasnému uskladnění dochází u celního úřadu výstupu.

Článek 76

Informace a podklady

1. Při poskytování nebo zpřístupňování údajů a informací požadovaných pro konkrétní celní režim, do něhož je nebo má být zboží propuštěno, osoby poskytnou nebo zpřístupní digitální kopie originálů tištěných dokumentů použitých k získání těchto údajů a informací, pokud takové tištěné dokumenty existují.

2. Do 28. února 2034 jsou při podání celního prohlášení podklady nezbytné pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení, v držení deklaranta a jsou celním orgánům k dispozici v okamžiku, kdy je toto celní prohlášení podáno.

3. Má se za to, že podklady v případě příslušných necelních formalit Unie uvedených v příloze nařízení (EU) 2022/2399 byly poskytnuty nebo zpřístupněny nebo jsou v držení deklaranta, pokud celní orgány mohou získat potřebné údaje z příslušných necelních systémů Unie prostřednictvím jednotného celního portálu Evropské unie pro výměnu certifikátů (EU CSW-CERTEX) v souladu s čl. 10 odst. 1 písm. a) a c) uvedeného nařízení.

4. Osoby poskytují nebo zpřístupňují podklady rovněž tehdy, je-li to nezbytné pro řízení rizik v oblasti cel a celní kontroly.

5. Aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, mohou celní orgány povolit hospodářským subjektům vypracování podkladů uvedených v odstavci 3.

6. Není-li pro konkrétní doklady stanoveno jinak, uchovává dotčená osoba tyto doklady a informace pro účely celních kontrol po dobu nejméně tří let ve formě přístupné a přijatelné pro celní orgány. Tato lhůta začíná běžet:

a) v případě zboží propuštěného do volného oběhu bez cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě jeho konečného užití od konce roku, v němž zboží přestává být předmětem celního dohledu;

b) v případě zboží, které bylo propuštěno do jiného celního režimu, nebo zboží v dočasném uskladnění od konce roku, v němž byl příslušný celní režim vyřízen nebo v němž bylo ukončeno dočasné uskladnění;

c) v případech, na které se nevztahují písmena a) a b), od konce roku, v němž bylo zboží propuštěno.

7. Aniž je dotčen čl. 206 odst. 4, zjistí-li se při celní kontrole ve vztahu k celnímu dluhu, že je nutno příslušný zápis v účetních dokladech opravit, a byla-li o tom dotyčná osoba informována, uchovávají se doklady a informace po dobu tří let od uplynutí lhůty uvedené v odstavci 6 tohoto článku.

8. Byl-li podán opravný prostředek nebo zahájeno správní či soudní řízení, uchovávají se doklady a informace po dobu stanovenou v odstavci 6 nebo do ukončení řízení o opravném prostředku nebo správního či soudního řízení, podle toho, co nastane později.

Článek 77

Propuštění zboží

1. Celní orgány příslušné pro propuštění zboží do celního režimu v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. d) a čl. 6 odst. 2 rozhodnou o propuštění zboží s přihlédnutím k výsledkům analýzy rizik na základě údajů uvedených v celním prohlášení nebo údajů poskytnutých nebo zpřístupněných dovozcem, vývozcem nebo držitelem režimu tranzitu, a v příslušných případech k výsledkům případné kontroly nebo opatření ke zmírnění rizika.

2. Propuštění zboží se nepovažuje za prokázání shody.

3. Zboží je propuštěno, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) celní orgány byly informovány o tom, která osoba je dovozcem, vývozcem nebo držitelem režimu tranzitu odpovědným za zboží;

b) byly splněny podmínky pro propuštění zboží do příslušného celního režimu podle článků 74, 109, 114, 140, 142, 145, 153, 156, 158 a 161; a

c) zboží nebylo vybráno ke kontrole nebo bylo ke kontrole vybráno a tato kontrola nevedla k žádným zjištěním, která by odůvodňovala odmítnutí propuštění tohoto zboží.

4. Celní orgány odmítnou zboží propustit v těchto případech:

a) nejsou splněny podmínky pro propuštění zboží do příslušného celního režimu, včetně veškerých necelních formalit Unie ve smyslu čl. 2 bodu 11 nařízení (EU) 2022/2399 týkajících se zboží;

b) mají-li důkazy o tom, že zboží není v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány;

c) pokud mají důkaz, že poskytnuté nebo zpřístupněné údaje nejsou správné.

5. Celní orgány pozastaví propuštění zboží v těchto případech:

a) mají-li důvod se domnívat, že zboží není v souladu s celními předpisy nebo jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány nebo že představuje vážné riziko pro zdraví a život lidí, zvířat nebo rostlin nebo pro životní prostředí nebo jakýkoli jiný veřejný zájem;

b) pokud o to požádaly jiné příslušné orgány podle jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány.

Systematické porušování předpisů zjištěné u hospodářského subjektu v souladu s čl. 276 odst. 5 je důvodem k domněnce podle prvního pododstavce písm. a) tohoto odstavce, ve vztahu k veškerému zboží, které daný hospodářský subjekt oznámil jako dostupné pro propuštění do volného oběhu během nejméně šesti měsíců od zjištění porušení předpisů.

6. Bylo-li propuštění zboží pozastaveno podle odstavce 5, vedou celní orgány konzultace stanovené v příslušných jiných právních předpisech uplatňovaných celními orgány a:

a) pokud o to požádaly jiné příslušné orgány podle příslušných jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, odmítnou zboží propustit;

b) pokud jiné příslušné orgány propuštění schválily, zboží propustí;

c) neodpoví-li jiné příslušné orgány ve lhůtě stanovené příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, nebo není-li tato lhůta stanovena, do pěti dnů zboží propustí; nebo

d) pokud o to jiné příslušné orgány požádaly, protože celním orgánům oznámily, že k posouzení toho, zda je zboží v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, je zapotřebí více času, zachovají pozastavení po dobu nejvýše 90 dnů.

7. Aniž jsou dotčeny příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, má se za to, že celní orgány zboží propustily, pokud je nevybraly ke kontrole v přiměřené lhůtě poté, co:

a) zboží dovozců určené k prodeji na dálku vstoupilo na celní území Unie;

b) zboží dovozců bylo přepraveno do konečného místa určení; nebo

c) vývozce zaslal informace před výstupem zboží.

8. Pokud celní orgány pozastaví propuštění zboží podle odstavce 5 nebo odmítnou zboží propustit podle odstavce 4 nebo odst. 6 písm. a), zaznamenají své rozhodnutí a případně jakékoli další informace vyžadované právními předpisy Unie v celním datovém centru EU. Tyto informace se zpřístupní ostatním celním orgánům.

9. V případě, že celní orgány odmítly propustit zboží podle odstavce 4 nebo odst. 6 písm. a):

a) pokud jiné příslušné orgány nevznesly námitky, může být zboží následně propuštěno do jiného celního režimu, přičemž se uvede, že předtím bylo odmítnuto propuštění tohoto zboží do jiného celního režimu;

b) pokud jiné příslušné orgány vznesly námitky proti propuštění zboží do celního režimu, celní orgány tyto informace zaznamenají v celním datovém centru EU a jednají v souladu hlavou V kapitolou 4.

10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) přiměřených lhůt podle odstavce 7 tohoto článku;

b) přesnějších specifikací zvláštních případů uvedených v odstavci 7 tohoto článku nebo

c) dalších zvláštních případů, kdy se má za to, že celní orgány zboží propustily.

Článek 78

Propuštění zboží spolehlivými a prověřenými obchodníky jménem celních orgánů

1. Odchylně od čl. 77 odst. 1 mohou celní orgány spolehlivým a prověřeným obchodníkům povolit, aby propustili zboží jejich jménem při přijetí tohoto zboží v místě podnikání dovozce, vlastníka nebo příjemce nebo při jeho odeslání z místa podnikání vývozce, vlastníka nebo odesílatele, za předpokladu, že jsou celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny údaje nezbytné pro příslušný režim a informace o vstupu nebo odeslání zboží v reálném čase.

2. Spolehliví a prověření obchodníci, kteří provozují celní sklad pro prodej na dálku v souladu s článkem 145, propustí pouze zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu a je připraveno k prodeji na celním území Unie.

3. Aniž je dotčen článek 63, mohou celní orgány povolit, aby spolehliví a prověření obchodníci prováděli určité kontroly zboží pod celním dohledem. V případě kontrol, které mají být provedeny podle jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, konzultují celní orgány před udělením takového povolení jiné příslušné orgány a mohou se s nimi dohodnout na plánu kontrol.

4. Má-li spolehlivý a prověřený obchodník oprávněný podle odstavce 3 důvod se domnívat, že zboží není v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, neprodleně o tom uvědomí celní orgány. Po obdržení tohoto oznámení celní orgány rozhodnou o propuštění tohoto zboží nebo o jeho kontrole.

5. V případě potřeby mohou celní orgány požadovat, aby spolehlivý a prověřený obchodník předložil zboží ke kontrole na celním úřadě nebo na místě, kde mělo být zboží propuštěno.

6. Pokud celní orgány zjistí nové vážné finanční riziko nebo jinou zvláštní situaci v souvislosti s propuštěním zboží jejich jménem, mohou v souladu s čl. 12 odst. 2 pozastavit povolení udělená podle odstavců 1 a 3 tohoto článku.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) postupu pro propuštění zboží spolehlivými a prověřenými obchodníky jménem celních orgánů;

b) podmínek a specifikací obsahu a stanovením postupu pro kontroly prováděné spolehlivými a prověřenými obchodníky.

Článek 79

Změna informací pro propuštění zboží do celního režimu

1. Dovozce, vývozce nebo držitel režimu tranzitu změní před datem propuštění zboží jeden nebo více údajů poskytnutých nebo zpřístupněných pro propuštění tohoto zboží do celního režimu:

a) pokud se dozví, že se příslušné informace v jejich záznamech změnily nebo že jsou tyto informace nesprávné, nebo

b) pokud o to požádá celní orgán z důvodu nepřesnosti nebo neúplnosti údajů nebo problémů s kvalitou údajů.

2. Dovozce, vývozce nebo držitel režimu tranzitu informace nezmění, pokud:

a) jej celní orgány informovaly o svém záměru provést kontrolu zboží;

b) jej celní orgány informovaly, že zjistily, že poskytnuté nebo zpřístupněné údaje jsou nesprávné, nebo

c) zboží již bylo propuštěno.

3. Do tří let od data propuštění zboží může dovozce, vývozce nebo držitel režimu tranzitu požádat o změnu jednoho nebo více údajů poskytnutých nebo zpřístupněných pro propuštění zboží do celního režimu. Celní orgány rozhodnou, zda změnu přijmou, nebo zamítnou, s přihlédnutím k riziku nesplnění povinností týkajících se propuštění zboží do příslušného celního režimu.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení upřesněním případů, kdy lze změnit údaje po datu propuštění podle odstavce 3 tohoto článku.

5. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro změnu informací uvedených v odstavcích 1 a 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 80

Zrušení platnosti údajů pro propuštění zboží do celního režimu

1. Pokud se dovozce, vývozce nebo držitel režimu tranzitu dozví, že zboží, které má být propuštěno do celního režimu, nevstoupí na celní území Unie nebo je neopustí, zruší co nejdříve platnost údajů pro propuštění tohoto zboží do tohoto celního režimu.

Pokud zboží, které má být propuštěno do celního režimu, nevstoupí na celní území Unie nebo je neopustí do 200 dnů od data, ke kterému byly celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny údaje pro propuštění tohoto zboží do tohoto celního režimu, celní orgány zruší platnost těchto údajů.

2. Celní orgány na žádost dovozce, vývozce nebo držitele režimu tranzitu zruší platnost údajů pro propuštění zboží do celního režimu, pro který bylo poskytnuto nebo zpřístupněno oznámení o dostupnosti zboží, pokud jsou celní orgány přesvědčeny, že:

a) zboží má být okamžitě propuštěno do jiného celního režimu nebo

b) v důsledku zvláštních okolností již není propuštění zboží do primárního celního režimu odůvodněné.

Pokud však celní orgány informovaly dovozce, vývozce nebo držitele režimu tranzitu o svém záměru provést kontrolu zboží, nepřijme se žádost o zrušení platnosti údajů dříve, než je tato kontrola provedena.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 282 za účelem doplnění tohoto nařízení upřesněním případů, v nichž lze po datu propuštění zboží zrušit platnost údajů pro propuštění zboží do celního režimu.

4. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro zrušení platnosti údajů pro propuštění zboží do celního režimu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

KAPITOLA 3

Přechodná ustanovení o celních prohlášeních

Článek 81

Celní prohlášení

1. Celní prohlášení se podávají za použití metod elektronického zpracování dat.

2. Ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech lze podat celní prohlášení jinými způsoby, než jsou metody elektronického zpracování dat.

3. Pokud není v celních předpisech stanoveno jinak, celní prohlášení se v závislosti na okolnostech podává jednomu z těchto subjektů:

a) celnímu úřadu příslušnému pro místo prvního vstupu zboží na celní území Unie nebo

b) celnímu úřadu příslušnému pro místo vykládky zboží dopraveného na celní území Unie námořní nebo vzdušnou cestou;

c) celnímu úřadu určení režimu tranzitu, pokud zboží vstoupilo na celní území Unie v režimu tranzitu;

d) celnímu úřadu příslušnému pro místo, kde se nachází zboží, jež má být propuštěno do režimu tranzitu;

e) celnímu úřadu příslušnému pro místo usazení oprávněného hospodářského subjektu pro celní zjednodušení, který je oprávněn uplatňovat centralizované celní řízení;

f) celnímu úřadu příslušnému pro místo, kde se nachází zboží, jež má opustit celní území Unie.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů, kdy lze podle odstavce 2 tohoto článku podat celní prohlášení jinými způsoby, než jsou metody elektronického zpracování dat.

5. Komise přijme prováděcí akty stanovující:

a) postup pro podání celního prohlášení v případech uvedených v odstavci 2 tohoto článku;

b) pravidla pro určení jiných příslušných celních úřadů, než jsou úřady uvedené v odstavci 3 tohoto článku, včetně celních úřadů vstupu a výstupu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 82

Standardní celní prohlášení

1. Do 28. února 2034 obsahují standardní celní prohlášení všechny údaje nezbytné pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení, a podklady uvedené v článku 76.

2. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro podání standardního celního prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 83

Zjednodušené celní prohlášení

1. Do 28. února 2034 mohou celní orgány osobě povolit propuštění zboží do celního režimu na základě zjednodušeného celního prohlášení, které vynechává některé údaje nebo podklady podle článku 76.

2. Do 28. února 2031 mohou celní orgány povolit pravidelné využívání zjednodušeného celního prohlášení.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělení povolení podle odstavce 2 tohoto článku.

4. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro podání zjednodušeného celního prohlášení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 84

Doplňkové celní prohlášení

1. V případě zjednodušeného celního prohlášení podle článku 83 nebo zápisu do záznamů deklaranta podle článku 92 podá deklarant u příslušného celního úřadu ve stanovené lhůtě doplňkové celní prohlášení obsahující údaje nezbytné pro příslušný celní režim.

V případě zjednodušeného celního prohlášení podle článku 83 jsou ve stanovené lhůtě nezbytné podklady v držení deklaranta a jsou k dispozici celním orgánům.

Doplňkové celní prohlášení může být obecné, pravidelné nebo souhrnné povahy.

2. Povinnost podat doplňkové celní prohlášení neplatí v těchto případech:

a) je-li zboží v režimu uskladnění v celním skladu;

b) v jiných zvláštních případech stanovených v celních předpisech.

3. Celní orgány mohou od požadavku na podání doplňkového celního prohlášení upustit, pokud:

a) se zjednodušené celní prohlášení uvedené v článku 83 týká zboží, jehož hodnota a množství jsou nižší než prahová hodnota uvedená v čl. 194 odst. 8;

b) zjednodušené celní prohlášení uvedené v článku 83 již obsahuje veškeré informace potřebné pro příslušný celní režim; a

c) zjednodušené celní prohlášení uvedené v článku 83 není podáno zápisem do záznamů deklaranta.

4. Zjednodušené celní prohlášení uvedené v článku 83 a doplňkové celní prohlášení se považují za jeden nedělitelný doklad, který nabývá účinku dnem přijetí zjednodušeného celního prohlášení v souladu s článkem 87.

Zápis do záznamů deklaranta uvedený v článku 92 a doplňkové celní prohlášení se považují za jeden nedělitelný doklad, který nabývá účinku dnem zápisu zboží do záznamů deklaranta.

5. Pro účely článku 193 se za místo, kde má být doplňkové celní prohlášení podáno, považuje místo, kde bylo podáno celní prohlášení.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) specifické lhůty podle odst. 1 prvního pododstavce tohoto článku, v níž má být podáno doplňkové celní prohlášení;

b) specifické lhůty podle odst. 1 druhého pododstavce tohoto článku, v níž mají být podklady v držení deklaranta a k dispozici celním orgánům;

c) zvláštních případů, kdy neplatí povinnost podat doplňkové celní prohlášení podle odst. 2 písm. b) tohoto článku.

7. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro podání doplňkového celního prohlášení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 85

Podání celního prohlášení

1. Do 28. února 2034, aniž je dotčen čl. 84 odst. 1, může celní prohlášení podat každá osoba, která je schopna poskytnout veškeré informace, jež jsou požadovány pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení. Tato osoba je rovněž schopna celnímu úřadu předmětné zboží předložit nebo zajistit jeho předložení jinou osobou.

Vyplývají-li však z přijetí celního prohlášení pro určitou osobu zvláštní povinnosti, podá uvedené celní prohlášení tato osoba nebo její zástupce.

2. Do 30. června 2028 podává celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží prodávaného v rámci prodeje na dálku do volného oběhu jedna z těchto osob:

a) osoba, která má povolení využívat režim IOSS, nebo její nepřímý zástupce;

b) osoba, která má povolení využívat zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 7 směrnice 2006/112/ES, nebo její nepřímý zástupce;

c) v jiných případech, než které jsou uvedeny v písmenech a) a b), nepřímý zástupce dovozce;

d) v jiných případech, než které jsou uvedeny v písmenech a), b) a c), jakákoli jiná osoba, která je schopna poskytnout veškeré informace, jež jsou požadovány pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení.

3. Deklarant je usazen na celním území Unie.

4. Odchylně od odstavce 3 nemusí být na celním území Unie usazeni tito deklaranti:

a) osoby podávající celní prohlášení pro režim tranzitu nebo dočasného použití;

b) osoby příležitostně podávající celní prohlášení, a to i pro účely konečného užití nebo aktivního zušlechťovacího styku, pokud to celní orgány považují za odůvodněné;

c) osoby usazené v zemi, jejíž území sousedí s celním územím Unie, které předkládají zboží, na něž se vztahuje celní prohlášení, u hraničního celního úřadu Unie sousedícího s touto zemí, pokud země, v níž jsou tyto osoby usazeny, poskytuje reciproční výhody osobám usazeným na celním území Unie;

d) dovozci v rámci prodeje na dálku zapojení do prodeje na dálku u zboží, které má být dovezeno na celní území Unie v rámci režimu IOSS, za předpokladu, že jmenují nepřímého zástupce.

Článek 86

Podání celního prohlášení před předložením zboží celnímu úřadu

1. Celní prohlášení lze podat před očekávaným předložením příslušného zboží celnímu úřadu. Není-li zboží předloženo do 30 dnů ode dne podání celního prohlášení, má se za to, že celní prohlášení nebylo podáno.

2. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro podání celního prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 87

Přijetí celního prohlášení

1. Celní prohlášení, která jsou v souladu s podmínkami stanovenými v této kapitole a s článkem 76, přijmou celní orgány okamžitě, za předpokladu, že zboží, na něž se vztahují, bylo předloženo celnímu úřadu.

2. Není-li stanoveno jinak, datum přijetí celního prohlášení celními orgány je datem, které se použije pro uplatnění ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení, a pro veškeré další dovozní nebo vývozní formality.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro přijímání celních prohlášení, včetně použití těchto pravidel v případech uvedených v článku 91. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 88

Změna celního prohlášení

1. Deklarantovi se na jeho žádost povolí změna jednoho nebo více údajů uvedených v celním prohlášení již přijatém celními orgány. Změnou však nesmí být rozšířena působnost celního prohlášení na jiné zboží než zboží, na které se původně vztahovalo.

2. Změna celního prohlášení již přijatého celními orgány není povolena, pokud je o ni požádáno:

a) poté, co celní orgány informovaly deklaranta o svém záměru provést kontrolu zboží;

b) poté, co celní orgány zjistily nesprávnost údajů uvedených v celním prohlášení; nebo

c) poté, co celní orgány zboží propustily.

3. Na žádost deklaranta do tří let ode dne přijetí celního prohlášení mohou celní orgány povolit změnu celního prohlášení po propuštění zboží, aby deklarant mohl splnit své povinnosti v souvislosti s propuštěním zboží do příslušného celního režimu.

4. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro změny celního prohlášení po propuštění zboží v souladu s odstavcem 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 89

Zrušení platnosti celního prohlášení

1. Na žádost deklaranta zruší celní orgány platnost již přijatého celního prohlášení, jsou-li přesvědčeny, že:

a) zboží má být okamžitě propuštěno do celního režimu; nebo

b) že v důsledku zvláštních okolností již není propuštění do celního režimu, do kterého bylo zboží navrženo v celním prohlášení, odůvodněné.

Pokud však celní orgány informovaly deklaranta o svém záměru provést kontrolu zboží, nepřijme se žádost o zrušení platnosti celního prohlášení dříve, než je tato kontrola provedena.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou celní orgány ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech zrušit platnost celního prohlášení bez předchozí žádosti deklaranta.

3. Celní orgány zruší platnost celního prohlášení po propuštění zboží pouze ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů, kdy celní orgány mohou zrušit platnost celního prohlášení bez předchozí žádosti deklaranta, jak je uvedeno v odstavci 2 tohoto článku, a po propuštění zboží podle odstavce 3 tohoto článku.

5. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro zrušení platnosti celního prohlášení po propuštění zboží podle odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 90

Zjednodušená metoda vyměřování cla pro zboží různých tarifních podpoložek

1. Tvoří-li zásilku zboží, které patří do různých podpoložek celního sazebníku, a zacházení s jednotlivým zbožím podle příslušných podpoložek celního sazebníku by bylo spojeno s prací a náklady neúměrnými dovoznímu nebo vývoznímu clu, které se na ně vztahuje, mohou celní orgány na žádost deklaranta stanovit zjednodušenou metodu vyměření dovozního nebo vývozního cla, při které bude celá zásilka podléhat dovoznímu nebo vývoznímu clu odpovídajícímu podpoložce zboží s nejvyšší celní sazbou dovozního nebo vývozního cla.

2. Celní orgány odmítnou použití zjednodušené metody vyměřování dovozního nebo vývozního cla uvedené v odstavci 1:

a) pokud se uplatní manipulační poplatek Unie; nebo

b) pokud jde o zboží podléhající jiným právním předpisům uplatňovaným celními orgány, zákazům nebo omezením nebo spotřební dani, je-li pro použití těchto opatření nezbytné správné sazební zařazení.

Článek 91

Centralizované celní řízení

1. Do 28. února 2031 mohou celní orgány na žádost povolit, aby u celního úřadu příslušného pro místo, kde je osoba usazena, tato osoba podala celní prohlášení pro zboží, které je předkládáno celním orgánům na jiném celním úřadě.

Celní orgány mohou od požadavku na povolení podle prvního pododstavce upustit, pokud celní úřad, u kterého je podáno celní prohlášení, a celní úřad, na kterém je zboží předkládáno, jsou podřízeny stejnému celnímu orgánu.

2. O povolení podle odstavce 1 tohoto článku může požádat pouze oprávněný hospodářský subjekt pro celní zjednodušení podle čl. 29 odst. 2 písm. a).

3. Celní úřad, u něhož je celní prohlášení podáno:

a) dohlíží na propuštění zboží do příslušného celního režimu;

b) provádí celní kontroly za účelem ověření celního prohlášení;

c) v odůvodněných případech požádá celní úřad, u něhož je zboží předkládáno, o provedení určitých celních kontrol za účelem ověření celního prohlášení; a

d) provádí celní formality za účelem výběru částky dovozního nebo vývozního cla, jež odpovídá celnímu dluhu.

4. Celní úřad, u něhož je podáno celní prohlášení, a celní úřad, u něhož je předkládáno zboží, si vyměňují informace nezbytné pro ověření celního prohlášení a pro propuštění zboží.

5. Celní úřad, u něhož je zboží předkládáno, provádí, aniž jsou dotčeny jeho vlastní kontroly související se zbožím, jež vstoupilo na celní území Unie nebo je opustilo, celní kontroly uvedené v odst. 3 písm. c) a sděluje výsledky těchto kontrol celnímu úřadu, u něhož bylo podáno celní prohlášení.

6. Celní úřad, u něhož bylo podáno celní prohlášení, zboží propustí, přičemž zohlední výsledky:

a) vlastních kontrol provedených za účelem ověření celního prohlášení;

b) kontrol provedených celním úřadem, u něhož je zboží předkládáno, za účelem ověření celního prohlášení a kontrol souvisejících se zbožím, jež vstoupilo na celní území Unie nebo je opustilo.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělení povolení podle odst. 1 prvního pododstavce tohoto článku.

8. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro centralizované celní řízení včetně příslušných celních formalit a kontrol. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 92

Zápis do záznamů deklaranta

1. Do 28. února 2031 mohou celní orgány osobě na žádost povolit, aby podala celní prohlášení, včetně zjednodušeného celního prohlášení, ve formě zápisu do záznamů deklaranta, za předpokladu, že jsou celním orgánům přístupné v elektronickém systému deklaranta údaje z daného celního prohlášení v okamžiku podání celního prohlášení ve formě zápisu do záznamů deklaranta.

2. Celní prohlášení se považuje za přijaté v okamžiku zápisu zboží do záznamů deklaranta.

3. Celní orgány mohou na žádost upustit od povinnosti předložit zboží. V takovém případě se zboží považuje za propuštěné v okamžiku zápisu do záznamů deklaranta.

Od uvedené povinnosti lze upustit v případech, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) deklarant je oprávněným hospodářským subjektem pro celní zjednodušení podle čl. 29 odst. 2 písm. a);

b) povaha a tok předmětného zboží takové upuštění od povinnosti odůvodňují a jsou celnímu orgánu známy;

c) celní úřad vykonávající dohled má přístup ke všem informacím, jež považuje za nezbytné k tomu, aby v případě potřeby mohl uplatnit své právo provést kontrolu zboží;

d) v okamžiku zápisu do záznamů se na zboží již nevztahují jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, ledaže je v povolení podle odstavce 1 tohoto článku uvedeno něco jiného.

Celní úřad vykonávající dohled však může ve zvláštních situacích požádat o předložení zboží i v případě uvedeného upuštění od povinnosti.

4. V povolení podle odstavce 1 se uvedou podmínky, za nichž je propuštění zboží povoleno.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělení povolení podle odstavce 1 tohoto článku.

6. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro zápis do záznamů deklaranta, včetně příslušných celních formalit a kontrol uvedených v odstavci 1 tohoto článku a upuštění od povinnosti předložit zboží podle odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 93

Zánik platnosti

Platnost povolení pro zjednodušená celní prohlášení, centralizované celní řízení a zápis do záznamů deklaranta podle článků 83, 91 a 92 končí dne 1. března 2034.

KAPITOLA 4

Nakládání se zbožím

Článek 94

Opatření přijímaná celními orgány

1. Aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, přijmou celní orgány veškerá nezbytná opatření pro nakládání se zbožím, včetně jeho propadnutí nebo zabrání ve prospěch státu v souladu s vnitrostátními právními předpisy, prodeje, darování pro humanitární účely nebo zničení, v těchto případech:

a) nebyla-li splněna jedna z povinností stanovených celními předpisy týkající se vstupu zboží, které není zbožím Unie, na celní území Unie nebo bylo-li zboží vyjmuto z celního dohledu;

b) pokud zboží nemůže být propuštěno z některého z těchto důvodů:

i) nebylo možné z důvodů, které lze přičíst dovozci, vývozci, držiteli režimu tranzitu nebo držiteli zboží, provést kontrolu zboží nebo v ní pokračovat ve lhůtě stanovené celními orgány;

ii) doklady nebo informace, které musí být poskytnuty nebo zpřístupněny před umístěním nebo propuštěním zboží do požadovaného celního režimu, nebyly poskytnuty nebo zpřístupněny;

iii) ve stanovené lhůtě nebyly uhrazeny platby nebo nebyla poskytnuta jistota, které měly být uhrazeny nebo poskytnuty v souvislosti s dovozním nebo vývozním clem;

iv) zboží nesplňuje podmínky pro propuštění stanovené v článcích 77 a 78;

c) pokud zboží nebylo v přiměřené lhůtě po propuštění odebráno;

d) pokud se po propuštění zjistí, že zboží nesplňovalo podmínky pro toto propuštění; nebo

e) pokud je zboží přenecháno ve prospěch státu v souladu s článkem 96.

2. Zboží, které není zbožím Unie a které bylo přenecháno ve prospěch státu, nebo zboží, které není zbožím Unie a které bylo zadrženo, propadnuto nebo zabráno ve prospěch státu v souladu s vnitrostátními právními předpisy, se považuje za zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu. Takové zboží se zanese do záznamů provozovatele skladovacích zařízení pro uskladnění v celním skladu, případně do záznamů celních orgánů, pokud mají zboží v držení.

Pokud celní orgány již obdržely údaje nebo celní prohlášení o zboží, které má být zničeno, přenecháno ve prospěch státu, zadrženo, propadnuto nebo zabráno ve prospěch státu v souladu s vnitrostátními právními předpisy, obsahují záznamy odkaz na tyto údaje nebo celní prohlášení. Platnost dotčeného celního prohlášení nebo údajů se zruší.

3. Náklady na opatření uvedená v odstavci 1 nese:

a) v případě uvedeném v odst. 1 písm. a) dopravce, dovozce, držitel režimu tranzitu, držitel zboží nebo osoba, jež celním orgánům neumožnila dohled nad zbožím;

b) v případech uvedených v odst. 1 písm. b), c) a d) dovozce, vývozce, držitel režimu tranzitu nebo držitel zboží;

c) v případě uvedeném v odst. 1 písm. e) osoba, jež zboží přenechá ve prospěch státu.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením případů, kdy může zboží propadnout.

5. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro prodej a darování zboží celními orgány podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 95

Zničení zboží

1. Mají-li k tomu celní orgány oprávněné důvody, mohou požadovat, aby zboží, k němuž bylo poskytnuto či zpřístupněno oznámení o dostupnosti, bylo zničeno, a informují o tom dovozce, vývozce nebo držitele režimu tranzitu a držitele zboží. Náklady na zničení zboží nese dovozce, vývozce, držitel režimu tranzitu nebo držitel zboží.

2. Pokud to celní orgány považují za nezbytné a přiměřené, mohou v souladu s vnitrostátním právem zadržet, zničit nebo jinak učinit nepoužitelným zboží, u něhož nebylo poskytnuto nebo zpřístupněno žádné oznámení o dostupnosti a které představuje riziko pro zdraví a bezpečnost konečných uživatelů. Náklady na takové opatření nese dovozce, vývozce nebo držitel zboží.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro zničení zboží. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 96

Přenechání zboží

1. Dovozce, vývozce, držitel režimu tranzitu nebo držitel zboží může s předchozím souhlasem celních orgánů přenechat ve prospěch státu zboží, které není zbožím Unie, a zboží, které bylo propuštěno do režimu konečného užití.

2. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro přenechání zboží ve prospěch státu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

HLAVA VI

ZBOŽÍ VSTUPUJÍCÍ NA CELNÍ ÚZEMÍ UNIE

KAPITOLA 1

Vstup zboží

Článek 97

Předběžné informace o nákladu

1. Zboží nesmí vstoupit na celní území Unie, pokud dopravci přivážející zboží na celní území Unie ve stanovených lhůtách neposkytnou nebo nezpřístupní předpokládanému celnímu úřadu prvního vstupu předběžné informace o nákladu tohoto zboží.

2. Pokud nebyly poskytnuty nebo zpřístupněny žádné předběžné informace o nákladu podle odstavce 1, předběžné informace o nákladu se poskytnou nebo zpřístupní skutečnému celnímu úřadu prvního vstupu nejpozději po příjezdu dopravního prostředku použitého pro přepravu zboží.

3. Předběžné informace o nákladu zahrnují alespoň totožnost dovozce odpovědného za zboží, jedinečný referenční údaj pro danou zásilku, totožnost odesílatele, totožnost příjemce, popis zboží, sazební zařazení, hodnotu, konečné místo určení zboží, je-li k dispozici, zemi konečného určení zboží, údaje o trase a o druhu a identifikaci dopravního prostředku použitého k přepravě zboží a náklady na dopravu.

4. Dovozce může příslušnému celnímu úřadu poskytnout nebo zpřístupnit část předběžných informací o nákladu požadovaných ve stanovených lhůtách.

5. Pokud dovozce již poskytl nebo zpřístupnil část požadovaných předběžných informací o nákladu, propojí dopravce předběžné informace o nákladu, které poskytuje nebo zpřístupňuje, s informacemi, které již poskytl nebo zpřístupnil dovozce.

6. Pokud dopravce propojuje předběžné informace o nákladu, které poskytl nebo zpřístupnil, s částí předběžných informací o nákladu poskytnutých nebo zpřístupněných dovozcem, dopravce o tom dovozce informuje.

7. Ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech, kdy dopravce nebo dovozce nemá všechny předběžné informace o nákladu podle odstavců 1 a 3, mohou být k poskytnutí nebo zpřístupnění těchto informací vyzvány jiné osoby, které mají tyto informace k dispozici.

8. Předběžné informace o nákladu obsahují údaje nezbytné k tomu, aby celní orgány mohly provést analýzu rizik.

9. Osoba, která poskytuje nebo zpřístupňuje předběžné informace o nákladu, může omezit viditelnost své identifikace a obchodně citlivých údajů na jednu nebo více osob, které rovněž poskytují nebo zpřístupňují údaje, aniž je dotčeno použití všech údajů pro celní dohled.

10. Povinnost poskytnout nebo zpřístupnit předběžné informace o nákladu se nevztahuje na:

a) dopravní prostředky a zboží přepravované dopravními prostředky, které pouze proplouvají teritoriálními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Unie bez zastávky na tomto území;

b) zboží, které není zbožím Unie a vstupuje na celní území Unie poté, co toto území dočasně opustilo námořní nebo vzdušnou cestou a bylo přepraveno po přímé trase bez zastávky mimo celní území Unie;

c) zboží Unie, jehož celní status je třeba prokázat podle čl. 71 odst. 2 a které vstupuje na celní území Unie poté, co toto území dočasně opustilo námořní nebo vzdušnou cestou a bylo přepraveno po přímé trase bez zastávky mimo celní území Unie;

d) zboží Unie, které je přepravováno beze změny celního statusu v souladu s čl. 73 odst. 2 a vstupuje na celní území Unie poté, co toto území dočasně opustilo námořní nebo vzdušnou cestou a bylo přepraveno po přímé trase bez zastávky mimo celní území Unie; a

e) jiné případy, v nichž je takové upuštění od povinnosti řádně odůvodněno druhem zboží nebo dopravy nebo vyžadováno mezinárodními dohodami.

11. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) pravidel pro určení předpokládaného celního úřadu prvního vstupu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku;

b) předběžných informací o nákladu, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, a údajů uvedených v odstavci 8 tohoto článku, které mají zahrnovat specifické informace umožňující celním orgánům provést analýzu rizik, pokud jde o bezpečnost a zabezpečení zboží;

c) specifických lhůt podle odstavců 1 a 4 tohoto článku;

d) zvláštních případů a dalších osob, které mohou být požádány o poskytnutí nebo zpřístupnění předběžných informací o nákladu, jak je uvedeno v odstavci 7 tohoto článku;

e) případů, kdy druh zboží nebo dopravy plně odůvodňuje neuplatnění povinnosti poskytnout nebo zpřístupnit předběžné informace o nákladu, jak je uvedeno v odst. 10 písm. e) tohoto článku;

f) podmínek, za nichž může osoba, která poskytuje nebo zpřístupňuje předběžné informace o nákladu, omezit viditelnost identifikačních údajů nebo obchodně citlivých údajů, jak je uvedeno v odstavci 9 tohoto článku.

12. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro poskytování, zpřístupňování a přijímání předběžných informací o nákladu uvedených v odstavcích 1 až 8 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

13. V souladu s termíny stanovenými v pracovním programu uvedeném v čl. 38 odst. 6 písm. b) a nejpozději do 28. února 2034 mohou být formality uvedené v odstavcích 1 až 12 tohoto článku a v článcích 98 až 103 tohoto nařízení nadále plněny v souladu s pravidly a požadavky na údaje stanovenými v nařízení (EU) č. 952/2013 platnými pro elektronické systémy, které členské státy a Komise vyvinuly podle čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013.

Článek 98

Analýza rizik na základě předběžných informací o nákladu

1. Aniž jsou dotčeny činnosti Celního orgánu EU stanovené v hlavě XII, zajistí provedení analýzy rizik ve stanovených lhůtách celní úřad prvního vstupu. Tato analýza rizik se provádí především pro účely bezpečnosti a zabezpečení a ve vhodných případech ve spolupráci s jinými celními úřady a pokud možno na základě předběžných informací o nákladu a dalších informací poskytnutých nebo zpřístupněných prostřednictvím celního datového centra EU. Celní úřad prvního vstupu přijme na základě výsledků této analýzy rizik nezbytná opatření.

2. Celní úřad prvního vstupu, případně ve spolupráci s celními orgány dalších členských států zapojených do procesu analýzy rizik, může přijmout vhodná zmírňující opatření, mimo jiné:

a) dát pokyn osobě, která poskytla nebo zpřístupnila předběžné informace o nákladu, aby zboží nebylo naloženo ani přepraveno, a pokud je dopravcem jiná osoba než osoba, která předložila údaje, dát podobný pokyn dopravci, aby zboží nebylo naloženo ani přepraveno;

b) vyžádat si doplňující informace nebo opatření;

c) určit situace, kdy by mohlo být vhodné opatření jiného orgánu;

d) doporučit nejvhodnější místo pro provedení celní kontroly a nejvhodnější opatření pro tuto kontrolu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením specifických lhůt, v nichž má být provedena analýza rizik podle odstavce 1 tohoto článku.

4. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla použitelná na zmírňující opatření podle odstavce 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

5. Do 28. února 2034 se analýza rizik podle odstavce 1 provádí na základě vstupního souhrnného prohlášení.

Článek 99

Změna předběžných informací o nákladu

1. Dovozce, dopravce nebo jiné osoby uvedené v článku 97 pozmění jeden nebo více údajů v předběžných informacích o nákladu, pokud:

a) se dovozce, dopravce nebo jiná dotčená osoba dozví, že se příslušné informace v jejich záznamech změnily nebo že informace jsou nesprávné; nebo

b) celní orgán požádá dovozce, dopravce nebo jinou dotčenou osobu, aby tak učinili z důvodu nepřesnosti nebo neúplnosti údajů nebo nesrovnalostí týkajících se kvality údajů, zejména pokud jsou zjištěny na základě provedené analýzy rizik.

2. Dovozce, dopravce nebo jiné osoby uvedené v článku 97 předběžné informace o nákladu nepozmění, pokud:

a) celní orgány daly pokyn osobě, která předběžné informace o nákladu poskytla nebo zpřístupnila, a dopravci, pokud je odlišný od této osoby, aby zboží nebylo naloženo ani přepraveno, jak je uvedeno v čl. 98 odst. 2 písm. a);

b) celní orgány informovaly dopravce nebo jiné osoby o svém záměru provést kontrolu zboží;

c) celní orgány zjistily, že předběžné informace o nákladu jsou nesprávné;

d) údaje v předběžných informacích o nákladu jsou zařazeny na seznamu údajů, které nelze změnit.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením údajů v předběžných informacích o nákladu, které nelze pozměnit, jak je uvedeno v odst. 2 písm. d) tohoto článku.

4. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro změnu předběžných informací o nákladu v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 100

Zrušení platnosti předběžných informací o nákladu

1. Pokud se dopravce nebo jiné osoby poskytující nebo zpřístupňující předběžné informace o nákladu dozví, že zboží, na které se tyto předběžné informace o nákladu vztahují, nevstoupí na celní území Unie, předloží co nejdříve celnímu orgánu žádost o zrušení platnosti předběžných informací o nákladu.

Pokud zboží, na které se vztahují předběžné informace o nákladu, nevstoupí na celní území Unie do 200 dnů ode dne, kdy byly předběžné informace o nákladu poskytnuty nebo zpřístupněny, zruší celní orgány platnost těchto předběžných informací o nákladu.

2. Osoby, které poskytují nebo zpřístupňují předběžné informace o nákladu, a dovozce, který poskytuje nebo zpřístupňuje informace v celním datovém centru EU, se vzájemně informují o zrušení platnosti informací, které poskytly nebo zpřístupnily.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro zrušení platnosti předběžných informací o nákladu v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 101

Oznámení o příjezdu dopravního prostředku a vstupu zboží

1. Dopravce informuje skutečný celní úřad prvního vstupu o příjezdu dopravního prostředku přivážejícího zboží na celní území Unie, a to po jeho příjezdu.

2. Vstup zboží na celní území Unie námořní nebo vzdušnou cestou oznámí dopravce celnímu úřadu odpovědnému za přístav nebo letiště, kde je zboží vykládáno nebo překládáno, jakmile dopravní prostředek, kterým toto zboží vstupuje na celní území Unie, dorazí do daného přístavu nebo na dané letiště.

3. Vstup zboží na celní území Unie po silnici, železnici nebo vnitrozemských vodních cestách oznámí dopravce celnímu úřadu prvního vstupu, jakmile dopravní prostředek, kterým toto zboží vstupuje na celní území Unie, dorazí k tomuto celnímu úřadu.

4. Dopravce propojí oznámení o vstupu zboží s předběžnými informacemi o nákladu, které byly k tomuto zboží poskytnuty nebo zpřístupněny.

5. Bez ohledu na povinnosti dopravce uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 může vstup zboží v okamžiku uvedeném v těchto odstavcích oznámit kterákoli z těchto osob:

a) osoba, jejímž jménem nebo na jejíž účet jedná osoba, která zboží na toto území přepravila;

b) osoba, která převzala odpovědnost za přepravu zboží poté, co zboží vstoupilo na celní území Unie;

c) osoba, která zboží ihned propustí do celního režimu; nebo

d) držitel povolení k provozování dočasného skladu nebo osoba, která vykonává činnost ve svobodném pásmu.

6. Ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech, kdy od dopravce není možné získat ke zboží všechny údaje v předběžných informacích o nákladu podle čl. 97 odst. 8, může být povinnost oznámit vstup zboží skutečnému celnímu úřadu prvního vstupu uložena následnému dopravci nebo jiným osobám, jež mají tyto informace k dispozici a mají odpovídající oprávnění je poskytnout.

7. S výhradou schválení celním orgánem může být oznámení o příjezdu dopravního prostředku a vstupu zboží celním orgánům poskytnuto nebo zpřístupněno jinými prostředky než prostřednictvím celního datového centra EU, jako jsou obchodní, přístavní nebo dopravní informační systémy, pokud tyto systémy obsahují údaje nezbytné pro takové oznámení a tyto údaje jsou k dispozici v okamžiku uvedeném v odstavci 1, 2 nebo 3. V takových případech se údaje poskytnuté nebo zpřístupněné těmito jinými prostředky předají do celního datového centra EU.

8. Odchylně od odstavce 2 se povinnost oznámit vstup zboží neuplatní v těchto případech:

a) zboží je po vstupu na celní území Unie vykládáno a opět nakládáno na stejný dopravní prostředek v rámci své cesty výlučně proto, aby v témže přístavu nebo na témže letišti bylo možno vyložit nebo naložit jiné zboží;

b) zboží Unie, které je přepravováno beze změny celního statusu v souladu s čl. 73 odst. 2, vstupuje na celní území Unie poté, co toto území dočasně opustilo námořní nebo vzdušnou cestou, přičemž bylo přepraveno po přímé trase bez zastávky mimo celní území Unie.

9. Dopravce nevyloží na celním území Unie zboží, pro něž nebyly celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny předběžné informace o nákladu podle čl. 97 odst. 8, pokud celní orgány dopravce nepožádaly o předložení tohoto zboží v souladu s článkem 103.

10. Odchylně od odstavce 9 mohou celní orgány v případě bezprostředně hrozícího nebezpečí, které vyžaduje okamžité vyložení veškerého zboží nebo jeho části, povolit dopravci vyložení zboží.

11. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů uvedených v odstavci 6 tohoto článku a jiných osob podle uvedeného odstavce, kterým může být uložena povinnost oznámit vstup zboží skutečnému celnímu úřadu prvního vstupu.

12. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro oznamování vstupu zboží podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

13. V souladu s termíny stanovenými v pracovním programu uvedeném v čl. 38 odst. 6 písm. b) a nejpozději do 28. února 2034 může být oznámení o vstupu zboží podle tohoto článku nadále podáváno a fyzické předložení zboží celnímu úřadu uvedené v čl. 103 odst. 1 tohoto nařízení může pokračovat v souladu s pravidly a požadavky na údaje stanovenými v nařízení (EU) č. 952/2013 platnými pro elektronické systémy, které členské státy ve spolupráci s Komisí vyvinuly podle čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013.

Článek 102

Doprava na příslušné místo

1. Dopravce, který zboží přepravuje na celní území Unie, je dopraví neprodleně, po trase určené celními orgány a případně v souladu s jejich pokyny k celnímu úřadu určenému celními orgány či na jakékoli jiné místo určené nebo schválené těmito orgány nebo do svobodného pásma.

2. Zboží přepravované do svobodného pásma je do daného svobodného pásma přepraveno přímo, námořní nebo vzdušnou cestou nebo, je-li přepravováno po zemi, aniž by prošlo jinou částí celního území Unie, jestliže je část hranice svobodného pásma totožná s pozemní hranicí mezi členským státem a třetí zemí.

3. Nemůže-li dopravce splnit povinnost uvedenou v odstavci 1 z důvodu nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci, neprodleně informuje celní orgány o této situaci a o přesném místě, kde se zboží nachází.

4. Celní orgány určí opatření, která budou přijata k zajištění celního dohledu nad zbožím uvedeným v odstavci 1 nebo nad lodí či letadlem a veškerým zbožím na palubě této lodě nebo tohoto letadla za okolností stanovených v odstavci 3 a v příslušných případech k zajištění následné dopravy zboží k celnímu úřadu určenému celními orgány nebo na jiné místo určené nebo schválené těmito orgány nebo do svobodného pásma.

5. Celní orgány mohou na základě dohody uzavřené s příslušnou třetí zemí podrobit celním kontrolám zboží, které se dosud nachází mimo celní území Unie. Celní orgány s tímto zbožím zacházejí stejným způsobem, jakým zacházejí se zbožím přepraveným na celní území Unie.

6. Odchylně od odstavců 1 a 3 se mohou zvláštní pravidla vztahovat na zboží přepravované v příhraničních oblastech nebo potrubím a vedením, na přepravu zanedbatelného hospodářského významu nebo na zboží přepravované cestujícími, za předpokladu, že tím ve výsledku není ohrožen celní dohled a možnosti celní kontroly.

7. Odstavec 1 se nevztahuje na dopravní prostředky nebo zboží přepravované dopravními prostředky, které pouze proplouvají teritoriálními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Unie bez zastávky na tomto území.

Článek 103

Fyzické předložení zboží celnímu úřadu

1. Vyžadují-li to celní orgány nebo jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, zboží, které vstoupilo na celní území Unie, předloží dopravce nebo držitel fyzicky celnímu úřadu poté, co dorazilo k celnímu úřadu určenému celními orgány nebo na jiné místo určené nebo schválené těmito orgány nebo do svobodného pásma.

2. Celní orgány oznámí dopravci nebo držiteli zboží povinnost fyzicky předložit toto zboží celnímu úřadu.

3. Zboží fyzicky předložené celnímu úřadu se bez souhlasu celních orgánů nepřemístí z místa, kde bylo celnímu úřadu předloženo.

4. Od povinnosti fyzicky předložit zboží celnímu úřadu se upustí pro zboží Unie, které je přepravováno beze změny celního statusu v souladu s čl. 73 odst. 2 a vstupuje na celní území Unie poté, co toto území dočasně opustilo námořní nebo vzdušnou cestou a bylo přepraveno po přímé trase bez zastávky mimo celní území Unie.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro určení a schválení jiných míst než určeného celního úřadu, jak je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku.

6. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro fyzické předkládání zboží celnímu úřadu v souladu s tímto článkem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 104

Dočasné uskladnění zboží

1. Zboží, které není zbožím Unie, je dočasně uskladněno od okamžiku, kdy osoba uvedená v článku 101 oznámí jeho vstup na celní území Unie v souladu s uvedeným článkem, do okamžiku, kdy je propuštěno do celního režimu nebo kdy opustí celní území Unie, nebo do doby, než celní orgány zjednají nápravu situace zboží v souladu s odstavcem 7 tohoto článku.

2. Zboží, které není zbožím Unie a je přepravováno v tranzitním režimu, je po ukončení tranzitního režimu dočasně uskladněno, dokud není propuštěno do jiného celního režimu nebo neopustí celní území Unie nebo dokud celní orgány nezjednají nápravu situace zboží v souladu s odstavcem 7.

3. Dočasně uskladněné zboží, které není zbožím Unie, se skladuje v dočasných skladech povolených v souladu s článkem 108, popřípadě v odůvodněných případech na jiných místech určených nebo schválených celními orgány, včetně míst uvedených spolehlivými a prověřenými obchodníky.

4. Držitel povolení k provozování dočasného skladu podle článku 108 nebo osoba skladující zboží v případech, kdy je zboží skladováno na jiných místech určených nebo schválených celními orgány, odpovídá za plnění povinností vyplývajících ze skladování dočasně uskladněného zboží, včetně zajištění toho, aby zboží:

a) nebylo vyjmuto z celního dohledu; a

b) bylo vystaveno pouze takovým formám manipulace, které zajistí jeho uchování, aniž by došlo ke změně jeho vzhledu nebo technických vlastností.

5. Nestanoví-li právo Unie nebo vnitrostátní právo jinak, zboží, které není zbožím Unie a je dočasně uskladněno, se propustí do celního režimu nebo opustí celní území Unie do 90 dnů od začátku dočasného uskladnění. V mimořádných případech stanovených v celních předpisech mohou celní orgány tuto lhůtu prodloužit.

6. Zboží, které není zbožím Unie a je dočasně uskladněno na místech určených nebo schválených celními orgány, včetně míst uvedených spolehlivými a prověřenými obchodníky, musí být propuštěno do celního režimu nebo zpětně vyvezeno ve stanovené lhůtě.

7. Pokud zboží nemůže být z řádně doloženého důvodu ponecháno v dočasném uskladnění, přijmou celní orgány neprodleně veškerá nezbytná opatření k nakládání se zbožím v souladu s kapitolou 4 hlavy V.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro určení nebo schválení míst podle odstavce 3 tohoto článku, lhůty uvedené v odstavci 6 tohoto článku a případů, kdy může být lhůta uvedená v odstavci 5 tohoto článku prodloužena.

9. V souladu s termíny stanovenými v pracovním programu uvedeném v čl. 38 odst. 6 písm. b) a nejpozději do 28. února 2034 se předkládá prohlášení o dočasném uskladnění v souladu s pravidly a požadavky na údaje stanovenými v nařízení (EU) č. 952/2013.

Článek 105

Informace o dočasném uskladnění

1. Na zboží, které není zbožím Unie a pro které bylo celnímu orgánu předloženo nebo zpřístupněno oznámení o vstupu zboží, se vztahují informace o dočasném uskladnění obsahující všechny údaje nezbytné pro použití ustanovení upravujících dočasné uskladnění.

2. Osoba uvedená v článku 101, držitel povolení k provozování dočasného skladu nebo jiná osoba, která je držitelem zboží, poskytne nebo zpřístupní informace o dočasném uskladnění nejpozději v okamžiku, kdy je zboží přepraveno do dočasného skladu nebo na jiná místa určená nebo schválená celními orgány.

3. Není-li stanoveno jinak, celní orgány nepožadují poskytnutí nebo zpřístupnění informací o dočasném uskladnění, pokud:

a) nejpozději v okamžiku oznámení o vstupu zboží na celní území Unie se celní status tohoto zboží jako zboží Unie určí v souladu s článkem 71; nebo

b) údaje nezbytné pro celní režim nebo zpětný vývoz již byly celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) další specifikace případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku, kdy celní orgány nemají požadovat poskytnutí nebo zpřístupnění informací o dočasném uskladnění;

b) údajů, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům za účelem uplatňování ustanovení upravujících dočasné uskladnění.

5. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro podání informací o dočasném uskladnění podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 106

Změna informací o dočasném uskladnění

1. Osoby uvedené v čl. 105 odst. 2 změní jeden nebo více údajů v informacích o dočasném uskladnění:

a) pokud se dozví, že se příslušné informace v jejich záznamech změnily; nebo

b) pokud o to požádá celní orgán z důvodu nepřesnosti nebo neúplnosti údajů nebo problémů s kvalitou údajů.

2. Osoby uvedené v čl. 105 odst. 2 nezmění informace o dočasném uskladnění, pokud:

a) celní orgány informovaly tyto osoby o svém záměru provést kontrolu zboží;

b) celní orgány informovaly tyto osoby o tom, že zjistily, že poskytnuté nebo zpřístupněné údaje jsou nesprávné; nebo

c) bylo zboží přepraveno z dočasného skladu, není-li stanoveno jinak.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů pro změnu informací podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

4. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro změnu informací podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 107

Zrušení platnosti informací o dočasném uskladnění

1. Pokud se osoba uvedená v čl. 105 odst. 2 dozví, že zboží nevstoupí na celní území Unie, zruší co nejdříve platnost těchto informací o dočasném uskladnění.

Pokud zboží, o němž byly poskytnuty nebo zpřístupněny informace o dočasném uskladnění, nevstoupí na celní území Unie do 30 dnů od data, kdy byly tyto informace poskytnuty nebo zpřístupněny, celní orgány zruší platnost těchto údajů.

Platnost informací o dočasném uskladnění se rovněž zruší v dalších případech stanovených v celních předpisech.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 282 za účelem doplnění tohoto nařízení dalším stanovením případů podle odst. 1 třetího pododstavce tohoto článku, v nichž má být platnost informací o dočasném uskladnění zrušena.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro zrušení platnosti informací o dočasném uskladnění podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 108

Povolení k provozování dočasného skladu

1. K provozování dočasného skladu se vyžaduje povolení celních orgánů. Toto povolení se nevyžaduje, pokud je dočasný sklad provozován samotným celním orgánem.

V tomto povolení se uvedou podmínky, za nichž je provozování dočasného skladu povoleno.

2. Povolení uvedené v odstavci 1 tohoto článku se udělí pouze osobám, které:

a) jsou usazeny na celním území Unie;

b) poskytují nezbytné záruky řádného průběhu operací; a

c) poskytnou jistotu podle článku 194.

Pokud byla poskytnuta souborná jistota, sleduje se dodržování povinností spojených s touto jistotou prostřednictvím vhodného auditu.

Má se za to, že oprávněný hospodářský subjekt pro celní zjednodušení nebo spolehlivý a prověřený obchodník splňuje podmínku stanovenou v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce, pokud je činnost týkající se provozování dočasného skladu zohledněna v povolení podle článku 30 nebo 31.

3. Povolení uvedené v odstavci 1 se udělí pouze tehdy, pokud jsou celní orgány schopny vykonávat celní dohled, aniž by musely zavést administrativní opatření, která nejsou úměrná dotčeným hospodářským potřebám.

4. Držitel povolení uvedeného v odstavci 1 vede příslušné záznamy ve formě schválené celními orgány a poskytuje nebo zpřístupňuje tyto záznamy prostřednictvím celního datového centra EU.

Záznamy musí obsahovat informace a údaje, které celním orgánům umožní dohled nad provozem dočasného skladu, zejména pokud jde o identifikaci uskladněného zboží, jeho celní status a pohyb.

5. Má se za to, že oprávněný hospodářský subjekt pro celní zjednodušení nebo spolehlivý a prověřený obchodník splnil povinnost stanovenou v odstavci 4, pokud jsou jeho záznamy vhodné pro účely provozování dočasného skladu.

6. Celní orgány mohou držiteli povolení uvedeného v odstavci 1 povolit, aby dočasně uskladněné zboží přemisťoval mezi různými dočasnými sklady, pokud tento pohyb nezvyšuje riziko podvodu, a to pro tyto druhy pohybu:

a) pohyb probíhá v působnosti jednoho celního orgánu;

b) pohyb, na který se vztahuje pouze jedno povolení vydané oprávněnému hospodářskému subjektu pro celní zjednodušení nebo spolehlivému a prověřenému obchodníkovi; nebo

c) jiné zvláštní případy pohybu stanovené v celních předpisech.

7. Je-li to hospodářsky odůvodněné a nebude-li tím nepříznivě dotčen celní dohled, mohou celní orgány povolit uskladnění zboží Unie v dočasném skladu. Takové zboží se nepovažuje za dočasně uskladněné zboží.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) podmínek pro udělování povolení k provozování dočasného skladu;

b) druhu informací a údajů, které mají být obsaženy v záznamech, jež mají být poskytnuty nebo zpřístupněny v celním datovém centru EU, jak je uvedeno v odstavci 4 tohoto článku;

c) dalších případů pohybu dočasně uskladněného zboží podle odst. 6 písm. c) tohoto článku a souvisejících podmínek.

9. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro pohyb zboží mezi dočasnými sklady v souladu s odstavcem 6 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

KAPITOLA 2

Propuštění do volného oběhu

Článek 109

Oblast působnosti a účinek

1. Zboží, které není zbožím Unie a které má být uvedeno na trh Unie nebo je zamýšleno k soukromému použití nebo k osobní spotřebě na celním území Unie, se propustí do volného oběhu.

2. Propuštěním do volného oběhu získává zboží, které není zbožím Unie, celní status zboží Unie.

3. Podmínky propuštění zboží do volného oběhu jsou tyto:

a) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny požadované údaje, které musí zahrnovat alespoň totožnost dovozce odpovědného za zboží, prodejce, kupujícího, výrobce, dodavatele výrobku, pokud se liší od výrobce, a odpovědného hospodářského subjektu v Unii podle článku 4 nařízení (EU) 2019/1020 a článku 16 nařízení (EU) 2023/988, hodnotu, původ, sazební zařazení a popis zboží, jedinečný referenční údaj pro danou zásilku a její umístění a seznam příslušných jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány na toto zboží;

b) v případě zboží dovezeného dovozcem v rámci prodeje na dálku, který se rozhodl používat režim IOSS, zahrnují požadované údaje kromě údajů uvedených v písmenu a) informace uvedené v záznamech o plněních, na něž se vztahuje režim IOSS, vedených osobou povinnou k dani v souladu s čl. 369x odst. 1 směrnice 2006/112/ES;

c) bylo zaplaceno nebo je zajištěno případné splatné dovozní clo nebo jiné poplatky, včetně antidumpingových cel, vyrovnávacích cel nebo ochranných opatření, pokud se na zboží nevztahuje žádost o čerpání celní kvóty;

d) zboží dorazilo na místo propuštění do volného oběhu na celním území Unie; a

e) zboží splňuje příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení dalším stanovením údajů, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům pro propuštění zboží do volného oběhu podle odst. 3 písm. a) tohoto článku nebo stanovením odůvodněných odchylek od uvedeného písmene pro dotčený druh dopravy.

Článek 110

Uplatňování obchodněpolitických opatření na aktivní a pasivní zušlechťovací styk

1. Pokud byly do volného oběhu propuštěny zušlechtěné výrobky získané v rámci aktivního zušlechťovacího styku a výpočet částky dovozního cla se provádí podle čl. 192 odst. 3, použijí se obchodněpolitická opatření týkající se propuštění zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, do volného oběhu.

2. Odstavec 1 se nepoužije na odpad a zbytky.

3. Pokud byly do volného oběhu propuštěny zušlechtěné výrobky získané v rámci aktivního zušlechťovacího styku a výpočet částky dovozního cla se provádí podle čl. 191 odst. 1, použijí se obchodněpolitická opatření týkající se tohoto zboží pouze tehdy, pokud těmto opatřením podléhá zboží propuštěné do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

4. Obchodněpolitická opatření se nepoužijí na zušlechtěné výrobky propuštěné do volného oběhu z režimu pasivního zušlechťovacího styku, pokud:

a) zušlechtěné výrobky si zachovají původ v Unii ve smyslu článku 169;

b) součástí pasivního zušlechťovacího styku je oprava, včetně systému prosté výměny uvedeného v článku 164; nebo

c) režim pasivního zušlechťovacího styku následuje po činnostech dalšího zpracování v souladu s článkem 160.

KAPITOLA 3

Osvobození od dovozního cla

Článek 111

Vrácené zboží

1. Zboží, které není zbožím Unie a původně bylo vyvezeno z celního území Unie jako zboží Unie a které je ve lhůtě tří let vráceno na toto území a propuštěno do volného oběhu, je na žádost dotyčné osoby osvobozeno od dovozního cla.

První pododstavec se použije i v případě, že vrácené zboží představuje pouze část zboží dříve vyvezeného z celního území Unie.

2. Pokud to odůvodňují zvláštní okolnosti, lze tříletou lhůtu uvedenou v odstavci 1 překročit.

3. Bylo-li vrácené zboží před vývozem z celního území Unie propuštěno do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě konkrétního konečného užití, přizná se osvobození od dovozního cla podle odstavce 1 pouze tehdy, má-li toto zboží být propuštěno do volného oběhu k témuž konečnému užití.

Má-li být dotyčné zboží propuštěno do volného oběhu k jinému konečnému užití, sníží se částka dovozního cla o případně vybranou částku cla při prvním propuštění tohoto zboží do volného oběhu. Je-li tato částka vyšší než částka vyměřená při propuštění vráceného zboží do volného oběhu, žádná náhrada se neposkytuje.

4. Ztratí-li zboží Unie svůj celní status podle článku 72 a je-li následně propuštěno do volného oběhu, použijí se odstavce 1, 2 a 3 tohoto článku.

5. Osvobození od dovozního cla podle odstavce 1 se poskytuje pouze tehdy, je-li zboží vráceno ve stavu, v němž bylo vyvezeno.

6. Osvobození od dovozního cla podle odstavce 1 je podloženo informacemi osvědčujícími splnění podmínek pro toto osvobození.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením případů, kdy se zboží považuje za vrácené ve stavu, v němž bylo vyvezeno, podle odstavce 5 tohoto článku.

8. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro poskytnutí informací podle odstavce 6 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 112

Zboží, které bylo předtím propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku

1. Ustanovení čl. 111 odst. 1, 2, 5 a 6 se použijí obdobně na zušlechtěné výrobky, které byly původně zpětně vyvezeny z celního území Unie v návaznosti na režim aktivního zušlechťovacího styku, za předpokladu, že propuštění těchto zušlechtěných výrobků do volného oběhu vede k výběru dovozního cla splatného za zboží, které bylo propuštěno do prvního režimu aktivního zušlechťovacího styku.

2. Pokud jsou zušlechtěné výrobky uvedené v odstavci 1 propuštěny do následného režimu aktivního zušlechťovacího styku a zušlechtěné výrobky jiné než získané v předchozím režimu aktivního zušlechťovacího styku jsou propuštěny do volného oběhu, vybere se za zboží uvedené v odstavci 1 dovozní clo.

3. Výše dovozního cla na zboží uvedené v odstavci 1 tohoto článku se stanoví v souladu s čl. 192 odst. 3.

4. Osvobození od dovozního cla podle článku 111 se přizná v případě zušlechtěných výrobků, které byly vyvezeny v souladu s čl. 133 odst. 2 písm. c), pouze v případech, v nichž je zajištěno, že žádné zboží, které bylo nahrazeno rovnocenným zbožím, nebude propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

Článek 113

Produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z moře

1. Aniž je dotčen čl. 169 odst. 1, jsou od dovozního cla při svém propuštění do volného oběhu osvobozeny tyto produkty:

a) produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z teritoriálních vod třetí země loděmi registrovanými nebo přihlášenými výlučně v některém členském státě a plujícími pod vlajkou tohoto státu;

b) produkty, které byly získány z produktů uvedených v písmenu a) tohoto odstavce na palubě plavidel, která je zpracovávají, splňujících podmínky stanovené v uvedeném písmenu.

2. Osvobození od dovozního cla podle odstavce 1 je podloženo doklady o splnění podmínek stanovených v uvedeném odstavci.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro poskytnutí dokladů podle odstavce 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

HLAVA VII

ZBOŽÍ, JEŽ OPUSTILO CELNÍ ÚZEMÍ UNIE

KAPITOLA 1

Vývoz a zpětný vývoz

Článek 114

Vývoz

1. Zboží Unie, které má opustit celní území Unie, se propustí do režimu vývozu.

2. Podmínky pro propuštění zboží do režimu vývozu jsou tyto:

a) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny požadované údaje;

b) byly zaplaceny nebo jsou zajištěny veškeré splatné vývozní clo nebo jiné poplatky a

c) zboží splňuje příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.

3. Zboží, které má opustit celní území Unie, podléhá podle okolností:

a) vrácení nebo prominutí dovozního cla;

b) formalitám vyžadovaným podle ustanovení použitelných na jiné poplatky;

c) procesním pravidlům pro vývoz a výstup.

4. Odstavec 1 se nevztahuje na zboží Unie:

a) propuštěné do režimu pasivního zušlechťovacího styku;

b) opustivší celní území Unie poté, co bylo propuštěno do režimu konečného užití;

c) dodané v režimu dodávek v letadle nebo na lodi osvobozených od DPH nebo spotřební daně a podléhající nulové DPH nebo nulové spotřební dani, bez ohledu na místo určení daného letadla či lodi, pro něž se vyžaduje doklad o dodání;

d) propuštěné do režimu vnitřního tranzitu;

e) dočasně vyvezené z celního území Unie podle článku 73.

5. Celní formality vztahující se na režim vývozu se použijí v případech uvedených v odst. 4 písm. a) a b), jakož i v odst. 4 písm. c) bez ohledu na místo určení letadla nebo lodi.

6. Zboží odesílané na ostrov Helgoland se nepovažuje za vyvážené z celního území Unie.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením údajů, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům pro propuštění zboží do režimu vývozu podle odst. 2 písm. a) tohoto článku.

8. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro vývoz a výstup podle odst. 3 písm. c) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 115

Osvobození od vývozního cla pro dočasně vyvezené zboží Unie

Aniž je dotčen článek 161, je zboží Unie, které je dočasně vyvezeno z celního území Unie, osvobozeno od vývozního cla, pokud je zpětně dovezeno.

Článek 116

Zpětný vývoz

1. Zboží, které není zbožím Unie a má opustit celní území Unie, se zpětně vyveze za předpokladu, že byly poskytnuty nebo zpřístupněny příslušné údaje o zpětném vývozu a že zboží, které má být zpětně vyvezeno, splňuje jiné právní předpisy uplatňované celními orgány na zboží, které není zbožím Unie.

2. Údaje o zpětném vývozu v příslušných případech zahrnují údaje nezbytné k vyřízení předchozího celního režimu nebo k ukončení dočasného uskladnění.

3. Na zpětný vývoz se vztahují články 74 až 80 a článek 123.

4. Odstavec 1 se nepoužije:

a) na zboží, které není zbožím Unie a bylo propuštěno do režimu vnějšího tranzitu a které se přes celní území Unie pouze přepravuje;

b) pokud zboží, které není zbožím Unie a má opustit celní území Unie, je vykládáno a opět nakládáno na stejný dopravní prostředek v rámci své cesty proto, aby v témže přístavu nebo na témže letišti bylo možno vyložit nebo naložit jiné zboží.

5. Do 28. února 2034 mohou být údaje o zpětném vývozu poskytnuty prostřednictvím:

a) prohlášení o zpětném vývozu; nebo

b) oznámení o zpětném vývozu, pokud je zboží překládáno ve svobodném pásmu či dočasném skladu nebo je z něj přímo zpětně vyvezeno.

6. Do 28. února 2034 se na prohlášení o zpětném vývozu a oznámení o zpětném vývozu použijí články 81 až 93.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením případů, v nichž má být podáno oznámení o zpětném vývozu, a případů, kdy může být pozměněno nebo zrušena jeho platnost.

8. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro podání oznámení o zpětném vývozu, jeho pozměnění nebo zrušení jeho platnosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

KAPITOLA 2

Výstup zboží

Článek 117

Informace před výstupem

1. Dopravci, kteří přepravují zboží mimo celní území Unie, poskytnou nebo zpřístupní příslušnému celnímu orgánu minimální informace před výstupem tohoto zboží, a to ve stanovených lhůtách a nejpozději po oznámení o příchodu zboží na místo výstupu.

2. Informace před výstupem obsahují údaje nezbytné k tomu, aby celní orgány mohly provádět analýzu rizik především pro účely bezpečnosti a zabezpečení.

3. Vývozce může příslušnému celnímu orgánu poskytnout nebo zpřístupnit část informací nebo všechny informace před výstupem.

4. Pokud vývozce již poskytl nebo zpřístupnil část požadovaných informací před výstupem, propojí dopravce informace před výstupem, které poskytuje nebo zpřístupňuje, s informacemi, které již poskytl nebo zpřístupnil vývozce.

5. Pokud vývozce již poskytl nebo zpřístupnil všechny požadované informace před výstupem, dopravce poskytne nebo zpřístupní dodatečné informace před výstupem pouze v případě, že si je vědom toho, že informace, které byly poskytnuty nebo zpřístupněny dříve, jsou nesprávné.

6. Pokud dopravce propojuje informace před výstupem, které poskytl nebo zpřístupnil, s částí informací před výstupem poskytnutých nebo zpřístupněných vývozcem, dopravce o tom vývozce informuje.

7. Ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech, kdy vývozce neposkytl nebo nezpřístupnil všechny informace před výstupem podle odstavců 3 a 5, mohou být k poskytnutí nebo zpřístupnění těchto informací vyzvány jiné osoby, které mají tyto informace k dispozici.

8. Osoba, která poskytuje nebo zpřístupňuje informace před výstupem, může omezit viditelnost své identifikace a obchodně citlivých údajů na jednu nebo více osob, které rovněž poskytují nebo zpřístupňují údaje, aniž je dotčeno použití všech údajů pro celní dohled.

9. Povinnost poskytnout nebo zpřístupnit informace před výstupem se neuplatní:

a) na dopravní prostředky a zboží přepravované dopravními prostředky, které pouze proplouvají teritoriálními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Unie bez zastávky na tomto území;

b) v jiných zvláštních případech, které jsou řádně odůvodněny druhem zboží nebo dopravy nebo vyžadovány mezinárodními dohodami;

c) na zboží, které bylo dočasně vyvezeno z celního území Unie podle článku 73;

d) na zboží, které se dodává v podobě dílů nebo příslušenství určeného pro použití v plavidlech a letadlech a pro provoz motorů, strojů a jiného vybavení plavidel nebo letadel, jakož i potraviny a další položky určené ke spotřebě nebo prodeji na palubě plavidel a letadel.

10. V případech uvedených v odstavci 9 tohoto článku se údaje o zpětném vývozu poskytují nebo zpřístupňují v souladu s článkem 116.

11. Dopravce vyveze zboží z celního území Unie ve stejném stavu, v jakém se nacházelo v okamžiku poskytnutí nebo zpřístupnění informací před výstupem.

12. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) specifikací údajů z informací před výstupem, které mají být celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny, jak je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku;

b) specifických lhůt uvedených v odstavci 1 tohoto článku s ohledem na druh dopravy a dopravní prostředky;

c) zvláštních případů, v nichž se neuplatní povinnost poskytnout nebo zpřístupnit informace před výstupem podle odst. 9 písm. b) tohoto článku;

d) podmínek, za nichž může osoba, která poskytuje nebo zpřístupňuje informace před výstupem, omezit viditelnost identifikačních údajů a obchodně citlivých údajů, jak je uvedeno v odstavci 8 tohoto článku.

13. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro poskytování, zpřístupňování a přijímání informací před výstupem podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

14. V souladu s termíny stanovenými v pracovním programu uvedeném v čl. 38 odst. 6 písm. b), a nejpozději do 28. února 2034 mohou být formální náležitosti výstupu zboží nadále prováděny v souladu s pravidly a požadavky na údaje stanovenými v nařízení (EU) č. 952/2013 platnými pro elektronické systémy, které členské státy a Komise vyvinuly podle čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013.

Článek 118

Analýza rizik na základě informací před výstupem

1. Aniž jsou dotčeny činnosti Celního orgánu EU stanovené v hlavě IV, zajistí provedení analýzy rizik ve stanovených lhůtách příslušný celní orgán. Tato analýza rizik se provádí především pro účely bezpečnosti a zabezpečení a ve vhodných případech ve spolupráci s jinými celními úřady a pokud možno na základě informací před výstupem a dalších údajů poskytnutých nebo zpřístupněných prostřednictvím celního datového centra EU. Příslušný celní orgán přijme na základě výsledků této analýzy rizik nezbytná opatření.

2. Celní úřad výstupu může přijmout vhodná zmírňující opatření, včetně těchto:

a) dát pokyn osobě, která poskytla nebo zpřístupnila informace před výstupem, aby zboží nebylo naloženo ani přepraveno, a pokud je dopravcem jiná osoba než osoba, která předložila informace před výstupem, dát podobný pokyn dopravci, aby zboží nebylo naloženo ani přepraveno;

b) vyžádat si doplňující informace nebo opatření;

c) určit situace, kdy by mohlo být vhodné opatření jiného orgánu;

d) doporučit nejvhodnější místo pro provedení celní kontroly a nejvhodnější opatření pro tuto kontrolu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením specifických lhůt, v nichž má být provedena analýza rizik podle odstavce 1 tohoto článku.

4. Komise může přijmout prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro vydávání pokynů osobám podle odst. 2 písm. a) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

5. V souladu s termíny stanovenými v pracovním programu uvedeném v čl. 38 odst. 6 písm. b), a nejpozději do 28. února 2034 se analýza rizik provádí na základě údajů předložených podle čl. 117 odst. 14. Po tomto datu se analýza rizik provede na základě údajů dostupných v celním datovém centru EU.

Článek 119

Změna informací před výstupem

1. Vývozce nebo osoby uvedené v článku 117 pozmění jeden nebo více údajů v informacích před výstupem, pokud:

a) se vývozce nebo osoby uvedené v článku 117 dozví, že se relevantní informace v jejich záznamech změnily nebo že informace jsou nesprávné; nebo

b) celní orgán požádá vývozce nebo osoby uvedené v článku 117, aby tak učinili z důvodu nepřesnosti nebo neúplnosti údajů nebo problémů s kvalitou údajů, zejména pokud jsou zjištěny na základě provedené analýzy rizik.

2. Vývozce nebo jiné osoby uvedené v článku 117 informace před výstupem nepozmění, pokud:

a) celní orgány daly pokyn osobě, která informace před výstupem poskytla nebo zpřístupnila, a dopravci, pokud je odlišný od této osoby, aby zboží nebylo naloženo ani přepraveno, jak je uvedeno v čl. 118 odst. 2 písm. a);

b) celní orgány informovaly dopravce nebo osobu, která informace před výstupem poskytla nebo zpřístupnila, o svém záměru provést kontrolu zboží;

c) celní orgány zjistily, že informace před výstupem jsou nesprávné;

d) údaje v informacích před výstupem jsou zařazeny na seznamu údajů, které nelze pozměnit;

e) celní orgány již povolily výstup zboží.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením údajů v informacích před výstupem, které nelze pozměnit, jak je uvedeno v odst. 2 písm. d) tohoto článku.

4. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro změnu informací před výstupem podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 120

Zrušení platnosti informací před výstupem

1. Pokud se dopravce nebo jiné osoby poskytující nebo zpřístupňující informace před výstupem dozví, že zboží, na které se tyto informace před výstupem vztahují, neopustí celní území Unie, požádají co nejdříve celní orgán o bezodkladné zrušení platnosti informací před výstupem.

Pokud zboží, na které se vztahují informace před výstupem, neopustí celní území Unie do 200 dnů od data, kdy byly informace před výstupem celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny, zruší celní orgány platnost těchto informací před výstupem.

2. Osoby, které poskytují nebo zpřístupňují informace před výstupem, včetně vývozce, se vzájemně informují o tom, že byla zrušena platnost informací před výstupem, které poskytly nebo zpřístupnily.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro zrušení platnosti informací před výstupem v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 121

Oznámení o příchodu zboží na místo výstupu

1. Dopravce oznámí ve stanovených lhůtách celnímu úřadu odpovědnému za místo, na kterém má zboží opustit celní území Unie, příchod tohoto zboží na místo výstupu.

2. Bez ohledu na povinnosti dopravce podle odstavce 1 může příchod zboží oznámit kterákoli z těchto osob:

a) vývozce; nebo

b) osoba, která nese odpovědnost za přepravu zboží před jeho výstupem z celního území Unie.

3. S výhradou schválení celním orgánem může být oznámení o příchodu zboží celním orgánům poskytnuto nebo zpřístupněno jinými prostředky než prostřednictvím celního datového centra EU, jako jsou obchodní, přístavní nebo dopravní informační systémy, pokud tyto systémy obsahují údaje nezbytné pro takové oznámení a tyto údaje jsou k dispozici ve stanovených lhůtách podle odstavce 1. V takových případech se údaje poskytnuté nebo zpřístupněné prostřednictvím těchto jiných prostředků předají do celního datového centra EU.

4. Povinnost uvedená v odstavci 1 se nevztahuje na zboží, které má opustit celní území Unie a je vykládáno a opět nakládáno na stejný dopravní prostředek v rámci své cesty výlučně proto, aby v témže přístavu nebo na témže letišti Unie bylo možno vyložit nebo naložit jiné zboží.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 282 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením údajů, které se oznamují celnímu úřadu odpovědnému za místo, v němž zboží opouští celní území Unie.

Článek 122

Fyzické předložení zboží celnímu úřadu

1. Pokud to celní orgány nebo jiné právní předpisy uplatňované celními orgány vyžadují, dopravce nebo držitel zboží fyzicky předloží zboží, které má opustit celní území Unie, celnímu úřadu před výstupem tohoto zboží.

2. Celní orgány oznámí dopravci nebo držiteli zboží požadavek na fyzické předložení tohoto zboží celnímu úřadu.

3. Zboží fyzicky předložené celnímu úřadu se bez souhlasu celních orgánů nepřemístí z místa, kde bylo celnímu úřadu předloženo.

Článek 123

Potvrzení o výstupu

Dopravce, který zboží přepravuje mimo celní území Unie, nebo osoba, která nese odpovědnost za přepravu zboží před jeho výstupem z celního území Unie, potvrdí celním orgánům výstup zboží z celního území Unie.

HLAVA VIII

ZVLÁŠTNÍ REŽIMY

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 124

Oblast působnosti

Zboží může být propuštěno do některé z těchto kategorií zvláštních režimů:

a) tranzit, což zahrnuje vnější a vnitřní tranzit;

b) uskladnění, což zahrnuje uskladnění v celním skladu a svobodná pásma;

c) zvláštní účel, což zahrnuje dočasné použití a konečné užití;

d) zušlechtění, což zahrnuje aktivní a pasivní zušlechťovací styk.

Článek 125

Povolení

1. Dovozci, vývozci nebo jejich nepřímí zástupci, kteří mají v úmyslu propustit zboží do zvláštního režimu, potřebují povolení vydané celními orgány pro:

a) použití režimu aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku, režimu dočasného použití nebo režimu konečného užití;

b) provozování skladovacích zařízení pro uskladnění zboží v celním skladu, s výjimkou případů, kdy je dotčený celní orgán provozovatelem skladovacího zařízení.

2. Provozovat skladovací zařízení pro uskladnění zboží jakéhokoli dovozce v celním skladu mohou tyto osoby a orgány:

a) osoby, které mají příslušné povolení vydané celními orgány; a

b) dotčený celní orgán, pokud je provozovatelem skladovacího zařízení.

3. Povolení uvedená v odstavcích 1 a 2 stanoví podmínky pro použití dotčených zvláštních režimů nebo pro provoz dotčených skladovacích zařízení.

4. S výjimkou zvláštních případů stanovených v právu Unie udělí celní orgány povolení uvedená v odstavcích 1 a 2 pouze tehdy, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) žadatel je usazen na celním území Unie;

b) žadatel poskytuje nezbytné záruky pro řádný průběh operací;

c) je poskytnuta jistota za případný celní dluh nebo jiné poplatky související se zbožím propuštěným do zvláštního režimu v souladu s článkem 194;

d) celní orgány mohou vykonávat celní dohled, aniž by musely zavést administrativní opatření, která jsou neúměrná daným hospodářským potřebám;

e) v případě režimu dočasného použití žadatel zboží použije nebo zajistí jeho použití;

f) v případě režimu aktivního zušlechťovacího styku provádí žadatel u zboží zušlechťovací operace nebo zajišťuje jejich provádění;

g) v případě režimu zušlechťovacího styku nejsou povolením nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii („hospodářské podmínky“).

Má se za to, že oprávněný hospodářský subjekt pro celní zjednodušení nebo spolehlivý a prověřený obchodník splňuje podmínku stanovenou v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce, pokud je činnost týkající se příslušného zvláštního režimu zohledněna v povolení podle článku 30 nebo 31.

5. Pokud existuje důkaz, že by udělením povolení pro režim aktivního zušlechťovacího styku mohly být nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii, vyžádají si příslušné celní orgány před přijetím rozhodnutí o dotčeném povolení odůvodněné stanovisko Celního orgánu EU, ledaže by udělení povolení bylo jinak odůvodněno hospodářskou povahou zušlechtění.

6. Pokud existuje důkaz, že by udělením povolení pro režim pasivního zušlechťovacího styku mohly být nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii vyrábějících zboží, které je považováno za citlivé, a dané zboží není určeno k opravě, vyžádají si příslušné celní orgány před přijetím rozhodnutí o dotčeném povolení odůvodněné stanovisko Celního orgánu EU.

7. Na žádost podle odstavců 5 a 6 může Celní orgán EU vydat jedno z těchto stanovisek:

a) udělením povolení nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii;

b) udělením povolení jsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii;

c) udělením povolení pro řádně odůvodněné a sledované množství zboží, které je určeno ve stanovisku, nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii.

Celní orgány vydávající povolení, jakož i jakékoli jiné celní orgány rozhodující o podobných povoleních dané stanovisko Celního orgánu EU zohlední.

Za účelem poskytnutí uvedeného stanoviska může Celní orgán EU zohlednit názory a informace obdržené od zúčastněných stran, pokud tyto zúčastněné strany poskytnou dotčené informace Celnímu orgánu EU ve lhůtách stanovených v procesních pravidlech uvedených v odst. 11 písm. b).

8. Celní orgány, které udělují povolení, poskytnou nebo zpřístupní žádosti o povolení i povolení v celním datovém centru EU. Pokud povolení pro zvláštní režimy obsahují obchodně citlivé informace, je přístup k těmto citlivým informacím omezen.

9. Pokud existuje důkaz, že by použitím již uděleného povolení mohly být nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii, může Komise nebo členské státy požádat Celní orgán EU, aby vydal odůvodněné stanovisko postupem stanoveným v odstavcích 5 a 6.

10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) podmínek uvedených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku pro udělení povolení pro použití zvláštních režimů uvedených v odst. 1 písm. a) tohoto článku nebo pro provozování skladovacích zařízení uvedených v odst. 1 písm. b) a v odstavci 2 tohoto článku;

b) zvláštních případů podle odstavce 4 tohoto článku;

c) případů podle odstavce 5 tohoto článku, kdy hospodářská povaha zušlechtění odůvodňuje, aby celní orgány posoudily bez stanoviska Celního orgánu EU, zda udělením povolení pro režim aktivního zušlechťovacího styku nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii;

d) případů podle odstavce 5 tohoto článku, u nichž se má za to, že existuje důkaz, že by mohly být nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii, a případů podle odstavců 5 a 6 tohoto článku, u nichž se hospodářské podmínky považují za splněné;

e) seznamu zboží považovaného za citlivé podle odstavce 6 tohoto článku.

11. Komise přijme prováděcí akty stanovující:

a) procesní pravidla pro udělování povolení pro zvláštní režimy nebo provozování skladovacích zařízení uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku;

b) procesní pravidla pro přezkoumání hospodářských podmínek, mimo jiné pro vydávání odůvodněného stanoviska Celního orgánu EU, a

c) pravidla pro určení a sledování množství podle odstavce 7 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

12. Do 21. září 2027:

a) se přezkoumání hospodářských podmínek podle odst. 4 písm. g) tohoto článku uskutečňuje na úrovni Unie v souladu s procesními pravidly uvedenými v odst. 11 písm. b) tohoto článku;

b) odkazuje-li se na stanovisko Celního orgánu EU podle této kapitoly, odkazuje se na přezkoumání hospodářských podmínek na úrovni Unie ze strany Komise podle odstavců 5, 6 a 7 tohoto článku.

Článek 126

Povolení se zpětným účinkem

1. Celní orgány udělí na žádost povolení se zpětným účinkem, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) jsou prokázány hospodářské důvody;

b) žádost nesouvisí s pokusem o klamavé jednání;

c) žadatel na základě účtů nebo záznamů prokázal, že:

i) jsou splněny veškeré požadavky daného režimu;

ii) zboží může být v náležitých případech pro rozhodné období identifikováno;

iii) uvedené účty nebo záznamy umožňují kontrolu daného režimu;

d) je možné splnit všechny formality nezbytné pro nápravu situace u zboží, včetně případného zrušení platnosti příslušného celního prohlášení, nebo údajů poskytnutých nebo zpřístupněných pro propuštění zboží do jednoho z celních režimů;

e) žadateli nebylo uděleno povolení se zpětným účinkem pro stejný zvláštní režim v průběhu tří let ode dne přijetí žádosti;

f) pokud se žádost netýká obnovení povolení pro stejný druh operace a zboží, nevyžaduje se stanovisko Celního orgánu EU za účelem posouzení, zda udělením povolení nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii;

g) žádost se netýká provozování skladovacích zařízení pro uskladnění zboží v celním skladu, a

h) pokud se žádost týká obnovení povolení pro stejný druh operace a zboží, musí být podána do tří let od pozbytí platnosti původního povolení.

2. Celní orgány mohou povolení se zpětným účinkem udělit tehdy, pokud zboží propuštěné do celního režimu již není dostupné v okamžiku, kdy byla žádost o toto povolení přijata.

Článek 127

Zpětná změna povolení

1. Na odůvodněnou žádost držitele povolení předloženou v době platnosti povolení podle čl. 125 odst. 1 a 2 mohou celní orgány zpětně změnit udělené povolení.

Držitel povolení však může podat žádost o změnu povolení po uplynutí doby platnosti povolení, pokud u propuštění některého ze zboží nebyl příslušný celní režim vyřízen.

2. V rozhodnutí o zpětné změně povolení určí celní orgány datum, od něhož tato změna nabývá účinku.

3. Zpětná změna nenabude účinku přede dnem nabytí účinku povolení.

4. Zpětná změna se však nepovolí, jestliže platí kterákoli z těchto skutečností:

a) žádost je podána poté, co celní orgány informovaly držitele povolení, že mají v úmyslu provést kontrolu zboží nebo kontrolu;

b) žádost je podána poté, co celní orgány informovaly držitele povolení o tom, že zjistily, že údaje uvedené v povolení nejsou správné;

c) žádost souvisí s pokusem o klamavé jednání nebo zneužití ze strany držitele povolení.

5. Žádost o zpětnou změnu se netýká doby platnosti uděleného povolení.

6. Zpětná změna povolení nevyžaduje stanovisko Celního orgánu EU, jak je uvedeno v čl. 125 odst. 5 a 6.

Článek 128

Záznamy

1. Držitel povolení uvedeného v čl. 125 odst. 1 a 2, dovozce nebo vývozce a jakákoli osoba, která provádí činnost zahrnující uskladnění, opracování nebo zpracování zboží nebo prodej či nákup zboží ve svobodných pásmech, vedou příslušné záznamy v podobě schválené celními orgány a kromě výjimek stanovených v celních předpisech poskytují tyto záznamy nebo je zpřístupňují v celním datovém centru EU.

Uvedené záznamy obsahují informace a údaje, které celním orgánům umožní dohled nad dotyčným režimem, zejména pokud jde o identifikaci zboží, které bylo do tohoto režimu propuštěno, jeho celní status a pohyb.

2. Má se za to, že oprávněný hospodářský subjekt pro celní zjednodušení nebo spolehlivý a prověřený obchodník splnil povinnost stanovenou v odstavci 1, pokud jsou jeho záznamy vhodné pro účely příslušného zvláštního režimu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 282 za účelem doplnění tohoto nařízení upřesněním druhů informací a údajů, které mají být uvedeny v záznamech, a výjimek z povinnosti poskytnout je nebo zpřístupnit v celním datovém centru EU stanovených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 129

Vyřízení zvláštního režimu

1. V případech jiných než režim tranzitu, a aniž je dotčen článek 156, je zvláštní režim vyřízen v okamžiku, kdy se zboží propuštěné do daného režimu či zušlechtěné výrobky propustí do následného celního režimu, opustí celní území Unie, jsou zničeny a nezůstane po nich žádný odpad nebo jsou přenechány ve prospěch státu podle článku 96.

2. Celní orgány režim tranzitu vyřídí, pokud je na základě porovnání údajů, které byly poskytnuty nebo zpřístupněny celnímu úřadu odeslání, s údaji poskytnutými nebo zpřístupněnými celnímu úřadu určení, patrné, že tento režim byl řádně ukončen.

3. Celní orgány přijmou veškerá opatření potřebná k tomu, aby napravily situaci u zboží, u něhož nebyl zvláštní režim vyřízen v souladu se stanovenými podmínkami.

4. Není-li v celních předpisech stanoveno jinak, proběhne vyřízení zvláštního režimu ve stanovených lhůtách.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení upřesněním délky lhůt uvedených v odstavci 4 tohoto článku.

6. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro vyřízení zvláštního režimu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 130

Převod práv a povinností

1. Celní orgány mohou držiteli povolení pro jiný zvláštní režim, než je tranzit, na žádost povolit, aby zcela nebo zčásti převedl svá práva a povinnosti ve vztahu ke zboží, které bylo propuštěno do tohoto zvláštního režimu, na dovozce, vývozce nebo jakoukoli jinou osobu.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) případů, kdy je převod práv a povinností uvedených v odstavci 1 tohoto článku povolen, a podmínky, za nichž je povolen;

b) formy, v jaké celní orgány tento převod práv a povinností povolují;

c) údajů a informací požadovaných pro žádosti a povolení týkající se tohoto převodu práv a povinností.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro převod práv a povinností držitele povolení ve vztahu ke zboží, které bylo propuštěno do jiného zvláštního režimu, než je tranzit. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 131

Pohyb zboží

1. Ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech mohou dovozci, vývozci, držitelé povolení k provozování skladovacích zařízení pro uskladnění zboží v celním skladu a osoby, na něž byla převedena práva a povinnosti v souladu s článkem 130, přepravovat zboží propuštěné do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, nebo zboží ve svobodném pásmu mezi různými místy na celním území Unie.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů, kdy zboží může být přepravováno podle odstavce 1 tohoto článku, a podmínek, za nichž k tomu může dojít.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro pohyb zboží propuštěného do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, nebo zboží ve svobodném pásmu podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 132

Obvyklé formy manipulace

1. Zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu zušlechtění nebo které bylo umístěno do svobodného pásma, může být podrobeno obvyklým formám manipulace, jejichž cílem je zajistit uchování zboží, zlepšit jeho vzhled nebo obchodní jakost nebo je upravit pro distribuci nebo další prodej.

2. Zboží určené k prodeji na dálku ze soukromého celního skladu pro prodej na dálku podle článku 145 může být podrobeno obvyklým formám manipulace, které jsou nezbytně nutné pro účely úpravy pro prodej na dálku.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením obvyklých forem manipulace se zbožím podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 133

Rovnocenné zboží

1. Rovnocenným zbožím je zboží Unie, které je uskladněno, použito nebo zpracováno místo zboží propuštěného do zvláštního režimu.

V režimu pasivního zušlechťovacího styku je rovnocenným zbožím zboží, které není zbožím Unie a které je zpracováno místo zboží Unie, které bylo propuštěno do režimu pasivního zušlechťovacího styku.

S výjimkou zvláštních případů stanovených v celních předpisech má rovnocenné zboží stejný osmimístný kód v kombinované nomenklatuře zboží stanovené v nařízení (EHS) č. 2658/87 (dále jen „kombinovaná nomenklatura“), stejnou obchodní jakost a stejné technické charakteristiky jako zboží, které nahrazuje.

2. Je-li zajištěn řádný průběh zvláštního režimu, zejména pokud jde o celní dohled, celní orgány na žádost povolí tyto činnosti:

a) použití rovnocenného zboží v režimu uskladnění v celním skladu, svobodných pásem a konečného užití;

b) ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech použití rovnocenného zboží v režimu dočasného použití;

c) použití rovnocenného zboží v režimu aktivního zušlechťovacího styku;

d) v případě režimu aktivního zušlechťovacího styku s předčasným vývozem vývoz zušlechtěných výrobků získaných z rovnocenného zboží před dovozem zboží, které nahrazují;

e) použití rovnocenného zboží v režimu pasivního zušlechťovacího styku;

f) v případě režimu pasivního zušlechťovacího styku s předčasným dovozem dovoz zušlechtěných výrobků získaných z rovnocenného zboží před vývozem zboží, které nahrazují.

Má se za to, že oprávněný hospodářský subjekt pro celní zjednodušení nebo spolehlivý a prověřený obchodník splňuje podmínku zajištění řádného průběhu zvláštního režimu, pokud byla činnost týkající se použití rovnocenného zboží pro příslušný režim zohledněna při udělení povolení uvedenému hospodářskému subjektu nebo obchodníkovi podle článků 30 nebo 31.

3. Použití rovnocenného zboží není povoleno v žádném z těchto případů:

a) provádí-li se v režimu aktivního zušlechťovacího styku pouze obvyklé formy manipulace vymezené v článku 132;

b) platí-li zákaz vracet dovozní clo nebo přiznávat osvobození od dovozního cla pro nepůvodní zboží, které bylo použito při výrobě zušlechtěných výrobků v režimu aktivního zušlechťovacího styku a pro něž je vydán nebo vystaven doklad o původu v rámci preferenční dohody mezi Unií a některými třetími zeměmi nebo skupinami těchto zemí;

c) pokud by to vedlo k neoprávněné výhodě týkající se dovozního cla, nebo

d) je-li to stanoveno v právních aktech Unie.

4. V případě uvedeném v odst. 2 písm. d) tohoto článku, a pokud by zušlechtěné výrobky v případě, že by nebyly vyvezeny v rámci aktivního zušlechťovacího styku, podléhaly vývoznímu clu, poskytne držitel povolení jistotu k zajištění úhrady vývozního cla v případě, že zboží, které není zbožím Unie, nebude dovezeno ve lhůtě uvedené v čl. 159 odst. 3.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) zvláštních případů podle odst. 1 třetího pododstavce tohoto článku;

b) podmínek, za nichž se používá rovnocenné zboží podle odstavce 2 tohoto článku;

c) zvláštních případů uvedených v odst. 2 písm. b) tohoto článku, kdy se rovnocenné zboží použije v režimu dočasného použití; a

d) případů, kdy použití rovnocenného zboží není povoleno podle odst. 3 písm. c) tohoto článku.

6. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro používání rovnocenného zboží povolené podle odstavce 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

KAPITOLA 2

Tranzit

Oddíl 1

Obecná pravidla

Článek 134

Oblast působnosti

1. Při vstupu na celní území Unie se zboží propustí do režimu tranzitu beze změny celního statusu v souladu s čl. 73 odst. 2, pokud již nebylo propuštěno do režimu tranzitu uvedeného v článcích 135 a 136 nebo pokud nebylo propuštěno do jiného celního režimu ve lhůtě stanovené v čl. 104 odst. 5.

2. Držitel režimu tranzitu se považuje za dovozce nebo vývozce zboží a je povinen zaplatit clo a poplatky, pokud celní orgány nemají údaje, které jako dovozce nebo vývozce identifikují jinou osobu.

Článek 135

Vnější tranzit

1. Režim vnějšího tranzitu umožňuje přepravu zboží, které není zbožím Unie, mezi dvěma místy na celním území Unie, aniž by toto zboží podléhalo:

a) dovoznímu clu či jiným poplatkům, včetně antidumpingových cel, vyrovnávacích cel či ochranných opatření;

b) obchodněpolitickým opatřením, pokud nezakazují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.

2. Ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech se zboží Unie propustí do režimu vnějšího tranzitu.

3. Přeprava uvedená v odstavci 1 se uskutečňuje jedním z těchto způsobů:

a) v režimu vnějšího tranzitu Unie;

b) v souladu s Úmluvou TIR, pokud tato přeprava:

i) byla zahájena nebo má být ukončena mimo celní území Unie;

ii) probíhá mezi dvěma místy na celním území Unie přes území třetí země;

c) v souladu s Celní úmluvou o karnetu ATA pro dočasné použití zboží, podepsanou v Bruselu dne 6. prosince 1961 (Úmluva ATA), nebo Úmluvou o dočasném použití, podepsanou v Istanbulu dne 26. června 1990 (Istanbulská úmluva) ([39]), pokud jde o tranzit;

([39]) Úř. věst. L 130, 27.5.1993, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1993/329/oj.

d) na podkladě formuláře NATO 302 stanoveného v Dohodě mezi stranami Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil, podepsané v Londýně dne 19. června 1951, nebo formuláře EU 302;

e) v rámci poštovního systému v souladu s akty Světové poštovní unie, pokud je zboží přepravováno držiteli nebo pro držitele práv a povinností vyplývajících z těchto aktů.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů uvedených v odstavci 2 tohoto článku, kdy má být zboží Unie propuštěno do režimu vnějšího tranzitu.

5. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro použití odst. 3 písm. b) až e) tohoto článku na celním území Unie, a to s ohledem na potřeby Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 136

Vnitřní tranzit

1. Režim vnitřního tranzitu umožňuje přepravu zboží Unie mezi dvěma místy na celním území Unie přes území třetí země beze změny celního statusu.

2. Přeprava uvedená v odstavci 1 se uskutečňuje jedním z těchto způsobů:

a) v režimu vnitřního tranzitu Unie, je-li tato možnost upravena v mezinárodní dohodě;

b) v souladu s Úmluvou TIR;

c) v souladu s Úmluvou ATA nebo Istanbulskou úmluvou, pokud jde o tranzit;

d) na podkladě formuláře NATO 302 nebo formuláře EU 302;

e) v rámci poštovního systému v souladu s akty Světové poštovní unie, pokud je zboží přepravováno držiteli nebo pro držitele práv a povinností vyplývajících z těchto aktů.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro použití odst. 2 písm. b) až e) tohoto článku na celním území Unie, a to s ohledem na potřeby Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 137

Jediné území pro účely tranzitu

Je-li zboží přepravováno mezi dvěma místy na celním území Unie v souladu s Úmluvou TIR, Úmluvou ATA nebo Istanbulskou úmluvou, na podkladě formuláře NATO 302, formuláře EU 302 nebo v rámci poštovního systému, považuje se celní území Unie pro účely této přepravy za jediné území.

Článek 138

Vyloučení osob z operací TIR

1. Pokud celní orgány některého členského státu rozhodnou o vyloučení osoby z operací TIR na základě článku 38 Úmluvy TIR, vztahuje se toto rozhodnutí na celé celní území Unie a žádné celní úřady nepřijmou karnety TIR předložené touto osobou.

2. Členský stát oznámí rozhodnutí podle odstavce 1 spolu s datem jeho použitelnosti ostatním členským státům, Komisi a Celnímu orgánu EU.

Článek 139

Schválený příjemce a schválený odesílatel pro účely TIR

1. Celní orgány mohou na žádost povolit, aby osoba (dále jen „schválený příjemce“) přijímala zboží přepravované v souladu s Úmluvou TIR na schváleném místě, aby byl režim ukončen ve smyslu čl. 1 písm. d) Úmluvy TIR.

2. Celní orgány mohou na žádost povolit, aby osoba (dále jen „schválený odesílatel“) odesílala zboží přepravované v souladu s Úmluvou TIR ze schváleného místa, aby byl režim zahájen ve smyslu čl. 1 písm. c) Úmluvy TIR.

Pro tyto účely je schválený odesílatel oprávněn používat zvláštní typ celních závěr podle čl. 140 odst. 4 písm. c) tohoto nařízení.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělování povolení podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Oddíl 2

Tranzit Unie

Článek 140

Povinnosti držitele tranzitního režimu Unie a dopravce a příjemce zboží přepravovaného v tranzitním režimu Unie

1. Držitel tranzitního režimu Unie odpovídá za splnění všech těchto povinností:

a) poskytnutí nebo zpřístupnění požadovaných údajů celním orgánům;

b) oznámení dostupnosti zboží ve stanovené lhůtě celnímu úřadu určení spolu s požadovanými údaji a při dodržení opatření přijatých celními orgány k zajištění identifikace tohoto zboží;

c) dodržování ustanovení celních předpisů týkajících se tranzitního režimu Unie;

d) nestanoví-li celní předpisy jinak, poskytnutí jistoty k zajištění úhrady částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu nebo zaplacení jiných poplatků, které u zboží vzniknou.

2. Povinnosti držitele režimu jsou splněny a tranzitní režim Unie je ukončen, jakmile je zboží propuštěné do tohoto režimu spolu s požadovanými informacemi k dispozici celnímu úřadu určení v souladu s celními předpisy.

3. Dopravce nebo příjemce zboží, který zboží přijímá s vědomím, že se přepravuje v tranzitním režimu Unie, je rovněž odpovědný za oznámení dostupnosti zboží celnímu úřadu určení ve stanovené lhůtě a při dodržení opatření přijatých celními orgány k zajištění identifikace tohoto zboží.

4. Celní orgány mohou na žádost povolit kterékoli z následujících zjednodušení, pokud jde o propuštění zboží do tranzitního režimu Unie nebo ukončení tohoto režimu:

a) status schváleného odesílatele, který držiteli povolení umožňuje propouštět zboží do tranzitního režimu Unie bez jeho předložení celnímu úřadu;

b) status schváleného příjemce, který držiteli povolení umožňuje přijímat zboží přepravované v tranzitním režimu Unie na schváleném místě a ukončit tento režim podle odstavce 2;

c) použití zvláštního typu celních závěr, pokud se celní závěra vyžaduje pro zajištění identifikace zboží propuštěného do tranzitního režimu Unie;

d) poskytnutí omezeného souboru údajů nebo případně použití celního prohlášení s omezeným souborem údajů pro propuštění zboží do tranzitního režimu Unie;

e) použití elektronického přepravního dokladu k propuštění zboží do tranzitního režimu Unie, pokud tento přepravní doklad obsahuje nezbytné informace a tyto informace jsou dostupné celním orgánům v místě odeslání i v místě určení, aby byl umožněn celní dohled nad zbožím a vyřízení daného režimu.

5. Celní orgány pravidelně sledují činnosti schválených odesílatelů a příjemců s cílem posoudit jejich soulad s požadavky povolení.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení:

a) dalším upřesněním požadavků na údaje podle odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku a podmínek pro udělování povolení podle odstavce 4 tohoto článku;

b) stanovením údajů, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům pro propuštění zboží do tranzitního režimu Unie, jak je uvedeno v odst. 1 písm. a) tohoto článku.

7. Komise přijme prováděcí akty stanovující pravidla pro:

a) propouštění zboží do tranzitního režimu Unie a vyřízení tohoto režimu;

b) fungování zjednodušení uvedených v odstavci 4 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 141

Zboží přepravované v režimu vnějšího tranzitu Unie přes území třetí země

1. Režim vnějšího tranzitu Unie se vztahuje na zboží, které je přepravováno přes třetí zemi, je-li splněna některá z těchto podmínek:

a) tuto možnost stanoví mezinárodní dohoda;

b) přeprava přes tuto třetí zemi je uskutečněna na základě jediného přepravního dokladu vystaveného na celním území Unie.

2. V případě uvedeném v odst. 1 písm. b) se po dobu, kdy se zboží nachází mimo celní území Unie, účinky režimu vnějšího tranzitu Unie pozastaví.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro celní dohled nad zbožím, které je přepravováno v režimu vnějšího tranzitu Unie přes území třetí země. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

KAPITOLA 3

Uskladnění

Oddíl 1

Společná ustanovení

Článek 142

Oblast působnosti

1. Režim uskladnění umožňuje skladovat na celním území Unie zboží, které není zbožím Unie, aniž by toto zboží podléhalo:

a) dovoznímu clu;

b) jiným poplatkům stanoveným právem Unie nebo vnitrostátním právem;

c) obchodněpolitickým opatřením jiným než těm, která zakazují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.

2. Podmínky pro propuštění zboží do režimu uskladnění jsou tyto:

a) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny požadované údaje;

b) zboží splňuje příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány;

c) zboží dorazilo na místo propuštění do režimu.

3. Zboží Unie může být propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu svobodného pásma buď v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, nebo proto, aby se na ně vztahovalo rozhodnutí o vrácení nebo prominutí dovozního cla.

4. Je-li to hospodářsky odůvodněné a nebude-li tím nepříznivě dotčen celní dohled, mohou celní orgány povolit vstup, uskladnění, pohyb, použití, zušlechtění nebo spotřebu zboží Unie v celním skladu nebo ve svobodném pásmu. V takových případech se dotyčné zboží nepovažuje za zboží v režimu uskladnění.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení upřesněním údajů, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům pro propuštění zboží do režimu uskladnění podle odst. 2 písm. a) tohoto článku.

6. Komise přijme prováděcí akty stanovující postup pro propouštění zboží Unie do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu svobodného pásma, jak je uvedeno v odstavci 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 143

Délka trvání režimu uskladnění

1. Doba, po kterou se zboží může nacházet v režimu uskladnění, není omezena.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou celní orgány stanovit lhůtu, v níž musí být režim uskladnění vyřízen:

a) za výjimečných okolností, zejména pokud by druh a povaha zboží mohly v případě dlouhodobého skladování ohrozit zdraví a život lidí, zvířat nebo rostlin nebo životní prostředí;

b) bylo-li zrušeno povolení k provozování skladovacího zařízení.

Oddíl 2

Uskladnění v celním skladu

Článek 144

Uskladnění v celních skladech

1. Režim uskladnění v celním skladu umožňuje skladovat zboží, které není zbožím Unie, v prostorách nebo na jiných místech schválených pro tento režim celními orgány a pod celním dohledem (dále jen „celní sklady“).

2. Celní sklady může pro celní skladování zboží použít jakýkoli dovozce (dále jen „veřejný celní sklad“) nebo mohou být použity pro skladování zboží držitelem povolení k provozování celního skladu (dále jen „soukromý celní sklad“).

3. Zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu, může být dočasně vyjmuto z celního skladu. S výjimkou případů vyšší moci musí být toto vyjmutí předem schváleno celními orgány.

Článek 145

Celní sklad pro prodej na dálku

1. Pouze dovozci v rámci prodeje na dálku, kteří se rozhodli používat režim IOSS a mají status spolehlivého a prověřeného obchodníka, nebo jejich nepřímí zástupci, kteří mají status spolehlivého a prověřeného obchodníka, mohou být oprávněni skladovat a provozovat zboží před prodejem na dálku v soukromém celním skladu pro prodej na dálku.

2. Zboží určené k prodeji na dálku může být propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu pro prodej na dálku, pouze pokud splňuje všechny tyto podmínky:

a) splňuje příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, které by se použily pro propuštění do volného oběhu;

b) je zabaleno v hromadných baleních obsahujících obdobné zboží ve stavu před přípravou jednotlivých zásilek v době, kdy je uzavřen prodej na dálku;

c) vstupuje na celní území Unie v množstvích, která usnadňují provádění účinných celních kontrol.

Při posuzování, zda je splněna podmínka uvedená v prvním pododstavci písm. c), zohlední celní orgány velikost subjektu, který plánuje provést prodej na dálku z celního skladu.

3. Celní orgány a jiné příslušné orgány jsou oprávněny před propuštěním zboží do režimu uskladnění v celním skladu a během skladování kontrolovat, zda zboží splňuje požadavky na propuštění do volného oběhu.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělení povolení podle odstavce 1 tohoto článku.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty stanovující procesní pravidla týkající se podmínek podle odstavce 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 146

Zušlechtění v celním skladu

Je-li to hospodářsky odůvodněné a nebude-li tím nepříznivě dotčen celní dohled, mohou celní orgány povolit zušlechtění zboží v režimu aktivního zušlechťovacího styku nebo konečného užití v celním skladu za podmínek stanovených uvedenými režimy.

V takových případech se zboží nepovažuje za zboží v režimu uskladnění v celním skladu.

Článek 147

Povinnosti držitele povolení

Aniž je dotčen článek 27, držitel povolení podle čl. 125 odst. 1 písm. b) nebo čl. 125 odst. 2 písm. a) a dovozce odpovídají za:

a) zajištění toho, že zboží v režimu uskladnění v celním skladu není vyjmuto z celního dohledu;

b) splnění povinností vyplývajících z uskladnění zboží, na které se vztahuje režim uskladnění v celním skladu, a

c) splnění povinností vyplývajících z propuštění zboží do režimu uskladnění v celním skladu.

Oddíl 3

Svobodná pásma

Článek 148

Vymezení svobodných pásem

1. Členské státy mohou některé části celního území Unie prohlásit za svobodná pásma.

Pro každé svobodné pásmo členský stát určí zeměpisné vymezení a místa vstupu a výstupu.

2. Členské státy sdělí Komisi a Celnímu orgánu EU informace o svých svobodných pásmech, která jsou v provozu.

3. Svobodná pásma jsou ohrazena.

Obvod a místa vstupu do svobodného pásma a výstupu z něj podléhají celnímu dohledu.

4. Osoby, zboží a dopravní prostředky vstupující do svobodných pásem nebo z nich vystupující mohou být podrobeny celním kontrolám.

Článek 149

Stavby a činnosti ve svobodných pásmech

1. Ke stavbě budov ve svobodném pásmu je zapotřebí předchozí povolení celních orgánů.

2. S výhradou celních předpisů je ve svobodném pásmu povolena jakákoli průmyslová či obchodní činnost nebo poskytování služeb. Provádění těchto činností musí být předem oznámeno celním orgánům.

3. S ohledem na povahu daného zboží, potřeby celního dohledu či požadavky na bezpečnost a zabezpečení mohou celní orgány činnosti uvedené v odstavci 2 zakázat nebo omezit.

4. Celní orgány mohou zakázat výkon činnosti ve svobodném pásmu osobám, které neposkytují potřebnou záruku dodržování celních předpisů.

Článek 150

Zboží, které není zbožím Unie, ve svobodných pásmech

1. Zboží, které není zbožím Unie, umístěné ve svobodném pásmu lze propustit do volného oběhu nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku, dočasného použití nebo konečného užití za podmínek stanovených pro tyto režimy.

V takových případech se dotyčné zboží nepovažuje za zboží v režimu svobodného pásma.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení týkající se zásob nebo zásobovacích skladů, u nichž tak příslušný režim stanoví, a bez ohledu na odstavec 1 platí, že zboží, které není zbožím Unie, lze ve svobodném pásmu použít nebo spotřebovat, pokud:

a) jejich propuštění do volného oběhu nebo dočasného použití by nepodléhalo uplatnění dovozního cla nebo opatření stanovených v rámci společné zemědělské politiky nebo obchodní politiky nebo opatření zakazujících použití tohoto zboží v Unii;

b) jsou příslušné informace o tomto použití nebo spotřebě poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům.

Článek 151

Přeprava zboží ze svobodného pásma

1. Aniž jsou dotčeny příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, může být zboží nacházející se ve svobodném pásmu vyvezeno nebo zpětně vyvezeno z celního území Unie nebo přepraveno do jiné části celního území Unie.

2. Články 102 a 103 se použijí na zboží, které bylo ze svobodného pásma přepraveno do jiných částí celního území Unie.

Článek 152

Celní status

1. Na žádost dotyčné osoby stanoví celní orgány celní status zboží jako zboží Unie u tohoto zboží:

a) zboží Unie, které vstupuje do svobodného pásma;

b) zboží Unie, které ve svobodném pásmu prošlo zušlechťovacími operacemi;

c) zboží, které bylo ve svobodném pásmu propuštěno do volného oběhu.

2. Zboží, které je ze svobodného pásma přepraveno do jiné části celního území Unie nebo které je propuštěno do celního režimu, se považuje za zboží, které není zbožím Unie, pokud se neprokáže jeho celní status zboží Unie.

Pro účely uplatnění vývozního cla a vývozních licencí nebo opatření na kontrolu vývozu stanovených v rámci společné zemědělské politiky nebo obchodní politiky se však takové zboží považuje za zboží Unie, pokud se nezjistí, že nemá celní status zboží Unie.

KAPITOLA 4

Zvláštní účel

Oddíl 1

Dočasné použití

Článek 153

Oblast působnosti

1. Režim dočasného použití umožňuje, aby zboží, které není zbožím Unie a které má být zpětně vyvezeno, podléhalo na celním území Unie zvláštnímu účelu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla a aniž by podléhalo:

a) jiným poplatkům stanoveným právem Unie nebo vnitrostátním právem;

b) obchodněpolitickým opatřením jiným než těm, která zakazují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.

2. Režim dočasného použití lze použít pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:

a) zboží nemá být kromě běžného snížení hodnoty způsobeného jeho používáním nijak změněno;

b) je možné zajistit identifikaci zboží, které bylo do režimu propuštěno, s výjimkou těchto případů:

i) pokud s ohledem na povahu zboží nebo jeho zamýšlené použití nemůže neprovedení identifikace vést ke zneužití režimu, nebo

ii) v případě uvedeném v článku 133, pokud je možné ověřit splnění podmínek stanovených pro rovnocenné zboží;

c) v případě potřeby bylo uděleno povolení v souladu s článkem 125 a tímto článkem;

d) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny požadované údaje;

e) jsou splněny požadavky pro úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla stanovené v celních předpisech;

f) zboží dorazilo na místo propuštění do celního režimu a

g) zboží splňuje příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení:

a) určením zvláštního účelu podle odstavce 1 tohoto článku;

b) upřesněním údajů, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům pro propuštění zboží do režimu dočasného použití, jak je uvedeno v odst. 2 písm. d) tohoto článku;

c) stanovením požadavků pro úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla podle odst. 2 písm. e) tohoto článku.

Článek 154

Doba, po kterou může zboží setrvat v režimu dočasného použití

1. Celní orgány stanoví lhůtu pro vyřízení režimu dočasného použití. Tato doba je dostatečně dlouhá pro dosažení cíle povoleného použití.

2. Doba, po kterou může zboží setrvat v režimu dočasného použití za stejným účelem a na odpovědnost téhož držitele povolení, nesmí přesáhnout 24 měsíců, a to i v případě, že byl režim vyřízen tím, že zboží bylo propuštěno do jiného zvláštního režimu a následně opět do režimu dočasného použití.

3. Pokud za mimořádných okolností nelze povoleného použití dosáhnout během doby uvedené v odstavci 2, mohou celní orgány na odůvodněnou žádost dovozce uvedenou dobu přiměřeně prodloužit.

4. S výjimkou nepředvídatelné události nesmí celková doba, po kterou může zboží setrvat v režimu dočasného použití, překročit deset let.

Článek 155

Výše dovozního cla v případě dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla

1. Výše dovozního cla u zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, činí 3 % z částky dovozního cla, které by bylo v případě uvedeného zboží splatné, kdyby bylo toto zboží v den propuštění do režimu dočasného použití propuštěno do volného oběhu.

Částka je splatná za každý, byť jen započatý měsíc, během kterého bylo zboží propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

2. Celková částka splatného dovozního cla v souladu s odstavcem 1 není vyšší než částka, která by byla splatná, kdyby dané zboží bylo v den propuštění do režimu dočasného použití propuštěno do volného oběhu.

Oddíl 2

Konečné užití

Článek 156

Režim konečného užití

1. Režim konečného užití umožňuje, aby bylo zboží propuštěno do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou cla stanovenou v právních aktech Unie, pod podmínkou, že dovozce přidělí zboží pro zvláštní účel.

2. Podmínky pro propuštění zboží do režimu konečného užití jsou tyto:

a) bylo uděleno povolení v souladu s článkem 125 a tímto článkem;

b) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny požadované údaje;

c) bylo zaplaceno nebo je zajištěno případné splatné dovozní clo nebo jiné poplatky, včetně antidumpingových cel, vyrovnávacích cel nebo ochranných opatření, pokud se na zboží nevztahuje žádost o čerpání celní kvóty;

d) zboží dorazilo na místo propuštění do celního režimu a

e) zboží splňuje příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.

3. Pokud se zboží nachází ve výrobní fázi, která by z ekonomického hlediska vedla pouze k jednomu předepsanému konečnému užití, mohou celní orgány v povolení stanovit podmínky, které je třeba splnit, aby se mělo za to, že zboží bylo použito k účelům uvedeným v právních aktech Unie, které stanoví osvobození od cla nebo snížené sazby cla.

4. Pokud je zboží vhodné pro opakované použití a celní orgány to považují za vhodné za účelem zamezení zneužití, pokračuje celní dohled po dobu nejdéle dvou let od data prvního použití zboží pro účely uvedené v právních aktech Unie, které stanoví osvobození od cla nebo snížené sazby cla.

5. Požaduje-li se výtěžnost, použije se na režim konečného užití článek 157.

6. Odpad a zbytky vzniklé při opracování nebo zpracování zboží v souladu s předepsaným konečným užitím a ztráty na základě přirozeného úbytku se považují za zboží, jež dosáhlo předepsaného konečného užití.

7. Odpad a zbytky vzniklé při zničení zboží propuštěného do režimu konečného užití se považují za propuštěné do režimu uskladnění v celním skladu.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením údajů, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům pro propuštění zboží do režimu konečného užití podle odst. 2 písm. b) tohoto článku.

KAPITOLA 5

Zušlechtění

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 157

Výtěžnost

S výjimkou případů, kdy je výtěžnost vymezena ve zvláštních právních aktech Unie, celní orgány stanoví buď výtěžnost či průměrnou výtěžnost zušlechťovací operace, nebo případně způsob, jak ji stanovit.

Výtěžnost nebo průměrná výtěžnost zušlechťovací operace se stanoví na základě skutečných podmínek, za kterých jsou nebo budou zušlechťovací operace prováděny. Výtěžnost lze v příslušných případech upravit podle článku 12.

Oddíl 2

Aktivní zušlechťovací styk

Článek 158

Oblast působnosti

1. Aniž je dotčen článek 133, umožňuje režim aktivního zušlechťovacího styku, aby pro účely jedné nebo několika zušlechťovacích operací na celním území Unie bylo použito zboží, které není zbožím Unie, aniž by podléhalo:

a) dovoznímu clu či jiným poplatkům, včetně antidumpingových cel, vyrovnávacích cel či ochranných opatření;

b) obchodněpolitickým opatřením jiným než těm, která zakazují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.

2. Podmínky pro propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku jsou tyto:

a) bylo uděleno povolení v souladu s článkem 125 a tímto článkem;

b) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny požadované údaje;

c) zboží splňuje příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány a

d) zboží dorazilo na místo propuštění do celního režimu.

3. V jiných případech, než jsou opravy a zničení, lze režim aktivního zušlechťovacího styku použít pouze tehdy, je-li zboží, které bylo do dotyčného režimu propuštěno, v zušlechtěných výrobcích možné identifikovat, aniž by bylo dotčeno použití příslušenství pro výrobu.

V případě uvedeném v článku 133 lze režim aktivního zušlechťovacího styku použít, je-li možné ověřit soulad s podmínkami, které jsou v něm stanoveny pro rovnocenné zboží.

4. Kromě případů uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku může být režim aktivního zušlechťovacího styku použit i na kterékoli z následujícího zboží:

a) zboží, které má projít operacemi, jež zajistí dodržení technických požadavků pro propuštění do volného oběhu;

b) zboží, které má být podrobeno obvyklým formám manipulace v souladu s článkem 132.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením údajů, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům pro propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku podle odst. 2 písm. b) tohoto článku.

Článek 159

Lhůta pro vyřízení režimu

1. Celní orgány stanoví lhůtu pro vyřízení režimu aktivního zušlechťovacího styku v souladu s článkem 129.

Tato lhůta začíná běžet dnem, kdy bylo zboží, které není zbožím Unie, do režimu aktivního zušlechťovacího styku propuštěno, a zohledňuje dobu potřebnou pro provedení zušlechťovacích operací a vyřízení tohoto režimu.

2. Na odůvodněnou žádost držitele povolení mohou celní orgány lhůtu uvedenou v odstavci 1 přiměřeně prodloužit.

V povolení může být uvedeno, že lhůta, která začíná v průběhu měsíce, čtvrtletí nebo pololetí, končí posledním dnem následujícího měsíce, čtvrtletí nebo pololetí.

3. V případě předčasného vývozu v souladu s čl. 133 odst. 2 písm. d) se v povolení uvede lhůta, v níž má být zboží, které není zbožím Unie, propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku. Při stanovení této lhůty celní orgány zohlední dobu potřebnou pro pořízení a přepravu zboží na celní území Unie, jak ji uvedl žadatel.

Tato lhůta se stanoví v měsících a nepřesáhne 12 měsíců. Začíná běžet dnem, kdy byly zušlechtěné výrobky získané z odpovídajícího rovnocenného zboží propuštěny do režimu vývozu.

Článek 160

Dočasný zpětný vývoz pro účely dalšího zpracování

1. Na žádost mohou celní orgány povolit, aby část zboží nebo veškeré zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, nebo zušlechtěné výrobky byly dočasně vyvezeny pro účely dalšího zpracování mimo celní území Unie.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro dočasný zpětný vývoz zboží pro účely dalšího zpracování podle odstavce 1 tohoto článku.

Oddíl 3

Pasivní zušlechťovací styk

Článek 161

Oblast působnosti

1. Režim pasivního zušlechťovacího styku umožňuje, aby bylo zboží Unie dočasně vyvezeno z celního území Unie za účelem zušlechťovacích operací. Zušlechtěné výrobky, které jsou výsledkem zušlechtění tohoto zboží, mohou být na žádost držitele povolení nebo jakékoli jiné osoby usazené na celním území Unie, která získá souhlas držitele povolení, a jsou-li splněny podmínky povolení, propuštěny do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla.

2. Podmínky pro propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku jsou tyto:

a) bylo uděleno povolení v souladu s článkem 125 a tímto článkem;

b) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny požadované údaje;

c) byly zaplaceny nebo jsou zajištěny veškerá splatná vývozní cla nebo jiné poplatky a

d) zboží splňuje příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.

3. Celní orgány neudělí povolení pro režim pasivního zušlechťovacího styku v případě žádného z tohoto zboží Unie:

a) zboží, jehož vývoz zakládá nárok na vrácení nebo prominutí dovozního cla;

b) zboží, které bylo před vývozem propuštěno do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou cla na základě jeho konečného užití, dokud účely tohoto konečného užití nejsou splněny, ledaže má toto zboží projít opravami;

c) zboží, jemuž je na základě vývozu v rámci společné zemědělské politiky přiznána finanční výhoda.

4. Celní orgány stanoví lhůtu, během níž má být dočasně vyvezené zboží dovezeno zpět na celní území Unie ve formě zušlechtěných výrobků a propuštěno do volného oběhu, aby mu mohlo být přiznáno úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla. Na odůvodněnou žádost držitele povolení mohou tuto lhůtu přiměřeně prodloužit.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením údajů, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům pro propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku podle odst. 2 písm. b) tohoto článku.

Článek 162

Zboží opravené nebo nahrazené bezplatně

1. Je-li celním orgánům náležitě prokázáno, že zboží bylo opraveno nebo nahrazeno bezplatně v důsledku smluvních nebo zákonných záručních povinností nebo v důsledku výrobní vady nebo vady materiálu, nebo z toho důvodu, že zboží nesplňovalo specifikace, které kupující požadoval od prodávajícího, má toto zboží nárok na úplné osvobození od dovozního cla.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na případy, kdy výrobní vada nebo vada materiálu byly vzaty v úvahu již při prvním propuštění daného zboží do volného oběhu.

Článek 163

Zboží opravené nebo upravené v rámci mezinárodních dohod

1. Zušlechtěné výrobky získané ze zboží propuštěného do režimu pasivního zušlechťovacího styku se úplně osvobozují od dovozního cla, je-li celním orgánům náležitě prokázáno, že:

a) toto zboží bylo opraveno či upraveno ve třetí zemi, s níž Unie uzavřela mezinárodní dohodu, ve které se takové osvobození stanoví, a

b) podmínky pro osvobození od dovozního cla stanovené v dohodě uvedené v písmenu a) jsou splněny.

2. Odstavec 1 tohoto článku se nevztahuje na zušlechtěné výrobky získané z rovnocenného zboží uvedeného v článku 133 ani na náhradní výrobky uvedené v článcích 164 a 165.

Článek 164

Systém prosté výměny

1. Systém prosté výměny umožňuje, aby dovezený výrobek (dále jen „náhradní výrobek“) v souladu s odstavci 2 až 5 nahradil zušlechtěný výrobek.

2. Celní orgány na žádost povolí použití systému prosté výměny, je-li předmětem zušlechťovací operace oprava vadného zboží Unie, které není předmětem opatření stanovených v rámci společné zemědělské politiky ani zvláštních režimů pro některé druhy zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů.

3. Náhradní výrobky mají stejný osmimístný kód kombinované nomenklatury, stejnou obchodní jakost a stejné technické charakteristiky, jaké by mělo vadné zboží, pokud by bylo podrobeno opravě.

4. Bylo-li vadné zboží před vývozem používáno, musí být náhradní výrobky také použité.

Byl-li však náhradní výrobek dodán zdarma v důsledku smluvních nebo zákonných záručních povinností nebo v důsledku vady materiálu nebo výrobní vady, celní orgány od uvedeného požadavku upustí.

5. Na náhradní výrobky se použijí ustanovení, která by se vztahovala na zušlechtěné výrobky.

Článek 165

Předčasný dovoz náhradních výrobků

1. Celní orgány povolí za podmínek, které samy stanoví, a na žádost dotyčné osoby dovoz náhradních výrobků před vývozem vadného zboží.

V případě takového předčasného dovozu náhradního výrobku se poskytne jistota ve výši dovozního cla, které by bylo splatné, pokud by vadné zboží nebylo vyvezeno v souladu s odstavcem 2.

2. Vadné zboží se vyveze ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy byly náhradní výrobky propuštěny do volného oběhu.

3. Pokud za mimořádných okolností nelze vadné zboží vyvézt ve lhůtě uvedené v odstavci 2, mohou celní orgány na odůvodněnou žádost držitele povolení tuto lhůtu přiměřeně prodloužit.

HLAVA IX

SAZEBNÍ ZAŘAZENÍ, PŮVOD A CELNÍ HODNOTA ZBOŽÍ

KAPITOLA 1

Společný celní sazebník a sazební zařazení zboží

Článek 166

Společný celní sazebník a celní dozor

1. Splatné dovozní a vývozní clo vychází ze společného celního sazebníku.

Další opatření stanovená ve zvláštních předpisech Unie upravujících obchod se zbožím se v příslušných případech uplatní podle sazebního zařazení tohoto zboží.

2. Společný celní sazebník obsahuje všechny tyto prvky:

a) kombinovanou nomenklaturu;

b) jakoukoli jinou nomenklaturu, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře nebo k ní přidává další členění a která je stanovena zvláštními právními akty Unie, jež upravují uplatňování sazebních opatření při obchodu se zbožím;

c) smluvní nebo běžná autonomní cla pro zboží, které je zahrnuto do kombinované nomenklatury;

d) preferenční sazební opatření obsažená v dohodách, které Unie uzavřela s určitými třetími zeměmi nebo skupinami třetích zemí;

e) preferenční sazební opatření přijatá jednostranně Unií vůči některým třetím zemím nebo skupinám třetích zemí;

f) autonomní opatření, na jejichž základě lze clo u určitého zboží snížit nebo zboží od cla osvobodit;

g) zvýhodněné sazební zacházení stanovené pro určité zboží z důvodu jeho povahy nebo na základě jeho konečného užití v rámci opatření uvedených v písmenech c) až f) nebo v písmenu h);

h) jiná opatření stanovená právními akty Unie týkajícími se zemědělské nebo obchodní politiky nebo jiných oblastí, která jsou založena na sazebním zařazení zboží, zejména prozatímní nebo konečná antidumpingová cla, vyrovnávací cla nebo ochranná opatření.

3. Splňuje-li dané zboží podmínky obsažené v opatřeních uvedených v odst. 2 písm. d) až g), mohou se tato opatření použít místo opatření stanovených v písmenu c) dotyčného odstavce. Opatření uvedená v odst. 2 písm. d) až g) mohou být uplatněna se zpětnou účinností, jsou-li dodrženy lhůty a splněny podmínky stanovené v příslušném opatření nebo v tomto nařízení, a:

a) pokud jde o opatření stanovená v odst. 2 písm. d) a e), tato opatření umožňují takovou zpětnou účinnost;

b) pokud jde o opatření stanovená v odst. 2 písm. d), třetí země nebo skupina třetích zemí rovněž umožňuje takovou zpětnou účinnost.

4. Je-li použití opatření uvedených v odst. 2 písm. d) až g) nebo osvobození od opatření podle písmene h) uvedeného odstavce omezeno na určitý objem dovozu nebo vývozu, uplatňování těchto opatření nebo osvobození v případě celních či jiných kvót skončí v okamžiku, kdy je dosaženo stanoveného objemu dovozu nebo vývozu.

V případě celních stropů skončí uplatňování těchto opatření na základě právního aktu Unie.

5. Komise může pro účely uvedené v čl. 41 odst. 4 podrobit propuštění zboží do volného oběhu, vývoz a propuštění zboží do určitých zvláštních režimů celnímu dozoru.

6. Komise přijme prováděcí akty stanovující opatření pro jednotnou správu celních a jiných kvót a celních stropů podle odstavce 4 tohoto článku a pro řízení celního dozoru podle odstavce 5 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 167

Sazební zařazení zboží

1. Pro účely společného celního sazebníku spočívá sazební zařazení zboží v určení jedné podpoložky nebo dalšího členění kombinované nomenklatury, do nichž má být toto zboží zařazeno.

2. Pro účely nesazebních opatření spočívá sazební zařazení zboží v určení jedné podpoložky nebo dalšího členění kombinované nomenklatury nebo jakékoli jiné nomenklatury, která je stanovena právními akty Unie a která je zcela nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře nebo k ní přidává další členění, do nichž má být uvedené zboží zařazeno.

3. Podpoložka nebo další členění určené podle odstavců 1 a 2 se použijí pro účely uplatňování opatření souvisejících s danou podpoložkou.

4. Komise může přijmout prováděcí akty stanovující sazební zařazení zboží podle odstavců 1 a 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

V řádně odůvodněných závažných a naléhavých případech, které souvisejí s potřebou rychle zajistit správné a jednotné používání kombinované nomenklatury, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 283 odst. 5.

KAPITOLA 2

Původ zboží

Článek 168

Nepreferenční původ

Pravidla pro určení nepreferenčního původu zboží uvedená v článcích 169 a 170 se uplatní pro účely použití:

a) společného celního sazebníku, s výjimkou opatření uvedených v čl. 166 odst. 2 písm. d) a e);

b) jiných než sazebních opatření stanovených zvláštními právními akty Unie upravujícími obchod se zbožím a

c) jiných opatření Unie týkajících se původu zboží.

Článek 169

Získání nepreferenčního původu

1. Zboží zcela získané v jediné zemi nebo na jediném území se považuje za zboží pocházející z této země nebo z tohoto území.

2. Zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 168, považuje za zboží zcela získané v jediné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v určité zemi nebo na určitém území, podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 170

Prokazování nepreferenčního původu

1. Uvede-li dovozce původ zboží podle celních předpisů, mohou celní orgány vyžadovat, aby dovozce prokázal původ daného zboží.

2. Je-li původ zboží prokázán podle celních předpisů nebo jiných zvláštních právních aktů Unie, mohou celní orgány v případě odůvodněných pochybností požadovat dodatečné doklady prokazující, že je původ stanoven v souladu s pravidly uvedenými v příslušném právním aktu Unie.

3. Je-li to nezbytné z hlediska obchodu, může být dokument prokazující původ zboží vydán v Unii v souladu s pravidly původu platnými v zemi určení nebo na území určení nebo jakoukoli jinou metodou pro určení země, v níž bylo dané zboží zcela získáno nebo v níž došlo k jeho poslednímu podstatnému zpracování.

4. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro poskytování a ověřování dokladů o původu zboží. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 171

Preferenční původ

1. S cílem využít opatření podle čl. 166 odst. 2 písm. d) nebo e) nebo nesazebních preferenčních opatření musí být zboží v souladu s pravidly preferenčního původu uvedenými v odstavcích 2 až 5 tohoto článku.

2. V případě zboží, na něž se vztahují preferenční opatření obsažená v dohodách, které Unie uzavřela s určitými třetími zeměmi nebo skupinami těchto zemí, jsou pravidly preferenčního původu pravidla stanovená v uvedených dohodách.

3. V případě zboží, na něž se vztahují preferenční opatření uplatňovaná v rámci obchodu mezi celním územím Unie a Ceutou a Melillou, obsažená v protokolu č. 2 k aktu o přistoupení z roku 1985, jsou pravidly preferenčního původu pravidla přijatá v souladu s článkem 9 uvedeného protokolu.

4. V případě zboží, na něž se vztahují preferenční opatření obsažená v preferenčních dohodách ve prospěch zámořských zemí a území přidružených k Unii, jsou pravidly preferenčního původu pravidla přijatá v souladu s článkem 203 Smlouvy o fungování EU.

5. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost země či území, na které se vztahuje preferenční režim, povolit této zemi nebo území u určitého zboží dočasnou odchylku z pravidel preferenčního původu uvedených v odstavci 9 (dále jen „dočasná odchylka“).

Dočasná odchylka je odůvodněna jedním z těchto důvodů:

a) vnitřní nebo vnější faktory zemi nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, dočasně brání v možnosti dodržovat pravidla preferenčního původu;

b) země nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, požaduje čas na přípravu na dodržování pravidel preferenčního původu.

6. Žádost o dočasnou odchylku podá Komisi dotčená země nebo území, na které se vztahuje preferenční režim. V dotčené žádosti uvede podle odst. 5 druhého pododstavce důvody pro žádost o dočasnou odchylku a přiloží příslušné podklady.

7. Dočasná odchylka je omezena na dobu trvání účinků vnitřních nebo vnějších faktorů, které ji odůvodňují, nebo na dobu, kterou daná země nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, potřebuje k zajištění dodržování pravidel.

8. V případě, že je dočasná odchylka povolena, dotčená země nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, dodržuje veškeré stanovené požadavky, pokud jde o informace, které mají být poskytovány Komisi ohledně využívání odchylky a řízení množství, pro něž je dočasná odchylka povolena.

9. Komise přijme v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel preferenčního původu, pokud jde o zboží, na něž se vztahují preferenční opatření přijatá jednostranně Unií vůči určitým třetím zemím nebo skupinám těchto zemí, vyjma těch, které jsou uvedeny v odstavci 4 tohoto článku. Tato pravidla vycházejí z kritéria, že je zboží zcela získáno, nebo z kritéria, že zboží je výsledkem dostatečného zpracování nebo opracování.

10. Komise přijme prováděcí akty, kterými se stanoví:

a) procesní pravidla preferenčního původu zboží pro účely opatření uvedených v odstavci 1;

b) opatření, kterým se dané zemi nebo území, na něž se vztahuje preferenční režim, povoluje dočasná odchylka.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 172

Určení původu zvláštních druhů zboží

Komise může přijmout prováděcí akty stanovující opatření k určení původu zvláštních druhů zboží v souladu s pravidly původu, která se na tato zboží vztahují. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

V řádně odůvodněných závažných a naléhavých případech, které souvisejí s potřebou rychle zajistit správné a jednotné uplatňování pravidel původu, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 283 odst. 5.

KAPITOLA 3

Hodnota zboží pro celní účely

Článek 173

Oblast působnosti

Celní hodnota zboží pro účely použití společného celního sazebníku a nesazebních opatření stanovených ve zvláštních právních aktech Unie upravujících obchod se zbožím (dále jen „celní hodnota“) se určuje v souladu s články 174 a 179.

Článek 174

Metoda určování celní hodnoty na základě převodní hodnoty

1. Prvotním podkladem pro určení celní hodnoty je převodní hodnota, tj. cena, která byla nebo má být skutečně zaplacena za zboží prodané pro vývoz na celní území Unie, upravená podle článků 176 a 177.

2. Cenou, která byla nebo má být skutečně zaplacena, uvedenou v odstavci 1 se rozumí celková platba, která byla nebo má být uskutečněna mezi kupujícím a prodávajícím nebo mezi kupujícím a třetí stranou ve prospěch prodávajícího za dovážené zboží a která zahrnuje veškeré platby, které byly nebo mají být uskutečněny jako podmínka prodeje dováženého zboží.

3. Převodní hodnota uvedená v odstavci 1 se použije, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) nejsou stanovena žádná omezení, pokud jde o nakládání se zbožím nebo jeho použití kupujícím, s výjimkou kteréhokoli z těchto omezení:

   i) omezení, která jsou uložena nebo vyžadována právními předpisy nebo orgány veřejné správy v Unii;

   ii) omezení, která omezují zeměpisnou oblast, v níž může být zboží přeprodáváno;

   iii) omezení, která neovlivňují podstatně celní hodnotu daného zboží;

b) prodej nebo cena nepodléhají podmínkám nebo plněním, jejichž hodnotu nelze ve vztahu ke zboží, které je ohodnocováno, určit;

c) žádná část výnosu z jakéhokoli následného přeprodeje zboží, nakládání se zbožím nebo použití zboží kupujícím nepřipadne přímo ani nepřímo prodávajícímu, kromě případů, kdy lze provést přiměřenou úpravu, a

d) kupující a prodávající nejsou ve vzájemném spojení, nebo jejich vztah neovlivnil cenu.

Článek 175

Převodní hodnota u zboží zakoupeného v rámci prodeje na dálku

1. Převodní hodnota u zboží zakoupeného v rámci prodeje na dálku se určí na základě daného prodeje.

2. U zboží zakoupeného v rámci prodeje na dálku, které bylo po vstupu na celní území Unie propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu v souladu s článkem 145, se určí převodní hodnota na základě daného prodeje.

Článek 176

Položky převodní hodnoty

1. Při určování celní hodnoty podle článku 174 se k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacena, připočítají:

a) pokud jsou hrazeny kupujícím, avšak nejsou zahrnuty v ceně, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacena:

   i) provize a odměny za zprostředkování, s výjimkou nákupních provizí;

   ii) náklady na nádoby, které se pro celní účely považují za součást zboží, a

   iii) náklady na balení zahrnující jak práci, tak materiál;

b) hodnota, vhodným způsobem rozvržená, níže uvedeného zboží a služeb, pokud je kupující poskytuje přímo nebo nepřímo zdarma nebo za sníženou cenu pro použití při výrobě a prodeji k vývozu dováženého zboží, v rozsahu, v jakém tato hodnota nebyla zahrnuta do ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacena:

   i) materiály, součástky, díly a podobné položky obsažené v dováženém zboží;

   ii) nářadí, matrice, slévačské formy a podobné položky použité k výrobě dováženého zboží;

   iii) materiály spotřebované při výrobě dováženého zboží a

   iv) technologie, vývoj, umělecká práce, design a plány a nákresy provedené mimo Unii a nezbytné pro výrobu dováženého zboží;

c) poplatky za užívání práv a licenční poplatky týkající se hodnoceného zboží, které musí přímo nebo nepřímo uhradit kupující jako podmínku prodeje hodnoceného zboží, v rozsahu, v jakém tyto poplatky za užívání práv a licenční poplatky nejsou zahrnuty v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena;

d) hodnota jakékoli části výnosu z jakéhokoli následného přeprodeje dováženého zboží, nakládání s dováženým zbožím nebo použití dováženého zboží, která připadne přímo nebo nepřímo prodávajícímu, a

e) níže uvedené náklady až do místa, kde dané zboží vstoupilo na celní území Unie:

i) náklady na dopravu a pojištění dováženého zboží a

ii) poplatky za nakládku a manipulaci spojené s dopravou dováženého zboží.

2. Položky, které jsou na základě odstavce 1 připočteny k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena, vychází výlučně z objektivních a měřitelných údajů.

3. Při určování celní hodnoty se k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacena, nepřipočtou žádné jiné položky než ty, které jsou stanoveny v tomto článku.

Článek 177

Položky, které se do celní hodnoty nezahrnují

Při určování celní hodnoty podle článku 174 se nezahrnuje žádná z těchto položek:

a) náklady na dopravu dováženého zboží po jeho vstupu na celní území Unie;

b) poplatky za stavbu, instalaci, montáž, údržbu nebo technickou pomoc vzniklé po vstupu dováženého zboží, například průmyslových zařízení, strojů či vybavení, na celní území Unie;

c) úroky z finančního ujednání uzavřeného kupujícím a vztahujícího se na nákup dováženého zboží, bez ohledu na to, zda finanční prostředky poskytuje prodávající nebo jiná osoba, jestliže bylo financování dohodnuto písemně a jestliže může kupující, bude-li o to požádán, prokázat, že jsou splněny tyto podmínky:

i) toto zboží je skutečně prodáváno za cenu deklarovanou jako cena, která byla nebo má být skutečně zaplacena;

ii) požadovaná úroková sazba nepřevyšuje obvyklou úrokovou sazbu uplatňovanou v dané zemi při podobných operacích v okamžiku poskytnutí finančních prostředků;

d) poplatky spojené s právem reprodukovat dovážené zboží v Unii;

e) nákupní provize;

f) dovozní cla nebo jiné poplatky splatné v Unii při dovozu nebo prodeji zboží;

g) aniž je dotčen čl. 176 odst. 1 písm. c), platby uskutečněné kupujícím za právo distribuovat nebo přeprodávat dovážené zboží, jestliže tyto platby nejsou podmínkou prodeje zboží pro vývoz do Unie.

Článek 178

Zjednodušení

1. Celní orgány mohou na žádost povolit, aby byly na základě specifických kritérií stanoveny níže uvedené částky, nejsou-li tyto částky vyčíslitelné ke dni přijetí celního prohlášení nebo ke dni, k němuž musí být dané údaje k dispozici celním orgánům:

a) částky, které mají být zahrnuty do celní hodnoty v souladu s čl. 174 odst. 2, a

b) částky podle článků 176 a 177.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělení povolení podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 179

Doplňkové metody určování celní hodnoty

1. Nemůže-li být celní hodnota určena podle článku 174, pokračuje se postupně podle odst. 2 písm. a) až d), přičemž se celní hodnota určí podle prvního z těchto písmen, podle něhož ji lze určit.

Na žádost dovozce nebo případně deklaranta se pořadí uplatnění písmen c) a d) odstavce 2 obrátí.

2. Celní hodnotou podle odstavce 1 je:

a) převodní hodnota u stejného zboží prodávaného pro vývoz na celní území Unie a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je ohodnocováno;

b) převodní hodnota u podobného zboží prodávaného pro vývoz na celní území Unie a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je ohodnocováno;

c) hodnota založená na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné dovážené zboží prodává na celním území Unie v největším úhrnném množství osobám, které nejsou ve vzájemném spojení s prodávajícími, nebo

d) vypočtená hodnota sestávající ze součtu těchto položek:

i) nákladů na materiál a výrobu nebo jiné zpracování provedené při produkci dováženého zboží nebo hodnoty těchto položek;

ii) částky představující zisk a všeobecné výdaje ve výši, kterou producenti v zemi vývozu obvykle zahrnují do prodeje zboží téže povahy nebo téhož druhu jako hodnocené zboží pro vývoz do Unie;

iii) nákladů na položky uvedené v čl. 176 odst. 1 písm. e) nebo jejich hodnoty.

3. Nemůže-li být celní hodnota určena podle odstavce 1 tohoto článku, určí se na základě údajů dostupných na celním území Unie s použitím přiměřených prostředků slučitelných se zásadami a obecnými ustanoveními:

a) dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994;

b) článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu;

c) této kapitoly.

4. V případě prodeje na dálku, kdy dovozce nerozptýlí důvodné pochybnosti týkající se toho, zda deklarovaná převodní hodnota představuje celkovou cenu, která byla nebo má být skutečně zaplacena, jak je uvedeno v čl. 174 odst. 1, mohou celní orgány použít vhodnou doplňkovou metodu určení hodnoty k novému určení celní hodnoty daného zboží. Tím není dotčena možnost, aby dovozce poskytl v přiměřené lhůtě informace nezbytné k odůvodnění toho, že celní hodnotu lze určit způsobem stanoveným v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 180

Celní hodnota pro účely vývozního cla

1. Je-li stanoveno vývozní clo, určí se hodnota pro účely vývozního cla na základě:

a) ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacena za zboží prodané pro vývoz z celního území Unie, za předpokladu, že kupující a prodávající nejsou ve vzájemném spojení, nebo jejich vztah neovlivnil cenu, případně upravené v souladu s odstavci 2 a 3, a jak vyplývá z údajů poskytnutých vývozcem, nebo

b) hodnoty založené na objektivních a ověřitelných údajích, včetně tržní ceny stejného nebo podobného zboží vyváženého z Unie na stejném místě a ve stejnou dobu, pokud cena uvedená v písmenu a) tohoto odstavce není k dispozici, je neúplná nebo neodráží ekonomickou hodnotu zboží.

2. Hodnota pro účely vývozního cla zahrnuje veškeré náklady přímo spojené s vývozní transakcí.

3. Do hodnoty pro účely vývozního cla se nezahrnují náklady vzniklé poté, co zboží opustilo celní území Unie, ani žádné platby nesouvisející s vyváženým zbožím.

4. V případě potřeby si celní orgány mohou vyžádat další důkazy, aby ověřily údaje poskytnuté vývozcem nebo určily hodnotu pro účely vývozního cla v souladu s tímto článkem.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením údajů potřebných k určení celní hodnoty pro účely vývozního cla podle tohoto článku.

Článek 181

Procesní pravidla pro určení celní hodnoty

Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro:

a) určení celní hodnoty na základě převodní hodnoty v souladu s čl. 174 odst. 1 a 2, včetně procesních pravidel pro úpravu ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacena, v souladu s články 176 a 177 a pro použití podmínek uvedených v čl. 174 odst. 3;

b) určení celní hodnoty doplňkovými metodami v souladu s článkem 179;

c) určení celní hodnoty pro účely vývozního cla v souladu s článkem 180.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 182

Určení celní hodnoty ve zvláštních situacích

Komise může přijmout prováděcí akty stanovující opatření, kterými se stanoví vhodná metoda určování celní hodnoty nebo kritéria pro určení celní hodnoty ve zvláštních situacích, včetně prodeje na dálku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

V řádně odůvodněných závažných a naléhavých případech týkajících se opatření uvedených v prvním pododstavci tohoto článku, které souvisejí s potřebou rychle zajistit správné a jednotné uplatňování pravidel pro určení celní hodnoty zboží, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 283 odst. 5.

HLAVA X

CELNÍ DLUH A JISTOTY

KAPITOLA 1

Vznik celního dluhu

Oddíl 1

Celní dluh při dovozu

Článek 183

Propuštění do volného oběhu a dočasné použití

1. Celní dluh vzniká při dovozu za účelem propuštění zboží do volného oběhu nebo do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo do režimu konečného užití v okamžiku, kdy dovozce oznámí dostupnost zboží v souladu s čl. 74 odst. 1.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku celní dluh vzniká:

a) propuštěním zboží, použije-li se čl. 205 odst. 5;

b) případným přijetím celního prohlášení do 28. února 2034;

c) přijetím platby osobou, která se rozhodla používat režim IOSS.

3. Dlužníkem je dovozce. V případě nepřímého zastupování jsou dlužníky a za celní dluh společně a nerozdílně odpovídají celní zástupce a osoba, na jejíž účet tento celní zástupce jedná.

4. Není-li v důsledku informací poskytnutých nebo zpřístupněných pro účely režimů uvedených v odstavci 1 vybráno celé dovozní clo nebo jeho část, je dlužníkem rovněž osoba, která tyto informace poskytla a která si byla nebo měla být vědoma, že tyto informace nejsou pravdivé.

5. Do 28. února 2034 je v případě podání celního prohlášení dlužníkem deklarant. V případě nepřímého zastupování je dlužníkem také osoba, na jejíž účet celní zástupce jedná.

Článek 184

Zvláštní ustanovení týkající se nepůvodního zboží

1. Celní dluh vzniká v okamžiku propuštění výrobků určených ke zpětnému vývozu, pokud:

a) preferenční ujednání mezi Unií a některými třetími zeměmi nebo skupinami těchto zemí stanoví, že preferenční sazební zacházení s výrobky pocházejícími z Unie vyžaduje, aby nepůvodní zboží použité při jejich výrobě podléhalo zaplacení dovozního cla, a

b) pro tyto výrobky byl vydán nebo vyhotoven doklad o původu.

2. Celní dluh se vypočítá jako částka dovozního cla odpovídající dluhu, který by vznikl v případě, že by nepůvodní zboží, které bylo použito při výrobě zpětně vyvážených výrobků, bylo ve stejný den propuštěno do volného oběhu.

3. Dlužníkem je vývozce. V případě nepřímého zastupování jsou dlužníky a za celní dluh společně a nerozdílně odpovídají celní zástupce a osoba, na jejíž účet tento celní zástupce jedná.

Článek 185

Celní dluh vzniklý nesplněním povinností nebo podmínek

1. U zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká celní dluh při dovozu, jestliže není splněna některá z těchto povinností nebo podmínek:

a) povinnost stanovená v celních předpisech pro vstup zboží, které není zbožím Unie, na celní území Unie, pro jeho odnětí celnímu dohledu nebo pro pohyb, zušlechtění, uskladnění, dočasné uskladnění a dočasné použití zboží nebo nakládání s tímto zbožím na tomto území;

b) povinnost stanovená v celních předpisech pro konečné užití zboží na celním území Unie;

c) podmínka, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Unie, propuštěno do celního režimu nebo mu může být podle jeho konečného užití přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla.

2. Celní dluh vzniká v jednom z těchto okamžiků:

a) okamžikem, kdy povinnost, jejímž nesplněním vzniká celní dluh, není plněna nebo přestala být plněna, nebo

b) okamžikem, kdy je zboží propuštěno do celního režimu, zjistí-li se následně, že podmínka, na jejímž základě může být zboží propuštěno do daného celního režimu nebo mu může být podle jeho konečného užití přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla, nebyla ve skutečnosti splněna.

3. V případech uvedených v odst. 1 písm. a) a b) je dlužníkem kterákoli z těchto osob:

a) každá osoba, která měla splnit dané povinnosti;

b) každá osoba, která si byla nebo měla být vědoma, že nebyla splněna povinnost podle celních předpisů, a která jednala na účet osoby, jež byla povinna splnit tuto povinnost, nebo která se zúčastnila úkonu, jenž vedl k nesplnění této povinnosti;

c) každá osoba, která získala nebo držela dotyčné zboží a v okamžiku získání nebo přijetí zboží si byla nebo měla být vědoma, že nebyla splněna povinnost podle celních předpisů.

4. V případech uvedených v odst. 1 písm. c) je dlužníkem osoba, která má splnit podmínky, na jejichž základě může být zboží propuštěno do celního režimu nebo mu může být podle jeho konečného užití přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla.

5. Jsou-li celním orgánům poskytnuty informace požadované podle celních předpisů upravujících podmínky, na jejichž základě může být zboží propuštěno do daného celního režimu, a nebylo-li v důsledku těchto informací vybráno celé dovozní clo nebo jeho část, je dlužníkem také osoba, která tyto informace poskytla a která si byla nebo měla být vědoma, že tyto informace nejsou pravdivé.

Článek 186

Odpočet částky již zaplaceného dovozního cla

1. Vznikne-li podle čl. 185 odst. 1 celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu se sníženou sazbou dovozního cla podle konečného užití zboží, odečte se částka dovozního cla zaplacená při propuštění zboží do volného oběhu od částky dovozního cla odpovídající celnímu dluhu.

Ustanovení prvního pododstavce se použije rovněž v případech, kdy celní dluh vznikl u zbytků a odpadu po zničení předmětného zboží.

2. Vznikne-li podle čl. 183 odst. 1 nebo čl. 185 odst. 1 celní dluh u zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, odečte se částka dovozního cla zaplacená v rámci částečného osvobození od částky dovozního cla odpovídající celnímu dluhu.

Oddíl 2

Celní dluh při vývozu

Článek 187

Vývoz a pasivní zušlechťovací styk

1. Celní dluh při vývozu za účelem propuštění zboží do režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku vzniká okamžikem, kdy vývozce oznámí dostupnost zboží v souladu s čl. 74 odst. 1.

2. Odchylně od odstavce 1 vzniká celní dluh okamžikem:

a) propuštění zboží, použije-li se čl. 205 odst. 5;

b) případného přijetí celního prohlášení do 28. února 2034.

3. Dlužníkem je vývozce. V případě nepřímého zastupování jsou dlužníky a za celní dluh společně a nerozdílně odpovídají celní zástupce a osoba, na jejíž účet tento celní zástupce jedná.

4. Není-li v důsledku informací poskytnutých pro propuštění zboží do režimu vývozu nebo režimu pasivního zušlechťovacího styku vybráno celé vývozní clo nebo jeho část, je dlužníkem rovněž osoba, která tyto informace poskytla a která si byla nebo měla být vědoma, že tyto informace nejsou pravdivé.

Článek 188

Celní dluh vzniklý nesplněním povinností nebo podmínek

1. U zboží podléhajícího vývoznímu clu vzniká celní dluh při vývozu, jestliže není splněna některá z těchto povinností nebo podmínek:

a) povinnost stanovená v celních předpisech pro výstup zboží;

b) podmínka, za níž bylo povoleno, aby zboží opustilo celní území Unie s úplným nebo částečným osvobozením od vývozního cla.

2. Celní dluh vzniká v některém z těchto okamžiků:

a) okamžikem, kdy zboží skutečně opustilo celní území Unie, aniž byly celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny informace o tomto vývozu;

b) okamžikem, kdy je zboží dodáno na jiné místo určení, než na které se vztahuje povolení, na jehož základě může zboží opustit celní území Unie s úplným nebo částečným osvobozením od vývozního cla;

c) nemohou-li celní orgány určit okamžik uvedený v písmenu b), uplynutím lhůty stanovené pro předložení dokladu o tom, že byly splněny podmínky opravňující k přiznání tohoto osvobození.

3. V případech uvedených v odst. 1 písm. a) je dlužníkem kterákoli z těchto osob:

a) každá osoba, která měla splnit danou povinnost;

b) každá osoba, která si byla nebo měla být vědoma, že daná povinnost nebyla splněna, a která jednala na účet osoby, jež byla povinna splnit tuto povinnost;

c) každá osoba, která se zúčastnila úkonu, jenž vedl k nesplnění povinnosti a která si byla nebo měla být vědoma, že požadované informace nebyly poskytnuty nebo případně nebylo podáno celní prohlášení, které mělo být podáno.

4. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) je dlužníkem každá osoba, která má splnit podmínky, za nichž bylo povoleno, aby zboží opustilo celní území Unie s úplným nebo částečným osvobozením od vývozního cla.

Oddíl 3

Společná ustanovení pro celní dluh vzniklý při dovozu a vývozu

Článek 189

Celní dluh v případě, že se na zboží vztahují jiné právní předpisy uplatňované celními orgány

1. Celní dluh při dovozu nebo vývozu vzniká i v případě, že se týká zboží, na něž se vztahují jakékoli jiné právní předpisy uplatňované celními orgány při dovozu nebo vývozu.

2. Odchylně od odstavce 1 celní dluh nevzniká v případě:

a) protiprávního vstupu padělaných peněz na celní území Unie nebo

b) vstupu omamných a psychotropních látek na celní území Unie, a to látek jiných než těch, které jsou pod přísným dohledem příslušných orgánů za účelem jejich použití pro lékařské a vědecké účely.

Pro účely sankcí za porušení celních předpisů se však má za to, že celní dluh vznikl, je-li podle tohoto nařízení nebo podle vnitrostátního práva dovozní nebo vývozní clo nebo existence celního dluhu základem pro uložení sankcí.

Článek 190

Více dlužníků

Odpovídá-li za zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající jednomu celnímu dluhu více osob, odpovídají tyto osoby za zaplacení uvedené částky společně a nerozdílně.

Článek 191

Obecná pravidla pro výpočet částky dovozního nebo vývozního cla

1. Částka dovozního nebo vývozního cla se vypočte na základě sazebního zařazení, celní hodnoty, množství, místa určení a původu zboží. Pravidly pro výpočet cla jsou pravidla, která se na dané zboží vztahovala v okamžiku, kdy u tohoto zboží vznikl celní dluh.

2. Pokud jde o prodej na dálku v rámci režimu IOSS, určí se částka dovozního cla na základě pravidel pro výpočet cla, která se na dané zboží vztahovala v okamžiku, kdy byla přijata platba za prodej na dálku.

3. Není-li možné přesně určit, kdy celní dluh vznikl, má se za to, že vznikl v době, kdy celní orgány zjistí, že se zboží nachází v situaci, při níž vzniká celní dluh.

Pokud však informace dostupné celní orgánům umožňují určit, že celní dluh vznikl před tímto zjištěním, má se za to, že celní dluh vznikl v nejzazším časovém okamžiku, který může být určen jako situace, v níž celní dluh vzniká.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel uvedených v tomto článku pro výpočet částky dovozního nebo vývozního cla u zboží, u něhož celní dluh vznikne v souvislosti se zvláštním režimem.

Článek 192

Zvláštní pravidla pro výpočet částky dovozního cla

1. Pokud u zboží, jež bylo propuštěno do celního režimu nebo dočasně uskladněno, vznikly náklady spojené s uskladněním nebo obvyklými formami manipulace na celním území Unie, tyto náklady nebo veškeré navýšení hodnoty se při výpočtu částky dovozního cla nezohlední, jestliže dovozce nebo případně deklarant tyto náklady dostatečným způsobem prokáže.

Celní hodnota, množství a původ zboží, které není zbožím Unie a které bylo použito při operacích, se však při výpočtu částky dovozního cla zohledňují.

2. Dojde-li u zboží, které bylo propuštěno do celního režimu, v důsledku obvyklých forem manipulace na celním území Unie ke změně sazebního zařazení, použije se na zboží propuštěné do tohoto režimu na žádost dovozce nebo případně deklaranta původní sazební zařazení.

3. Vznikne-li u zušlechtěných výrobků pocházejících z režimu aktivního zušlechťovacího styku celní dluh, vyměří se částka dovozního cla odpovídající tomuto dluhu na žádost dovozce na základě sazebního zařazení, celní hodnoty, množství a původu zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, v okamžiku propuštění do daného režimu.

4. Pocházejí-li zušlechtěné výrobky z následných režimů aktivního zušlechťovacího styku, pokud jde o zboží, které bylo propuštěno do prvního režimu aktivního zušlechťovacího styku, v souladu s odstavcem 3, může dovozce požadovat, aby byl dluh vypočítán pouze na základě sazebního zařazení, celní hodnoty, množství a původu zboží, které bylo propuštěno do dotčeného prvního režimu aktivního zušlechťovacího styku.

5. Ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech se částka dovozního cla určí v souladu s odstavci 2, 3 a 4 tohoto článku bez žádosti dovozce nebo vývozce nebo případně deklaranta, aby se zabránilo obcházení opatření podle čl. 166 odst. 2 písm. h).

6. Vznikne-li celní dluh u zušlechtěných výrobků pocházejících z režimu pasivního zušlechťovacího styku nebo u náhradních výrobků, vypočte se částka dovozního cla na základě nákladů na zušlechťovací operaci provedenou mimo celní území Unie.

7. Vznikl-li celní dluh podle článků 185 nebo 188 tohoto nařízení, a pokud nedostatky, které vedly ke vzniku celního dluhu, nebyly pokusem o klamavé jednání, platí rovněž toto:

a) zvýhodněné sazební zacházení se zbožím podle celních předpisů;

b) osvobození nebo úplné či částečné osvobození od dovozního nebo vývozního cla podle čl. 166 odst. 2 písm. d) až g) nebo článků 111, 112 a 113 nebo článků 161 až 165 tohoto nařízení nebo

c) osvobození podle nařízení (ES) č. 1186/2009.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel uvedených v tomto článku pro výpočet částky dovozního nebo vývozního cla u zboží, u něhož celní dluh vznikne v souvislosti se zvláštním režimem, a zvláštních případů uvedených v odstavci 5 tohoto článku.

Článek 193

Místo vzniku celního dluhu

1. Celní dluh vzniká:

a) v případech uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. d) bodě ii) v místě, kde se zboží nachází;

b) v případech uvedených v čl. 6 odst. 2 písm. a) v místě, do něhož má být zboží dodáno;

c) v případech uvedených v čl. 6 odst. 2 písm. c) v místě, v němž je deklarant, který je oprávněn uplatňovat centralizované celní řízení, usazen;

d) v případech uvedených v čl. 6 odst. 2 písm. b) v členském státě, v němž je spolehlivý a prověřený obchodník usazen.

Ve všech ostatních případech vzniká celní dluh v místě, kde nastaly skutečnosti vedoucí ke vzniku celního dluhu. Nemůže-li být toto místo určeno, vzniká celní dluh v místě, kde celní orgány dojdou k závěru, že se zboží nachází v situaci, při níž vzniká celní dluh.

2. Pokud bylo zboží propuštěno do celního režimu, který nebyl vyřízen, nebo pokud nebylo dočasné uskladnění řádně ukončeno a místo, kde vznikl celní dluh, nemůže být určeno podle odst. 1 druhého nebo třetího pododstavce ve stanovené lhůtě, vzniká celní dluh v místě, kde bylo zboží propuštěno do daného režimu, nebo kde v tomto režimu vstoupilo na celní území Unie, nebo kde bylo dočasně uskladněno.

3. Pokud informace dostupné celním orgánům umožňují určit, že celní dluh mohl vzniknout na více místech, má se za to, že celní dluh vznikl v místě, kde vznikl poprvé.

4. Pokud celní orgán zjistí, že celní dluh vznikl podle článku 185 nebo článku 188 v jiném členském státě a že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající tomuto dluhu je nižší než 10 000 EUR, považuje se tento celní dluh za celní dluh vzniklý v členském státě, ve kterém byl zjištěn.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením lhůty podle odstavce 2 tohoto článku.

KAPITOLA 2

Jistota za potenciální nebo existující celní dluh

Článek 194

Obecná ustanovení

1. Není-li stanoveno jinak, vztahuje se tato kapitola na jistoty za celní dluhy, které vznikly (dále jen „existující celní dluhy“), a na jistoty, které jsou požadovány v případě, že by mohl vzniknout celní dluh (dále jen „potenciální celní dluhy“).

2. Pokud celní orgány požadují jistotu za potenciální nebo existující celní dluh, pokrývá tato jistota částku dovozního nebo vývozního cla a ostatních poplatků splatných v souvislosti s dovozem nebo vývozem zboží v situaci, kdy jistota:

a) je použita na propuštění zboží do tranzitního režimu Unie nebo

b) může být použita ve více než jednom členském státě.

Jistota, kterou celní orgány přijaly nebo povolily, je platná na celém celním území Unie pro účely, pro které byla poskytnuta.

Pokud je jistota spojena s činnostmi dlužníka v jednom členském státě, musí pokrývat alespoň částku dovozního nebo vývozního cla.

3. Jistotu poskytne dlužník nebo osoba, která by se mohla stát dlužníkem, nebo povolí-li to celní orgány, jakákoli jiná osoba.

4. Aniž je dotčen článek 202, požadují celní orgány pro určité zboží pouze jednu jistotu.

Jistota poskytnutá pro konkrétní zboží se použije ke krytí částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků u tohoto zboží, bez ohledu na to, zda jsou poskytnuté či zpřístupněné informace o tomto zboží správné, či nikoli.

Nebyla-li jistota uvolněna, může se v mezích zajištěné částky použít rovněž na vybrání částek dovozního nebo vývozního cla a jiných poplatků, které jsou splatné po kontrole po propuštění daného zboží.

5. Na žádost osoby uvedené v odstavci 3 tohoto článku mohou celní orgány v souladu s čl. 200 odst. 1, 2 a 3 povolit poskytnutí souborné jistoty ke krytí částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu ve vztahu ke dvěma nebo více operacím nebo celním režimům.

6. Celní orgány jistotu sledují.

7. Jistota se nepožaduje:

a) od států, regionálních a místních orgánů veřejné správy nebo jiných veřejnoprávních subjektů v případě činností, v nichž vystupují jako orgány veřejné správy;

b) u zboží přepravovaného po Rýnu a rýnských vodních cestách a po Dunaji a dunajských vodních cestách;

c) u zboží přepravovaného zabudovaným přepravním zařízením;

d) ve zvláštních případech stanovených v celních předpisech, pokud je zboží propuštěno do režimu dočasného použití, a

e) u zboží propuštěného do tranzitního režimu Unie za využití zjednodušení podle čl. 140 odst. 4 písm. e) a přepravovaného námořní nebo vzdušnou cestou mezi přístavy Unie nebo mezi letišti Unie.

8. Celní orgány nemusí jistotu požadovat, jestliže částka dovozního nebo vývozního cla, které má být zajištěno, nepřesahuje určitou prahovou hodnotu.

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů, kdy u zboží propuštěného do režimu dočasného použití není požadována jistota podle odst. 7 písm. d) tohoto článku, a stanovením prahové hodnoty pro upuštění od požadavku na poskytnutí jistoty podle odstavce 8 tohoto článku.

10. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro poskytování a sledování jistoty podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 195

Referenční částka povinné jistoty

1. Jsou-li celní orgány povinny požadovat jistotu a mohou-li v době, kdy je jistota požadována, stanovit přesnou částku dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků, jistota tuto přesnou částku pokryje.

Není-li možné stanovit přesnou částku, vyměří se jistota ve výši nejvyšší možné částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků, které dle odhadu celních orgánů vznikly nebo by mohly vzniknout.

2. Aniž je dotčen článek 200, je-li pro částku dovozního nebo vývozního cla odpovídající celním dluhům a jiným poplatkům, jejichž výše se mění v čase, poskytnuta souborná jistota, vyměří se jistota ve výši, která zajistí, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celním dluhům a jiným poplatkům bude vždy pokryta.

Článek 196

Referenční částka předběžné jistoty

Není-li poskytnutí jistoty povinné, avšak celní orgány si nejsou jisty tím, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiným poplatkům bude zaplacena ve stanovené lhůtě, požadují jistotu ve výši, která nepřesahuje výši uvedenou v článku 195.

Článek 197

Poskytnutí jistoty

1. Jistota může být poskytnuta pouze jednou z těchto forem:

a) jakýmkoli platebním prostředkem, který celní orgány uznávají, v eurech nebo v měně členského státu, ve kterém se jistota požaduje;

b) závazkem ručitele nebo

c) jinou formou, pokud poskytuje rovnocennou záruku, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků bude zaplacena.

2. Poskytnutí jistoty formou jakéhokoli platebního prostředku, který celní orgány uznávají, se provádí v souladu s právními předpisy členského státu, ve kterém je jistota požadována.

Celní orgány nejsou povinny platit úroky z této částky.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením formy jistoty podle odst. 1 písm. c) tohoto článku.

Článek 198

Volba jistoty

Osoba, která je povinna poskytnout jistotu, si může zvolit, kterou z forem jistoty uvedených v čl. 197 odst. 1 poskytne.

Pokud však zvolená forma jistoty není slučitelná s řádným prováděním příslušného celního režimu, mohou ji celní orgány odmítnout.

Celní orgány mohou požadovat, aby byla zvolená forma jistoty zachována po určitou dobu.

Článek 199

Ručitel

1. Ručitelem podle čl. 197 odst. 1 písm. b) je třetí osoba, která je usazena na celním území Unie. Není-li ručitelem úvěrová instituce, finanční instituce nebo pojišťovna akreditovaná v Unii v souladu s platnými právními předpisy Unie, schválí ručitele celní orgány, které jistotu požadují.

2. Ručitel se písemně zaváže, že zaplatí zajištěnou částku dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků.

3. Celní orgány mohou schválení navrhovaného ručitele nebo navrhované formy jistoty odmítnout, pokud není jisté, zda tento ručitel nebo forma jistoty mohou zajistit, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků bude ve stanovené lhůtě uhrazena.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením forem jistoty a pravidel vztahujících se na ručitele podle tohoto článku.

5. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro zrušení závazku a odstoupení od závazku, který poskytl ručitel podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 200

Souborná jistota

1. Celní orgány mohou udělit povolení uvedené v čl. 194 odst. 5 pouze osobám, jež splňují tyto podmínky:

a) jsou usazeny na celním území Unie;

b) splňují kritéria stanovená v čl. 30 odst. 1 písm. a) a

c) jsou pravidelnými uživateli příslušných celních režimů nebo držiteli povolení k provozování dočasných skladů nebo splňují kritéria stanovená v čl. 30 odst. 1 písm. d).

2. Celní orgány mohou hospodářskému subjektu splňujícímu kritéria stanovená v čl. 30 odst. 1 písm. b) a c) nebo spolehlivému a prověřenému obchodníkovi povolit, aby poskytl soubornou jistotu se sníženou částkou záruky, pokud jde o potenciální celní dluhy a jiné poplatky, nebo aby jistotu neposkytl (dále jen „zproštění povinnosti poskytnout jistotu“).

3. Celní orgány mohou oprávněnému hospodářskému subjektu pro celní zjednodušení nebo spolehlivému a prověřenému obchodníkovi na žádost povolit, aby poskytl soubornou jistotu se sníženou částkou záruky, pokud jde o existující celní dluhy a jiné poplatky. Tyto souborné jistoty se považují za rovnocenné jistotám poskytnutým v souladu s ostatními ustanoveními tohoto nařízení.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělení povolení k použití souborné jistoty se sníženou částkou záruky nebo pro zproštění povinnosti poskytnout jistotu podle odstavců 2 a 3 tohoto článku.

5. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro určení částky jistoty včetně snížené částky záruky podle odstavců 2 a 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Článek 201

Dočasné zákazy týkající se používání souborných jistot

1. V souvislosti se zvláštními režimy nebo dočasným uskladněním se může Komise rozhodnout dočasně zakázat použití kterékoli z těchto jistot:

a) souborné jistoty se sníženou částkou záruky nebo zproštění povinnosti poskytnout jistotu podle čl. 200 odst. 2;

b) souborné jistoty podle článku 200 u zboží, u kterého byly zjištěny rozsáhlé podvody.

2. Pokud se použije odstavec 1, lze použití souborné jistoty se sníženou částkou záruky nebo zproštění povinnosti poskytnout jistotu nebo použití souborné jistoty podle článku 200 povolit v kterémkoli z těchto případů:

a) pokud dotyčná osoba může prokázat, že při operacích, které vykonávala v průběhu dvou let předcházejících rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku, nevznikl v souvislosti s dotčeným zbožím celní dluh;

b) pokud v průběhu dvou let předcházejících rozhodnutí uvedenému v odstavci 1 tohoto článku celní dluhy vznikly a dotyčná osoba může prokázat, že tyto dluhy byly ve stanovené lhůtě dlužníkem či dlužníky nebo ručitelem plně uhrazeny.

Pro získání povolení používat dočasně zakázanou soubornou jistotu musí dotyčná osoba splňovat rovněž kritéria stanovená v čl. 30 odst. 1 písm. b) a c).

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro dočasné zákazy týkající se použití souborných jistot podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

V řádně odůvodněných závažných a naléhavých případech týkajících se opatření uvedených v tomto článku, které souvisejí s potřebou rychle posílit ochranu finančních zájmů Unie a jejích členských států, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 283 odst. 5.

Článek 202

Doplňující nebo nová jistota

Zjistí-li celní orgány, že poskytnutá jistota nezaručuje nebo již nezaručuje spolehlivě či dostatečně, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků bude uhrazena ve stanovené lhůtě, vyžadují od osoby uvedené v čl. 194 odst. 3, aby situaci napravila tím, že buď poskytne doplňující jistotu, nebo nahradí původní jistotu novou jistotou. Tato požádaná osoba si může mezi dotčenými dvěma možnostmi vybrat.

Článek 203

Uvolnění jistoty

1. Celní orgány jistotu okamžitě uvolní, jakmile celní dluh nebo odpovědnost za jiné poplatky zanikne nebo již nemůže vzniknout.

2. Zanikl-li celní dluh nebo odpovědnost za jiné poplatky částečně nebo by mohl vzniknout jen s ohledem na část zajištěné částky, uvolní se na žádost dotyčné osoby odpovídající část jistoty, pokud dotyčná částka takový krok opodstatňuje.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením lhůt pro uvolnění jistoty.

4. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro uvolnění jistoty podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

KAPITOLA 3

Výběr, platba, vrácení a prominutí částky dovozního nebo vývozního cla

Oddíl 1

Stanovení částky dovozního nebo vývozního cla, oznámení celního dluhu a zaúčtování

Článek 204

Stanovení částky dovozního nebo vývozního cla

1. Částku splatného dovozního nebo vývozního cla stanoví celní orgány příslušné v místě, kde celní dluh vznikl nebo kde se má za to, že vznikl, v souladu s článkem 193. Pro účely tohoto stanovení celní orgány zohlední poskytnuté nebo zpřístupněné údaje.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou celní orgány do 28. února 2034 v případě, že bylo podáno celní prohlášení, souhlasit s výší splatného dovozního nebo vývozního cla stanoveného v celním prohlášení, aniž jsou dotčeny kontroly po propuštění zboží. Nesouhlasí-li celní orgány s touto částkou, stanoví výši splatného dovozního nebo vývozního cla, jakmile k tomu mají potřebné informace.

3. Pokud částka splatného dovozního nebo vývozního cla není celým číslem, lze tuto částku zaokrouhlit nahoru nebo dolů.

Pokud je částka uvedená v prvním pododstavci vyjádřena v eurech, nelze ji zaokrouhlit nahoru nebo dolů více než na nejbližší celé číslo.

Členský stát, jehož měnou není euro, může:

a) použít druhý pododstavec obdobně, nebo

b) odchýlit se od uvedeného pododstavce za předpokladu, že jeho pravidla pro zaokrouhlování nemají větší finanční dopad než pravidlo stanovené v druhém pododstavci.

Článek 205

Oznámení celního dluhu

1. Celní orgán oznámí celní dluh dlužníkovi v místě, kde celní dluh vznikl, nebo kde se má za to, že vznikl, v souladu s článkem 193.

2. Rovná-li se výše splatného dovozního nebo vývozního cla částce vypočtené na základě údajů poskytnutých nebo zpřístupněných dovozcem či vývozcem, považuje se propuštění zboží celními orgány za oznámení celního dluhu dovozci nebo vývozci.

3. Oznámení uvedené v odstavci 1 nebo 2 tohoto článku se neprovede v těchto případech:

a) pokud bylo před konečným určením výše dovozního nebo vývozního cla uloženo prozatímní antidumpingové clo, prozatímní vyrovnávací clo nebo prozatímní ochranné opatření;

b) pokud částka splatného dovozního nebo vývozního cla převyšuje částku určenou na základě rozhodnutí přijatého v souladu s článkem 15;

c) pokud bylo původní rozhodnutí o neoznámení celního dluhu nebo o jeho oznámení s částkou dovozního nebo vývozního cla, která je nižší než částka splatného dovozního nebo vývozního cla, přijato na základě obecných ustanovení, která později soud prohlásil za neplatná;

d) pokud celní orgány nejsou podle celních předpisů povinny celní dluh oznamovat.

4. Jsou-li celní orgány povinny oznámit částku splatného dovozního nebo vývozního cla v souladu s odstavcem 1, oznámí celní dluh dlužníkovi v okamžiku, kdy mohou danou částku stanovit a přijmout příslušné rozhodnutí.

Pokud však příslušné orgány Unie nebo příslušné vnitrostátní orgány informují celní orgány o tom, že by oznámení celního dluhu mělo vliv na trestní vyšetřování v členském státě celních orgánů nebo v jiném členském státě, odloží celní orgány toto oznámení do doby, kdy již trestní vyšetřování neohrozí.

5. Spolehlivý a prověřený obchodník může vypočítat celní dluh odpovídající celkové částce dovozního nebo vývozního cla ve vztahu k veškerému zboží, které propustil jménem celních orgánů během období, které nepřesáhne 31 kalendářních dnů, a sdělit daný celní dluh, včetně rozpisu částek vztahujících se k jednotlivému zboží, celním orgánům ve lhůtě pěti dnů od uplynutí uvedeného období.

Po obdržení tohoto sdělení se má za to, že celní orgány celní dluh oznámily.

6. Dovozce v rámci prodeje na dálku, který se rozhodl používat režim IOSS a má status spolehlivého a prověřeného obchodníka, upraví ve sdělení uvedeném v odstavci 5 tohoto článku informace poskytnuté v souladu s čl. 74 odst. 3 nebo zruší jejich platnost, pokud je zboží prodané daným dovozcem v rámci prodeje na dálku vráceno během období, na které se uvedené sdělení vztahuje, do celního skladu pro prodej na dálku, na adresu původního odesílatele nebo na jinou adresu mimo celní území Unie. Daný dovozce v rámci prodeje na dálku předloží nebo zpřístupní důkaz o vstupu zboží do celního skladu nebo o jeho výstupu z celního území Unie.

7. Do 28. února 2034 mohou celní orgány v případě, že bylo podáno celní prohlášení, a za předpokladu, že platba byla zajištěna, umožnit, aby byl celní dluh odpovídající celkové částce dovozního nebo vývozního cla ve vztahu k veškerému zboží propuštěnému jedné a téže osobě ve stanovené době oznámen na konci této doby. Doba stanovená celními orgány nepřesáhne 31 dní.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

a) případů uvedených v odst. 3 písm. d) tohoto článku, kdy celní orgány nejsou povinny oznamovat celní dluh;

b) informací, které má poskytnout spolehlivý a prověřený obchodník a dovozce v rámci prodeje na dálku ve sdělení podle odstavců 5 a 6 tohoto článku.

Článek 206

Časové omezení celního dluhu

1. Celní orgány oznámí dlužníkovi celní dluh do tří let ode dne jeho vzniku. Po uplynutí uvedené lhůty celní dluh zaniká.

2. Pokud celní dluh vznikl v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení, prodlouží se tříletá lhůta uvedená v odstavci 1 na nejméně pět a nejvýše deset let v souladu s vnitrostátním právem.

3. Lhůty stanovené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se pozastaví, pokud:

a) je podán opravný prostředek v souladu s článkem 18, a to na dobu ode dne, kdy byl opravný prostředek podán, až do skončení řízení o tomto opravném prostředku;

b) celní orgány dlužníkovi v souladu s čl. 8 odst. 6 sdělily důvody, na jejichž základě hodlají oznámit celní dluh, a to na dobu ode dne tohoto sdělení do uplynutí lhůty, během níž je dlužníkovi umožněno vyjádřit své stanovisko, nebo

c) oznámení celního dluhu je odloženo podle čl. 205 odst. 4 druhého pododstavce.

4. Je-li povinnost zaplatit clo obnovena podle čl. 217 odst. 8, považují se lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku za pozastavené ode dne podání žádosti o vrácení nebo prominutí cla v souladu s článkem 222 do dne, kdy bylo učiněno rozhodnutí o vrácení nebo prominutí cla.

Článek 207

Zaúčtování

1. Celní orgány uvedené v článku 204 zaúčtují v souladu s vnitrostátními právními předpisy částku splatného dovozního nebo vývozního cla, která byla oznámena podle článku 205.

Povinnost uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce se nepoužije v případech uvedených v čl. 205 odst. 2.

2. Celní orgány nejsou povinny zaúčtovat částky dovozního nebo vývozního cla, které podle článku 206 odpovídají celnímu dluhu, který již nelze dlužníkovi oznámit.

3. Členské státy stanoví praktické postupy pro zaúčtování částek dovozního nebo vývozního cla. Tyto postupy se mohou lišit podle toho, zda jsou celní orgány s ohledem na okolnosti, za nichž celní dluh vznikl, přesvědčeny, že dané částky budou zaplaceny.

Článek 208

Lhůty pro zaúčtování

1. Celní orgány zaúčtují částku splatného dovozního nebo vývozního cla do čtrnácti dnů od propuštění zboží, s výjimkou případů, kdy je dané zboží propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou celní orgány v souladu s čl. 205 odst. 5 celkovou částku dovozního nebo vývozního cla ve vztahu k veškerému zboží propuštěnému spolehlivému a prověřenému obchodníkovi během stanovené doby zaúčtovat pod jednou společnou položkou na konci této doby, pokud je toto zaúčtování provedeno do 14 dnů od uplynutí dané stanovené doby.

3. Je-li celní dluh oznámen v souladu s čl. 205 odst. 7, zaúčtuje se do čtrnácti dnů od uplynutí příslušné doby.

4. Lze-li zboží propustit s výhradou určitých podmínek, které upravují stanovení částky splatného dovozního nebo vývozního cla nebo jeho výběr, zaúčtuje se tato částka do čtrnácti dnů ode dne, kdy je stanovena částka splatného dovozního nebo vývozního cla nebo kdy je stanovena povinnost toto clo zaplatit.

Týká-li se však celní dluh prozatímního antidumpingového cla, prozatímního vyrovnávacího cla nebo prozatímního ochranného opatření, zaúčtuje se částka splatného dovozního nebo vývozního cla do dvou měsíců ode dne vyhlášení právního aktu Unie, kterým se stanoví konečné clo nebo opatření, v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Vznikne-li celní dluh za jiných podmínek, než které jsou uvedeny v odstavci 1, zaúčtuje se částka splatného dovozního nebo vývozního cla do čtrnácti dnů ode dne, kdy mohou celní orgány stanovit částku příslušného dovozního nebo vývozního cla a přijmout rozhodnutí.

6. Odstavec 5 se použije v případě částky dovozního nebo vývozního cla, která má být vybrána nebo dovybrána, pokud částka splatného cla nebyla zaúčtována v souladu s odstavci 1 až 5 nebo byla stanovena a zaúčtována ve výši, která je nižší než splatná částka.

7. Lhůty pro zaúčtování stanovené v odstavcích 1 až 5 se nepoužijí za nepředvídatelných okolností nebo v případech vyšší moci.

8. Zaúčtování může být odloženo v případě uvedeném v čl. 205 odst. 4 druhém pododstavci do doby, kdy oznámení celního dluhu již neohrozí dotyčné trestní vyšetřování, a to i v případě, že toto vyšetřování probíhá v jiném členském státě.

V takovém případě se částka splatného dovozního nebo vývozního cla zaúčtuje do 14 dnů ode dne, kdy byla dlužníkovi oznámena.

Článek 209

Svěření prováděcích pravomocí

Komise přijme prováděcí akty stanovující opatření k zajištění vzájemné pomoci mezi celními orgány v případech vzniku celního dluhu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

Oddíl 2

Platba částky dovozního nebo vývozního cla

Článek 210

Obecné lhůty pro platbu a pozastavení těchto lhůt

1. Dlužník zaplatí částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu oznámenému v souladu s článkem 205 ve lhůtě, kterou stanoví celní orgány.

Aniž je dotčen čl. 19 odst. 2, nepřesáhne tato lhůta deset dní ode dne, kdy je dlužníkovi oznámen celní dluh.

Celní orgány mohou tuto lhůtu prodloužit na žádost dlužníka v případech, kdy byla částka splatného dovozního nebo vývozního cla stanovena během kontrol po propuštění zboží podle článku 68. Aniž je dotčen čl. 214 odst. 2, nepřesahuje toto prodloužení lhůty dobu nutnou k tomu, aby mohl dlužník učinit příslušné kroky ke splnění své povinnosti.

2. Je-li dlužník oprávněn použít při placení některou z platebních možností uvedených v článcích 212, 213 a 214, platbu provede ve lhůtě nebo ve lhůtách stanovených pro tyto možnosti.

3. Lhůta pro zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu se pozastaví v těchto případech:

a) je-li podána žádost o prominutí cla podle článku 222;

b) má-li zboží propadnout, být zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu nebo

c) pokud celní dluh vznikl podle článku 185 a dlužníků je více.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel pro pozastavení lhůty pro zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu podle odstavce 3 tohoto článku a stanovením doby pozastavení.

Článek 211

Platba

1. Platba se provádí jakýmkoli platebním prostředkem – včetně započtení přeplatku –, jehož účinkem je splacení dluhu, v souladu s vnitrostátním právem.

2. Platbu může místo dlužníka provést třetí osoba.

3. Dlužník může zaplatit celou částku dlužného dovozního nebo vývozního cla nebo její část, aniž by čekal na uplynutí lhůty poskytnuté dlužníkovi k zaplacení.

Článek 212

Odklad platby

1. Celní orgány na žádost dotyčné osoby a pod podmínkou, že tato osoba poskytne jistotu, povolí, aby byla platba splatného cla odložena kterýmkoli z těchto způsobů:

a) odděleně pro jednotlivé částky dovozního nebo vývozního cla zaúčtované v souladu s čl. 208 odst. 1 nebo čl. 208 odst. 6;

b) hromadně pro všechny částky dovozního nebo vývozního cla zaúčtované v souladu s čl. 208 odst. 1 během doby stanovené celními orgány, která nesmí přesáhnout 31 dnů, nebo

c) hromadně pro všechny částky dovozního nebo vývozního cla, které jsou součástí zaúčtování pod jednou společnou položkou v souladu s čl. 208 odst. 3.

2. Pokud spolehlivý a prověřený obchodník poskytne jistotu, může hromadně odložit platbu splatného cla pro všechny částky dovozního nebo vývozního cla, které jsou součástí zaúčtování pod jednou společnou položkou v souladu s čl. 208 odst. 2.

Článek 213

Doba odkladu platby

1. Doba odkladu platby podle článku 212 (dále jen „doba odkladu platby“) činí 30 dní.

2. Je-li platba odložena podle čl. 212 odst. 1 písm. a), doba odkladu platby začíná následující den po dni, kdy byl celní dluh oznámen dlužníkovi.

3. Je-li platba odložena podle čl. 212 odst. 1 písm. b), doba odkladu platby začíná následující den po dni, kdy uplyne hromadná lhůta. Doba se zkrátí o počet dní odpovídající polovině počtu dní hromadné lhůty.

4. Je-li platba odložena podle čl. 212 odst. 1 písm. c) nebo čl. 212 odst. 2, doba odkladu platby začíná následující den po dni, kdy uplyne lhůta stanovená pro propuštění dotyčného zboží. Tato doba se zkrátí o počet dní odpovídající polovině počtu dní lhůty stanovené pro propuštění daného zboží.

5. Je-li počet dní hromadné lhůty podle odstavce 3 nebo lhůty stanovené pro propuštění daného zboží podle odstavce 4 lichý, rovná se počet dní, o něž se doba odkladu platby podle uvedených odstavců zkrátí, polovině nejbližšího nižšího sudého čísla.

6. Je-li hromadná lhůta podle odstavce 3 nebo lhůta stanovená pro propuštění daného zboží podle odstavce 4 vyjádřena v týdnech, mohou členské státy stanovit, že částka dovozního nebo vývozního cla, jejíž platba byla odložena, má být zaplacena nejpozději v pátek čtvrtého týdne následujícího po týdnu, v němž byla platba splatná.

Je-li hromadná lhůta podle odstavce 3 nebo lhůta stanovená pro propuštění daného zboží podle odstavce 4 vyjádřena v měsících, mohou členské státy stanovit, že částka dovozního nebo vývozního cla, jejíž splatnost byla odložena, má být zaplacena do šestnáctého dne měsíce následujícího po měsíci, v němž byla platba splatná.

Článek 214

Jiné možnosti platby

1. Za podmínky, že bude poskytnuta jistota, mohou celní orgány dlužníkovi kromě odkladu platby povolit i jiné možnosti platby.

2. Jsou-li podle odstavce 1 povoleny jiné možnosti platby, účtuje se z částky dovozního nebo vývozního cla úrok z úvěru.

V členských státech, jejichž měnou je euro, se sazba úroku z úvěru rovná úrokové sazbě zveřejněné v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*, kterou Evropská centrální banka použila během svých hlavních refinančních operací v první den měsíce splatnosti dotyčného dluhu, zvýšené o jeden procentní bod.

V členských státech, jejichž měnou není euro, se sazba úroku z úvěru rovná sazbě, kterou použila příslušná národní centrální banka během svých hlavních refinančních operací v první den měsíce splatnosti dotyčného dluhu, zvýšené o jeden procentní bod, nebo v případě členských států, kde není sazba národní centrální banky k dispozici, nejvíce odpovídající sazbě použité v první den daného měsíce na peněžním trhu dotyčného členského státu, zvýšené o jeden procentní bod.

3. Celní orgány mohou od vyžadování jistoty nebo účtování úroku z úvěru upustit, pokud se na základě zdokumentovaného posouzení situace dlužníka zjistí, že by vyžadování jistoty nebo účtování úroku z úvěru způsobilo vážné hospodářské nebo sociální obtíže.

4. Celní orgány od účtování úroku z úvěru upustí, pokud částka připadající na jeden úkon výběru je nižší než 10 EUR.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem změny odstavce 4 tohoto článku aktualizací prahové hodnoty v něm stanovené, tak aby odrážela změny hospodářských okolností.

Článek 215

Vymáhání platby

Nebyla-li částka splatného dovozního nebo vývozního cla zaplacena ve stanovené lhůtě, zajistí celní orgány zaplacení této částky všemi způsoby, jež jsou jim k dispozici podle právních předpisů příslušného členského státu.

Článek 216

Úroky z prodlení

1. K částce dovozního nebo vývozního cla se ode dne uplynutí stanovené lhůty do dne platby připočítá úrok z prodlení.

V členských státech, jejichž měnou je euro, se sazba úroku z prodlení rovná úrokové sazbě zveřejněné v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*, kterou Evropská centrální banka použila během svých hlavních refinančních operací v první den měsíce splatnosti dotyčného dluhu, zvýšené o dva procentní body.

V členských státech, jejichž měnou není euro, se sazba úroku z prodlení rovná sazbě, kterou použila příslušná národní centrální banka během svých hlavních refinančních operací v první den měsíce splatnosti dotyčného dluhu, zvýšené o dva procentní body, nebo v případě členských států, kde není sazba národní centrální banky k dispozici, nejvíce odpovídající sazbě použité v první den daného měsíce na peněžním trhu dotyčného členského státu, zvýšené o dva procentní body.

2. Pokud celní dluh vznikl na základě článku 185 nebo článku 188 nebo pokud je oznámení celního dluhu výsledkem kontroly po propuštění zboží, připočte se k částce dovozního nebo vývozního cla úrok z prodlení za dobu ode dne vzniku celního dluhu do dne jeho oznámení.

Sazba úroku z prodlení se stanoví v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

3. Celní orgány mohou od účtování úroku z prodlení upustit, pokud se na základě zdokumentovaného posouzení situace dlužníka zjistí, že by účtování úroku z prodlení způsobilo vážné hospodářské nebo sociální obtíže.

4. Celní orgány od účtování úroku z prodlení upustí, pokud částka připadající na jeden úkon výběru je nižší než 10 EUR.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem změny odstavce 4 tohoto článku aktualizací prahové hodnoty v něm stanovené, tak aby odrážela změny hospodářských okolností.

Oddíl 3

Vrácení a prominutí

Článek 217

Vrácení a prominutí

1. Jsou-li splněny podmínky stanovené v tomto oddíle, celní orgány vrací nebo promíjí částky dovozního nebo vývozního cla z kteréhokoli z těchto důvodů:

a) částky dovozního nebo vývozního cla byly stanoveny ve vyšší výši;

b) zboží bylo vadné nebo neodpovídalo smluvním podmínkám;

c) příslušné orgány se dopustily chyby;

d) v zájmu spravedlnosti;

e) platnost údajů, na jejichž základě byl pro příslušné zboží stanoven celní dluh, nebo v příslušných případech daného celního prohlášení byla zrušena.

2. Celní orgány vrátí nebo prominou částku dovozního nebo vývozního cla uvedenou v odstavci 1, pokud činí alespoň 10 EUR. Nižší částku vrátí nebo prominou, pouze pokud o to dotčená osoba požádá.

3. Pokud mají celní orgány za to, že by clo mělo být vráceno nebo prominuto na základě článků 220 nebo 221, příslušný členský stát postoupí věc k rozhodnutí Komisi v kterémkoli z těchto případů:

a) celní orgány mají za to, že zvláštní okolnosti jsou důsledkem nesplnění povinností ze strany Komise;

b) celní orgány mají za to, že se Komise dopustila chyby ve smyslu článku 220;

c) okolnosti případu souvisejí s výsledky šetření Unie prováděného podle nařízení (ES) č. 515/97 nebo podle jiných právních aktů Unie nebo dohod, které Unie uzavřela se zeměmi nebo skupinami zemí, obsahujících ustanovení o provádění takových šetření Unie;

d) částka, kterou by mohla být dotyčná osoba povinna zaplatit v souvislosti s jednou nebo více dovozními či vývozními operacemi, je v důsledku chyby nebo zvláštních okolností rovna částce 500 000 EUR nebo tuto částku převyšuje.

4. Povinnost postoupit věc podle odstavce 3 neplatí, jestliže Komise již přijala rozhodnutí v případu obsahujícím srovnatelné skutkové a právní otázky nebo se již takovým případem zabývá.

5. Pokud celní orgány ve lhůtách uvedených v čl. 222 odst. 1 samy zjistí, že částka dovozního nebo vývozního cla má být vrácena nebo prominuta podle článků 218, 220 nebo 221, a pokud je v jejich pravomoci tak učinit, tuto částku vrátí nebo prominou z vlastního podnětu.

6. Clo se nevrátí ani nepromine, je-li situace, která vedla k oznámení celního dluhu, výsledkem klamavého jednání dlužníka.

7. Pokud celní orgány clo vrátí, nejsou povinny platit úrok.

V případech vrácení cla uvedených v odst. 1 písm. a) a c) však nejsou celní orgány povinny platit úrok pouze tehdy, pokud částku dovozního nebo vývozního cla vrátí bez zbytečného odkladu poté, co zjistí, že je vratná. Pokud celní orgány tuto částku bez zbytečného odkladu nevrátí a dlužník zahájí řízení s cílem získat vrácení cla, platí se úrok za období ode dne zaplacení cla do dne jeho vrácení.

Úrok se navíc zaplatí, jestliže rozhodnutí o vrácení cla nebylo provedeno do tří měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí, s výjimkou případů, kdy nedodržení časové lhůty bylo mimo kontrolu celních orgánů. Takový úrok se platí ode dne uplynutí tříměsíční lhůty do dne, kdy je clo vráceno. Úroková sazba se stanoví v souladu s článkem 214.

8. Jestliže celní orgány clo vrátí nebo prominou omylem a pokud původní celní dluh nezanikl podle čl. 206 odst. 1, původní celní dluh se obnoví a jakýkoli úrok zaplacený podle odst. 7 druhého pododstavce tohoto článku se vrátí.

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem změny odstavce 2 tohoto článku aktualizací prahové hodnoty v něm stanovené, tak aby odrážela změny hospodářských okolností.

10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel, podle nichž bude přijímat rozhodnutí podle odstavce 3 tohoto článku, zejména pokud jde o:

a) podmínky pro převzetí věci;

b) lhůtu pro přijetí rozhodnutí a pozastavení této lhůty;

c) sdělování důvodů, na nichž Komise zamýšlí založit rozhodnutí, před přijetím rozhodnutí, jež by na dotčenou osobu mělo nepříznivý dopad;

d) oznamování rozhodnutí;

e) důsledky nepřijetí nebo neoznámení tohoto rozhodnutí.

11. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro vrácení a prominutí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

12. Komise přijme prováděcí akt ve formě rozhodnutí, kterým povolí vrácení nebo prominutí částky dovozního nebo vývozního cla v kterémkoli z případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku, pokud jsou splněny požadavky uvedeného odstavce. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 283 odst. 2.

Má-li být o stanovisku výboru podle čl. 283 odst. 1 rozhodnuto písemným postupem, použije se čl. 283 odst. 6.

Článek 218

Částky dovozního nebo vývozního cla stanovené ve vyšší výši

1. Částka dovozního nebo vývozního cla se vrátí nebo promine, pokud původně oznámená částka odpovídající celnímu dluhu přesahuje splatnou částku nebo pokud byl celní dluh dlužníkovi oznámen v rozporu s čl. 205 odst. 3 písm. c) a d).

2. Pokud žádost o vrácení nebo prominutí vychází ze skutečnosti, že se v době propuštění zboží do volného oběhu na dotyčné zboží vztahovala snížená nebo nulová sazba dovozního cla v rámci celní kvóty, celního stropu nebo jiného zvýhodněného sazebního režimu, clo se vrátí nebo promine, jestliže v okamžiku podání byly k žádosti připojeny nezbytné doklady a jestliže v případě celní kvóty nebyl její objem vyčerpán a v ostatních případech nedošlo k obnovení běžné celní sazby.

Článek 219

Vadné zboží nebo zboží neodpovídající smluvním podmínkám

1. Celní orgány vrátí nebo prominou částku dovozního cla, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) oznámení celního dluhu se vztahuje na zboží, které dovozce odmítl vzhledem k tomu, že bylo v okamžiku propuštění vadné nebo neodpovídalo podmínkám smlouvy, na jejímž základě bylo dovezeno;

b) zboží nebylo používáno, s výjimkou počátečního použití nutného k zjištění vady nebo skutečnosti, že neodpovídá smluvním podmínkám, a

c) zboží opustilo celní území Unie nebo celní orgány na žádost dotyčné osoby povolily, aby bylo zboží propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, včetně zničení, nebo do režimu vnějšího tranzitu, režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu svobodného pásma.

2. Celní orgány částku dovozního cla nevrátí ani neprominou v žádném z těchto případů:

a) zboží bylo předtím, než bylo propuštěno do volného oběhu, propuštěno do zvláštního režimu za účelem zkoušek, ledaže se prokáže, že skutečnost, že zboží bylo vadné nebo neodpovídalo smluvním podmínkám, za běžných okolností v průběhu takových zkoušek nebylo možné zjistit;

b) k vadnému stavu zboží bylo přihlédnuto při přípravě smluvních podmínek, zejména ceny, předtím, než bylo zboží propuštěno do celního režimu, s nímž je spojen vznik celního dluhu;

c) žadatel zboží prodal po zjištění, že je vadné nebo že neodpovídá smluvním podmínkám.

3. Vadné zboží zahrnuje i zboží, které bylo poškozeno před propuštěním.

Článek 220

Chyba ze strany celních orgánů

1. V případech jiných než uvedených v čl. 217 odst. 1 písm. e) a v článcích 218, 219 a 221 celní orgány vrátí nebo prominou částku dovozního nebo vývozního cla, pokud v důsledku chyby příslušných orgánů oznámily částku odpovídající celnímu dluhu, která je nižší, než je splatná částka, jestliže dlužník tuto chybu nemohl přiměřeným způsobem zjistit a jednal v dobré víře.

2. Pokud nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 218 odst. 2, celní orgány částku dovozního nebo vývozního cla vrátí nebo prominou, jestliže skutečnost, že nebyla uplatněna snížená nebo nulová sazba cla, byla důsledkem chyby na jejich straně a informace, na jejichž základě bylo zboží propuštěno, nebo případně celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu obsahovaly všechny údaje a byly k nim přiloženy všechny doklady nezbytné pro uplatnění snížené nebo nulové sazby.

3. Pokud bylo preferenční zacházení se zbožím uděleno na základě systému správní spolupráce s orgány třetí země, považuje se vydání potvrzení těmito orgány, které se později ukáže jako nesprávné, za chybu, kterou nebylo možné přiměřeným způsobem zjistit ve smyslu odstavce 1.

Vydání nesprávného potvrzení však není chybou, je-li potvrzení založeno na nesprávném popisu skutečností podaném vývozcem, s výjimkou případů, kdy je patrné, že si orgány vydávající potvrzení byly nebo měly být vědomy toho, že zboží nesplňuje podmínky pro preferenční zacházení.

Má se za to, že dlužník jednal v dobré víře, je-li schopen prokázat, že v období dotyčných obchodních operací jednal s náležitou péčí, aby zajistil splnění všech podmínek pro preferenční zacházení.

Dlužník se však nemůže odvolat na dobrou víru, zveřejní-li Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o tom, že existují odůvodněné pochybnosti, zda daná třetí země správně uplatňuje preferenční režim.

Článek 221

Jednání v zájmu spravedlnosti

1. V případech jiných než uvedených v čl. 217 odst. 1 písm. e) a v článcích 218, 219 a 220 celní orgány vrátí nebo prominou částku dovozního nebo vývozního cla v zájmu spravedlnosti, vznikl-li celní dluh za zvláštních okolností, jež nelze přičítat klamavému jednání nebo hrubé nedbalosti dlužníka.

2. Má se za to, že zvláštní okolnosti podle odstavce 1 existují, pokud je z okolností případu zřejmé, že se dlužník ve srovnání s jinými hospodářskými subjekty vykonávajícími stejnou podnikatelskou činnost nachází v mimořádné situaci a že by v případě neexistence těchto okolností neutrpěl újmu způsobenou výběrem částky dovozního nebo vývozního cla.

Článek 222

Postup při vrácení a prominutí cla

1. Žádosti o vrácení nebo prominutí částky dovozního nebo vývozního cla podle článku 217 se předkládají celním orgánům v těchto lhůtách:

a) v případě částek dovozního nebo vývozního cla stanovených ve vyšší výši, chyby ze strany příslušných orgánů nebo jednání v zájmu spravedlnosti ve lhůtě tří let ode dne, kdy byl celní dluh oznámen;

b) v případě vadného zboží nebo zboží neodpovídajícího smluvním podmínkám do jednoho roku ode dne, kdy byl celní dluh oznámen;

c) v případě zrušení platnosti údajů nebo, v příslušných případech, celního prohlášení, na jejichž základě bylo zboží propuštěno, do jednoho roku ode dne zrušení platnosti těchto údajů nebo tohoto celního prohlášení, není-li v pravidlech týkajících se zrušení platnosti stanoveno jinak.

Lhůty uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) se prodlouží, prokáže-li žadatel, že mu v podání žádosti ve stanovené lhůtě zabránily nepředvídatelné okolnosti nebo vyšší moc.

2. Pokud celní orgány nemohou částku dovozního nebo vývozního cla vrátit nebo prominout na základě poskytnutých důvodů, přezkoumají odůvodněnost žádosti o vrácení nebo prominutí cla v kontextu ostatních důvodů pro vrácení nebo prominutí uvedených v článku 217.

3. Pokud byl proti oznámení celního dluhu podán opravný prostředek podle článku 18, příslušná lhůta uvedená v odst. 1 prvním pododstavci tohoto článku, jakož i přezkoumání žádostí o vrácení a prominutí cla a související lhůty se pozastaví ode dne podání opravného prostředku po dobu trvání řízení o tomto opravném prostředku.

4. Pokud celní orgán clo vrátí nebo promine v souladu s články 220 nebo 221, informuje o tom dotyčný členský stát Komisi.

5. Komise přijme prováděcí akty stanovující procesní pravidla pro informování Komise podle odstavce 4 tohoto článku a informace, které mají být poskytnuty. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

KAPITOLA 4

Zánik celního dluhu

Článek 223

Zánik

1. Aniž jsou dotčeny platné právní předpisy týkající se nevybrání částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu v případě soudně prohlášené nesolventnosti dlužníka, povinnost zaplatit celní dluh při dovozu nebo vývozu zaniká jedním z těchto způsobů:

a) zánikem celního dluhu podle článku 206;

b) zaplacením částky dovozního nebo vývozního cla;

c) s výhradou odstavce 5 tohoto článku prominutím částky dovozního nebo vývozního cla;

d) u zboží propuštěného do celního režimu s povinností zaplatit dovozní nebo vývozní clo zrušením platnosti údajů, na jejichž základě bylo propuštění provedeno, nebo celního prohlášení;

e) u zboží podléhajícího dovoznímu nebo vývoznímu clu propadnutím nebo zadržením a současným nebo následným propadnutím;

f) u zboží podléhajícího dovoznímu nebo vývoznímu clu zničením pod celním dohledem nebo jeho přenecháním ve prospěch státu;

g) zmizením zboží nebo nesplněním povinností vyplývajících z celních předpisů následkem úplného zničení nebo nenahraditelné ztráty tohoto zboží v důsledku jeho povahy nebo nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci nebo na příkaz celních orgánů, včetně případů, kdy zboží již nemůže být nikým používáno, a považuje se tedy za nenahraditelně ztracené;

h) vznikl-li celní dluh podle článku 185 nebo 188, pokud jsou splněny tyto podmínky:

i) nedostatky, které vedly ke vzniku celního dluhu, neměly zásadní vliv na správné provádění dočasného uskladnění nebo příslušného celního režimu a nebyly pokusem o klamavé jednání, a

ii) veškeré celní formality, které je třeba splnit za účelem nápravy situace zboží, jsou následně splněny;

i) u zboží propuštěného do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě jeho konečného užití jeho vyvezením se souhlasem celních orgánů;

j) vznikl-li celní dluh podle článku 184, zrušením celních formalit, které je třeba splnit za účelem přiznání preferenčního sazebního zacházení podle uvedeného článku;

k) vznikl-li, s výhradou odstavce 6 tohoto článku, celní dluh podle článku 185, náležitým prokázáním celním orgánům, že zboží nebylo použito nebo spotřebováno a opustilo celní území Unie;

l) vznikl-li celní dluh z důvodu překročení množství nebo hodnoty zboží uvedených v povolení pro zvláštní režim, uplynutím lhůty pěti let ode dne vzniku celního dluhu, pokud by bylo možné změnit povolení nebo udělit nové povolení bez přezkoumání hospodářských podmínek tak, aby se vztahovalo na toto větší množství nebo hodnotu, jestliže by v této lhůtě byla podána žádost v tomto smyslu a pokud by byly splněny tyto dvě podmínky:

i) nedostatky, které vedly ke vzniku celního dluhu, neměly zásadní vliv na správné provádění příslušného celního režimu a nebyly pokusem o klamavé jednání, a

ii) veškeré celní formality, které bylo třeba splnit za účelem nápravy situace zboží, byly následně splněny;

m) u zboží, které je předmětem prodeje na dálku, buď:

i) tím, že dotčené zboží nakonec nevstoupilo na celní území Unie a nebylo propuštěno do volného oběhu, nebo

ii) tím, že prodej na dálku byl zrušen před oznámením celního dluhu a dovozce v rámci prodeje na dálku zrušil platnost údajů poskytnutých pro propuštění zboží do celního režimu v souladu s čl. 80 odst. 1 prvním pododstavcem.

2. V případech uvedených v odst. 1 písm. e) se však pro účely sankcí za porušení celních předpisů má za to, že celní dluh nezanikl, je-li podle tohoto nařízení nebo podle právních předpisů členského státu dovozní nebo vývozní clo nebo existence celního dluhu základem pro uložení sankcí.

3. Zanikne-li v souladu s odst. 1 písm. i) celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě jeho konečného užití, považují se zbytky nebo odpad vzniklé v důsledku zničení zboží za zboží, které není zbožím Unie.

4. Platná ustanovení týkající se paušálních sazeb pro nenahraditelnou ztrátu v důsledku povahy zboží se použijí, pokud dotčená osoba neprokáže, že skutečná ztráta je vyšší než ztráta vypočtená za použití paušální sazby pro dotčené zboží.

5. Odpovídá-li za zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu více osob a je-li clo prominuto, povinnost zaplatit celní dluh zaniká pouze v případě osoby nebo osob, kterým je clo prominuto.

6. V případě uvedeném v odst. 1 písm. k) povinnost zaplatit celní dluh nezaniká u osoby nebo osob, které se pokusily o klamavé jednání.

7. Vznikl-li celní dluh podle článku 185, zaniká pouze ve vztahu k osobám, které se nepokusily o klamavé jednání a které přispěly k boji proti podvodům.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 282 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením seznamu nedostatků, jež nemají zásadní vliv na správné provádění dočasného uskladnění nebo příslušného celního režimu, jak je uvedeno v odst. 1 písm. h) bodě i) a odst. 1 písm. l) bodě i) tohoto článku.

Článek 224

Uplatňování sankcí

Zaniknutí celního dluhu na základě čl. 223 odst. 1 písm. h) nebo l) nebrání uplatnění sankcí za související nedodržení celních předpisů.

HLAVA XI

OMEZUJÍCÍ OPATŘENÍ A MECHANISMUS ŘEŠENÍ KRIZÍ

KAPITOLA 1

Omezující opatření

Článek 225

Úloha Celního orgánu EU a celních orgánů

1. Celní orgán EU přispívá ke správnému, jednotnému a účinnému uplatňování omezujících opatření přijatých v souladu s článkem 215 SFEU (dále jen „omezující opatření“) tím, že sleduje jejich provádění v oblastech spadajících do jeho pravomoci a s výhradou přezkumu a povolení ze strany Komise poskytuje celním orgánům vhodné pokyny.

2. Celní orgány přijmou veškerá nezbytná opatření, aby dodržely omezující opatření, přičemž přihlížejí k pokynům Celního orgánu EU.

Článek 226

Podávání zpráv

1. Celní orgán EU podává Komisi pravidelně a v případě potřeby zprávy o provádění omezujících opatření celními orgány, a zejména v nich určuje možné nesrovnalosti v uplatňování mezi členskými státy.

Rovněž shromažďuje a analyzuje informace o dopadu omezujících opatření na obchodní toky a dodržování celních předpisů.

2. Celní orgány informují Celní orgán EU, Komisi a vnitrostátní orgány členských států příslušné pro provádění omezujících opatření o veškerých případech či podezřeních týkajících se obcházení omezujících opatření a o přijatých opatřeních ke zmírnění rizika. Tyto informace se pokud možno poskytují prostřednictvím celního datového centra EU.

KAPITOLA 2

Mechanismus řešení krizí

Článek 227

Protokoly a postupy

1. Celní orgán EU připraví postupy a protokoly se zohledněním stanovisek členských států s cílem zajistit odpovídající reakci na krizové situace. Tyto postupy a protokoly lze aktivovat podle čl. 228 odst. 1 v případě:

a) krize v jednom nebo více členských státech, která má významný nebo potenciálně významný dopad na celní formality, jež je třeba splnit, a která by mohla narušit tok zboží, celní kontroly nebo související postupy;

b) krize v daném odvětví, která vyžaduje, aby celní orgány přijaly koordinovaná opatření s příslušnými orgány.

2. Protokoly a postupy uvedené v odstavci 1 tohoto článku se mohou vztahovat zejména na:

a) uplatňování společných prioritních oblastí kontroly, společných kritérií a norem týkajících se rizik a rizikových profilů, jakož i vhodných opatření ke zmírnění rizika, a uplatňování celních kontrol a celních formalit, které je třeba provést, včetně platebních podmínek;

b) rámec pro spolupráci na podporu dočasného vyslání celních úředníků a vybavení pro celní kontroly z jednoho členského státu do druhého;

c) rychlé pruhy na hranicích za účelem minimalizace zdržení či narušení plynulosti toku zboží;

d) podmínky pro aktivaci, prodloužení platnosti a deaktivaci jednotlivých opatření a ujednání pro řešení krizových situací na základě jasně vymezených potřeb a náležitého odůvodnění;

e) vyhýbání se obchodním omezením týkajícím se zboží souvisejícího s krizí, jak je definováno v čl. 3 bodě 6 nařízení (EU) 2024/2747;

f) mechanismus kontinuity činností uvedený v čl. 29 odst. 9 a čl. 31 odst. 11 tohoto nařízení.

Článek 228

Aktivace mechanismu řešení krizí

1. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost jednoho nebo více členských států nebo Celního orgánu EU přijmout prováděcí akty, kterými aktivuje nezbytná opatření a ujednání, která se použijí v případě krize. Tyto prováděcí akty:

a) zohledňují protokoly a postupy uvedené v článku 227;

b) určují konkrétní opatření a mechanismy potřebné k řešení krizové situace nebo ke zmírnění jejích negativních účinků;

c) stanoví dobu trvání opatření a ujednání, která mají být použita, a příslušné podmínky pro prodloužení jejich platnosti a deaktivaci.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4 a 5.

2. V případě krize zřídí Celní orgán EU útvar pro reakci na krize, který je trvale k dispozici po celou dobu trvání krize.

Pravomoci, odborné oblasti a složení útvaru pro reakci na krize se určí v době jeho zřízení s přihlédnutím k protokolům a postupům uvedeným v článku 227, jakož i k povaze a rozsahu krize. Komise může poskytnout Celnímu orgánu EU během fáze plánování a při zřizování tohoto útvaru pro reakci na krize podporu. Útvar pro reakci na krize je financován z rozpočtových prostředků přidělených Celnímu orgánu EU.

3. Celní orgány provádějí a uplatňují opatření a ujednání aktivovaná podle tohoto článku a podávají o jejich provádění a uplatňování zprávu Celnímu orgánu EU. Rozsah, formát a četnost podávání zpráv určí Celní orgán EU po konzultaci s členskými státy s přihlédnutím k povaze krize a uplatněným opatřením.

4. Celní orgán EU koordinuje provádění opatření a ujednání uvedených v odstavci 1 celními orgány a na toto provádění dohlíží. Posoudí účinnost jejich provádění, přičemž zohlední mimo jiné zprávy celních orgánů uvedené v odstavci 3, a o výsledcích tohoto posouzení podá zprávu Komisi a celním orgánům.

HLAVA XII

CELNÍ ORGÁN EVROPSKÉ UNIE

KAPITOLA 1

Zásady

Článek 229

Zřízení a právní postavení

1. Zřizuje se Celní orgán EU, který je subjektem Unie a má právní subjektivitu.

2. Celní orgán EU má v každém členském státě nejširší způsobilost k právním úkonům, kterou právo daného členského státu přiznává právnickým osobám. Zejména může nabývat nebo zcizovat movitý a nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

3. Celní orgán EU zastupuje jeho výkonný ředitel.

Článek 230

Sídlo

Sídlem Celního orgánu EU je Lille, Francie.

Článek 231

Poslání a cíle Celního orgánu EU

1. Celní orgán EU přispívá k plnění poslání celních orgánů podle článku 2.

2. Aniž jsou dotčeny příslušné povinnosti Komise, úřadu OLAF a členských států, sleduje Celní orgán EU tyto cíle:

a) přispívat k vývoji, provozu a údržbě informačních technologií nezbytných k provádění postupů stanovených v tomto nařízení a přispívat k optimálnímu využívání dostupných údajů pro účely celního dohledu, kontroly a řízení rizik;

b) podporovat celní orgány při dosahování jednotného provádění celních předpisů, zejména pokud jde o řízení rizik a celní kontroly;

c) přispívat k operativnímu řízení celní unie koordinací a usnadňováním operativní spolupráce mezi celními orgány a sdružováním a poskytováním technických odborných znalostí s cílem zvýšit efektivnost a dosahování výsledků;

d) přispívat k provádění jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány;

e) spolupracovat s jinými orgány, institucemi a jinými subjekty Unie v oblastech, v nichž se jejich činnosti týkají správy zboží překračujícího vnější hranice celního území Unie.

KAPITOLA 2

Úkoly

Článek 232

Úkoly

1. Ode dne, kdy je Celní orgán EU pověřen vývojem, provozem a údržbou celního datového centra EU v souladu s čl. 51 odst. 2, odpovídá tento orgán za tyto úkoly a přispívá k účinnému fungování elektronického celního prostředí na úrovni Unie.

2. Celní orgán EU provádí činnosti v oblasti správy a zpracování údajů nezbytné pro plnění svých úkolů.

3. Celní orgán EU plní úkoly v oblasti řízení rizik v souladu s hlavou IV kapitolou 2.

4. Celní orgán EU plní úkoly související s omezujícími opatřeními a mechanismy řešení krizí v souladu s hlavou XI.

5. Celní orgán EU podporuje Komisi a členské státy, aby mohly účinněji dohlížet na uplatňování omezujících opatření, která může Rada přijmout v souladu s čl. 215 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a které mají vliv na tok zboží, s cílem zajistit, aby tato opatření nebyla obcházena.

6. Celní orgán EU na základě posouzení hrozeb provedeného podle čl. 57 odst. 1 a čl. 57 odst. 2 písm. c) pravidelně vypracovává doporučení na podporu celních orgánů při plnění jejich poslání podle článku 2. Celní orgán EU předloží tato doporučení Komisi, která je zohlední při určování oblastí, které vyžadují přednostní zacházení, tak aby o nich mohla být Rada informována a mohla je zvážit.

7. Celní orgán EU provádí činnosti v oblasti budování kapacit, poskytuje celním orgánům a Komisi operativní podporu a zajišťuje koordinaci. Celní orgán EU zejména:

a) vypracovává orientační společné normy ve vztahu k provádění tohoto nařízení na základě diagnostiky a hodnocení celních úřadů a vydává doporučení týkající se osvědčených postupů a sleduje jejich využívání;

b) provádí měření výkonnosti celní unie a podporuje Komisi při jejím hodnocení výkonnosti celní unie v souladu s hlavou XV kapitolou 1;

c) ve vhodných případech připravuje obsah odborné přípravy pro celní úředníky a pracovníky v celní oblasti v Unii s cílem doplnit a podpořit odbornou přípravu poskytovanou členskými státy;

d) přispívá k vytvoření systému Unie pro uznávání excelence vzdělávacích institucí, které nabízejí programy odborné přípravy a vzdělávání v oblasti cel, a to i pokud jde o status oprávněného hospodářského subjektu a status spolehlivého a prověřeného obchodníka;

e) koordinuje a podporuje dobrovolné vytváření specializovaných středisek excelence členskými státy pro účely celé Unie v relevantních celních oblastech, zejména co se týká odborné přípravy celních úředníků, pracovníků v celní oblasti a celních laboratoří;

f) usnadňuje a koordinuje činnosti výzkumu a inovací v oblasti cel;

g) ve spolupráci s celními orgány vypracovává a šíří provozní příručky pro praktické uplatňování celních postupů a pracovních metod a vypracovává v tomto ohledu společné normy;

h) vypracovává zjednodušené pokyny a příručky pro mikropodniky a malé podniky a podporuje je při uplatňování celních předpisů Unie a celních formalit;

i) vydává stanovisko ohledně toho, zda by udělením povolení pro zvláštní režimy nebyly nepříznivě dotčeny zájmy výrobců v Unii, podle čl. 125 odst. 5, 6 a 7;

j) spolupracuje s jinými orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a s jinými vnitrostátními orgány než celními v souladu s čl. 268 odst. 10;

k) koordinuje a podporuje operativní spolupráci mezi celními orgány různých členských států a mezi celními orgány a jinými příslušnými orgány v různých členských státech v souladu s hlavou XIII;

l) na žádost členského státu usnadňuje a podporuje spolupráci mezi celními orgány a spolupráci mezi celními orgány a jinými příslušnými orgány v rámci jednoho členského státu v souladu s hlavou XIII;

m) plánuje, organizuje a koordinuje společné kontroly uvedené v článku 267;

n) poskytuje Komisi podporu a odborné znalosti při řešení složitých případů týkajících se zařazení, určování hodnoty a původu zboží a hodnocení rozhodnutí a jejich uplatňování v této souvislosti;

o) poskytuje celním orgánům podporu a odborné znalosti s cílem odstranit nejistotu ohledně určení místa usazení hospodářských subjektů, pokud se příslušná kritéria vztahují na více než jeden členský stát;

p) poskytuje Komisi na její žádost pomoc při řízení jejích vztahů se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, které se týkají záležitostí spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení.

8. Celní orgán EU vytvoří a udržuje komunikační kanály se zúčastněnými stranami v souvislosti s celním datovým centrem EU a usnadňuje přístup k informacím o clech, kvótách a omezujících opatřeních.

9. Komise může Celní orgán EU pověřit úkolem poskytovat podporu při vypracovávání a provádění operační strategie pro činnosti související s vybavením pro celní kontroly a dalších programů týkajících se cel. V takovém případě Celní orgán EU spolupracuje s Komisí a může plnit úkoly, jako je posuzování potřeb, řízení finančních prostředků, koordinace společného zadávání veřejných zakázek, nákup vybavení a usnadňování jeho sdílení.

Článek 233

Další úkoly

Celnímu orgánu EU mohou být přiděleny další úkoly v oblasti volného pohybu, dovozu a vývozu zboží pocházejícího ze třetích zemí, pokud tak stanoví příslušné právní akty Unie. Jsou-li tyto úkoly přiděleny nebo svěřeny Celnímu orgánu EU, musí být pro jejich provádění zajištěny odpovídající finanční a lidské zdroje.

KAPITOLA 3

Organizace Celního orgánu EU

Oddíl 1

Správní a řídicí struktura

Článek 234

Správní a řídicí struktura

Správní a řídicí struktura Celního orgánu EU sestává z písm. e):

a) správní rady, která plní funkce stanovené v článku 238;

b) výkonné rady, která plní funkce stanovené v článku 240;

c) výkonného ředitele, který plní úkoly a povinnosti stanovené v článku 242;

d) zástupce výkonného ředitele, který plní úkoly a povinnosti stanovené v článku 244, pokud správní rada rozhodne o vytvoření takového místa;

e) celního poradního výboru, který plní funkce stanovené v článku 245.

Oddíl 2

Správní rada

Článek 235

Složení správní rady

1. Správní rada sestává z:

a) jednoho člena z každého členského státu;

b) dvou členů jmenovaných Komisí;

c) jednoho člena jmenovaného Evropským parlamentem.

Členové uvedení v prvním pododstavci písm. a) a b) mají hlasovací právo.

2. Každý člen správní rady má náhradníka. Náhradník zastupuje člena v jeho nepřítomnosti.

3. Členové správní rady a jejich náhradníci jsou jmenováni na základě svých znalostí problematiky celnictví a s ohledem na své relevantní dovednosti v oblasti řízení, správy a rozpočtu a své zkušenosti s politikami celní unie. Všechny strany zastoupené ve správní radě v zájmu zajištění kontinuity její činnosti usilují o omezení obměn jimi jmenovaných členů. Všechny strany usilují o zajištění genderově vyváženého zastoupení ve správní radě.

4. Funkční období členů správní rady a jejich náhradníků činí čtyři roky a lze je jednou prodloužit.

5. Evropský parlament, Komise a členské státy mají právo zrušit jmenování svých členů a náhradníků. Je-li jmenování člena správní rady nebo jeho náhradníka zrušeno, Evropský parlament, Komise nebo příslušný členský stát o tomto zrušení a o nahrazení tohoto člena nebo náhradníka informují předsedu a místopředsedu správní rady.

6. Každý člen a náhradník předloží při nástupu do funkce písemné prohlášení o tom, že se nenachází ve střetu zájmů. Každý člen a náhradník v případě změny okolností týkajících se střetu zájmů a v každém případě alespoň jednou ročně své prohlášení aktualizuje.

Článek 236

Předseda správní rady

1. Správní rada volí ze svých členů s hlasovacím právem předsedu a místopředsedu. Není-li předsedou zvolen člen jmenovaný Komisí, je jeden z členů jmenovaných Komisí automaticky jmenován místopředsedou. Je-li předsedou zvolen člen jmenovaný Komisí, je místopředseda volen z řad ostatních členů správní rady s hlasovacím právem.

2. Nemůže-li předseda plnit své povinnosti, automaticky jej nahradí místopředseda.

3. Funkční období předsedy a místopředsedy trvá tři roky a lze je jednou prodloužit. Skončí-li však členství předsedy nebo místopředsedy ve správní radě kdykoliv v průběhu jejich funkčního období, skončí toto funkční období současně.

4. Podrobná pravidla pro volbu předsedy a místopředsedy a pro prodloužení jejich funkčního období se stanoví v jednacím řádu správní rady.

Článek 237

Zasedání správní rady

1. Zasedání správní rady svolává předseda.

2. Výkonný ředitel se účastní jednání, nemá však hlasovací právo.

3. Řádná zasedání správní rady se konají alespoň dvakrát ročně. Správní rada se schází rovněž z podnětu svého předsedy, na žádost Komise nebo na žádost alespoň třetiny svých členů. Pokud navíc výkonná rada přijme prozatímní rozhodnutí v souladu s čl. 240 odst. 4, správní rada se sejde ve lhůtě stanovené v čl. 240 odst. 5.

4. Správní rada může k účasti na svých zasedáních přizvat ad hoc jakoukoli osobu, jejíž stanovisko je pro diskusi relevantní, tato osoba však nemá hlasovací právo.

5. Členům správní rady a jejich náhradníkům mohou být s výhradou ustanovení jednacího řádu správní rady na zasedáních nápomocni poradci nebo odborníci.

6. Je-li na pořadu jednání některého ze zasedání důvěrná záležitost nebo střet zájmů, správní rada tuto záležitost projedná a rozhodne o ní bez přítomnosti dotčeného člena. Není tím dotčeno právo Evropského parlamentu, Komise a členských států na zastoupení náhradníkem. Podrobná pravidla pro uplatňování tohoto ustanovení mohou být stanovena v jednacím řádu správní rady.

7. Sekretariát správní rady zajišťuje Celní orgán EU.

Článek 238

Funkce správní rady

1. Správní rada volí předsedu a místopředsedu a případně prodlužuje jejich funkční období v souladu s článkem 236.

2. Správní rada do 21. září 2029 zřídí výkonnou radu.

3. Správní rada:

a) poskytuje obecné směry činnosti Celního orgánu EU;

b) přijímá roční rozpočet Celního orgánu EU a vykonává další funkce v souvislosti s tímto rozpočtem podle kapitoly 4;

c) provádí hodnocení, přijímá a zveřejňuje souhrnnou výroční zprávu o činnosti Celního orgánu EU, včetně přehledu plnění jeho úkolů a jeho celkové výkonnosti při dosahování cílů celní politiky, a do 1. července každého roku zasílá zprávu i hodnocení Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru;

d) přijímá finanční pravidla použitelná pro Celní orgán EU v souladu s článkem 248;

e) přijímá vnitřní strategii boje proti podvodům, která je úměrná rizikům podvodu a zohledňuje náklady a přínosy opatření, jež mají být provedena;

f) přijímá a zveřejňuje pravidla pro předcházení střetu zájmů a řešení střetu zájmů u svých členů a každoročně na internetových stránkách Celního orgánu EU zveřejňuje prohlášení členů správní rady o neexistenci střetu zájmů;

g) na základě analýzy potřeb přijímá a pravidelně aktualizuje plány pro komunikaci a šíření informací uvedené v čl. 258 odst. 3;

h) přijímá a zveřejňuje svůj jednací řád;

i) přijímá prováděcí pravidla ke služebnímu řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a pracovnímu řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie (dále jen „pracovní řád“) ([40]) v souladu s čl. 110 odst. 2 služebního řádu;

j) v souladu s odstavcem 4 vykonává ve vztahu k zaměstnancům Celního orgánu EU pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a které pracovní řád svěřuje orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy (dále jen „pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);

k) přijímá pravidla pro vysílání národních odborníků do Celního orgánu EU, jak je uvedeno v čl. 256 odst. 2;

l) je-li to vhodné, zřídí útvar interního auditu;

m) přijímá bezpečnostní pravidla Celního orgánu EU podle článku 260;

n) jmenuje výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele, je-li takové místo vytvořeno, a v relevantních případech prodlužuje jejich funkční období nebo je odvolává z funkce v souladu s článkem 241;

o) přijímá ukazatele výkonnosti, které umožňují hodnocení činnosti výkonného ředitele;

p) jmenuje členy výkonné rady a případně prodlužuje jejich funkční období nebo je odvolává z funkce;

q) jmenuje účetního, kterým může být účetní Komise a na kterého se má vztahovat služební řád a pracovní řád a který má být při plnění svých povinností nezávislý;

r) přijímá veškerá rozhodnutí o zřízení vnitřních struktur Celního orgánu EU a v případě potřeby o jejich změnách, a to s ohledem na potřeby činnosti Celního orgánu EU a na řádné rozpočtové řízení; f

s) schvaluje uzavírání pracovních ujednání v souladu s článkem 268;

t) stanoví a přijímá jednací řád celního poradního výboru;

u) zřizuje pracovní skupiny a skupiny odborníků na podporu Celního orgánu EU při plnění jeho úkolů a přijímá jejich jednací řád;

v) přijímá návrh jednotného programového dokumentu podle článku 249 před jeho předložením Komisi za účelem vyjádření jejího stanoviska;

([40]) Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

w) s ohledem na stanovisko Komise přijímá v souladu s článkem 239 jednotný programový dokument Celního orgánu EU;

x) přijímá strategii pro dosahování vyšší účinnosti a synergií;

y) přijímá strategii pro spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi;

z) přijímá strategii pro organizační řízení a systémy vnitřní kontroly.

za) plní úkoly stanovené v článku 258;

zb) schvaluje uzavírání pracovních ujednání v souladu s článkem 270;

zc) přijímá protokoly a postupy uvedené v článku 227;

zd) v souladu s čl. 240 odst. 5 potvrzuje prozatímní rozhodnutí přijatá výkonnou radou podle čl. 240 odst. 4;

ze) zahajuje ověření Celním orgánem EU podle čl. 31 odst. 6;

zf) přijímá rámec na podporu spolupráce s celními orgány s jinými příslušnými orgány nebo subjekty na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni podle čl. 268 odst. 3.

4. Správní rada v souladu s článkem 110 služebního řádu přijme rozhodnutí na základě čl. 2 odst. 1 služebního řádu a článku 6 pracovního řádu, kterým přenese příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a kterým stanoví podmínky, za nichž může být uvedené přenesení pravomocí pozastaveno. Výkonný ředitel je oprávněn přenést tyto pravomoci na další osoby.

5. Vyžadují-li to výjimečné okolnosti, může správní rada přijmout rozhodnutí s cílem dočasně pozastavit přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a pravomocí přenesených výkonným ředitelem na další osoby a vykonávat uvedené pravomoci sama, nebo je přenést na některého ze svých členů nebo na jiného zaměstnance, než je výkonný ředitel.

Článek 239

Pravidla hlasování ve správní radě

1. Rozhodnutí správní rady se zpravidla přijímají absolutní většinou jejích členů s hlasovacím právem, s výjimkou rozhodnutí podle čl. 238 odst. 1 a odst. 3 písm. b), f), n) a w), která vyžadují dvoutřetinovou většinu jejích členů s hlasovacím právem.

2. Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas. V nepřítomnosti člena s hlasovacím právem je k výkonu jeho hlasovacího práva oprávněn jeho náhradník.

3. Výkonný ředitel se hlasování neúčastní.

4. Jednací řád správní rady stanoví podrobnější pravidla hlasování, zejména ohledně zdržení se hlasování, využívání písemných postupů a podmínek, za nichž může člen zastupovat jiného člena.

Oddíl 3

Výkonná rada

Článek 240

Výkonná rada

1. Správní radě je nápomocna výkonná rada.

2. Výkonná rada:

a) poskytuje pokyny pro přípravné práce pro rozhodnutí přijímaná správní radou a tyto přípravné práce sleduje;

b) v součinnosti se správní radou zajišťuje vhodná následná opatření na základě zjištění a doporučení plynoucích ze zpráv o interních či externích auditech a hodnocení, jakož i z vyšetřování, jež provádí úřad OLAF a úřad EPPO;

c) kontroluje provádění rozhodnutí správní rady s cílem posílit dohled nad správním a rozpočtovým řízením.

3. Výkonná rada za svou činnost odpovídá správní radě.

4. V případě potřeby může výkonná rada z naléhavých důvodů přijmout některá prozatímní rozhodnutí za správní radu, a to zejména:

a) ve věcech správního řízení, včetně pozastavení přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování, a v rozpočtových záležitostech;

b) byla-li zjištěna krizová situace, jak je stanoveno v hlavě XI, která vyžaduje okamžité opatření nebo okamžitou úpravu činností Celního orgánu EU.

5. Prozatímní rozhodnutí přijaté výkonnou radou podle odstavce 4 musí být potvrzeno formálním rozhodnutím správní rady do 90 dnů po přijetí tohoto prozatímního rozhodnutí. Není-li v této lhůtě přijato formální rozhodnutí správní rady, prozatímní rozhodnutí výkonné rady pozbývá platnosti.

6. Výkonná rada se skládá z jednoho ze dvou členů správní rady jmenovaných Komisí a ze čtyř dalších členů, které jmenuje správní rada z řad jejích členů s hlasovacím právem. Při jmenování členů výkonné rady usiluje správní rada o zajištění genderové vyváženosti.

Výkonná rada volí z řad svých členů svého předsedu.

Výkonný ředitel se účastní zasedání výkonné rady, nemá však hlasovací právo.

7. Rozhodnutí výkonné rady se přijímají absolutní většinou jejích členů.

8. Funkční období členů výkonné rady je dva roky a lze je jednou prodloužit. Funkční období členů výkonné rady končí rozhodnutím správní rady nebo ukončením jejich členství ve správní radě.

9. Řádná zasedání výkonné rady se konají alespoň čtyřikrát ročně. Kromě toho se výkonná rada schází z podnětu svého předsedy nebo na žádost svých členů.

10. Správní rada stanoví jednací řád výkonné rady. Tento jednací řád obsahuje podrobná pravidla pro jmenování členů výkonné rady, jejichž cílem je zajistit náležitou rotaci členů jmenovaných členskými státy s přihlédnutím mimo jiné k rozmanitosti členských států.

Oddíl 4

Výkonný ředitel

Článek 241

Jmenování, odvolání a prodloužení funkčního období

1. Výkonný ředitel je zaměstnán jako dočasný zaměstnanec Celního orgánu EU v souladu s čl. 2 písm. a) pracovního řádu.

Výkonného ředitele jmenuje správní rada na základě výkonů a doložených správních a řídicích dovedností, jakož i relevantních schopností a zkušeností ze seznamu alespoň tří kandidátů navržených Komisí na základě otevřeného, nediskriminačního a transparentního výběrového řízení koncipovaného tak, aby byla zajištěna genderová vyváženost.

Výběrové řízení zahrnuje zveřejnění výzvy k vyjádření zájmu v *Úředním věstníku Evropské unie* a prostřednictvím jiných vhodných kanálů. Komise návrh výzvy k vyjádření zájmu konzultuje se správní radou.

2. Příslušný výbor Evropského parlamentu může kandidáty na místo výkonného ředitele vyzvat, aby před jmenováním výkonného ředitele zodpověděli otázky členů uvedeného výboru, aniž by to zpozdilo postup jmenování nebo omezilo rozhodování správní rady.

3. Smlouvu s výkonným ředitelem uzavírá jménem Celního orgánu EU předseda správní rady.

4. Funkční období výkonného ředitele je pětileté. Před uplynutím tohoto období Komise po konzultaci se správní radou včas provede posouzení, které zohlední hodnocení výsledků výkonného ředitele a budoucí úkoly a výzvy Celního orgánu EU.

5. Správní rada může na návrh Komise, který zohlední posouzení uvedené v odstavci 4, funkční období výkonného ředitele jednou prodloužit, a to nejvýše o dalších pět let.

Příslušný výbor Evropského parlamentu může výkonného ředitele vyzvat, aby před prodloužením svého funkčního období zodpověděl otázky členů uvedeného výboru, aniž by to zpozdilo postup jmenování nebo omezilo rozhodování správní rady.

6. Výkonný ředitel, jehož funkční období bylo prodlouženo, se na konci svého prodlouženého funkčního období nezúčastní dalšího výběrového řízení na tutéž pozici.

7. Výkonný ředitel může být odvolán z funkce pouze na základě rozhodnutí správní rady jednající na návrh Komise. O důvodech tohoto rozhodnutí jsou informovány Evropský parlament a Rada.

8. Rozhodnutí správní rady o jmenování, prodloužení funkčního období nebo odvolání výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele se přijímají dvoutřetinovou většinou jejích členů s hlasovacím právem.

Článek 242

Úkoly a povinnosti výkonného ředitele

1. Výkonný ředitel řídí Celní orgán EU. Výkonný ředitel se zodpovídá správní radě.

2. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise a správní rady, jedná výkonný ředitel při plnění svých úkolů nezávisle a nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádné vlády ani jiného subjektu.

3. Je-li k tomu výkonný ředitel vyzván, podá o plnění svých povinností a celkové výkonnosti Celního orgánu EU zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Výkonný ředitel může být Evropským parlamentem nebo Radou kdykoli vyzván k účasti na slyšení k jakékoli záležitosti spojené s činností Celního orgánu EU.

4. Výkonný ředitel je právním zástupcem Celního orgánu EU.

5. Výkonný ředitel odpovídá za plnění úkolů, které Celnímu orgánu EU ukládá toto nařízení. Výkonný ředitel zejména:

a) vypracovává doporučení uvedená v čl. 232 odst. 6 a předkládá je správní radě k přijetí;

b) zajišťuje udržitelnou a efektivní běžnou správu Celního orgánu EU;

c) provádí rozhodnutí správní rady;

d) připravuje návrh jednotného programového dokumentu podle článku 249 a po konzultaci s Komisí jej předkládá správní radě;

e) provádí jednotný programový dokument podle článku 249 a podává zprávy o jeho provádění výkonné radě a správní radě;

f) vypracovává souhrnnou výroční zprávu o činnosti Celního orgánu EU a předkládá ji správní radě k posouzení a přijetí;

g) vypracovává akční plán týkající se opatření v návaznosti na závěry zpráv o interním nebo externím auditu a hodnocení, jakož i vyšetřování úřadů OLAF a EPPO, a dvakrát za rok podává zprávy o pokroku Komisi a pravidelně výkonné radě a správní radě;

h) aniž je dotčena vyšetřovací pravomoc úřadů OLAF a EPPO, chrání finanční zájmy Unie ve vztahu k vnitřnímu fungování Celního orgánu EU uplatňováním interních preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním účinnými kontrolami a zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek v případech, kdy jsou zjištěny nesrovnalosti, a v příslušných případech ukládáním účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí;

i) vypracovává interní strategii pro boj proti podvodům, strategii zvyšování efektivity a synergií, strategii pro spolupráci s celními orgány a jinými orgány třetích zemí nebo mezinárodními organizacemi a strategii pro organizační řízení a systémy vnitřní kontroly pro Celní orgán EU a předkládá je správní radě ke schválení;

j) připravuje návrh finančních pravidel vztahujících se na Celní orgán EU a předkládá jej správní radě k přijetí;

k) připravuje předběžné návrhy odhadu příjmů a výdajů Celního orgánu EU podle článku 250 a plní jeho rozpočet;

l) pokud jde o zaměstnance Celního orgánu EU, vykonává pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování podle čl. 238 odst. 3 písm. j), pokud na něj byly tyto pravomoci přeneseny v souladu s čl. 238 odst. 4;

m) přijímá rozhodnutí o vnitřních strukturách Celního orgánu EU, v případě potřeby včetně zastupování funkcí týkajících se každodenního řízení Celního orgánu EU, a případně přijímá změny těchto rozhodnutí, a to s ohledem na potřeby týkající se činností Celního orgánu EU a řádného rozpočtového řízení;

n) sjedná a po schválení správní radou podepíše dohodu o sídle Celního orgánu EU a případně podobné dohody s hostitelskými členskými státy, v nichž se nacházejí místní kanceláře;

o) vypracovává praktická opatření k uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ([41]) a předkládá je správní radě k přijetí;

([41]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

p) podporuje rozmanitost a usiluje o zajištění genderové vyváženosti, pokud jde o přijímání zaměstnanců Celního orgánu EU;

q) usiluje o přijímání zaměstnanců Celního orgánu EU na co nejširším zeměpisném základě, přičemž má na paměti, že kritéria pro přijímání zaměstnanců mají být založena výhradně na dosažených výkonech.

Článek 243

Zástupce výkonného ředitele

Správní rada může rozhodnout o vytvoření místa zástupce výkonného ředitele, který bude výkonnému řediteli nápomocen. Pokud je místo zástupce výkonného ředitele vytvořeno, použije se na něj odpovídajícím způsobem článek 241.

Článek 244

Úkoly a povinnosti zástupce výkonného ředitele

Je-li vytvořeno místo zástupce výkonného ředitele, je zástupce nápomocen výkonnému řediteli při řízení Celního orgánu EU a při plnění úkolů uvedených v článku 242. Není-li výkonný ředitel přítomen, není-li způsobilý k výkonu funkce nebo není-li jeho pozice obsazena, zaujme zástupce výkonného ředitele jeho místo.

Článek 245

Celní poradní výbor

1. Celní orgán EU zřídí celní poradní výbor.

2. Celní poradní výbor je nápomocen Celnímu orgánu EU tím, že slouží jako mechanismus pro konzultace s relevantními zúčastněnými stranami o záležitostech spadajících do působnosti Celního orgánu EU. Poskytuje poradenství ohledně:

a) provádění technických opatření a rozhodnutí;

b) otázek týkajících se provádění a normalizace, včetně harmonizačních činností;

c) provozních aspektů jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány;

d) ve vhodných případech a na požádání o jakýchkoli jiných činnostech Celního orgánu EU.

3. Celní poradní výbor se skládá ze zástupců zúčastněných stran relevantních pro činnost Celního orgánu EU, včetně zástupců z podnikatelského sektoru, a ze zástupců sdružení těchto zúčastněných stran. Správní rada určí složení celního poradního výboru.

4. Celní poradní výbor je pravidelně konzultován a může z vlastního podnětu poskytovat Celnímu orgánu EU poradenství v záležitostech uvedených v odst. 2 písm. a), b) a c).

5. Celní poradní výbor pořádá řádná zasedání nejméně jednou za šest měsíců. Kromě toho může zasedat na žádost správní rady, výkonné rady nebo výkonného ředitele.

Oddíl 5

Auditor údajů

Článek 246

Jmenování, status a nezávislost auditora údajů

1. Auditora údajů jmenuje správní rada na základě zásluh a doložených odborných dovedností, jakož i relevantních schopností a zkušeností v oblasti bezpečnosti údajů, kybernetické bezpečnosti a ochrany údajů.

2. Auditor údajů je zaměstnancem Celního orgánu EU a jedná nezávisle.

3. Auditor údajů jedná v plném souladu s právními předpisy Unie týkajícími se důvěrnosti a mlčenlivosti.

Článek 247

Povinnosti a úkoly auditora údajů

1. Auditor údajů sleduje a posuzuje zákonnost přístupu do celního datového centra EU v souladu s platnými právními předpisy Unie.

2. Auditor údajů podává správní radě každoročně zprávu o své činnosti.

3. Auditor údajů plní své úkoly v koordinaci s pověřencem pro ochranu osobních údajů Celního orgánu EU, aniž je dotčeno dodržování povinností jiných unijních nebo vnitrostátních orgánů dohledu.

4. Komise přijme prováděcí akty, kterými upřesní nezávislý status auditora údajů a stanoví jeho podrobné úkoly a povinnosti. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 283 odst. 2.

KAPITOLA 4

Sestavování a struktura rozpočtu Celního orgánu EU

Článek 248

Obecná ustanovení

Správní rada po konzultaci s Komisí přijme finanční pravidla pro Celní orgán EU. Tato finanční pravidla se mohou odchýlit od nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 ([42]) pouze tehdy, je-li to nezbytné pro činnost Celního orgánu EU, a to s předchozím souhlasem Komise.

Článek 249

Jednotný programový dokument

1. Každý rok vypracuje výkonný ředitel návrh jednotného programového dokumentu, který obsahuje zejména víceletý a roční program v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 a s příslušným ustanovením finančních pravidel Celního orgánu EU přijatých podle článku 248 tohoto nařízení, přičemž zohlední veškeré pokyny Komise. Tyto roční a víceleté programy jsou v souladu s celní politikou a celkovými prioritami celní unie.

2. Správní rada předá návrh jednotného programového dokumentu Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru do 31. ledna roku předcházejícího programovému období.

3. Správní rada přijme jednotný programový dokument každý rok do 30. listopadu. Uvedený jednotný programový dokument, jakož i jakoukoli pozdější aktualizovanou verzi tohoto dokumentu předá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Jednotný programový dokument nabývá definitivní podoby po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie a v případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.

4. Roční pracovní program Celního orgánu EU stanoví podrobné cíle a očekávané výsledky včetně ukazatelů výkonnosti. Obsahuje rovněž popis činností, které mají být financovány, a uvádí finanční a lidské zdroje, které jsou na jednotlivé činnosti přiděleny. Roční pracovní program je v souladu s víceletým pracovním programem uvedeným v odstavci 5. Musí v něm být jasně uvedeno, které úkoly byly oproti předcházejícímu rozpočtovému roku přidány, změněny nebo zrušeny.

Je-li Celnímu orgánu EU svěřen nový úkol v oblasti působnosti tohoto nařízení, správní rada přijatý roční pracovní program pozmění. Jakákoli podstatná změna ročního pracovního programu se přijme stejným postupem jako původní roční pracovní program. Správní rada může přenést pravomoc k provádění nepodstatných změn ročního pracovního programu na výkonného ředitele.

([42]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 ze dne 18. prosince 2018 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty zřízené podle SFEU a Smlouvy o Euratomu a uvedené v článku 70 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 (Úř. věst. L 122, 10.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

5. Víceletý pracovní program Celního orgánu EU stanoví celkový strategický plán včetně cílů, očekávaných výsledků a ukazatelů výkonnosti. Pro každou činnost jsou v něm rovněž uvedeny orientační finanční a lidské zdroje, které se považují za nutné pro dosažení stanovených cílů. Strategický plán se v příslušných případech aktualizuje a dokládá přínos Celního orgánu EU k dosažení politických priorit Unie.

Článek 250

Sestavování rozpočtu

1. Výkonný ředitel vypracuje každoročně předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů Celního orgánu EU pro následující rozpočtový rok, včetně plánu pracovních míst, a zašle jej správní radě. Informace uvedené v předběžném návrhu odhadu jsou v souladu s návrhem jednotného programového dokumentu podle čl. 249 odst. 1.

2. Správní rada na základě předběžného návrhu odhadu uvedeného v odstavci 1 přijme návrh odhadu příjmů a výdajů Celního orgánu EU pro následující rozpočtový rok (dále jen „návrh odhadu příjmů a výdajů“).

3. Tento návrh odhadu příjmů a výdajů správní rada každoročně zašle Komisi do 31. ledna.

4. Komise zasílá návrh odhadu příjmů a výdajů rozpočtovému orgánu společně s návrhem souhrnného rozpočtu Unie.

5. Na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů zanese Komise do návrhu souhrnného rozpočtu Unie odhady, jež považuje za nezbytné pro plán pracovních míst, a výši příspěvku, který má být poskytnut ze souhrnného rozpočtu, a předloží jej rozpočtovému orgánu v souladu s články 313 a 314 Smlouvy o fungování EU.

6. Rozpočtový orgán schválí prostředky na příspěvek pro Celní orgán EU ze souhrnného rozpočtu Unie.

7. Rozpočtový orgán přijímá plán pracovních míst Celního orgánu EU.

8. Správní rada přijímá rozpočet Celního orgánu EU. Rozpočet se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie. V případě potřeby se rozpočet Celního orgánu EU odpovídajícím způsobem upraví.

Článek 251

Skladba rozpočtu

1. Odhady všech příjmů a výdajů Celního orgánu EU se vypracovávají každý rozpočtový rok a uvedou se v rozpočtu Celního orgánu EU. Rozpočtový rok odpovídá kalendářnímu roku.

2. Rozpočet Celního orgánu EU je co do příjmů a výdajů vyrovnaný.

3. Aniž jsou dotčeny jiné zdroje, příjmy Celního orgánu EU tvoří:

a) příspěvek Unie zapsaný v souhrnném rozpočtu Unie;

b) jakékoli dobrovolné finanční příspěvky členských států;

c) případné finanční prostředky Unie ve formě dohod o přiznání příspěvku nebo grantů v souladu s finančními pravidly Celního orgánu EU uvedenými v článku 248 a s ustanoveními příslušných nástrojů na podporu politik Unie;

d) příjmy z publikací a jiného zboží nebo služeb poskytovaných Celním orgánem EU nebo poplatky za ně.

4. Výdaje Celního orgánu EU zahrnují platy zaměstnanců, správní náklady a náklady na infrastrukturu a provozní výdaje.

5. Rozpočtové závazky na akce související s projekty velkého rozsahu, jež přesahují jeden rozpočtový rok, mohou být rozloženy do několika ročních splátek.

Článek 252

Plnění rozpočtu

1. Výkonný ředitel plní rozpočet Celního orgánu EU při dodržování zásad hospodárnosti, efektivnosti, účinnosti a řádného finančního řízení.

2. Výkonný ředitel každoročně zašle rozpočtovému orgánu veškeré informace potřebné k výkonu jeho hodnoticích povinností.

Článek 253

Předkládání účetní závěrky a udělení absolutoria

1. Účetní Celního orgánu EU zašle předběžnou účetní závěrku za rozpočtový rok (rok N) účetnímu Komise a Účetnímu dvoru do 1. března následujícího rozpočtového roku (rok N+1).

2. Celní orgán EU zašle do 31. března roku N+1 zprávu o rozpočtovém a finančním řízení za rok N Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru.

3. Účetní Komise zašle Účetnímu dvoru do 31. března roku N+1 předběžnou účetní závěrku Celního orgánu EU konsolidovanou se závěrkou Komise.

4. Po obdržení připomínek Účetního dvora k předběžné účetní závěrce Celního orgánu EU podle článku 252 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2024/2509 ([43]) vypracuje účetní Celního orgánu EU konečnou účetní závěrku Celního orgánu EU za uvedený rok. Výkonný ředitel zašle tuto konečnou účetní závěrku k vyjádření výkonné radě. Toto stanovisko přijme správní rada.

([43]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2024/2509 ze dne 23. září 2024, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie (Úř. věst. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

5. Účetní Celního orgánu EU zašle do 1. července roku N+1 konečnou účetní závěrku za rok N spolu se stanoviskem správní rady Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.

6. Konečná účetní závěrka za rok N se do 15. listopadu roku N+1 zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

7. Výkonný ředitel zašle Účetnímu dvoru odpověď na jeho připomínky do 30. září roku N+1. Tuto odpověď zašle též správní radě.

8. Výkonný ředitel předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro hladký průběh udílení absolutoria za rozpočtový rok N v souladu s čl. 267 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) 2024/2509.

9. Na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí Evropský parlament před 15. květnem roku N+2 výkonnému řediteli absolutorium za plnění rozpočtu za rok N.

Článek 254

Boj proti podvodům

1. V zájmu boje proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním v rámci Celního orgánu EU se bez omezení použije nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013.

2. Celní orgán EU do 21. března 2027 přistoupí k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném úřadem OLAF ([44]) a s použitím vzoru uvedeného v příloze zmíněné dohody přijme vhodné předpisy vztahující se na jeho zaměstnance.

3. Účetní dvůr má pravomoc provádět na základě dokumentů i na místě audit u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří od Celního orgánu EU obdrželi finanční prostředky Unie.

4. Úřad OLAF může provádět šetření, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ([45]) s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantem nebo zakázkou financovanou Celním orgánem EU nedošlo k podvodu, korupci či jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie.

([44]) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

([45]) Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 4, obsahují smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantech Celního orgánu EU ustanovení výslovně zmocňující Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění takových auditů a šetření, a to v souladu s jejich příslušnými pravomocemi. Pracovní ujednání s příslušnými orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi se týkají pomoci a spolupráce těchto orgánů a mezinárodních organizací při auditech a šetřeních prováděných Účetním dvorem a úřadem OLAF.

6. V souladu s nařízením (EU) 2017/1939 může úřad EPPO vyšetřovat a stíhat podvody a jiná protiprávní jednání poškozující finanční zájmy Unie, jak je stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ([46]). Na ohlašování jakéhokoli relevantního trestného jednání úřadu EPPO se použije článek 24 nařízení (EU) 2017/1939.

KAPITOLA 5

Ustanovení týkající se zaměstnanců

Článek 255

Obecná ustanovení

Na zaměstnance Celního orgánu EU se vztahuje služební řád, pracovní řád a pravidla přijatá na základě dohody mezi orgány Unie za účelem jejich uplatňování.

Článek 256

Vyslaní národní odborníci a jiní pracovníci

1. Celní orgán EU může využívat vyslané národní odborníky nebo jiné pracovníky, kteří nejsou zaměstnanci Celního orgánu EU.

2. Správní rada přijme rozhodnutí, kterým stanoví pravidla pro vysílání národních odborníků do Celního orgánu EU.

Článek 257

Výsady a imunity

Na Celní orgán EU a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, připojený ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování EU.

([46]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

KAPITOLA 6

Obecná a závěrečná ustanovení

Článek 258

Transparentnost a komunikace

1. Na dokumenty v držení Celního orgánu EU se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001. Do šesti měsíců ode dne prvního zasedání přijme správní rada podrobná pravidla pro uplatňování uvedeného nařízení.

2. Zpracování osobních údajů Celním orgánem EU se řídí nařízením (EU) 2018/1725. Správní rada do šesti měsíců ode dne prvního zasedání stanoví opatření pro uplatňování uvedeného nařízení Celním orgánem EU, včetně opatření týkajících se jmenování pověřence Celního orgánu EU pro ochranu osobních údajů. Tato opatření se stanoví po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů.

3. Celní orgán EU může z vlastního podnětu provádět komunikační činnost v oblasti svých pravomocí. Přidělení zdrojů na komunikační činnost přispívá k účinnému plnění úkolů Celního orgánu EU. Komunikační činnost se provádí v souladu s relevantními plány pro komunikaci a šíření informací přijatými správní radou.

Článek 259

Povinnost zachovávat služební tajemství

1. Členové správní rady a výkonné rady, výkonný ředitel, zástupce výkonného ředitele, auditor údajů a všichni zaměstnanci Celního orgánu EU, včetně úředníků dočasně vyslaných členskými státy, jakož i všechny další osoby plnící úkoly pro Celní orgán EU na smluvním základě jsou povinni dodržovat požadavky na zachování profesního tajemství podle článku 339 Smlouvy o fungování EU a článku 67 směrnice (EU) 2024/1640, a to i po skončení svých funkcí.

2. Na osoby, které přímo či nepřímo, trvale či příležitostně poskytují jakékoli služby související s úkoly Celního orgánu EU, se vztahují požadavky na zachování profesního tajemství rovnocenné požadavkům stanoveným v odstavci 1.

3. Pro účely plnění svých úkolů v souladu s tímto nařízením je Celní orgán EU oprávněn v mezích a za podmínek stanovených v tomto nařízení k výměně informací s jinými orgány, institucemi a jinými subjekty Unie nebo s vnitrostátními orgány a subjekty.

4. Celní orgán EU stanoví praktická ujednání pro plnění požadavků na zachování profesního tajemství uvedených v odstavcích 1 a 2.

Článek 260

Bezpečnostní pravidla týkající se ochrany utajovaných informací a citlivých neutajovaných informací

1. Celní orgán EU přijme své vlastní bezpečnostní předpisy založené na zásadách a pravidlech stanovených v bezpečnostních předpisech Komise pro ochranu utajovaných informací Evropské unie a citlivých neutajovaných informací, mimo jiné včetně ustanovení o výměně těchto informací se třetími zeměmi a o jejich zpracovávání a uchovávání, která jsou obsažena v rozhodnutích Komise (EU, Euratom) 2015/443 ([47]) a (EU, Euratom) 2015/444 ([48]). Jakékoli správní ujednání o výměně utajovaných informací s příslušnými orgány třetí země, nebo při neexistenci tohoto ujednání jakékoli výjimečné ad hoc poskytnutí utajovaných informací EU uvedeným orgánům musí předem schválit Komise.

2. Správní rada přijme bezpečnostní předpisy Celního orgánu EU po schválení Komisí. Při posuzování navržených bezpečnostních předpisů Komise zajistí jejich slučitelnost s rozhodnutími (EU, Euratom) 2015/443 a (EU, Euratom) 2015/444.

3. Celní orgán EU může přijmout opatření nezbytná k usnadnění výměny informací týkajících se jeho úkolů s Komisí a členskými státy, a je-li to nezbytné, s jinými příslušnými orgány, institucemi a jinými subjekty Unie. Jakékoli správní ujednání uzavřené za tímto účelem, pokud jde o sdílení utajovaných informací EU, nebo při neexistenci těchto ujednání jakékoli výjimečné ad hoc poskytnutí utajovaných informací EU musí předem schválit Komise.

Článek 261

Jazykový režim

1. Na Celní orgán EU se vztahuje nařízení Rady č. 1 ([49]).

2. O vnitřním jazykovém režimu Celního orgánu EU rozhoduje správní rada.

3. Překladatelské a všechny ostatní jazykové služby požadované Celním orgánem EU, kromě tlumočení, zajišťuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 262

Hodnocení

1. Komise zajistí, aby do 21. září 2031 a poté každých pět let bylo v souladu s pokyny stanovenými Komisí provedeno hodnocení výsledků Celního orgánu EU, pokud jde o jeho cíle, mandát, úkoly, správu a umístění.

([47]) Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

([48]) Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

([49]) Nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

2. Hodnocení uvedené v odstavci 1 se zejména zabývá případnou potřebou upravit mandát Celního orgánu EU a finančními dopady jakékoli takové úpravy.

3. Při každém druhém hodnocení podle odstavce 1 se posoudí výsledky dosažené Celním orgánem EU s ohledem na jeho cíle, mandát, úkoly a správu, včetně posouzení toho, zda je další trvání Celního orgánu EU s ohledem na tyto cíle, mandát, úkoly a správu nadále odůvodněné.

4. Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích hodnocení uvedeného v odstavci 1. Zjištění tohoto hodnocení se zveřejní.

Článek 263

Odpovědnost Celního orgánu EU

1. Smluvní odpovědnost Celního orgánu EU se řídí právem rozhodným pro danou smlouvu.

2. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené Celním orgánem EU.

3. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Celní orgán EU v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států veškerou škodu způsobenou jeho útvary nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich povinností.

4. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle odstavce 3.

5. Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči Celnímu orgánu EU je upravena ustanoveními služebního řádu nebo pracovního řádu ostatních zaměstnanců, které se na ně vztahují.

6. Finanční odpovědnost Unie a členských států za závazky Celního orgánu EU je omezena výší jejich příspěvku, který byl již poskytnut na jeho správní náklady.

Článek 264

Dohoda o sídle a provozní podmínky

1. Nezbytná ujednání související s umístěním Celního orgánu EU v hostitelském členském státě a s prostory, které tento členský stát dává k dispozici, a zvláštní pravidla, která se v hostitelském členském státě vztahují na výkonného ředitele, členy správní rady, zaměstnance Celního orgánu EU a jejich rodinné příslušníky, se stanoví v dohodě o sídle uzavřené mezi Celním orgánem EU a hostitelským členským státem poté, co k tomu správní rada dá souhlas, nejpozději však do 21. září 2028.

2. Hostitelský členský stát Celního orgánu EU poskytne pro zajištění fungování tohoto orgánu co nejlepší podmínky, včetně vícejazyčné, evropsky zaměřené školní výuky a vhodných dopravních spojení.

3. Vyžadují-li to zvláštní okolnosti, může výkonný ředitel rozhodnout o zřízení místních kanceláří v jiných členských státech za účelem účinnějšího, efektivnějšího a soudržnějšího plnění úkolů Celního orgánu EU.

Před rozhodnutím o zřízení místní kanceláře výkonný ředitel získá předchozí souhlas Komise, správní rady a příslušného členského státu. Rozhodnutí vychází z náležité analýzy nákladů a přínosů, která prokazuje zejména přidanou hodnotu tohoto rozhodnutí. Rozhodnutím se určí rozsah činností, jež mají být v místní kanceláři vykonávány, a to způsobem, který zabrání zbytečným nákladům a zdvojování administrativních funkcí Celního orgánu EU.

Článek 265

Zahájení činnosti Celního orgánu EU

Komise odpovídá za zřízení a počáteční fungování Celního orgánu EU do doby, než bude mít tento orgán provozní kapacitu k plnění svého rozpočtu. Za tímto účelem:

a) dokud výkonný ředitel po svém jmenování správní radou v souladu s článkem 241 nepřevezme své povinnosti, může Komise určit úředníka Komise, který bude působit jako dočasný výkonný ředitel a vykonávat úkoly svěřené výkonnému řediteli;

b) odchylně od čl. 238 odst. 3 písm. j) a do přijetí rozhodnutí podle čl. 238 odst. 4 vykonává dočasný výkonný ředitel pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování;

c) Komise může Celnímu orgánu EU nabídnout pomoc, zejména vysláním úředníků Komise, aby vykonávali činnosti Celního orgánu EU v rámci odpovědnosti dočasného výkonného ředitele nebo výkonného ředitele;

d) dočasný výkonný ředitel může schvalovat všechny platby kryté prostředky zapsanými v rozpočtu Celního orgánu EU a může uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci, a to po přijetí plánu pracovních míst Celního orgánu EU;

e) odchylně od čl. 237 odst. 1 může dočasný výkonný ředitel až do zvolení předsedy správní rady svolávat zasedání správní rady a předsedat jim bez hlasovacího práva.

HLAVA XIII

CELNÍ SPOLUPRÁCE

KAPITOLA 1

Spolupráce mezi celními orgány v rámci Unie

Článek 266

Vnitřní celní spolupráce

1. Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 515/97, spolupracují celní orgány mezi sebou navzájem, s Komisí a s Celním orgánem EU v souladu s celními předpisy a veškerými dalšími právními akty Unie, které takovou spolupráci stanoví, s cílem zajistit správné a jednotné uplatňování těchto právních aktů a podpořit plnění jejich poslání, jak je stanoveno v článku 2 tohoto nařízení.

2. Celní orgány mohou na žádost celních orgánů jiného členského státu dočasně vyslat své zaměstnance k výkonu činnosti v celních orgánech tohoto jiného členského státu. Celní orgány o těchto dočasných vysláních informují Celní orgán EU. Celní orgán EU může navrhnout svou podporu a se souhlasem dotčených celních orgánů tato vyslání koordinovat. Dotčené členské státy mohou stanovit nezbytné podmínky pro tato přidělení v rámci dohody nebo pracovních ujednání.

3. Kromě společných kontrol podle článku 267 mohou celní orgány různých členských států provádět společné kontroly z vlastního podnětu. O těchto společných kontrolách informují Celní orgán EU.

4. Komise, úřad OLAF a Celní orgán EU si mohou za účelem spolupráce uvedené v této kapitole vyměňovat údaje v souladu s hlavou III. Pokud tato výměna zahrnuje informace týkající se rizika, Celní orgán EU zajistí účinné využívání těchto informací při svých činnostech v oblasti řízení rizik v souladu s touto hlavou a hlavou XII.

Článek 267

Společné kontroly

1. Celní orgán EU ve spolupráci s členskými státy plánuje, organizuje a koordinuje společné kontroly prováděné celními orgány.

Společné kontroly mohou případně zahrnovat spolupráci s Komisí nebo jinými orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie v souladu s článkem 268.

2. Pro účely společných kontrol uvedených v odstavci 1 se Celní orgán EU řídí prioritami celní politiky a zajišťuje spolupráci při činnostech v oblasti boje proti podvodům prováděných příslušnými orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie a při vyšetřování prováděném celními orgány.

3. K tomu, aby mohl Celní orgán EU vypracovat zprávu a provést hodnocení, poskytnou celní orgány Celnímu orgánu EU zpětnou vazbu ohledně činností a kontrol, které provedly v rámci jakékoli společné kontroly podle odstavce 1.

KAPITOLA 2

Spolupráce s jinými orgány v rámci Unie

Článek 268

Celní spolupráce s jinými orgány v rámci Unie

1. Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 515/97 a články 41, 42 a 43 tohoto nařízení, spolupracují Celní orgán EU a celní orgány s jinými příslušnými orgány nebo subjekty na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni, včetně orgánů dozoru nad trhem, sanitárních a fytosanitárních orgánů, donucovacích orgánů nebo subjektů, statistických úřadů a daňových orgánů, v souladu s platnými právními rámci.

2. Spolupráce podle odstavce 1 tohoto článku se uskutečňuje pravidelně a strukturovaným způsobem. Sleduje zejména tyto cíle:

a) přispívat k legislativnímu vývoji v oblastech politiky, které jsou relevantní pro cla, a sledovat tento vývoj;

b) provádět výměnu údajů, zejména údajů důležitých pro řízení rizik v souladu s hlavou IV kapitolou 2;

c) vypracovávat soudržné a koordinované strategie dohledu pro řízení rizik u zboží v oblastech působnosti celních i jiných orgánů v souladu s hlavou IV kapitolou 2;

d) usnadňovat operativní provádění, a to i prostřednictvím provádění společných kontrol v souladu s článkem 267;

e) ve vhodných případech si vyměňovat dovednosti a osvědčené postupy prostřednictvím společných školení o tom, jak odhalovat nevyhovující produkty;

f) v oblastech relevantních pro cla přispívat k inovačním a výzkumným činnostem, vyvíjet nové technologie a usnadňovat společné zadávání veřejných zakázek.

3. Celní orgán EU ve spolupráci s celními orgány přijme a pravidelně aktualizuje rámec na podporu spolupráce podle tohoto článku tím, že navrhne cíle a klíčové oblasti spolupráce a poskytne pokyny pro jeho praktické provádění, aniž jsou dotčeny pravomoci Komise a s výhradou jeho předchozího schválení. Celní orgán EU může uzavírat pracovní ujednání za účelem vypracování a aktualizace tohoto rámce. Celní orgán EU zapojí do vypracovávání rámce nebo pracovních ujednání uvedených v tomto odstavci další relevantní strany.

4. Pokud celní orgány v rámci spolupráce podle odstavce 1 obdrží od jiných příslušných orgánů na vnitrostátní úrovni žádost o získání a sdělení údajů dostupných v celním datovém centru EU, poskytnou se tyto údaje pouze na základě odůvodněné žádosti a se souhlasem celních orgánů, jichž se údaje týkají.

Získání a sdělení těchto údajů se omezí na údaje, které je přijímající orgán oprávněn získat v souladu s právním rámcem, na jehož základě působí, a které jsou pro účel uvedený v příslušné žádosti nezbytně nutné. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby byla dodržována pravidla Unie týkající se důvěrnosti a ochrany údajů.

Celní orgány určí ústřední jednotku, která přijímá žádosti uvedené v tomto odstavci a zajišťuje jejich zpracování.

5. Celní orgány a Celní orgán EU používají ke splnění povinností podle odstavce 4 elektronické prostředky.

6. Pokud má celní orgán podezření, že zboží není v souladu s jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, okamžitě tyto informace sdílí s relevantními příslušnými orgány za použití technických prostředků a ve lhůtách stanovených v platných právních předpisech.

7. Spolupracuje-li celní orgán s jiným orgánem v jiném členském státě, oznámí celnímu orgánu tohoto členského státu skutečnost, že se daná spolupráce uskutečňuje. Pokud se spolupráce týká více než dvou členských států, oznámí to zúčastněné celní orgány Celnímu orgánu EU, který jim může na požádání poskytovat operativní a koordinační podporu v souladu s článkem 232.

8. Pokud členské státy uplatňují rámec pro spolupráci podle odstavce 3 tohoto článku, podávají Celnímu orgánu EU pravidelně, nejméně však každé dva roky, zprávu o jeho uplatňování. Celní orgán EU zohlední zjištění vyplývající z těchto zpráv při svých monitorovacích činnostech podle čl. 232 odst. 7 písm. a) a v rámci svých úkolů týkajících se měření výkonnosti podle čl. 232 odst. 7 písm. b).

9. Do 21. září 2027 může Komise plnit úkoly Celního orgánu EU.

10. Celní orgán EU může spolupracovat s jinými vnitrostátními orgány a s Komisí a jinými orgány, institucemi, agenturami, sítěmi a subjekty Unie za účelem přispění k cílům uvedeným v odstavci 2. Pokud Celní orgán EU spolupracuje s jinými vnitrostátními orgány členského státu, informuje celní orgán tohoto členského státu.

11. Celní orgán EU úzce spolupracuje s úřady OLAF a EPPO, pokud při kterékoli z jeho činností v oblasti spolupráce dojde k podvodu nebo podezření z podvodu.

12. Celní orgán EU se může účastnit strategických analýz a posouzení hrozeb, inovačních programů, činností odborné přípravy, sítí a dalších činností, které jsou relevantní pro plnění jeho úkolů a jsou organizovány relevantními orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, a přispívat k nim.

Článek 269

Opatření přijímaná celními orgány

1. Celní orgány provádějí opatření stanovená v jiných právních předpisech uplatňovaných celními orgány v souladu s ustanoveními těchto jiných právních předpisů, jako jsou:

a) shromažďování konkrétních údajů pro všechny zásilky, včetně automatizovaných kontrol necelních formalit Unie, pokud jsou tyto údaje uloženy v ústředním registru Unie;

b) poskytování statistik, analýz a trendů, zejména v oblasti rizik;

c) usnadňování a koordinace kontrol prováděných jinými orgány;

d) provádění kontrol některých zásilek vybraných na základě řízení rizik v souladu s hlavou IV a s ohledem na analýzu uvedenou v písmenu b) tohoto odstavce;

e) konzultace s jinými orgány před propuštěním zboží v souladu s článkem 77;

f) přijímání veškerých nezbytných opatření týkajících se nevyhovujícího zboží, včetně prodeje nebo zničení tohoto zboží;

g) uplatňování rámce pro spolupráci podle článku 268;

h) upozorňování jiných orgánů na rizika, která jsou důležitá pro jejich činnost, a oznamování podezření na podvody a trestnou činnost;

i) přijímání následných opatření, pokud pohyb zboží porušuje jiné právní předpisy uplatňované celními orgány;

j) jakékoli jiné doplňkové opatření.

2. Pokud členský stát určí specializovaný celní hraniční přechod pro uplatňování některých jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, oznámí toto určení Celnímu orgánu EU. Celní orgán EU vypracuje a pravidelně aktualizuje seznam těchto specializovaných celních hraničních přechodů a zveřejní jej na svých internetových stránkách. Omezení, která pro hospodářské subjekty vyplývají z povinnosti přepravovat zboží přes takový určený specializovaný celní hraniční přechod, nesmí být nepřiměřená s ohledem na sledovaný cíl, přičemž se náležitě přihlédne k okolnostem, které tuto povinnost odůvodňují.

3. Za účelem snazšího určení, uplatňování a prosazování jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány Komise vypracuje a pravidelně aktualizuje integrovaný seznam právních aktů Unie, které stanoví požadavky vztahující se na zboží podléhající celním kontrolám s cílem chránit veřejné zájmy, a zveřejní jej na svých internetových stránkách.

KAPITOLA 3

Celní spolupráce s jinými orgány mimo Unii

Článek 270

Celní spolupráce s orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi

1. Celní orgán EU může v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů, po konzultaci s Komisí a po jejím předchozím schválení uzavírat pracovní ujednání s celními orgány a jinými příslušnými orgány třetích zemí, jakož i s mezinárodními organizacemi. Tato pracovní ujednání mohou zahrnovat společné činnosti a sdílení osvědčených postupů.

2. Pracovní ujednání uvedená v odstavci 1 jsou omezena na úkoly Celního orgánu EU a nevyplývají z nich pro Unii ani členské státy žádné právní závazky.

3. Celní orgán EU informuje o pracovních ujednáních uvedených v odstavci 1 celní orgány členských států.

Článek 271

Dvoustranné dohody se třetími zeměmi

1. Pokud členský stát zahájí jednání se třetí zemí za účelem uzavření dvoustranné dohody o provádění celních předpisů, bez zbytečného odkladu oznámí Komisi návrh dohody, kterou hodlá podepsat.

2. Před uzavřením nebo změnou jakékoli dvoustranné dohody o sdílených hraničních přechodech se sousední třetí zemí konzultuje dotyčný členský stát Komisi ohledně slučitelnosti této dohody s právem Unie. Pokud se Komise domnívá, že dohoda je neslučitelná s právem Unie, oznámí to dotyčnému členskému státu. Tento členský stát učiní veškeré potřebné kroky k tomu, aby dohodu v přiměřené lhůtě změnil s cílem odstranit tyto nesrovnalosti.

3. Členské státy oznámí své stávající dvoustranné dohody Komisi do 21. září 2027.

Článek 272

Výměna údajů se třetími zeměmi

1. Komise, celní orgány a Celní orgán EU mohou v souladu s platnými právními předpisy Unie provádět výměnu údajů a sdílet údaje zpracovávané v souladu s tímto nařízením s celními orgány a jinými orgány třetích zemí pro účely celní spolupráce, mimo jiné prostřednictvím systematických a automatizovaných výměn, pokud:

a) takovou výměnu stanoví mezinárodní dohoda uzavřená mezi Unií a dotčenou třetí zemí nebo dotčenými třetími zeměmi;

b) takovou výměnu stanoví právní akty Unie v oblasti cel, společné obchodní politiky nebo společné zahraniční a bezpečnostní politiky nebo jiné právní předpisy Unie uplatňované celními orgány nebo

c) takovou výměnu stanoví dvoustranná dohoda uzavřená nebo zachovaná v souladu s postupem a podmínkami stanovenými v odstavcích 6 až 9 mezi členským státem a třetí zemí.

2. Pokud celní orgány nebo Celní orgán EU provádějí výměnu údajů s celními orgány a jinými orgány třetích zemí, informují o této výměně Komisi.

3. Výměna údajů uvedená v odstavci 1 tohoto článku:

a) zajistí, aby předávání osobních údajů bylo v souladu s kapitolou V nařízení (EU) 2016/679;

b) zajistí důvěrnost informací v souladu s tímto nařízením a

c) zajistí, aby výměna údajů probíhala prostřednictvím vhodných zabezpečených komunikačních prostředků.

4. Výměna podle odstavce 1 se může týkat zejména těchto kategorií údajů:

a) prvků údajů obsažených v rozhodnutích přijatých celními orgány nebo v podobných rozhodnutích přijatých ve třetích zemích, jež se týkají závazných informací, statusu oprávněného hospodářského subjektu, statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka, určení celní hodnoty, celního statusu zboží nebo zvláštních režimů;

b) prvků údajů obsažených v celních prohlášeních, oznámeních a dokladech o celním statusu zboží a v podkladech, nebo jinak poskytnutých nebo zpřístupněných celním orgánům členských států, Komisi nebo celním orgánům třetích zemí, nebo vydaných těmito orgány;

c) údajů o zjištěných rizicích, zjištěních a výsledcích získaných celními orgány členských států nebo Komisí na straně jedné a celními orgány třetích zemí na straně druhé, a to v rámci provádění analýzy rizik a kontrol.

5. Výměnou podle odstavce 1 tohoto článku nejsou dotčeny výměny informací prováděné podle ustanovení o vzájemné správní pomoci obsažených v dohodách mezi Unií a třetími zeměmi a nařízení (ES) č. 515/97.

6. Členský stát může být zmocněn k zahájení jednání se třetí zemí za účelem uzavření dvoustranné dohody o výměně informací podle odstavce 1, a to v souladu s obecnými postupy a podmínkami stanovenými v aktu v přenesené pravomoci přijatém v souladu s odstavcem 8.

Vstoupí-li v platnost dohoda o výměně informací podle odstavce 1 mezi Unií a danou třetí zemí, má tato dohoda přednost před jakýmikoli relevantními částmi stávajících dvoustranných dohod, které již nelze uplatňovat.

7. Členské státy po vstupu tohoto nařízení v platnost oznámí Komisi své stávající dvoustranné dohody, které stanoví výměnu celních informací. Pokud se Komise domnívá, že dohoda je neslučitelná s právem Unie, oznámí to dotyčnému členskému státu. Tento členský stát učiní veškeré potřebné kroky k tomu, aby dohodu v přiměřené lhůtě stanovené Komisí změnil s cílem odstranit tyto nesrovnalosti.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijmout v souladu s článkem 282 akt v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek a postupů, v souladu s nimiž může být členský stát zmocněn k zahájení jednání podle odstavce 6. Tyto podmínky zahrnují požadavek, aby dotčený členský stát oznámil svůj záměr uzavřít takovou dvoustrannou dohodu a její obsah Komisi, Celnímu orgánu EU a všem ostatním členským státům. Komise posoudí její dopad na právo Unie a na budoucí jednání na úrovni Unie. Akt v přenesené pravomoci stanoví rovněž monitorování provádění těchto dohod.

9. Komise může do 60 dnů od obdržení oznámení uvedeného v odstavci 8 tohoto článku přijmout prováděcí akt, kterým dotčený členský stát zmocní k uzavření dané dvoustranné dohody. Tento prováděcí akt se přijímá poradním postupem podle čl. 283 odst. 2.

V řádně odůvodněných, závažných a naléhavých případech, které se týkají tohoto zmocnění a které souvisejí s potřebou rychle umožnit požadovanou výměnu informací, přijme Komise okamžitě použitelný prováděcí akt postupem podle čl. 283 odst. 5.

Komise ve stejné lhůtě informuje dotčený členský stát, pokud se rozhodne prováděcí akt podle tohoto odstavce nepřijmout.

HLAVA XIV

PORUŠENÍ CELNÍCH PŘEDPISŮ A NETRESTNÍ SANKCE

Článek 273

Předmět a oblast působnosti

1. V této hlavě se stanoví minimální seznam porušení celních předpisů a netrestních sankcí za tato porušení.

Členské státy stanoví ve svých vnitrostátních právních předpisech porušení celních předpisů a netrestní sankce za tato porušení v souladu s touto hlavou.

2. Tato hlava nebrání členským státům v tom, aby stanovily další porušení celních předpisů nebo přijaly přísnější opatření v případě porušení celních předpisů.

3. Sankce za porušení celních předpisů musí být účinné, přiměřené a odrazující.

4. Členské státy do 19. března 2028 oznámí Komisi ustanovení svých vnitrostátních právních předpisů, které přijmou podle této hlavy, a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny těchto ustanovení.

Článek 274

Porušení celních předpisů

1. Aniž jsou dotčeny články 224, 273 a 275, členské státy zajistí, aby sankcím stanoveným v jejich vnitrostátních právních předpisech podléhala alespoň tato porušení celních předpisů:

a) situace, kdy držitel rozhodnutí celních orgánů nesplní povinnosti vyplývající z uvedeného rozhodnutí;

b) nedodržení povinnosti poskytnout nebo zpřístupnit celním orgánům úplné a přesné údaje v souladu s celními předpisy;

c) nedodržení povinnosti vést záznamy požadované celními předpisy;

d) nedodržení pravidel pro vyjmutí zboží z celního dohledu;

e) nesplnění povinností souvisejících s celními režimy;

f) nesplnění povinností dovozce stanovených v čl. 27 odst. 2;

g) nesplnění povinností vývozce stanovených v čl. 28 odst. 1.

2. Odstavcem 1 není dotčeno právo členských států stanovit další jednání, akty nebo opomenutí, které představují porušení celních předpisů.

Článek 275

Sankce

1. Členské státy zajistí, aby při rozhodování o druhu sankce a její přísnosti byly náležitě zohledněny tyto skutečnosti:

a) zda k porušení celních předpisů došlo úmyslně, nebo z nedbalosti;

b) povaha, závažnost, opakování a doba trvání porušení celních předpisů;

c) dopad porušení celních předpisů na finanční a jiné zájmy Unie a členských států v oblasti bezpečnosti a zabezpečení;

d) míra spolupráce s celním orgánem za účelem nápravy porušení celních předpisů a zmírnění jeho možných nepříznivých účinků;

e) jakékoli jiné polehčující nebo přitěžující okolnosti daného případu v souladu s vnitrostátním právem.

2. Sankce mají jednu nebo více z těchto forem:

a) peněžní pokuta uložená celními orgány, nebo případně pokuta uložená příslušnými celními orgány prostřednictvím postupu narovnání použitého namísto trestní sankce;

b) zrušení, pozastavení nebo změna povolení, jehož je dotyčná osoba držitelem;

c) propadnutí zboží, které je předmětem porušení celních předpisů;

d) napomenutí;

e) jiná sankce.

3. Veškeré netrestní sankce za porušení celních předpisů uložené celními orgány se zaznamenávají s uvedením povahy porušení a výše jakékoli peněžní pokuty nebo identifikace jakékoli jiné netrestní sankce uložené za toto porušení. Tyto informace se zpřístupní Celnímu orgánu EU prostřednictvím celního datového centra EU.

4. Do 21. září 2032 Komise po konzultaci s Celním orgánem EU vyhodnotí uplatňování tohoto článku a posoudí, zda jsou peněžní pokuty ve všech členských státech ukládány efektivně, aniž by to vedlo k jakémukoli narušení vnitřního trhu, nebo zda je třeba stanovit za porušení předpisů harmonizované peněžní pokuty. Komise může na základě uvedeného hodnocení Evropskému parlamentu a Radě případně předložit legislativní návrh na změnu tohoto nařízení.

Článek 276

Sankce za systematické neplnění povinností v případě prodeje na dálku

1. Pokud celní orgány v souvislosti s propuštěním zboží prodávaného v rámci prodeje na dálku do volného oběhu zjistí, že tentýž hospodářský subjekt soustavně neplní povinnosti způsobem podle čl. 274 odst. 1, považuje se to za systematické porušování. Členské státy zajistí, aby sankce uložená za systematické porušování povinností měla alespoň formu peněžních pokut ve výši přinejmenším 1 % a nejvýše 4 % celkové hodnoty zboží, které tento hospodářský subjekt během předchozích 12 měsíců dovezl do Unie.

2. Pro účely tohoto článku se neplnění povinností ze strany hospodářského subjektu považuje za systematické, pokud se na základě výsledků významného počtu celních kontrol během jednoho kalendářního měsíce prokáže neplnění povinností v dostatečně reprezentativním počtu případů.

3. V případě systematického porušování povinností podle odstavce 1 příslušné orgány rovněž pozastaví, zruší nebo prohlásí za neplatný jakýkoli status oprávněného hospodářského subjektu nebo status spolehlivého a prověřeného obchodníka nebo rovnocenné usnadňující opatření přijaté podle tohoto nařízení ve prospěch hospodářského subjektu, který se tohoto porušování dopustil.

4. Pokud do šesti měsíců po uložení sankce podle odstavce 1 celní orgány zjistí další systematické porušování povinností ze strany téhož hospodářského subjektu, sankce uložené za toto porušování musí mít alespoň formu peněžních pokut ve výši přinejmenším 3 % a nejvýše 6 % celkové hodnoty zboží, které tento hospodářský subjekt během předchozích 12 měsíců dovezl do Unie.

5. Pokud do šesti měsíců od uložení sankce podle odstavce 4 tohoto článku celní orgány zjistí další systematické porušování povinností ze strany téhož hospodářského subjektu, musí mít sankce za toto další systematické porušování formu alespoň jedné ze sankcí uvedených ve zmíněném odstavci. V relevantních případech a s ohledem na závažnost tohoto dalšího systematického porušování povinností může být dočasně omezen přístup k on-line rozhraní daného hospodářského subjektu. Za tímto účelem příslušný celní orgán informace o porušení povinností bez zbytečného odkladu předá příslušným orgánům. Kromě toho se přijmou opatření v souladu s čl. 77 odst. 5 prvním pododstavcem písm. a).

6. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 282 s cílem doplnit toto nařízení stanovením významného počtu celních kontrol s přihlédnutím k objemu a dopadu příslušného prodeje na dálku a stanovením prahového počtu případů na základě závažnosti porušení povinností, který je pro účely určení systematického neplnění povinností považován za dostatečně reprezentativní podle odstavce 2 tohoto článku.

Článek 277

Klasifikace vysoce rizikových hospodářských subjektů

1. Je-li uložena sankce podle článku 276, je příslušný dovozce v rámci prodeje na dálku v celním datovém centru EU klasifikován v souladu s čl. 55 odst. 2 jako vysoce rizikový hospodářský subjekt.

2. Klasifikace jako vysoce rizikový hospodářský subjekt se zohlední v rámci:

a) řízení rizik v oblasti cel v souladu s článkem 55 a

b) stanovení a uplatňování společných prioritních oblastí kontroly a společných kritérií a norem týkajících se rizik v souladu s články 56, 57 a 58.

Článek 278

Spolupráce mezi členskými státy

1. Spadá-li porušení celních předpisů do jurisdikce více než jednoho členského státu, spolupracují příslušné orgány těchto členských států v souladu s platnými právními předpisy.

2. Celní orgán EU může spolupráci mezi příslušnými orgány členských států pro účely uvedené v odstavci 1 podporovat a usnadňovat.

HLAVA XV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Měření výkonnosti celní unie

Článek 279

Hodnocení a podávání zpráv

1. Komise nejméně jednou ročně posoudí a vyhodnotí výkonnost celní unie. To zahrnuje měření celních činností prováděných celními orgány členských států a případně kandidátských zemí na vnitrostátní a místní úrovni. Toto měření může vycházet ze stávajících nástrojů vyvinutých za tímto účelem Komisí a členskými státy.

2. Při plnění úkolu uvedeného v odstavci 1 jsou Komisi nápomocny členské státy a Celní orgán EU. Zejména poskytují Celnímu orgánu EU údaje obsahující informace na vnitrostátní i místní úrovni. Údaje musí být takové, aby umožňovaly vytvoření ukazatelů výkonnosti týkajících se vstupů, činností a výsledků.

Na základě těchto údajů a dalších dostupných informací Celní orgán EU zjistí, jak celní činnosti a operace a zdroje vyčleněné na tyto činnosti a operace podporují dosažení strategických cílů a priorit celní unie a přispívají k plnění poslání celních orgánů stanoveného v článku 2. Celní orgán EU ve spolupráci s celními orgány zejména vypracuje návrhy výročních zpráv a další typy dokumentů s cílem určit hlavní trendy, silné a slabé stránky, mezery a potenciální rizika a předloží Komisi doporučení ke zlepšení. Tyto návrhy výročních zpráv obsahují informace o fungování statusu oprávněného hospodářského subjektu a statusu spolehlivého a prověřeného obchodníka, jak je uvedeno v článku 31.

3. Celní orgán EU předloží návrhy výročních zpráv uvedených v odst. 2 druhém pododstavci Komisi ke schválení a k předání členským státům pro informaci.

4. Nejpozději do 21. září 2027 posoudí Komise fungování unijního manipulačního poplatku uvedeného v čl. 20 odst. 2, včetně jeho dopadu na fungování prodeje na dálku. Komise předloží toto posouzení Evropskému parlamentu a Radě.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví údaje, jež mají členské státy poskytovat v souladu s odst. 2 prvním pododstavcem tohoto článku, jakož i jejich úroveň důvěrnosti a koncepci rámce pro měření výkonnosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 283 odst. 4.

KAPITOLA 2

Sledování, hodnocení a podávání zpráv

Článek 280

Sledování

Komise pravidelně sleduje provádění tohoto nařízení, přičemž přihlíží mimo jiné k informacím a analýzám relevantním pro účely sledování, které poskytují nebo zpřístupňují celní orgány a Celní orgán EU v celním datovém centru EU.

Článek 281

Hodnocení a podávání zpráv

1. Před 31. prosincem 2027 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o posouzení centralizovaného celního řízení podle článku 91. Část této zprávy, která není důvěrná, se zveřejní. Komise může ve vhodných případech předložit Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh s cílem zajistit spravedlivé rozdělení práv a povinností členských států v souvislosti s vyměřením celního dluhu při dovozu a odpovědností za něj.

2. Komise do 21. září 2031 a následně každých pět let provede hodnocení tohoto nařízení z hlediska jím sledovaných cílů a předloží o něm zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

Tato zpráva zahrnuje:

a) přehled aktuálního stavu provádění tohoto nařízení;

b) posouzení tohoto nařízení z hlediska účinnosti, účelnosti, soudržnosti, relevance a přidané hodnoty Unie, zejména pokud jde o cíle uvedené v článku 2;

c) přehled rozčleněných nákladů vzniklých Unii a členským státům při provádění tohoto nařízení.

3. Na žádost Komise a v souladu s kapitolou 1 poskytnou členské státy informace o provádění tohoto nařízení, které jsou nezbytné pro vypracování zprávy podle odstavce 1 tohoto článku a které nejsou k dispozici v celním datovém centru EU.

4. Do 31. prosince 2031 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí zejména:

a) účinnost celního dohledu nad spolehlivými a prověřenými obchodníky prováděného celními orgány členského státu usazení a účinnosti uplatňování ustanovení upravujících místo vzniku celního dluhu;

b) účinnost celního dohledu nad jinými hospodářskými subjekty než spolehlivými a prověřenými obchodníky;

c) možný dopad změn uvedených v odstavci 5.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 282 za účelem změny čl. 6 odst. 2 a čl. 193 odst. 1 písm. b), c) a d) zrušením nebo změnou odchylek v nich stanovených, je-li to vhodné s ohledem na zprávu uvedenou v odstavci 4 tohoto článku.

KAPITOLA 3

Přenesení pravomoci a postup projednávání ve výboru

Článek 282

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 4, čl. 6 odst. 6, čl. 8 odst. 8 a 9, čl. 9 odst. 9, čl. 12 odst. 6, čl. 16 odst. 13, čl. 20 odst. 10, čl. 26 odst. 6, čl. 29 odst. 10, čl. 33 odst. 8, čl. 38 odst. 5, čl. 41 odst. 11, čl. 43 odst. 7, článku 49, čl. 71 odst. 4, čl. 73 odst. 3, čl. 74 odst. 8, čl. 77 odst. 10, čl. 78 odst. 7, čl. 79 odst. 4, čl. 80 odst. 3, čl. 81 odst. 4, čl. 83 odst. 3, čl. 84 odst. 6, čl. 89 odst. 4, čl. 91 odst. 7, čl. 92 odst. 5, čl. 94 odst. 4, čl. 97 odst. 11, čl. 98 odst. 3, čl. 99 odst. 3, čl. 101 odst. 11, čl. 103 odst. 5, čl. 104 odst. 8, čl. 105 odst. 4, čl. 106 odst. 3, čl. 107 odst. 2, čl. 108 odst. 8, čl. 109 odst. 4, čl. 111 odst. 7, čl. 114 odst. 7, čl. 116 odst. 7, čl. 117 odst. 12, čl. 118 odst. 3, čl. 119 odst. 3, čl. 121 odst. 5, čl. 125 odst. 10, čl. 128 odst. 3, čl. 129 odst. 5, čl. 130 odst. 2, čl. 131 odst. 2, čl. 132 odst. 3, čl. 133 odst. 5, čl. 135 odst. 4, čl. 139 odst. 3, čl. 140 odst. 6, čl. 142 odst. 5, čl. 145 odst. 4, čl. 153 odst. 3, čl. 156 odst. 8, čl. 158 odst. 5, čl. 160 odst. 2, čl. 161 odst. 5, čl. 169 odst. 3, čl. 171 odst. 9, čl. 178 odst. 2, čl. 180 odst. 5, čl. 191 odst. 4, čl. 192 odst. 8, čl. 193 odst. 5, čl. 194 odst. 9, čl. 197 odst. 3, čl. 199 odst. 4, čl. 200 odst. 4, čl. 203 odst. 3, čl. 205 odst. 8, čl. 210 odst. 4, čl. 214 odst. 5, čl. 216 odst. 5, čl. 217 odst. 9 a 10, čl. 223 odst. 8, čl. 272 odst. 8, čl. 276 odst. 6 a čl. 281 odst. 5 je svěřena Komisi.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 4, čl. 6 odst. 6, čl. 8 odst. 8 a 9, čl. 9 odst. 9, čl. 12 odst. 6, čl. 16 odst. 13, čl. 20 odst. 10, čl. 26 odst. 6, čl. 29 odst. 10, čl. 33 odst. 8, čl. 38 odst. 5, čl. 41 odst. 11, čl. 43 odst. 7, článku 49, čl. 71 odst. 4, čl. 73 odst. 3, čl. 74 odst. 8, čl. 77 odst. 10, čl. 78 odst. 7, čl. 79 odst. 4, čl. 80 odst. 3, čl. 81 odst. 4, čl. 83 odst. 3, čl. 84 odst. 6, čl. 89 odst. 4, čl. 91 odst. 7, čl. 92 odst. 5, čl. 94 odst. 4, čl. 97 odst. 11, čl. 98 odst. 3, čl. 99 odst. 3, čl. 101 odst. 11, čl. 103 odst. 5, čl. 104 odst. 8, čl. 105 odst. 4, čl. 106 odst. 3, čl. 107 odst. 2, čl. 108 odst. 8, čl. 109 odst. 4, čl. 111 odst. 7, čl. 114 odst. 7, čl. 116 odst. 7, čl. 117 odst. 12, čl. 118 odst. 3, čl. 119 odst. 3, čl. 121 odst. 5, čl. 125 odst. 10, čl. 128 odst. 3, čl. 129 odst. 5, čl. 130 odst. 2, čl. 131 odst. 2, čl. 132 odst. 3, čl. 133 odst. 5, čl. 135 odst. 4, čl. 139 odst. 3, čl. 140 odst. 6, čl. 142 odst. 5, čl. 145 odst. 4, čl. 153 odst. 3, čl. 156 odst. 8, čl. 158 odst. 5, čl. 160 odst. 2, čl. 161 odst. 5, čl. 169 odst. 3, čl. 171 odst. 9, čl. 178 odst. 2, čl. 180 odst. 5, čl. 191 odst. 4, čl. 192 odst. 8, čl. 193 odst. 5, čl. 194 odst. 9, čl. 197 odst. 3, čl. 199 odst. 4, čl. 200 odst. 4, čl. 203 odst. 3, čl. 205 odst. 8, čl. 210 odst. 4, čl. 214 odst. 5, čl. 216 odst. 5, čl. 217 odst. 9 a 10, čl. 223 odst. 8, čl. 272 odst. 8, čl. 276 odst. 6 a čl. 281 odst. 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 4, čl. 6 odst. 6, čl. 8 odst. 8 a 9, čl. 9 odst. 9, čl. 12 odst. 6, čl. 16 odst. 13, čl. 20 odst. 10, čl. 26 odst. 6, čl. 29 odst. 10, čl. 33 odst. 8, čl. 38 odst. 5, čl. 41 odst. 11, čl. 43 odst. 7, článku 49, čl. 71 odst. 4, čl. 73 odst. 3, čl. 74 odst. 8, čl. 77 odst. 10, čl. 78 odst. 7, čl. 79 odst. 4, čl. 80 odst. 3, čl. 81 odst. 4, čl. 83 odst. 3, čl. 84 odst. 6, čl. 89 odst. 4, čl. 91 odst. 7, čl. 92 odst. 5, čl. 94 odst. 4, čl. 97 odst. 11, čl. 98 odst. 3, čl. 99 odst. 3, čl. 101 odst. 11, čl. 103 odst. 5, čl. 104 odst. 8, čl. 105 odst. 4, čl. 106 odst. 3, čl. 107 odst. 2, čl. 108 odst. 8, čl. 109 odst. 4, čl. 111 odst. 7, čl. 114 odst. 7, čl. 116 odst. 7, čl. 117 odst. 12, čl. 118 odst. 3, čl. 119 odst. 3, čl. 121 odst. 5, čl. 125 odst. 10, čl. 128 odst. 3, čl. 129 odst. 5, čl. 130 odst. 2, čl. 131 odst. 2, čl. 132 odst. 3, čl. 133 odst. 5, čl. 135 odst. 4, čl. 139 odst. 3, čl. 140 odst. 6, čl. 142 odst. 5, čl. 145 odst. 4, čl. 153 odst. 3, čl. 156 odst. 8, čl. 158 odst. 5, čl. 160 odst. 2, čl. 161 odst. 5, čl. 169 odst. 3, čl. 171 odst. 9, čl. 178 odst. 2, čl. 180 odst. 5, čl. 191 odst. 4, čl. 192 odst. 8, čl. 193 odst. 5, čl. 194 odst. 9, čl. 197 odst. 3, čl. 199 odst. 4, čl. 200 odst. 4, čl. 203 odst. 3, čl. 205 odst. 8, čl. 210 odst. 4, čl. 214 odst. 5, čl. 216 odst. 5, čl. 217 odst. 9 a 10, čl. 223 odst. 8, čl. 272 odst. 8, čl. 276 odst. 6 a čl. 281 odst. 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

7. Odchylně od odstavce 6 tohoto článku vstoupí první akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 20 odst. 10 v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě třiceti dnů ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví.

Článek 283

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro celní kodex. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

5. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

6. Má-li být stanovisko Výboru pro celní kodex získáno písemným postupem a odkazuje-li se na tento odstavec, ukončuje se tento postup bez výsledku pouze v případě, že tak ve lhůtě pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru.

KAPITOLA 4

Závěrečná ustanovení

Článek 284

Zrušení

1. Nařízení (EU) č. 952/2013 se zrušuje.

Stávající akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty přijaté podle nařízení (EU) č. 952/2013 nebo přijaté podle právních aktů nahrazených uvedeným nařízením nebo předchozími zněními uvedeného nařízení se však nadále použijí, dokud nebudou zrušeny akty v přenesené pravomoci nebo prováděcími akty přijatými Komisí podle tohoto nařízení.

Odkazy na nařízení (EU) č. 952/2013 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze tohoto nařízení.

2. Od 1. července 2028:

a) se odkazy na celní prohlášení považují za odkazy zahrnující poskytnutí údajů nezbytných k propuštění zboží do celního režimu s využitím kapacit celního datového centra EU;

b) se odkazy na deklaranta považují za odkazy zahrnující dopravce, dovozce, vývozce nebo v příslušných případech držitele režimu tranzitu.

Článek 285

Přechodná ustanovení týkající se zřízení celního datového centra EU

1. Do 30. června 2028 je veškeré zboží, jež má být propuštěno do celního režimu, uvedeno v celním prohlášení, které je příslušné pro daný režim.

2. Od 1. července 2028 dovozci v rámci prodeje na dálku a osoby, které se rozhodly využívat režim IOSS, pro propuštění zboží do režimu uskladnění v celním skladu pro prodej na dálku nebo propuštění do volného oběhu poskytnou nebo zpřístupní údaje prostřednictvím celního datového centra EU v souladu s článkem 74. Za tímto účelem jsou funkce celního datového centra EU zprovozněny nejpozději 1. června 2028.

3. Do 28. února 2031 dovozci jiní než osoby uvedené v odstavci 2, vývozci a držitelé režimu tranzitu podávají pro propuštění zboží do celního režimu celní prohlášení, které je příslušné pro daný režim.

4. Od 1. března 2031 mohou dovozci, vývozci a držitelé režimu tranzitu pro propuštění zboží do celního režimu podat celní prohlášení nebo poskytnout či zpřístupnit příslušné informace pro daný režim prostřednictvím celního datového centra EU v souladu s článkem 74.

5. Od 1. března 2034 dovozci, vývozci a držitelé režimu tranzitu pro propuštění zboží do celního režimu poskytnou nebo zpřístupní informace příslušné pro daný režim prostřednictvím celního datového centra EU v souladu s článkem 74.

6. Funkce celního datového centra EU stanovené v článku 38 jsou plně v provozu nejpozději od 1. února 2034.

7. V případě výjimečných okolností, kdy relevantní funkce celního datového centra EU není ve lhůtách stanovených v tomto nařízení v provozu, Komise ve stejných lhůtách poskytne v koordinaci s členskými státy přechodné řešení. Přechodné řešení je zavedeno nejdéle šest měsíců po uplynutí lhůt stanovených v tomto nařízení. Komise zajistí, aby relevantní funkce celního datového centra EU byla v provozu před skončením platnosti přechodného řešení.

Článek 286

Datum přijetí některých aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů

1. Komise v těchto lhůtách poprvé přijme tyto akty:

a) akt v přenesené pravomoci, kterým se stanoví výše unijního manipulačního poplatku uvedeného v čl. 20 odst. 2 a 3, na základě zmocnění v čl. 20 odst. 10 do 29. září 2026;

b) akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 276 odst. 6 do 1. března 2028.

2. Komise přijme:

a) akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty uvedené v čl. 38 odst. 5 a 6 a článku 49, které jsou nezbytné pro použití čl. 285 odst. 2, do 1. července 2027;

b) akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty uvedené v čl. 38 odst. 5 a 6 a článku 49, které jsou nezbytné pro použití čl. 285 odst. 4, do 1. března 2029;

c) akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty uvedené v čl. 38 odst. 5 a 6 a článku 49, které jsou nezbytné pro použití čl. 285 odst. 5, do 31. ledna 2033.

Článek 287

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije od 21. září 2027.

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se následující ustanovení použijí od data vstupu tohoto nařízení v platnost:

a) čl. 5 body 15, 16, 44 a 78;

b) článek 20, s výjimkou odstavců 1, 2 a 4;

c) články 35 až 39 a článek 51;

d) čl. 41 odst. 10;

e) čl. 85 odst. 2;

f) článek 175 a čl. 179 odst. 4;

g) článek 180;

h) články 229, 230, 231, 234 až 244 a 255 až 265;

i) čl. 268 odst. 9;

j) čl. 272 odst. 7;

k) všechna ustanovení tohoto nařízení zmocňující Komisi k přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, jakož i články 282 a 283.

4. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se čl. 20 odst. 2 použije 10 dnů po vstupu aktu v přenesené pravomoci přijatého podle čl. 20 odst. 10 v platnost.

5. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se následující ustanovení použijí od 1. července 2028:

a) čl. 20 odst. 4, články 74 a 75, čl. 109 odst. 3 písm. b), článek 145, čl. 183 odst. 2 písm. c), čl. 191 odst. 2 a čl. 223 odst. 1 písm. m);

b) článek 41, s výjimkou odstavce 10, a články 42 až 45;

c) článek 78;

d) čl. 205 odst. 5 a 6 a čl. 208 odst. 2.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 16. září 2026.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předseda*
R. METSOLA	T. BYRNE

PŘÍLOHA

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Hlava I	Hlava I
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 3
Čl. 1 odst. 3	Čl. 1 odst. 4
Článek 2	Článek 4
Článek 3	Článek 2
Článek 4	Článek 3
Čl. 5 bod 1	Čl. 5 bod 1
Čl. 5 bod 2	Čl. 5 bod 2
Čl. 5 bod 3	Čl. 5 bod 27
Čl. 5 bod 4	Čl. 5 bod 5
Čl. 5 bod 5	Čl. 5 bod 6
Čl. 5 bod 6	Čl. 5 bod 20
Čl. 5 bod 7	Čl. 5 bod 23
Čl. 5 bod 8	Čl. 5 bod 12
Čl. 5 bod 9	Čl. 5 bod 49
Čl. 5 bod 10	Čl. 5 bod 50

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 5 bod 11	Čl. 5 bod 51
Čl. 5 bod 12	Čl. 5 bod 52
Čl. 5 bod 13	Čl. 5 bod 55
Čl. 5 bod 14	Čl. 5 bod 56
Čl. 5 bod 15	Čl. 5 bod 54
Čl. 5 bod 16	Čl. 5 bod 11
Čl. 5 bod 17	Čl. 5 bod 59
Čl. 5 bod 18	Čl. 5 bod 67
Čl. 5 bod 19	Čl. 5 bod 68
Čl. 5 bod 20	Čl. 5 bod 69
Čl. 5 bod 21	Čl. 5 bod 70
Čl. 5 bod 22	Čl. 5 bod 45
Čl. 5 bod 23	Čl. 5 bod 46
Čl. 5 bod 24	Čl. 5 bod 47
Čl. 5 bod 25	Čl. 5 bod 25
Čl. 5 bod 26	Čl. 5 bod 48
Čl. 5 bod 27	Čl. 5 bod 26
Čl. 5 bod 28	Čl. 5 bod 71
Čl. 5 bod 29	Čl. 5 bod 72
Čl. 5 bod 30	Čl. 5 bod 62

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 5 bod 31	Čl. 5 bod 7
Čl. 5 bod 32	Čl. 5 bod 8
Čl. 5 bod 33	Čl. 5 bod 53
Čl. 5 bod 34	Čl. 5 bod 32
Čl. 5 bod 35	—
Čl. 5 bod 36	Čl. 5 bod 4
Čl. 5 bod 37	Čl. 5 bod 63
Čl. 5 bod 38	Čl. 5 bod 65
Čl. 5 bod 39	Čl. 5 bod 10
Čl. 5 bod 40	Čl. 5 bod 33
Čl. 5 bod 41	Čl. 5 bod 73
Čl. 6 odst. 1	Článek 9, čl 74 odst. 1, čl 77 odst. 4, čl 81 odst. 1, čl 108 odst. 4, čl 125 odst. 8
Čl. 6 odst. 2	Článek 49
Čl. 6 odst. 3	Čl. 74 odst. 6, čl 81 odst. 2 a 4
Čl. 6 odst. 4	Článek 53
Čl. 7 písm. a)	Článek 49
Čl. 7 písm. b) a c)	—
Čl. 8 odst. 1	—
Čl. 8 odst. 2	Článek 53
Čl. 9 odst. 1	Čl. 26 odst. 1

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 9 odst. 2	Čl. 26 odst. 3
Čl. 9 odst. 3	Čl. 26 odst. 4
Čl. 9 odst. 4	Čl. 26 odst. 5
Čl. 10 písm. a)	Čl. 26 odst. 6 písm. b)
Čl. 10 písm. b)	Čl. 26 odst. 6 písm. c)
Čl. 10 písm. c)	Čl. 26 odst. 6 písm. d)
Článek 11	Čl. 26 odst. 7
Čl. 12 odst. 1	Čl. 23 odst. 1
Čl. 12 odst. 2	Čl. 272 odst. 1
Čl. 12 odst. 3	Čl. 23 odst. 4
Článek 13	Článek 24
Článek 14	Článek 25
Článek 15	—
Článek 16	—
Článek 17	—
Čl. 18 odst. 1	Čl. 33 odst. 1
Čl. 18 odst. 2	Čl. 33 odst. 4
Čl. 18 odst. 3 první věta	—
Čl. 18 odst. 3 druhá věta	Čl. 33 odst. 7 písm. a)
Čl. 18 odst. 4	—

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 19 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
Čl. 19 odst. 2 první pododstavec	Čl. 34 odst. 2
Čl. 19 odst. 2 druhý pododstavec	—
Čl. 19 odst. 3	Čl. 34 odst. 3
Čl. 20 písm. a)	Čl. 33 odst. 8
Čl. 20 písm. b)	—
Článek 21	—
Čl. 22 odst. 1 první a druhý pododstavec	Čl. 8 odst. 1
Čl. 22 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 6 odst. 1 písm. a)
Čl. 22 odst. 2	Čl. 8 odst. 2 první a druhý pododstavec
Čl. 22 odst. 3	Čl. 8 odst. 3 první, druhý a třetí pododstavec
Čl. 22 odst. 4	Čl. 8 odst. 4
Čl. 22 odst. 5	Čl. 8 odst. 5
Čl. 22 odst. 6	Čl. 8 odst. 6
Čl. 22 odst. 7	Čl. 8 odst. 7
Čl. 23 odst. 1	Čl. 9 odst. 1
Čl. 23 odst. 2	Čl. 9 odst. 2
Čl. 23 odst. 3	Čl. 9 odst. 7 první věta
Čl. 23 odst. 4 písm. a)	Čl. 9 odst. 8
Čl. 23 odst. 4 písm. b)	Čl. 12 odst. 2

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 23 odst. 5	Čl. 9 odst. 4
Čl. 24 písm. a)	Čl. 6 odst. 6
Čl. 24 písm. b)	Čl. 8 odst. 8 písm. b)
Čl. 24 písm. c)	Čl. 8 odst. 8 písm. c)
Čl. 24 písm. d)	Čl. 8 odst. 8 písm. d)
Čl. 24 písm. e)	Čl. 8 odst. 8 písm. e)
Čl. 24 písm. f)	Čl. 8 odst. 8 písm. f)
Čl. 24 písm. g)	Čl. 8 odst. 8 písm. g)
Čl. 24 písm. h)	Čl. 9 odst. 9 písm. b)
Čl. 25 písm. a)	Čl. 8 odst. 10 písm. a)
Čl. 25 písm. b)	Čl. 8 odst. 10 písm. b)
Čl. 25 písm. c)	Čl. 9 odst. 9 písm. a)
Článek 26	Článek 10
Článek 27	Článek 11
Čl. 28 odst. 1	Čl. 12 odst. 1
Čl. 28 odst. 2	Čl. 12 odst. 3
Čl. 28 odst. 3	Čl. 12 odst. 4
Čl. 28 odst. 4	Čl. 12 odst. 5
Článek 29	Článek 13
Článek 30	Článek 14

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 31 písm. a)	Čl. 12 odst. 6 písm. a)
Čl. 31 písm. b)	Čl. 12 odst. 6 písm. b)
Článek 32	Čl. 11 odst. 4
Článek 33	Článek 15
Čl. 34 odst. 1	Čl. 16 odst. 1
Čl. 34 odst. 2	Čl. 16 odst. 2
Čl. 34 odst. 3	Čl. 16 odst. 4
Čl. 34 odst. 4	Čl. 16 odst. 5
Čl. 34 odst. 5	Čl. 16 odst. 6
Čl. 34 odst. 6	Čl. 16 odst. 7
Čl. 34 odst. 7 písm. a)	Čl. 16 odst. 8
Čl. 34 odst. 7 písm. b)	—
Čl. 34 odst. 8 písm. a)	Čl. 16 odst. 9
Čl. 34 odst. 8 písm. b)	—
Čl. 34 odst. 9	Čl. 16 odst. 10
Čl. 34 odst. 10	Čl. 16 odst. 11
Čl. 34 odst. 11	Čl. 16 odst. 12 první pododstavec
Článek 35	—
Článek 36	
Čl. 37 odst. 1 písm. a)	Čl. 16 odst. 14 písm. a)

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 37 odst. 1 písm. b)	Čl. 16 odst. 14 písm. b)
Čl. 37 odst. 1 písm. c) a d)	—
Čl. 37 odst. 2 písm. a)	Čl. 16 odst. 12
Čl. 37 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 38 odst. 1 první pododstavec	Čl. 29 odst. 1
Čl. 38 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 29 odst. 2
Čl. 38 odst. 2	Čl. 29 odst. 2
Čl. 38 odst. 3	Čl. 29 odst. 3
Čl. 38 odst. 4	Čl. 29 odst. 5
Čl. 38 odst. 5	Čl. 29 odst. 6
Čl. 38 odst. 6	Čl. 29 odst. 7
Čl. 38 odst. 7	Čl. 29 odst. 8
Čl. 39 písm. a)	Čl. 30 odst. 1 písm. a)
Čl. 39 písm. b)	Čl. 30 odst. 1 písm. b) bod i)
Čl. 39 písm. c)	Čl. 30 odst. 1 písm. c)
Čl. 39 písm. d)	Čl. 30 odst. 1 písm. d)
Čl. 39 písm. e)	Čl. 30 odst. 1 písm. e)
Čl. 40 písm. a)	Čl. 29 odst. 10 písm. a)
Čl. 40 písm. b)	Čl. 29 odst. 10 písm. b)
Čl. 40 písm. c)	Čl. 29 odst. 10 písm. b)

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Článek 41	Čl. 30 odst. 2
Čl. 42 odst. 1	Čl. 273 odst. 1 druhý pododstavec a odst. 3
Čl. 42 odst. 2 písm. a)	Čl. 275 odst. 2 písm. a)
Čl. 42 odst. 2 písm. b)	Čl. 275 odst. 2 písm. b)
Čl. 42 odst. 3	Čl. 273 odst. 4
Článek 43	Článek 17
Článek 44	Článek 18
Článek 45	Článek 19
Čl. 46 odst. 1 první pododstavec	Čl. 63 odst. 1
Čl. 46 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 63 odst. 2
Čl. 46 odst. 2	Čl. 55 odst. 1
Čl. 46 odst. 3	—
Čl. 46 odst. 4 první pododstavec	Čl. 55 odst. 2
Čl. 46 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 55 odst. 3
Čl. 46 odst. 5	—
Čl. 46 odst. 6	Čl. 59 odst. 2
Čl. 46 odst. 7	Čl. 59 odst. 1
Čl. 46 odst. 8	Čl. 5 bod 41
Čl. 47 odst. 1	Čl. 63 odst. 3
Čl. 47 odst. 2	Čl. 268 odst. 2

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 48 první pododstavec	Čl. 68 odst. 1 písm. a), písm. b) a c)
Čl. 48 druhý pododstavec	Čl. 68 odst. 2
Čl. 49 odst. 1	Čl. 70 odst. 1
Čl. 49 odst. 1	Čl. 70 odst. 2
Čl. 50 odst. 1 první a druhý pododstavec	Čl. 62 odst. 1
Čl. 50 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 62 odst. 2
Čl. 50 odst. 2	Čl. 70 odst. 3
Čl. 51 odst. 1	Čl. 76 odst. 6
Čl. 51 odst. 2 první pododstavec	Čl. 76 odst. 7
Čl. 51 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 76 odst. 8
Čl. 52 odst. 1	Čl. 20 odst. 1
Čl. 52 odst. 2	Čl. 20 odst. 9
Čl. 53 odst. 1	Čl. 21 odst. 1
Čl. 53 odst. 2	Čl. 21 odst. 2
Článek 54	Čl. 21 odst. 3
Článek 55	Článek 22
Hlava II	Hlava IX
Čl. 56 odst. 1	Čl. 166 odst. 1
Čl. 56 odst. 2	Čl. 166 odst. 2
Čl. 56 odst. 3	Čl. 166 odst. 3

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 56 odst. 4	Čl. 166 odst. 4
Čl. 56 odst. 5	Čl. 166 odst. 5
Čl. 57 odst. 1	Čl. 167 odst. 1
Čl. 57 odst. 2	Čl. 167 odst. 2
Čl. 57 odst. 3	Čl. 167 odst. 3
Čl. 57 odst. 4	Čl. 167 odst. 4
Čl. 58 odst. 1	Čl. 166 odst. 6
Čl. 58 odst. 2	Čl. 167 odst. 4
Článek 59	Článek 168
Čl. 60 odst. 1	Čl. 169 odst. 1
Čl. 60 odst. 2	Čl. 169 odst. 2
Čl. 61 odst. 1	Čl. 170 odst. 1
Čl. 61 odst. 2	Čl. 170 odst. 2
Čl. 61 odst. 3	Čl. 170 odst. 3
Článek 62	Čl. 169 odst. 3
Článek 63	Čl. 170 odst. 4
Čl. 64 odst. 1	Čl. 171 odst. 1
Čl. 64 odst. 2	Čl. 171 odst. 2
Čl. 64 odst. 3	Čl. 171 odst. 9
Čl. 64 odst. 4	Čl. 171 odst. 3

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 64 odst. 5	Čl. 171 odst. 4
Čl. 64 odst. 6 první a druhý pododstavec	Čl. 171 odst. 5
Čl. 64 odst. 6 třetí pododstavec	Čl. 171 odst. 6
Čl. 64 odst. 6 čtvrtý pododstavec	Čl. 171 odst. 7
Čl. 64 odst. 6 pátý pododstavec	Čl. 171 odst. 8
Článek 65	Čl. 171 odst. 9
Článek 66	Čl. 171 odst. 10
Článek 67	Čl. 172 první pododstavec
Článek 68	Článek 172
Článek 69	Článek 173
Článek 70	Článek 174
Článek 71	Článek 176
Článek 72	Článek 177
Článek 73	Čl. 178 odst. 1
Čl. 74 odst. 1	Čl. 179 odst. 1
Čl. 74 odst. 2	Čl. 179 odst. 2
Čl. 74 odst. 3	Čl. 179 odst. 3
Článek 75	Čl. 178 odst. 2
Článek 76	Článek 181
Hlava III	Hlava X

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 77 odst. 1	Čl. 183 odst. 1 a odst. 2 písm. a)
Čl. 77 odst. 2	Čl. 183 odst. 2 písm. b)
Čl. 77 odst. 3	Čl. 183 odst. 3 a 4
Článek 78	Článek 184
Čl. 79 odst. 1	Čl. 185 odst. 1
Čl. 79 odst. 2	Čl. 185 odst. 2
Čl. 79 odst. 3	Čl. 185 odst. 3
Čl. 79 odst. 4 první pododstavec	Čl. 185 odst. 4
Čl. 79 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 185 odst. 5
Článek 80	Článek 186
Čl. 81 odst. 1	Čl. 187 odst. 1 a odst. 2 písm. a)
Čl. 81 odst. 2	Čl. 187 odst. 2 písm. b)
Čl. 81 odst. 3 první pododstavec	Čl. 187 odst. 3
Čl. 81 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 187 odst. 4
Článek 82	Článek 188
Čl. 83 odst. 1	Čl. 189 odst. 1
Čl. 83 odst. 2	Čl. 189 odst. 2 první pododstavec
Čl. 83 odst. 3	Čl. 189 odst. 3
Článek 84	Článek 190
Čl. 85 odst. 1	Čl. 191 odst. 1

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 85 odst. 2	Čl. 191 odst. 3
Čl. 86 odst. 1	Čl. 192 odst. 1
Čl. 86 odst. 2	Čl. 192 odst. 2
Čl. 86 odst. 3	Čl. 192 odst. 3
Čl. 86 odst. 4	Čl. 192 odst. 5
Čl. 86 odst. 5	Čl. 192 odst. 6
Čl. 86 odst. 6	Čl. 192 odst. 7
Čl. 87 odst. 1	Čl. 193 odst. 1
Čl. 87 odst. 2	Čl. 193 odst. 2
Čl. 87 odst. 3	Čl. 193 odst. 3
Čl. 87 odst. 4	Čl. 193 odst. 4
Čl. 88 písm. a)	Čl. 191 odst. 4, čl 192 odst. 8
Čl. 88 písm. b)	Čl. 192 odst. 8
Čl. 88 písm. c)	Čl. 193 odst. 5
Čl. 89 odst. 1	Čl. 194 odst. 1
Čl. 89 odst. 2	Čl. 194 odst. 2
Čl. 89 odst. 3	Čl. 194 odst. 3
Čl. 89 odst. 4	Čl. 194 odst. 4
Čl. 89 odst. 5	Čl. 194 odst. 5
Čl. 89 odst. 6	Čl. 194 odst. 6

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 89 odst. 7	Čl. 194 odst. 7 písm. a)
Čl. 89 odst. 8 písm. a)	Čl. 194 odst. 7 písm. b)
Čl. 89 odst. 8 písm. b)	Čl. 194 odst. 7 písm. c)
Čl. 89 odst. 8 písm. c)	Čl. 194 odst. 7 písm. d)
Čl. 89 odst. 8 písm. d)	Čl. 194 odst. 7 písm. e)
Čl. 89 odst. 9	Čl. 194 odst. 8
Článek 90	Článek 195
Článek 91	Článek 196
Čl. 92 odst. 1	Čl. 197 odst. 1
Čl. 92 odst. 2	Čl. 197 odst. 2
Článek 93	Článek 198
Čl. 94 odst. 1	Čl. 199 odst. 1
Čl. 94 odst. 2	Čl. 199 odst. 2
Čl. 94 odst. 3	Čl. 199 odst. 3
Čl. 95 odst. 1	Čl. 200 odst. 1
Čl. 95 odst. 2	Čl. 200 odst. 2
Čl. 95 odst. 3	Čl. 200 odst. 3
Čl. 95 odst. 4	Čl. 200 odst. 3
Čl. 96 odst. 1	Čl. 201 odst. 1
Čl. 96 odst. 2	Čl. 201 odst. 2

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Článek 97	Článek 202
Čl. 98 odst. 1	Čl. 203 odst. 1
Čl. 98 odst. 2	Čl. 203 odst. 2
Čl. 99 písm. a)	Čl. 194 odst. 9
Čl. 99 písm. b)	Čl. 197 odst. 3, čl 199 odst. 4
Čl. 99 písm. c)	Čl. 200 odst. 4
Čl. 99 písm. d)	Čl. 203 odst. 3
Čl. 100 odst. 1 písm. a)	Čl. 200 odst. 5
Čl. 100 odst. 1 písm. b)	Čl. 194 odst. 10, čl 199 odst. 5, čl 203 odst. 4
Čl. 100 odst. 1 písm. c)	Čl. 201 odst. 3
Čl. 100 odst. 2	Čl. 201 odst. 3
Článek 101	Článek 204
Čl. 102 odst. 1 první pododstavec	Čl. 205 odst. 1
Čl. 102 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 205 odst. 3
Čl. 102 odst. 2	Čl. 205 odst. 2
Čl. 102 odst. 3	Čl. 205 odst. 4
Čl. 102 odst. 4	Čl. 205 odst. 7
Článek 103	Článek 206
Článek 104	Článek 207
Čl. 105 odst. 1 první pododstavec	Čl. 208 odst. 1

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 105 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 105 odst. 2	Čl. 208 odst. 4
Čl. 105 odst. 3	Čl. 208 odst. 5
Čl. 105 odst. 4	Čl. 208 odst. 6
Čl. 105 odst. 5	Čl. 208 odst. 7
Čl. 105 odst. 6	Čl. 208 odst. 8 první pododstavec
Článek 106	Čl. 205 odst. 8 písm. a)
Článeks 107	Článek 209
Čl. 108 odst. 1	Čl. 210 odst. 1
Čl. 108 odst. 2	Čl. 210 odst. 2
Čl. 108 odst. 3	Čl. 210 odst. 3
Článek 109	Článek 211
Článek 110	Čl. 212 odst. 1
Článek 111	Článek 213
Čl. 112 odst. 1	Čl. 214 odst. 1
Čl. 112 odst. 2	Čl. 214 odst. 2
Čl. 112 odst. 3	Čl. 214 odst. 3
Čl. 112 odst. 4	Čl. 214 odst. 4
Článek 113	Článek 215

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 114 odst. 1	Čl. 216 odst. 1
Čl. 114 odst. 2	Čl. 216 odst. 2
Čl. 114 odst. 3	Čl. 216 odst. 3
Čl. 114 odst. 4	Čl. 216 odst. 4
Článek 115	Čl. 210 odst. 4
Čl. 116 odst. 1 první pododstavec písm. a)	Čl. 217 odst. 1 písm. a)
Čl. 116 odst. 1 první pododstavec písm. b)	Čl. 217 odst. 1 písm. b)
Čl. 116 odst. 1 první pododstavec písm. c)	Čl. 217 odst. 1 písm. c)
Čl. 116 odst. 1 první pododstavec písm. d)	Čl. 217 odst. 1 písm. d)
Čl. 116 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 217 odst. 1 písm. e)
Čl. 116 odst. 2	Čl. 217 odst. 2
Čl. 116 odst. 3 první pododstavec	Čl. 217 odst. 3
Čl. 116 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 217 odst. 4
Čl. 116 odst. 4	Čl. 217 odst. 5
Čl. 116 odst. 5	Čl. 217 odst. 6
Čl. 116 odst. 6	Čl. 217 odst. 7
Čl. 116 odst. 7	Čl. 217 odst. 8
Článek 117	Článek 218
Čl. 118 odst. 1 první pododstavec	Čl. 219 odst. 1 písm. a)

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 118 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 219 odst. 3
Čl. 118 odst. 2	Čl. 219 odst. 1 písm. b) a c)
Čl. 118 odst. 3	Čl. 219 odst. 2
Čl. 118 odst. 4	Čl. 219 odst. 1 písm. c)
Článek 119	Článek 220
Článek 120	Článek 221
Čl. 121 odst. 1	Čl. 222 odst. 1
Čl. 121 odst. 2	Čl. 222 odst. 2
Čl. 121 odst. 3	Čl. 222 odst. 3
Čl. 121 odst. 4	Čl. 222 odst. 4
Článek 122	Čl. 217 odst. 10
Čl. 123 odst. 1 písm. a)	Čl. 217 odst. 11
Čl. 123 odst. 1 písm. b)	Čl. 222 odst. 5
Čl. 123 odst. 2	Čl. 217 odst. 12
Čl. 124 odst. 1 písm. a)	Čl. 223 odst. 1 písm. a)
Čl. 124 odst. 1 písm. b)	Čl. 223 odst. 1 písm. b)
Čl. 124 odst. 1 písm. c)	Čl. 223 odst. 1 písm. c)
Čl. 124 odst. 1 písm. d)	Čl. 223 odst. 1 písm. d)
Čl. 124 odst. 1 písm. e)	Čl. 223 odst. 1 písm. e)

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 124 odst. 1 písm. f)	Čl. 223 odst. 1 písm. f)
Čl. 124 odst. 1 písm. g)	Čl. 223 odst. 1 písm. g)
Čl. 124 odst. 1 písm. h)	Čl. 223 odst. 1 písm. h)
Čl. 124 odst. 1 písm. i)	Čl. 223 odst. 1 písm. i)
Čl. 124 odst. 1 písm. j)	Čl. 223 odst. 1 písm. j)
Čl. 124 odst. 1 písm. k)	Čl. 223 odst. 1 písm. k)
Čl. 124 odst. 2	Čl. 223 odst. 2
Čl. 124 odst. 3	Čl. 223 odst. 3
Čl. 124 odst. 4	Čl. 223 odst. 4
Čl. 124 odst. 5	Čl. 223 odst. 5
Čl. 124 odst. 6	Čl. 223 odst. 6
Čl. 124 odst. 7	Čl. 223 odst. 7
Článek 125	Článek 224
Článek 126	Čl. 223 odst. 8
Hlava IV	Hlava VI
Čl. 127 odst. 1	Čl. 97 odst. 1
Čl. 127 odst. 2 písm. a)	Čl. 97 odst. 10 písm. a)
Čl. 127 odst. 2 písm. b)	Čl. 97 odst. 10 písm. e)
Čl. 127 odst. 3 první pododstavec	Čl. 97 odst. 1

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 127 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 97 odst. 13
Čl. 127 odst. 4 první pododstavec	Čl. 97 odst. 1
Čl. 127 odst. 4 druhý pododstavec písm. a)	Čl. 97 odst. 4
Čl. 127 odst. 4 druhý pododstavec písm. b)	Čl. 97 odst. 13
Čl. 127 odst. 5	Čl. 97 odst. 3 a 8
Čl. 127 odst. 6	Čl. 97 odst. 7
Čl. 127 odst. 7	Čl. 97 odst. 13
Čl. 127 odst. 8	Čl. 97 odst. 13
Článek 128	Čl. 98 odst. 1 a 5
Čl. 129 odst. 1 první pododstavec	Čl. 99 odst. 1
Čl. 129 odst. 1 druhý pododstavec písm. a)	Čl. 99 odst. 2 písm. b)
Čl. 129 odst. 1 druhý pododstavec písm. b)	Čl. 99 odst. 2 písm. c)
Čl. 129 odst. 1 druhý pododstavec písm. c)	Čl. 97 odst. 13
Čl. 129 odst. 2	Čl. 100 odst. 1
Článek 130	Čl. 97 odst. 13
Čl. 131 písm. a)	—
Čl. 131 písm. b)	Čl. 97 odst. 11 písm. c)
Čl. 131 písm. c)	Čl. 97 odst. 11 písm. d)
Čl. 132 písm. a)	Čl. 97 odst. 12

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 132 písm. b)	Čl. 97 odst. 12
Čl. 132 písm. c)	Čl. 98 odst. 3
Čl. 132 písm. d)	Čl. 99 odst. 4
Čl. 132 písm. e)	Čl. 100 odst. 3
Čl. 133 odst. 1 první pododstavec	Čl. 101 odst. 1
Čl. 133 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 101 odst. 13
Čl. 133 odst. 2	Čl. 101 odst. 7
Čl. 134 odst. 1 první pododstavec	Čl. 54 odst. 1 a 2
Čl. 134 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 54 odst. 3 až 7
Čl. 134 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 54 odst. 3 písm. b)
Čl. 134 odst. 1 čtvrtý pododstavec	Čl. 54 odst. 3 písm. a)
Čl. 134 odst. 2	Čl. 54 odst. 8
Čl. 135 odst. 1	Čl. 102 odst. 1
Čl. 135 odst. 2	Čl. 102 odst. 2
Čl. 135 odst. 3	Čl. 97 odst. 13
Čl. 135 odst. 4	Čl. 102 odst. 5
Čl. 135 odst. 5	Čl. 102 odst. 6
Čl. 135 odst. 6	Čl. 102 odst. 7
Čl. 136 odst. 1	Čl. 97 odst. 10 písm. b)

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 136 odst. 2	Čl. 97 odst. 10 písm. c)
Čl. 136 odst. 3	Čl. 97 odst. 10 písm. d), čl 101 odst. 8 písm. b), čl 103 odst. 4
Čl. 137 odst. 1	Čl. 102 odst. 3
Čl. 137 odst. 2	Čl. 102 odst. 3
Čl. 137 odst. 3	Čl. 102 odst. 4
Čl. 138 písm. a)	Čl. 101 odst. 12
Čl. 138 písm. b)	—
Čl. 139 odst. 1 až 6	Čl. 103 odst. 1
Čl. 139 odst. 7	Čl. 103 odst. 3
Čl. 140 odst. 1	Čl. 101 odst. 9, 10 a 13
Čl. 140 odst. 2	Čl. 65 odst. 1
Článek 141	—
Článek 142	Čl. 103 odst. 5
Článek 143	Čl. 103 odst. 6
Článek 144	Čl. 104 odst. 1
Čl. 145 odst. 1	Čl. 105 odst. 1
Čl. 145 odst. 2	Čl. 105 odst. 1
Čl. 145 odst. 3	Čl. 105 odst. 2
Čl. 145 odst. 4	—

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 145 odst. 5	—
Čl. 145 odst. 6	—
Čl. 145 odst. 7	Článek 64
Čl. 145 odst. 8	—
Čl. 145 odst. 9	Čl. 105 odst. 3 písm. a)
Čl. 145 odst. 10	—
Čl. 145 odst. 11	—
Čl. 146 odst. 1 první pododstavec	Čl. 106 odst. 1
Čl. 146 odst. 1 druhý pododstavec písm. a)	Čl. 106 odst. 2 písm. a)
Čl. 146 odst. 1 druhý pododstavec písm. b)	Čl. 106 odst. 2 písm. b)
Čl. 146 odst. 2	Čl. 107 odst. 1
Čl. 147 odst. 1	Čl. 104 odst. 3
Čl. 147 odst. 2	Čl. 104 odst. 4 písm. b)
Čl. 147 odst. 3	Čl. 104 odst. 4 písm. a)
Čl. 147 odst. 4	Čl. 104 odst. 7
Čl. 148 odst. 1	Čl. 108 odst. 1
Čl. 148 odst. 2	Čl. 108 odst. 2
Čl. 148 odst. 3	Čl. 108 odst. 3
Čl. 148 odst. 4 první a druhý pododstavec	Čl. 108 odst. 4

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 148 odst. 4 třetí pododstavec	Čl. 108 odst. 5
Čl. 148 odst. 5	Čl. 108 odst. 6
Čl. 148 odst. 6	Čl. 108 odst. 7
Článek 149	Čl. 104 odst. 5
Článek 150	—
Čl. 151 písm. a)	Čl. 104 odst. 8
Čl. 151 písm. b)	Čl. 108 odst. 8 písm. a)
Čl. 151 písm. c)	Čl. 108 odst. 8 písm. c)
Čl. 152 písm. a)	Čl. 105 odst. 5
Čl. 152 písm. b)	Čl. 106 odst. 4
Čl. 152 písm. c)	Čl. 107 odst. 3
Čl. 152 písm. d)	Čl. 108 odst. 9
Hlava V	Hlava V
Čl. 153 odst. 1	Čl. 71 odst. 1
Čl. 153 odst. 2	Čl. 71 odst. 2
Čl. 153 odst. 3	Čl. 71 odst. 3
Článek 154	Článek 72
Čl. 155 odst. 1	Čl. 73 odst. 1
Čl. 155 odst. 2	Čl. 73 odst. 2
Čl. 156 písm. a)	Čl. 71 odst. 4 písm. a)

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 156 písm. b)	Čl. 71 odst. 4 písm. b)
Čl. 156 písm. c)	Čl. 71 odst. 4 písm. c)
Čl. 156 písm. d)	Čl. 73 odst. 3
Článek 157	Čl. 71 odst. 5
Čl. 158 odst. 1	—
Čl. 158 odst. 2	Čl. 81 odst. 2
Čl. 158 odst. 3	Čl. 54 odst. 5 a 6
Čl. 159 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 159 odst. 2	Čl. 7 odst. 2
Čl. 159 odst. 3	Čl. 81 odst. 3
Článek 160	Čl. 81 odst. 4
Čl. 161 písm. a)	Čl. 81 odst. 5 písm. b)
Čl. 161 písm. b)	Čl. 81 odst. 5 písm. a)
Článek 162	Čl. 82 odst. 1
Čl. 163 odst. 1 první pododstavec	Čl. 76 odst. 2
Čl. 163 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 76 odst. 3
Čl. 163 odst. 2	Čl. 76 odst. 4
Čl. 163 odst. 3	Čl. 76 odst. 5
Článek 164	—
Čl. 165 písm. a)	Čl. 82 odst. 2

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 165 písm. b)	—
Čl. 166 odst. 1	Čl. 83 odst. 1
Čl. 166 odst. 1	Čl. 83 odst. 2
Čl. 167 odst. 1	Čl. 84 odst. 1
Čl. 167 odst. 2	Čl. 84 odst. 2
Čl. 167 odst. 3	Čl. 84 odst. 3
Čl. 167 odst. 4	Čl. 84 odst. 4
Čl. 167 odst. 5	Čl. 84 odst. 5
Čl. 168 písm. a)	Čl. 83 odst. 3
Čl. 168 písm. b)	Čl. 84 odst. 6 písm. a)
Čl. 168 písm. c)	Čl. 84 odst. 6 písm. b)
Čl. 168 písm. d)	Čl. 84 odst. 6 písm. c)
Čl. 169 písm. a)	Čl. 83 odst. 4
Čl. 169 písm. b)	Čl. 84 odst. 7
Čl. 170 odst. 1	Čl. 85 odst. 1
Čl. 170 odst. 2	Čl. 85 odst. 3
Čl. 170 odst. 3	Čl. 85 odst. 4
Čl. 170 odst. 4	—
Článek 171	Čl. 86 odst. 1
Čl. 172 odst. 1	Čl. 87 odst. 1

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 172 odst. 2	Čl. 87 odst. 2
Čl. 173 odst. 1	Čl. 88 odst. 1
Čl. 173 odst. 2	Čl. 88 odst. 2
Čl. 173 odst. 3	Čl. 88 odst. 3
Čl. 174 odst. 1	Čl. 89 odst. 1
Čl. 174 odst. 2	Čl. 89 odst. 3
Článek 175	Čl. 89 odst. 4
Čl. 176 písm. a)	Čl. 86 odst. 2
Čl. 176 písm. b)	Čl. 87 odst. 3
Čl. 176 písm. c)	Čl. 88 odst. 4
Čl. 177 odst. 1	Čl. 90 odst. 1
Čl. 177 odst. 2	Čl. 90 odst. 2 písm. b)
Článek 178	—
Čl. 179 odst. 1	Čl. 91 odst. 1
Čl. 179 odst. 2	Čl. 91 odst. 2
Čl. 179 odst. 3	Čl. 91 odst. 3
Čl. 179 odst. 4	Čl. 91 odst. 4
Čl. 179 odst. 5	Čl. 91 odst. 5
Čl. 179 odst. 6	Čl. 91 odst. 6
Článek 180	Čl. 91 odst. 7

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 181 písm. a)	Čl. 91 odst. 8
Čl. 181 písm. b)	Čl. 92 odst. 6
Čl. 182 odst. 1	Čl. 92 odst. 1
Čl. 182 odst. 2	Čl. 92 odst. 2
Čl. 182 odst. 3	Čl. 92 odst. 3
Čl. 182 odst. 4	Čl. 92 odst. 4
Článek 183	Čl. 92 odst. 5
Článek 184	Čl. 92 odst. 6
Článek 185	—
Článek 186	—
Článek 187	—
Čl. 188 písm. a)	Čl. 64 odst. 1 písm. a)
Čl. 188 písm. b)	Čl. 64 odst. 1 písm. b) a c)
Čl. 188 písm. c)	Čl. 64 odst. 1 písm. d)
Čl. 188 písm. d)	Čl. 64 odst. 1 písm. e)
Čl. 189 odst. 1	Čl. 65 odst. 2
Čl. 189 odst. 2	Čl. 65 odst. 3
Čl. 189 odst. 3	Čl. 65 odst. 4
Čl. 190 odst. 1	Čl. 65 odst. 5 první a druhý pododstavec

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 190 odst. 2	—
Čl. 191 odst. 1	Čl. 66 odst. 1
Čl. 191 odst. 2	Čl. 66 odst. 3
Čl. 191 odst. 3	Čl. 66 odst. 2
Čl. 192 odst. 1	Čl. 67 odst. 1
Čl. 192 odst. 1	Čl. 67 odst. 2
Článek 193	Čl. 64 odst. 2, čl 65 odst. 6, čl 66 odst. 5
Čl. 194 odst. 1	Čl. 77 odst. 1 a 3
Čl. 194 odst. 2	—
Článek 195	—
Článek 196	—
Článek 197	Čl. 95 odst. 1
Čl. 198 odst. 1	Čl. 94 odst. 1
Čl. 198 odst. 2	Čl. 94 odst. 2
Čl. 198 odst. 3	Čl. 94 odst. 3
Článek 199	Čl. 96 odst. 1
Čl. 200 písm. a)	Čl. 95 odst. 3
Čl. 200 písm. b)	Čl. 94 odst. 5
Čl. 200 písm. c)	Čl. 96 odst. 2

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Hlava VI	Hlava VI (část)
Čl. 201 odst. 1	Čl. 109 odst. 1
Čl. 201 odst. 2	Čl. 109 odst. 3 písm. c) a e)
Čl. 201 odst. 3	Čl. 109 odst. 2
Článek 202	Článek 110
Čl. 203 odst. 1	Čl. 111 odst. 1
Čl. 203 odst. 2	Čl. 111 odst. 2
Čl. 203 odst. 3	Čl. 111 odst. 3
Čl. 203 odst. 4	Čl. 111 odst. 4
Čl. 203 odst. 5	Čl. 111 odst. 5
Čl. 203 odst. 6	Čl. 111 odst. 6
Článek 204	—
Čl. 205 odst. 1	Čl. 112 odst. 1
Čl. 205 odst. 2	Čl. 112 odst. 3
Čl. 205 odst. 3	Čl. 112 odst. 4
Čl. 206 písm. a)	Čl. 111 odst. 7
Čl. 206 písm. b)	—
Článek 207	Čl. 111 odst. 8
Čl. 208 odst. 1	Čl. 113 odst. 1

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 208 odst. 2	Čl. 113 odst. 2
Článek 209	Čl. 113 odst. 3
Hlava VII	Hlava VIII
Článek 210	Článek 124
Čl. 211 odst. 1	Čl. 125 odst. 1 a 3
Čl. 211 odst. 2	Článek 126
Čl. 211 odst. 3	Čl. 125 odst. 4 první pododstavec písm. a), b), c), e) a f)
Čl. 211 odst. 4	Čl. 125 odst. 4 první pododstavec písm. d) a g) a odst. 12
Čl. 211 odst. 5 a 6	Čl. 125 odst. 5 až 9
Čl. 212 písm. a)	Čl. 125 odst. 10 písm. a)
Čl. 212 písm. b)	Čl. 125 odst. 10 písm. b)
Čl. 212 písm. c)	Čl. 125 odst. 10 písm. c), d) a e)
Článek 213	Čl. 125 odst. 11 písm. b)
Čl. 214 odst. 1	Čl. 128 odst. 1
Čl. 214 odst. 2	Čl. 128 odst. 2
Čl. 215 odst. 1	Čl. 129 odst. 1
Čl. 215 odst. 2	Čl. 129 odst. 2
Čl. 215 odst. 3	Čl. 129 odst. 3

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 215 odst. 4	Čl. 129 odst. 4
Článek 216	Čl. 129 odst. 5
Článek 217	Čl. 129 odst. 6
Článek 218	Čl. 130 odst. 1
Článek 219	Čl. 131 odst. 1
Článek 220	Čl. 132 odst. 1
Čl. 221 písm. a)	Čl. 131 odst. 2
Čl. 221 písm. b)	Čl. 132 odst. 3
Čl. 222 písm. a)	Čl. 130 odst. 3
Čl. 222 písm. b)	Čl. 131 odst. 3
Čl. 223 odst. 1	Čl. 133 odst. 1
Čl. 223 odst. 2	Čl. 133 odst. 2
Čl. 223 odst. 3	Čl. 133 odst. 3
Čl. 223 odst. 4	Čl. 133 odst. 4
Článek 224	Čl. 133 odst. 5
Článek 225	Čl. 133 odst. 6
Čl. 226 odst. 1	Čl. 135 odst. 1
Čl. 226 odst. 2	Čl. 135 odst. 2
Čl. 226 odst. 3	Čl. 135 odst. 3

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 227 odst. 1	Čl. 136 odst. 1
Čl. 227 odst. 2	Čl. 136 odst. 2
Článek 228	Článek 137
Článek 229	Článek 138
Článek 230	Čl. 139 odst. 1
Článek 231	Čl. 135 odst. 4, čl 139 odst. 3
Článek 232	Čl. 135 odst. 5, čl 136 odst. 3
Čl. 233 odst. 1	Čl. 140 odst. 1
Čl. 233 odst. 2	Čl. 140 odst. 2
Čl. 233 odst. 3	Čl. 140 odst. 3
Čl. 233 odst. 4	Čl. 140 odst. 4
Čl. 234 odst. 1	Čl.141 odst. 1
Čl. 234 odst. 2	Čl. 141 odst. 2
Článek 235	Čl. 140 odst. 6 písm. a)
Článek 236	Čl. 140 odst. 7, čl 141 odst. 3
Čl. 237 odst. 1	Čl. 142 odst. 1
Čl. 237 odst. 2	Čl. 142 odst. 3
Čl. 237 odst. 3	Čl. 142 odst. 4
Článek 238	Čl. 238 odst. 1 a odst. 2 písm. a)

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Článek 239	Čl. 142 odst. 6
Článek 240	Článek 144
Článek 241	Článek 146
Článek 242	Článek 147
Článek 243	Článek 148
Článek 244	Článek 149
Článek 245	Čl. 102 odst. 1, 2 a 4 a článek 103
Čl. 246 odst. 1	Čl. 142 odst. 4
Čl. 246 odst. 2	Čl. 152 odst. 1
Článek 247	Článek 150
Článek 248	Článek 151
Článek 249	Čl. 152 odst. 2
Čl. 250 odst. 1	Čl. 153 odst. 1
Čl. 250 odst. 2	Čl. 153 odst. 2
Článek 251	Článek 154
Článek 252	Článek 155
Čl. 253 písm. a) a b)	Čl. 153 odst. 3 písm. a) a c)
Článek 254	Článek 156

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Článek 255	Článek 157
Článek 256	Článek 158
Článek 257	Článek 159
Článek 258	Článek 160
Článek 259	Článek 161
Článek 260	Článek 162
Článek 260a	Článek 163
Článek 261	Článek 164
Článek 262	Článek 165
Hlava VIII	Hlava VII
Čl. 263 odst. 1	Čl. 117 odst. 1
Čl. 263 odst. 2	Čl. 117 odst. 9
Čl. 263 odst. 3	Čl. 117 odst. 14
Čl. 263 odst. 4	Čl. 117 odst. 2
Článek 264	Čl. 118 odst. 1
Čl. 265 písm. a) a b)	Čl. 117 odst. 12 písm. b) a c)
Článek 266	Čl. 118 odst. 3
Čl. 267 odst. 1	Čl. 54 odst. 5, čl 118 odst. 2 písm. d)

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Čl. 267 odst. 2	Článek 122
Čl. 267 odst. 3	Čl. 114 odst. 2 a 3
Čl. 267 odst. 4	Čl. 117 odst. 11 a 14
Článek 268	Čl. 114 odst. 8
Čl. 269 odst. 1	Čl. 114 odst. 1
Čl. 269 odst. 2	Čl. 114 odst. 4
Čl. 269 odst. 3	Čl. 114 odst. 5
Čl. 270 odst. 1	Čl. 116 odst. 1
Čl. 270 odst. 2	Čl. 116 odst. 3
Čl. 270 odst. 3	Čl. 116 odst. 4
Článek 271	Čl. 117 odst. 14
Čl. 272 odst. 1	Článek 119, čl 117 odst. 14
Čl. 272 odst. 2	Článek 120, čl 117 odst. 14
Čl. 273 písm. a)	Čl. 117 odst. 13 a 14
Čl. 273 písm. b)	Čl. 119 odst. 4, čl 117 odst. 14
Čl. 273 odst. 3	Čl. 120 odst. 3, čl 117 odst. 14
Článek 274	Čl. 116 odst. 5 a 6, čl 117 odst. 14
Článek 275	Čl. 116 odst. 6, čl 117 odst. 14
Článek 276	Čl. 116 odst. 8

Nařízení (EU) č. 952/2013	Toto nařízení
Článek 277	Článek 115
Hlava IX	Hlava XV (část)
Článek 278	—
Článek 278a	—
Článek 279	—
Článek 280	—
Článek 281	—
Článek 282	—
Článek 283	—
Článek 284	Článek 282
Článek 285	Článek 283
Článek 286	Článek 284
Článek 287	Čl. 287 odst. 1
Článek 288	Čl. 287 odst. 2 až 5